ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/692

z dnia 30 stycznia 2020 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przemieszczania ich i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt") ([1]), w szczególności jego art. 234 ust. 2, art. 237 ust. 4 i art. 239 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W ostatnim czasie zaktualizowano przepisy Unii w dziedzinie zdrowia zwierząt poprzez przyjęcie Prawa o zdrowiu zwierząt. Wspomnianym rozporządzeniem – które weszło w życie w dniu 20 kwietnia 2016 r. i które stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r. – uchylono i zastąpiono około 40 aktów podstawowych. Zawiera ono również wymóg przyjęcia wielu rozporządzeń delegowanych i wykonawczych Komisji w celu uchylenia i zastąpienia około 400 aktów prawnych Komisji w dziedzinie zdrowia zwierząt, które obowiązywały przed ustanowieniem nowych ram prawnych w Prawie o zdrowiu zwierząt.

(2) Warunki handlowe zmieniły się od czasu przyjęcia na szczeblu unijnym pierwszych przepisów dotyczących zdrowia zwierząt, a ilość zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego będących przedmiotem handlu – zarówno wewnątrzunijnego, jak i z państwami trzecimi – znacznie wzrosła. W tym samym okresie unijna polityka i przepisy dotyczące zdrowia zwierząt pozwoliły zlikwidować niektóre choroby w całej Unii oraz umożliwiły zapobieganie występowaniu innych chorób lub ich zwalczanie w wielu państwach członkowskich. W wielu przypadkach jednak nowo występujące choroby stwarzały nowe wyzwania dla unijnego statusu zdrowotnego zwierząt, handlu i gospodarki lokalnej na obszarach występowania tych chorób.

(3) Przepisy określone w niniejszym akcie uzupełniają przepisy ustanowione w Prawie o zdrowiu zwierząt. Powinny one zawierać gwarancje niezbędne do zapewnienia, aby przesyłki zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego wprowadzane do Unii nie stwarzały ryzyka dla zdrowia zwierząt utrzymywanych i dzikich, które mogłoby zagrażać unijnemu statusowi zdrowotnemu w odniesieniu do chorób zwierząt oraz mieć negatywne skutki gospodarcze dla odnośnych sektorów.

(4) Art. 234 Prawa o zdrowiu zwierząt stanowi, że do czasu przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających wymagania w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do poszczególnych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego państwa członkowskie, po przeprowadzeniu oceny występującego ryzyka, mogą stosować przepisy krajowe, pod warunkiem że przepisy te są zgodne z wymaganiami określonymi w tym rozporządzeniu. W związku z tym wprowadzanie do Unii gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, które nie są objęte niniejszym rozporządzeniem, może podlegać takim przepisom krajowym stosowanym przez państwa członkowskie.

(5) Obowiązujące przepisy dotyczące zdrowia zwierząt określone w poprzednich aktach Komisji w sprawie wprowadzania do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego okazały się skuteczne, w związku z czym w niniejszym rozporządzeniu należy zachować cel i treść tych obowiązujących przepisów, lecz należy je zaktualizować, aby uwzględnić przepisy związane z lepszym stanowieniem prawa, nowe ramy dotyczące zdrowia zwierząt określone w Prawie o zdrowiu zwierząt oraz nowo dostępną wiedzę naukową, normy międzynarodowe i doświadczenie wynikające ze stosowania poprzednich aktów Unii.

(6) Aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń handlu, wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii przesyłek objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia powinny zapewniać płynne przejście od wymagań określonych w uprzednio obowiązujących aktach Unii.

(7) W Prawie o zdrowiu zwierząt ustanawia się przepisy dotyczące zapobiegania chorobom zwierząt przenoszącym się lub przenoszonym na zwierzęta lub na ludzi oraz przepisy dotyczące zwalczania takich chorób. W szczególności w części V rozdział 1 tego rozporządzenia, w którym ustanowiono wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, przewidziano możliwość przyjmowania przez Komisję aktów delegowanych, aby uzupełnić wymagania dotyczące zdrowia zwierząt ustanowione już w tym rozporządzeniu.

([1]) Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

(8) W art. 229 ust. 1 Prawa o zdrowiu zwierząt określono wymagania, na podstawie których państwa członkowskie mają zezwalać na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego. Wymagania te obejmują warunki dotyczące państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, zakładu pochodzenia, wymagania w zakresie zdrowia zwierząt, które muszą spełniać przesyłki, a także świadectwa zdrowia zwierząt, deklaracje i inne dokumenty, które powinny towarzyszyć takim przesyłkom.

(9) Ponadto art. 234 ust. 1 Prawa o zdrowiu zwierząt stanowi, że wymagania w zakresie zdrowia zwierząt odnośnie do wprowadzania do Unii przesyłek gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref muszą być co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania określone w przedmiotowym rozporządzeniu i w aktach delegowanych przyjętych na jego podstawie, które mają zastosowanie do przemieszczania w obrębie terytorium Unii danych gatunków i kategorii towarów. Jeżeli wymagania nie są równie rygorystyczne jak te określone w rozporządzeniu, muszą one dawać gwarancje równoważne gwarancjom zapewnionym dzięki określonym w części IV tego rozporządzenia wymaganiom w zakresie zdrowia zwierząt.

(10) W art. 234 ust. 2 Prawa o zdrowiu zwierząt przewidziano przyjmowanie aktów delegowanych uzupełniających przepisy ustanowione w przedmiotowym rozporządzeniu w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania do Unii gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich i terytoriów oraz przemieszczania tych towarów w obrębie terytorium Unii i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu do Unii, aby ograniczyć ewentualnie występujące ryzyko.

(11) Art. 237 ust. 1 Prawa o zdrowiu zwierząt stanowi, że państwa członkowskie mogą zezwalać na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie pod warunkiem że przesyłkom takim towarzyszą świadectwa zdrowia zwierząt i deklaracje lub inne dokumenty wymagane na podstawie przedmiotowego rozporządzenia. Art. 237 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi, że świadectwa zdrowia zwierząt muszą zostać uprzednio sprawdzone i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia. W tym kontekście art. 237 ust. 4 Prawa o zdrowiu zwierząt stanowi, że Komisja przyjmuje akty delegowane dotyczące odstępstw od wymagań w zakresie świadectw zdrowia zwierząt określonych w art. 237 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia oraz ustanawia przepisy, na podstawie których wymagane jest, aby takim przesyłkom towarzyszyły deklaracje lub inne dokumenty.

(12) Art. 239 ust. 2 Prawa o zdrowiu zwierząt stanowi, że Komisja przyjmuje akty delegowane dotyczące przepisów szczególnych i dodatkowych wymagań dla niektórych szczególnych rodzajów wprowadzania do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, oraz przewiduje odstępstwa od ogólnych wymagań w zakresie zdrowia zwierząt określonych w art. 229 ust. 1 i art. 237 ust. 1 tego rozporządzenia oraz w przepisach uzupełniających przewidzianych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 234 ust. 2 i art. 237 ust. 4 tego rozporządzenia.

(13) Przepisy uzupełniające, które mają zostać ustanowione w niniejszym rozporządzeniu na podstawie art. 234 ust. 2 i art. 239 ust. 2 Prawa o zdrowiu zwierząt, są ze sobą wzajemnie powiązane. W art. 234 ust. 2 przewidziano, że Komisja ustanawia ogólne wymagania dotyczące wprowadzania do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, natomiast art. 239 ust. 2 przewiduje ustanowienie przez Komisję przepisów szczególnych i dodatkowych wymagań dotyczących odstępstw od tych ogólnych wymagań.

(14) Wymagania dotyczące świadectw zdrowia zwierząt określone w art. 237 Prawa o zdrowiu zwierząt stanowią element ram przepisów związanych z wprowadzaniem do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 237 ust. 4 tego rozporządzenia dotyczące przyznawania odstępstw od wymagań w zakresie zdrowia zwierząt stanowią element tych ogólnych ram przepisów.

(15) Prawo o zdrowiu zwierząt zawiera już szereg definicji. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno również uwzględniać definicje określone w innych aktach Unii związanych z obszarami powiązanymi, jakimi są higiena żywności i kontrole urzędowe, takie jak definicje określone w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]). Do celów określenia wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzenia do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego należy jednak wziąć pod uwagę konkretne definicje, w tym definicje określonych kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego. Definicje te są potrzebne do wyjaśnienia, które kategorie zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego stanowią ryzyko dla zdrowia zwierząt, a w związku z tym podlegają wymaganiom w zakresie zdrowia zwierząt dotyczącym wprowadzania do Unii.

([2]) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

(16) Dla zachowania spójności przepisów Unii oraz na podstawie ryzyka dla zdrowia zwierząt, do celów niniejszego rozporządzenia definicja „świeżego mięsa" powinna uwzględniać definicje „świeżego mięsa", „mięsa mielonego" i „surowego wyrobu mięsnego" określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

(17) Ponadto definicja terminu „produkty mięsne" do celów niniejszego rozporządzenia powinna obejmować definicje: „produkty mięsne", „poddane obróbce żołądki", „pęcherze", „jelita", „wytopione tłuszcze zwierzęce" i „ekstrakty mięsne" określone w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004. Jest to spowodowane tym, że z perspektywy zdrowia zwierząt wszystkie te towary stwarzają takie samo ryzyko dla zdrowia zwierząt i powinny podlegać tym samym środkom zmniejszającym ryzyko.

(18) Należy dostosować definicję terminu „tusza" określonego w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004, aby obejmowała „tuszę zwierzęcia kopytnego" w celu odróżnienia jej od „podrobów". Jest to spowodowane tym, że te dwa towary stwarzają innego rodzaju ryzyko dla zdrowia zwierząt, a w przypadku „podrobów" jest ono większe.

(19) W niniejszym rozporządzeniu należy zdefiniować termin „osłonki", a definicja ta powinna uwzględniać definicję zawartą w glosariuszu Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE). W definicji należy wyjaśnić, które produkty pochodzenia zwierzęcego należy uznać za osłonki, co wiąże się z poddaniem konkretnym procesom obróbki zmniejszającym ryzyko, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.

(20) Art. 229 ust. 1 Prawa o zdrowiu zwierząt stanowi, że zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wtedy, gdy pochodzą one z państw trzecich lub terytoriów umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 230 ust. 1 oraz jeżeli przesyłki te spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w art. 234 i późniejszych aktach delegowanych. W niniejszym rozporządzeniu należy zobowiązać właściwy organ do sprawdzenia, czy przesyłki wprowadzane do Unii spełniają te wymagania.

(21) Art. 237 ust. 1 Prawa o zdrowiu zwierząt stanowi, że zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów wyłącznie pod warunkiem że przesyłkom takim towarzyszy albo świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium miejsca pochodzenia, albo deklaracje lub inne dokumenty, albo wszystkie te dokumenty. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem wyjaśnić, które dokumenty są wymagane w każdym przypadku, oraz nałożyć na właściwy organ obowiązek sprawdzenia, czy przesyłki wprowadzane do Unii spełniają wymagania ogólne.

(22) Informacje, które należy zawrzeć w świadectwach zdrowia zwierząt, deklaracjach i innych dokumentach towarzyszących przesyłkom zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, muszą dokładnie wskazywać, czy przesyłki te są zgodne z wymaganiami ogólnymi przewidzianymi w Prawie o zdrowiu zwierząt i odpowiednimi wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem określić obowiązki podmiotów odpowiedzialnych za wprowadzanie takich przesyłek do Unii oraz obowiązki właściwych organów państwa członkowskiego, w którym wprowadza się przesyłki do Unii, w odniesieniu do ważności dokumentów towarzyszących przesyłkom oraz kwalifikowalności takich przesyłek do wprowadzenia do Unii.

(23) Biorąc pod uwagę czynniki ryzyka dla zdrowia zwierząt takie jak okresy inkubacji chorób oraz aby uniknąć niewłaściwego używania świadectw zdrowia zwierząt, określenie terminu ważności tych świadectw jest konieczne tylko w przypadku zwierząt i jaj wylęgowych. Jest to spowodowane tym, że stwarzają one większe ryzyko dla zdrowia zwierząt niż produkty pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których mogły zostać zastosowane środki zmniejszające ryzyko, oraz materiał biologiczny, który transportuje się w stanie zamrożonym w zamkniętych i zaplombowanych pojemnikach. Ponieważ jednak transport morski żywych zwierząt i jaj wylęgowych może trwać długo, w tym przypadku okres ważności świadectwa należy przedłużyć pod warunkiem zastosowania pewnych środków zmniejszających ryzyko.

(24) Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt, które należy spełnić, oraz gwarancje, jakie mają zapewnić państwa trzecie i terytoria w odniesieniu do wprowadzania do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, zależą od chorób wymienionych w art. 5 i w załączniku II do Prawa o zdrowiu zwierząt oraz ich kategoryzacji określonej w art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia, jak również w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 ([3]). Rozporządzenie to zawiera definicje chorób kategorii A, B, C, D i E oraz stanowi, że przepisy dotyczące zapobiegania chorobom i ich zwalczania w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429, mają być stosowane do gatunków i grup gatunków umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku do tego rozporządzenia.

([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiające wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz.U. L 308 z 4.12.2018, s. 1).

(25) W części II rozdział 1 Prawa o zdrowiu zwierząt określono przepisy dotyczące powiadamiania o chorobach i sprawozdawczości dotyczącej chorób, aby zapewnić wczesne wykrywanie i skuteczne zwalczanie chorób w Unii. W niniejszym rozporządzeniu należy określić szczegóły dotyczące systemów powiadamiania i sprawozdawczości, które należy wprowadzić w państwach trzecich lub na terytoriach w celu zagwarantowania, by systemy te były równoważne systemom wdrożonym w Unii, uwzględniając w nich choroby, które powinny podlegać obowiązkowi powiadamiania i sprawozdawczości. W tym sensie, chociaż żywe zwierzęta mogą przenosić choroby, w odniesieniu do których są gatunkami umieszczonymi w wykazie w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/1882, nie wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego i nie każdy materiał biologiczny pozyskane od lub z tych zwierząt mogą przenosić wszystkie te choroby. W niniejszym rozporządzeniu należy wyjaśnić, które choroby zwierząt są przedmiotem zainteresowania, a zatem podlegają obowiązkowi powiadamiania i sprawozdawczości w przypadku każdego określonego gatunku i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wprowadzenia do Unii.

(26) Podstawą wymagań w zakresie zdrowia zwierząt określonych w niniejszym rozporządzeniu powinny być różne poziomy ochrony przed ryzykiem dla zdrowia zwierząt. Wymagania różnią się w zależności od tego, czy odnoszą się do trzeciego państwa pochodzenia, terytorium pochodzenia, strefy tego państwa trzeciego lub terytorium, kompartmentu w obrębie tego państwa trzeciego lub terytorium w przypadku zwierząt akwakultury, zakładu pochodzenia zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego, czy też do zakładu lub ośrodka pozyskiwania materiału biologicznego.

(27) Głównymi elementami polityki zwalczania chorób w Unii są nadzór nad chorobami i identyfikowalność w zakładach. Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać pewne podstawowe wymagania dotyczące identyfikowalności i kontroli stanu zdrowia zwierząt w zakładach pochodzenia zwierząt przeznaczonych do wprowadzenia do Unii oraz w zakładzie pochodzenia zwierząt, z lub od których pozyskano materiał biologiczny i produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do wprowadzenia do Unii. Wymagania te powinny być równoważne wymaganiom określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/429 oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie tego rozporządzenia.

(28) Ponadto jeżeli pewien rodzaj zakładu, w którym utrzymuje się zwierzęta lub materiał biologiczny w państwie trzecim lub na terytorium, stwarza szczególne ryzyko dla zdrowia zwierząt, powinien on uzyskać specjalne zatwierdzenie wydane przez właściwy organ w państwie trzecim lub na terytorium do celów wywozu do Unii, zapewniające gwarancje równoważne gwarancjom określonym w art. 92–100 rozporządzenia (UE) 2016/429 dla niektórych zakładów w Unii.

(29) Przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wprowadzenia do Unii nie należy uważać za stwarzające ryzyko dla zdrowia zwierząt w ich państwie pochodzenia lub na terytorium pochodzenia i nie powinny one podlegać krajowym programom likwidacji chorób ani żadnym innym krajowym ograniczeniom związanym z kwestiami dotyczącymi zdrowia zwierząt.

(30) Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego muszą zapewniać skuteczną ochronę przed wprowadzaniem i rozprzestrzenianiem się przenośnych chorób zwierząt w Unii. Wprowadzanie tych przesyłek do Unii nie powinno być dozwolone z państw trzecich, terytoriów lub stref, lub – w przypadku zwierząt akwakultury – ich kompartmentów, objętych zakażeniem niektórymi chorobami umieszczonymi w wykazie, w odniesieniu do których Unia posiada status obszaru wolnego od choroby i które w związku z tym stanowią poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt w obrębie terytorium Unii.

(31) Ocena, czy państwo trzecie, terytorium lub strefa, lub – w przypadku zwierząt akwakultury – kompartment pochodzenia są wolne od danej choroby, leży w gestii Unii. Ocena Unii powinna opierać się na informacjach związanych z nadzorem nad chorobami dostarczonych przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium oraz powinna uwzględniać unijne przepisy dotyczące zdrowia zwierząt przewidziane w części II Prawa o zdrowiu zwierząt i w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/689 ([4]). W przypadku niektórych chorób jako dodatkowe środki zmniejszające ryzyko wymagane mogą być szczególne warunki.

(32) Stan wolny od określonej choroby państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy musi zostać ustalony na podstawie na uznanych na szczeblu międzynarodowym badań diagnostycznych i metod zastosowanych zgodnie z tymi samymi normami i procedurami co te wykorzystywane w Unii.

([4]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (zob. s. 211 niniejszego Dziennika Urzędowego).

(33) Konieczne jest zapewnienie, aby status zdrowotny zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wprowadzenia do Unii był zgodny z gwarancjami udzielonymi przez państwo trzecie, terytorium lub strefę pochodzenia. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić minimalny okres pobytu zwierząt w państwie trzecim, na terytorium, w strefie lub w zakładzie pochodzenia oraz minimalny okres braku kontaktu z towarami, które mają niższy status zdrowotny, przed wysłaniem ich do Unii. Długość minimalnego okresu pobytu powinna uwzględniać okres inkubacji danych chorób oraz zamierzone przeznaczenie i wykorzystanie zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego.

(34) W przypadków psów, kotów i fretek domowych okres pobytu nie jest konieczny, ponieważ szczepienie przeciwko wściekliźnie, która budzi największy niepokój u tych gatunków, jest wymagane w każdym przypadku. Zarejestrowane konie przeznaczone do udziału w zawodach, wyścigach i jeździeckich wydarzeniach kulturalnych również powinny być zwolnione z niektórych wymagań dotyczących okresu pobytu, jeżeli spełniają dodatkowe gwarancje. Podstawą tego zwolnienia jest założenie, że stan zdrowia takich koni będzie bardzo dobry.

(35) Status zdrowotny zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wprowadzenia do Unii może być zagrożony podczas transportu z miejsca pochodzenia do miejsca wprowadzenia do Unii, jeżeli mają one w kontakt ze zwierzętami lub produktami niespełniającymi tych samych wymagań lub jeżeli przewozi się je przez państwa trzecie, terytoria lub strefy o niższym statusie zdrowotnym niż państwo lub terytorium pochodzenia lub ich strefa. W związku z tym należy zastosować pewne środki zapobiegawcze, aby utrzymać ich status zdrowotny.

(36) W celu zapewnienia, aby do Unii wysyłane były tylko zwierzęta zdrowe, zwierzęta w przesyłkach należy przed wysyłką poddać kontroli klinicznej przeprowadzanej przez urzędowego lekarza weterynarii. Ramy czasowe przeprowadzenia tej kontroli należy dostosować do niektórych gatunków i związanego z nimi nieodłącznego ryzyka.

(37) Zwierzęta lądowe, jaja wylęgowe i zwierzęta wodne przeznaczone do wprowadzenia do Unii powinny być transportowane wyłącznie przez państwa trzecie, terytoria lub strefy lub rozładowywane w państwach trzecich, terytoriach lub strefach, które również są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzenia do Unii tych samych gatunków i kategorii zwierząt oraz jaj wylęgowych. Umieszczenie tych państw, terytoriów lub stref w wykazie wskazuje, że zapewniają one gwarancje równoważne gwarancjom zdrowia zwierząt państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia lub ich strefy.

(38) Podczas transportu zwierząt lądowych i jaj wylęgowych statkami powietrznymi lub statkami można napotkać nieprzewidziane zdarzenia, takie jak problemy mechaniczne w środkach transportu, strajki w portach lotniczych i morskich lub nieprzewidziane opóźnienia. Należy zatem przewidzieć odstępstwa w tych przypadkach, w których mogą zostać udzielone gwarancje. Umożliwi to dalszy transport zwierząt lądowych i jaj wylęgowych do Unii, przy jednoczesnym zapewnieniu statusu zdrowotnego tych towarów i zapobieżeniu dodatkowemu ryzyku dla zdrowia zwierząt.

(39) W przypadku koniowatych – z uwagi na fakt, że przeładunki i postoje w państwach nieumieszczonych w wykazie są częścią zwykłego transportu – działania te powinny być dozwolone w ramach niektórych środków zapobiegawczych.

(40) Oczyszczanie i dezynfekcja środków transportu jest podstawową czynnością zapobiegającą ryzyku rozprzestrzeniania się chorób zwierząt. W przypadku transportu przesyłek zwierząt żywych do Unii oczyszczanie i dezynfekcję środków transportu należy przeprowadzać bezpośrednio przed załadunkiem zwierząt w celu ich wysyłki do Unii.

(41) Gromadzenie zwierząt w państwach trzecich pochodzenia lub na terytoriach pochodzenia może stwarzać dodatkowe ryzyko dla statusu zdrowotnego zwierząt przeznaczonych do wprowadzenia do Unii w wyniku mieszania się ze zwierzętami innego pochodzenia i kontaktu z nimi. W związku z tym liczbę, czas trwania takich operacji oraz gatunki, które można im poddawać, należy ograniczyć do minimum oraz do gatunków, w przypadku których istnieją wiarygodne systemy identyfikowalności.

(42) Ponadto oprócz ogólnych wymagań w zakresie zdrowia zwierząt konieczne jest zapewnienie wymagań szczególnych uwzględniających ryzyko dla zdrowia zwierząt związane z poszczególnymi gatunkami i kategoriami zwierząt lądowych, które są objęte zakresem niniejszego rozporządzenia.

(43) Różne gatunki zwierząt kopytnych, zgodnie z definicją w Prawie o zdrowiu zwierząt, umieszczono w wykazie jako gatunki podatne na różne choroby umieszczone w wykazie w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/1882. Choroby umieszczone w wykazie wymieniono również w różnych kategoriach dla różnych gatunków zwierząt kopytnych w tym samym rozporządzeniu. W związku z tym w niniejszym rozporządzeniu należy jasno określić wymagania szczególne i gwarancje odnoszące się do chorób umieszczonych w wykazie dla różnych gatunków i kategorii zwierząt kopytnych.

(44) Aby zapobiec wystąpieniu chorób kategorii A, od których uznaje się, że Unia jest wolna, ogólnym wymaganiem dotyczącym państwa trzeciego pochodzenia zwierząt kopytnych lub terytorium ich pochodzenia, lub ich stref powinien być równoważny stan wolny od choroby przez okres gwarantujący, że wprowadzanie zwierząt z państwa trzeciego, terytorium lub strefy nie zagraża stanowi wolnemu od choroby Unii. W przypadku chorób kategorii B, dla których w Unii istnieją obowiązkowe programy likwidacji, w niniejszym rozporządzeniu należy zapewnić środki zmniejszające ryzyko, jeżeli państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia nie jest całkowicie wolne od takich chorób.

(45) W przypadku gdy przesyłki zwierząt kopytnych są przeznaczone do wprowadzenia do państw członkowskich, które są oficjalnie wolne od choroby lub w których istnieje zatwierdzony program likwidacji dotyczący zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła, wirusowej biegunki bydła lub zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego, przesyłki te powinny spełniać dodatkowe wymagania w celu zapewnienia, aby zwierzęta nie stanowiły zagrożenia dla statusu zdrowotnego tych konkretnych państw członkowskich w odniesieniu do tych chorób.

(46) Przepisy szczególne dotyczące państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia oraz dodatkowe wymagania w zakresie zdrowia zwierząt powinny mieć zastosowanie w przypadku, gdy zwierzęta kopytne pochodzą z zakładu odizolowanego i są przeznaczone do wprowadzenia do zakładu odizolowanego w Unii. Przepisy szczególne powinny uwzględniać specyfikę tych zakładów odizolowanych oraz szczególne warunki, które spełniają w celu uzyskania zatwierdzenia wydawanego przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia oraz właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia.

(47) Odizolowany zakład pochodzenia może znajdować się w państwie trzecim lub na terytorium, które nie jest umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzenia do Unii określonych gatunków zwierząt kopytnych. Konieczna będzie jednak uprzednia ocena przepisów krajowych i służb weterynaryjnych państwa trzeciego lub terytorium. Ponadto zakład pochodzenia powinien spełniać dodatkowe wymagania w zakresie nadzoru nad chorobami, nadzoru weterynaryjnego, prowadzenia dokumentacji oraz działań. Aby zapewnić możliwość udzielenia tych gwarancji, w niniejszym rozporządzeniu należy określić szczególne warunki dotyczące zatwierdzania tych zakładów odizolowanych przez właściwy organ w państwie trzecim lub na terytorium. Państwo członkowskie przeznaczenia powinno sporządzić wykaz takich zakładów odizolowanych po uzyskaniu od właściwego organu tego państwa członkowskiego pozytywnego wyniku oceny ryzyka w odniesieniu do wszystkich istotnych informacji związanych z ryzykiem dla zdrowia zwierząt dostarczonych przez zakład.

(48) Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt powinny mieć zastosowanie w przypadku wprowadzania do Unii drobiu i ptaków żyjących w niewoli, aby przeciwdziałać szczególnemu ryzyku stwarzanemu przez dane choroby umieszczone w wykazie w odniesieniu do tych zwierząt. Wymagania te powinny uwzględniać kategorię, gatunek i planowane wykorzystanie drobiu i ptaków żyjących w niewoli oraz zapewniać skuteczną ochronę przed rozprzestrzenianiem się przedmiotowych chorób do Unii z państw trzecich lub terytoriów.

(49) Aby ułatwić handel przesyłkami niewielkich ilości drobiu, należy ustanowić wymagania szczególne i odstępstwa dla przesyłek zawierających mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe.

(50) Uwzględniając działania i ryzyko dla zdrowia zwierząt związane z ptakami żyjącymi w niewoli, na wprowadzanie przesyłek tych zwierząt do Unii należy zezwalać tylko wtedy, gdy pochodzą one z zakładów zatwierdzonych przez właściwe organy w państwie trzecim lub na terytorium pochodzenia ptaków żyjących w niewoli lub w ich strefie. Ptaki żyjące w niewoli należy po ich przybyciu do Unii poddać kwarantannie, aby potwierdzić, że są wolne od wszelkich chorób będących przedmiotem zainteresowania.

(51) Ponadto w przypadku gdy przesyłki ptaków i jaj wylęgowych są przeznaczone do wprowadzenia do państw członkowskich o statusie wolnym od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień, powinny one spełniać dodatkowe wymagania w celu zapewnienia, aby nie zagrażały statusowi zdrowotnemu tych konkretnych państw członkowskich w odniesieniu do tej choroby.

(52) Zarażenie małym chrząszczem ulowym (*Aethina tumida*) jest jedną z chorób stanowiących największe zagrożenie dla pszczół. Jest on w dużej mierze egzotyczny dla Unii, ale rozprzestrzenił się na całym świecie w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat; stwarza poważne problemy dla sektora pszczelarskiego i potencjalnie atakuje także trzmiele. Roztocze *Tropilaelaps* (*Tropilaelaps* spp.) są potencjalnie niszczycielskimi patogenami pszczół miodnych. One również są egzotyczne dla Unii. Skuteczne i bezpieczne leczenie tych chorób nie jest obecnie dostępne. Gdyby przedmiotowe choroby trafiły do Unii poprzez wprowadzenie przesyłek, stanowiłyby one ryzyko dla trwałości sektora pszczelarskiego i nie tylko; potencjalnie miałyby wpływ na rolnictwo i środowisko, które korzysta z zapylania przez utrzymywane i dzikie pszczoły.

(53) Zgnilec amerykański pszczół sporadycznie występuje w Unii, ale jest zwalczany w odniesieniu do handlu pszczołami miodnymi, a niektóre obszary w Unii uznano za wolne od roztoczy *Varroa* i są one chronione dodatkowymi gwarancjami handlowymi, aby zapewnić bezpieczeństwo miejsc przeznaczenia w Unii. Przepisy na szczeblu Unii były i pozostają istotne dla zmniejszenia ryzyka wprowadzenia do Unii powyższych patogenów związanych z przesyłkami pszczół miodnych i trzmieli. Przepisy te należy zatem określić w niniejszym rozporządzeniu.

(54) Kontrola na obecność małego chrząszcza ulowego lub roztoczy *Tropilaelaps* może zostać z łatwością wykonana jedynie u matek pszczół miodnych bez czerwiu z towarzyszącą im niewielką liczbą pszczół towarzyszących w pojedynczych klatkach i z tego względu wprowadzanie do Unii pszczół miodnych powinno ograniczać się do takich przesyłek.

(55) Kolonie trzmieli hodowane w odizolowanych środowiskowo zakładach są często przedmiotem handlu na potrzeby przemysłu ogrodniczego. Biorąc pod uwagę powszechnie stosowane urządzenia, procedury i zamknięte pojemniki wykorzystywane do wysyłania kolonii, na wprowadzanie do Unii trzmieli (*Bombus* spp.) należy zezwalać tylko w przypadku kolonii hodowanych i pakowanych wyłącznie w kontrolowanych warunkach środowiska w zakładach, które można sprawdzić w celu zapewnienia, aby były one wolne od małego chrząszcza ulowego.

(56) Ze względu na potencjalne skutki dla ludzi i zwierząt wścieklizna, na którą zapadają psy, koty i fretki domowe, jest chorobą umieszczoną w wykazie stanowiącą największe zagrożenie w Unii. Od państw członkowskich wymaga się zatem przeprowadzania obowiązkowego programu likwidacji wścieklizny zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/689. Aby zapobiec możliwości wprowadzenia wścieklizny do Unii, szczepienia powinny być wymagane w przypadku wszystkich przesyłek psów, kotów i fretek domowych wprowadzanych do Unii, przy uwzględnieniu dostępności i skuteczności istniejących szczepionek przeciwko tej chorobie.

(57) Psy przeznaczone do wprowadzenia do państwa członkowskiego posiadającego status obszaru wolnego od choroby lub w którym istnieje zatwierdzony program likwidacji *Echinococcus multilocularis*, powinny spełniać dodatkowe wymagania w celu zapewnienia ochrony tego statusu w tych państwach członkowskich. W tym względzie należy zastosować środki zapobiegawcze w odniesieniu do takich psów przed ich wprowadzeniem do Unii. Jeżeli jednak psy, koty i fretki domowe są przeznaczone do zakładów odizolowanych w Unii, zastosowanie powinny mieć szczególne przepisy dotyczące wścieklizny i zarażenia pasożytem *Echinococcus multilocularis* oraz dodatkowe wymagania w zakresie zdrowia zwierząt, z uwzględnieniem specyfiki funkcjonowania takich zakładów oraz szczególnych warunków, w jakich zwierzęta są w nich utrzymywane.

(58) Materiał biologiczny może stanowić istotne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób zwierząt. Jest tak w szczególności w przypadku nasienia, ale również w mniejszym stopniu w przypadku oocytów i zarodków. Materiał biologiczny pozyskuje się od ograniczonej liczby dawców lub produkuje z wykorzystaniem ograniczonej liczby dawców, lecz jest on powszechnie stosowany w ogóle populacji zwierząt, w związku z czym – w przypadku nieprawidłowego obchodzenia się z nim lub braku klasyfikacji pod kątem prawidłowego statusu zdrowotnego – może stanowić źródło chorób dla wielu zwierząt. Tego rodzaju przypadki występowały w przeszłości i spowodowały poważne straty gospodarcze. W związku z tym należy ustanowić wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych.

(59) Podstawą wymagań dotyczących wprowadzania do Unii materiału biologicznego zwierząt kopytnych powinny być wymagania dotyczące wprowadzania do Unii żywych zwierząt.

(60) Wymagania szczególne dotyczące zakładów zajmujących się materiałem biologicznym, w których pozyskuje się, produkuje, przetwarza lub przechowuje materiał biologiczny zwierząt kopytnych kwalifikujący się do wprowadzenia do Unii, powinny odzwierciedlać wymagania ustanowione w odniesieniu do przemieszczania w obrębie terytorium Unii. To samo podejście stosuje się w przypadku identyfikowalności i wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących materiału biologicznego.

(61) Ze względu na potrzebę przemieszczania materiału biologicznego z zakładów odizolowanych znajdujących się w państwach trzecich do zakładów odizolowanych znajdujących się w Unii w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić specjalne wymagania w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt w odniesieniu do takiego wprowadzania.

(62) W wymaganiach w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania do Unii jaj wylęgowych należy uwzględnić ryzyko związane z chorobami umieszczonymi w wykazie, które jaja wylęgowe poszczególnych kategorii mogłyby wprowadzić do Unii. W związku z tym takie wymagania powinny odpowiadać tym, które dotyczą wprowadzania do Unii odpowiednich gatunków lub kategorii ptaków.

(63) W przypadku gdy jaja wylęgowe drobiu są przeznaczone do wprowadzenia do państw członkowskich o statusie wolnym od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień, jaja powinny spełniać dodatkowe wymagania w celu zapewnienia, aby nie zagrażały statusowi tych konkretnych państw członkowskich.

(64) Produkty pochodzenia zwierzęcego mogą przenosić czynniki chorobotwórcze na zwierzęta i produkty. Ryzyko dla zdrowia zwierząt związane ze świeżymi i surowymi produktami pochodzenia zwierzęcego jest oczywiście większe niż w przypadku produktów przetworzonych i poddanych obróbce. W związku z tym wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dla państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia świeżego mięsa, mleka surowego, siary i produktów na bazie siary powinny być bardziej rygorystyczne niż wymagania dotyczące produktów mięsnych i produktów mleczarskich. Obróbka zastosowana w przypadku tych produktów musi być jednak skuteczna, aby zmniejszyć ryzyko, jakie one stwarzają w zależności od gatunku pochodzenia produktu oraz jego państwa lub terytorium pochodzenia.

(65) Obróbce zmniejszającej ryzyko poddaje się produkty pochodzenia zwierzęcego pochodzące z obszarów objętych ograniczeniami ustanowionych w przypadku potwierdzenia wystąpienia chorób kategorii A w Unii, które określono w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/687 ([5]) na podstawie dostępnej wiedzy naukowej i doświadczenie zdobytego w trakcie stosowania poprzednio obowiązujących przepisów. W związku z tym tej samej obróbce zmniejszającej ryzyko należy poddać takie produkty stwarzające równoważne ryzyko dla zdrowia zwierząt, pochodzące z państw trzecich, terytoriów lub ich stref.

(66) Ryzyko związane ze świeżym mięsem wprowadzanym do Unii należy ograniczyć za pomocą wymagań dotyczących stanu wolnego od choroby państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia oraz wymagań w zakresie chorób zwierząt w odniesieniu do żywych zwierząt, z których pozyskano mięso, wysyłki zwierząt utrzymywanych na ubój, działań związanych z ubojem i uśmiercaniem oraz działań związanych z postępowaniem z nimi i przygotowaniem.

(67) Świeże mięso zwierząt lądowych można pozyskać ze zwierząt utrzymywanych, w tym zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, zgodnie z definicją w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004, oraz ze zwierząt dzikich. W Unii mięso ze zwierząt utrzymywanych jako zwierzęta produkcyjne, w szczególności zwierząt należących do gatunków *Bos taurus*, *Capra hirchus*, *Ovis aries* i *Sus scrofa*, musi być jednak otrzymane w rzeźni. W związku z tym, aby zapewnić odpowiednie i równoważne gwarancje, należy wyłączyć te gatunki z możliwości skategoryzowania ich jako zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych lub zwierzęta dzikie, jeżeli świeże mięso przeznaczone do wprowadzenia do Unii z nich pochodzi.

(68) W przypadku wystąpienia ogniska danej choroby zwierząt w państwie trzecim lub na terytorium, data i miejsce uboju zwierząt utrzymywanych lub data uśmiercenia zwierząt dzikich lub zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych są podstawą dla ustalenia ewentualnego ryzyka dla zdrowia zwierząt związanego z tymi zwierzętami i pozyskanymi od nich lub z nich produktami pochodzenia zwierzęcego. W związku z tym należy ustalić datę uboju lub uśmiercenia, aby zweryfikować, czy zwierzęta te poddano ubojowi lub uśmiercono w okresie, w którym nie występowały ogniska choroby oraz w którym państwo trzecie lub terytorium było umieszczone w wykazie jako upoważnione do wprowadzania świeżego mięsa do Unii.

(69) Rodzaj obróbki produktów pochodzenia zwierzęcego powinien być zgodny z ryzykiem, jakie stwarza państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa, gdzie wytwarza się produkt. Wprowadzanie do Unii przetworzonych produktów pochodzenia zwierzęcego, które poddano procesom obróbki, w przypadku których nie udowodniono skuteczności w eliminowaniu ryzyka związanego z chorobami umieszczonymi w wykazie potencjalnie niebezpiecznymi dla danej kategorii produktów pochodzenia zwierzęcego, powinno być dozwolone jedynie z państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref, które udzielają wszelkich gwarancji w zakresie stanu wolnego od danych chorób. W przypadku państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref, które nie udzielają wszystkich tych gwarancji, wprowadzenie produktów pochodzenia zwierzęcego do Unii powinno być dozwolone tylko wtedy, gdy produkty te poddano szczególnej obróbce.

(70) W niektórych przypadkach państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefy pozyskują surowe mięso do produkcji produktów mięsnych z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii produktów mięsnych podlegających szczególnej obróbce pozyskanych z odpowiednich gatunków. W takich przypadkach produkt mięsny należy zawsze poddać się najbardziej rygorystycznemu rodzajowi obróbki, aby zmniejszyć wszelkie potencjalne ryzyko dla zdrowia zwierząt.

(71) Produkty mięsne zawierające mięso drobiowe pochodzące z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których wystąpiło ognisko wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu, powinny zostać poddane obróbce, która skutecznie zmniejsza ryzyko, w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie umieszczonych się w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii. Dzięki temu można kontynuować handel przed wdrożeniem środków zwalczania, takich jak regionalizacja. Natychmiastowe zastosowanie obróbki zmniejszającej ryzyko po wystąpieniu ogniska choroby obniża ryzyko dla zdrowia zwierząt i tym samym ogranicza wpływ na handel.

(72) Gdy produkty mięsne wytwarza się ze świeżego mięsa różnych gatunków, zastosowana obróbka powinna likwidować wszelkie potencjalne rodzaje ryzyka dla zdrowia zwierząt. W związku z tym, jeżeli obróbkę przeprowadza się przed zmieszaniem, poszczególne rodzaje świeżego mięsa należy poddać odpowiedniej obróbce przypisanej gatunkom, z których pochodzi świeże mięso. Jeżeli jednak obróbkę przeprowadza się po zmieszaniu, końcowy produkt mięsny należy poddać obróbce przypisanej do składnika świeżego mięsa stwarzającego największe ryzyko dla zdrowia zwierząt.

(73) Obróbkę mającą na celu zmniejszenie konkretnego ryzyka dla zdrowia zwierząt związanego z wprowadzeniem osłonek należy poddać przeglądowi i zaktualizować, uwzględniając wnioski i zalecenia wynikające z najnowszych dowodów naukowych ocenionych przez panel ds. zdrowia i warunków hodowli zwierząt Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) ([6]).

([5]) Rozporządzenie delegowane Komisji 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (zob. s. 64 niniejszego Dziennika Urzędowego).

([6]) Panel ds. zdrowia i warunków hodowli zwierząt Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA); Opinia naukowa w sprawie procesów obróbki zmniejszających ryzyko dla zdrowia zwierząt w odniesieniu do przywozu osłonek odzwierzęcych. Dziennik EFSA 2012; 10(7):2820. [32pp.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2820. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/efsajournal

(74) Podstawą warunków wprowadzania do Unii mleka surowego, produktów mleczarskich, siary i produktów na bazie siary jest ryzyko dla zdrowia zwierząt, jakie stwarzają te produkty. Ryzyko takie jest związane z państwem lub terytorium pochodzenia, lub ich strefą oraz z gatunkami zwierząt, od których pozyskano te produkty. Pryszczyca i zakażenie wirusem księgosuszu są dwiema chorobami będącymi przedmiotem zainteresowania w przypadku mleka i siary, dlatego mleko surowe i siarę należy wprowadzać wyłącznie z państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref wolnych od tych chorób. Produkty na bazie siary powinny również pochodzić wyłącznie z tych państw trzecich, terytoriów lub stref, ponieważ nie istnieją poparte badaniami naukowymi procesy obróbki zmniejszające ryzyko, które zapewniają zniszczenie czynnika chorobotwórczego w tej kategorii produktów.

(75) W przypadku mleka pozyskanego od *Bos taurus*, *Ovis aries*, *Capra hircus*, *Bubalus bubalis* i *Camelus dromedarius* ryzyko związane z pryszczycą można zmniejszyć poprzez zastosowanie dobrze znanych konkretnych procesów obróbki zmniejszających ryzyko. Ponieważ nie można jednak zapewnić skuteczności niektórych z tych procesów obróbki w odniesieniu do produktów mleczarskich pozyskanych od gatunków zwierząt innych niż *Bos taurus*, *Ovis aries*, *Capra hircus*, *Bubalus bubalis* i *Camelus dromedarius*, produkty te należy poddać najbardziej rygorystycznej obróbce zmniejszającej ryzyko.

(76) Produkty pochodzenia zwierzęcego zawsze należy poddawać obróbce w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie umieszczonym w wykazie dotyczącym wprowadzania tych produktów do Unii.

(77) Zwierzęta wodne należące do gatunków umieszczonych w wykazie są niekiedy transportowane drogą morską statkami, w tym statkami do transportu żywych ryb, które podczas przewozu mogą wymieniać wodę. W takich przypadkach, oprócz świadectwa zdrowia, zwierzętom powinna również towarzyszyć deklaracja podpisana przez kapitana statku, przedstawiająca szczegółowe informacje dotyczące portów pochodzenia i przeznaczenia oraz wszelkich innych portów odwiedzanych w trakcie przewozu. Deklaracja ta powinna stanowić potwierdzenie, że zwierzęta należące do gatunków umieszczonych w wykazie znajdujące się na pokładzie statku nie zostały narażone na żadne warunki, które mogłyby zmienić ich status zdrowotny w trakcie przewozu do miejsca ostatecznego przeznaczenia.

(78) Zwierzęta wodne można wprowadzać do Unii w wielu różnych celach. Ze względu na ryzyko chorób związane z przemieszczaniem zwierząt żywych zwierzęta takie wprowadzane do Unii do spożycia przez ludzi należy traktować tam samo jak te wprowadzane do Unii w innych celach, takich jak hodowla czy uwolnienie do środowiska naturalnego. Produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne stwarzają mniejsze ryzyko niż zwierzęta wodne, a zatem środki, które należy podjąć w odniesieniu do takich produktów wprowadzanych do Unii w celu dalszego przetworzenia, są mniej rygorystyczne niż środki mające zastosowanie do żywych zwierząt.

(79) Uwalnianie zwierząt wodnych do środowiska w wodach naturalnych jest działaniem stwarzającym wysokie ryzyko, jeżeli zwierzęta te są zakażone chorobą umieszczoną w wykazie. Z tego powodu, w szczególności w przypadku chorób kategorii A i B, państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy lub kompartmenty powinny być wolne od tych chorób, jeżeli zwierzęta wodne są przeznaczone do uwolnienia do środowiska naturalnego w wodach naturalnych Unii. Ponadto zwierzęta wodne sprowadzone do Unii w celu uwolnienia do środowiska naturalnego w wodach naturalnych powinny we wszystkich przypadkach pochodzić z państwa trzeciego, terytorium, strefy lub kompartmentu uznanych za wolne od choroby kategorii C, nawet jeżeli państwo członkowskie lub strefa, lub kompartment przeznaczenia nie są wolne od tej choroby.

(80) W przypadku chorób zwierząt wodnych państwa członkowskie mogą na podstawie art. 226 Prawa o zdrowiu zwierząt wprowadzić środki krajowe ograniczające skutki chorób innych niż choroby umieszczone w wykazie na swoim terytorium. W takich przypadkach przesyłki gatunków podatnych na choroby, do których zastosowanie mają środki krajowe, również będą musiały pochodzić z państw trzecich, terytoriów, ich stref lub kompartmentów, które są wolne od tych chorób.

(81) Art. 226 Prawa o zdrowiu zwierząt ma zatem ten sam cel co art. 43 dyrektywy Rady 2006/88/WE ([7]), ponieważ umożliwia państwom członkowskim wprowadzanie krajowych środków zwalczania chorób nieumieszczonych w wykazie. Należy zatem nadal uznawać wykaz chorób i odpowiednich gatunków, w odniesieniu do których środki te zostały wprowadzone. Szczegóły te powinny zostać określone w niniejszym rozporządzeniu.

(82) Rejestracja i zatwierdzanie zakładów akwakultury podlegają w Unii określonym przepisom. Rozróżnienie, czy zakład może zostać zarejestrowany, czy też powinien zostać zatwierdzony, zależy od ryzyka wystąpienia lub rozprzestrzeniania się w nim choroby. Ważne jest zatem, aby zwierzęta akwakultury wprowadzane do Unii z zakładów akwakultury w państwie trzecim, na terytorium, w ich strefie lub kompartmencie pochodziły z zakładów akwakultury, które są oceniane w podobny sposób. W tym kontekście zakłady takie powinny spełniać wymogi w zakresie rejestracji lub zatwierdzania, które są co najmniej tak rygorystyczne, jak wymogi ustanowione dla takich zakładów w Unii.

([7]) Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 14).

(83) Nie we wszystkich sytuacjach obowiązkowe jest stosowanie wymagania, aby zwierzęta wodne należące do gatunków umieszczonych w wykazie i produkty pochodzenia zwierzęcego od i z tych zwierząt pochodziły z państwa trzeciego, terytorium, ich strefy lub kompartmentu wolnych od choroby. Można zastosować pewne środki zmniejszające ryzyko, aby umożliwić wprowadzanie do Unii zwierząt wodnych i niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, które nie mają nie pochodzą z takich miejsc. Niektóre środki zmniejszające ryzyko są dopuszczalne w odniesieniu do zwierząt wodnych należących do gatunków umieszczonych w wykazie, a (ze względu na mniejsze ryzyko związane z takim przemieszczaniem) inne, mniej rygorystyczne środki zmniejszające ryzyko są dopuszczalne w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne.

(84) Środki zmniejszające ryzyko mające zastosowanie do zwierząt wodnych obejmują wysyłanie ich do zakładu zajmującego się żywnością pochodzącą od i ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, do zakładu odizolowanego lub do zatwierdzonego zakładu kwarantanny po wprowadzeniu do Unii. Szereg innych środków zmniejszających ryzyko ma zastosowanie do mięczaków i skorupiaków należących do gatunków umieszczonych w wykazie, które są wprowadzane do Unii żywe i są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004, ale stwarzają dopuszczalne ryzyko ze względu na sposób, w jaki poddano je obróbce lub zapakowano przed wysyłką lub dlatego, że nie są przeznaczone do przechowywania w Unii przed przetworzeniem.

(85) Możliwe jest odstąpienie od wymagań, zgodnie z którymi niektóre produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne muszą pochodzić z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy lub kompartmentu, które są wolne od danych chorób umieszczonych w wykazie. Środki zmniejszające ryzyko umożliwiające taki handel mogą polegać na wysyłce produktów pochodzenia zwierzęcego do zakładu zajmującego się żywnością pochodzącą od i ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób w Unii w celu dalszego przetwarzania lub na zapewnieniu, aby produkty pochodzenia zwierzęcego były pozyskiwane z ryb, które poddano ubojowi i wypatroszono przed wysyłką do Unii. W obu przypadkach ryzyko stwarzane przez produkty pochodzenia zwierzęcego ocenia się jako nieistotne.

(86) W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/1882 ustanowiono wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w wykazie w art. 5 i w załączniku II do Prawa o zdrowiu zwierząt. Wykaz ten zawiera również listę gatunków wektorów, określoną w kolumnie 4 tabeli zamieszczonej w załączniku do tego rozporządzenia. Wiele z tych gatunków nie jest jednak wektorami w każdych okolicznościach. W odniesieniu do przemieszczania szczegółowe informacje dotyczące okoliczności, w których gatunki te uznaje się za wektory chorób umieszczonych w wykazie, przedstawiono w załączniku XXX do niniejszego rozporządzenia. W okolicznościach, w których zwierzęta wodne należące do gatunków umieszczonych w wykazie nie spełniają warunków, na podstawie których zostałyby uznane za wektory, nie są one objęte przepisami niniejszego rozporządzenia. Ponadto, z uwagi na niższy poziom ryzyka stwarzanego przez produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne, środki określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do tych produktów nie mają zastosowania do gatunków wymienionych w kolumnie 4 tabeli zamieszczonej w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1882.

(87) Wszystkie odstępstwa i wymagania dotyczące postępowania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do zwierząt wodnych należących do gatunków umieszczonych w wykazie oraz do produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt tych gatunków umieszczonych w wykazie, innych niż żywe zwierzęta wodne, powinny mieć również zastosowanie do gatunków wymienionych w kolumnie 4 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1882, w odniesieniu do których państwa członkowskie przyjęły środki krajowe na podstawie art. 226 Prawa o zdrowiu zwierząt. Podobnie te odstępstwa i wymagania dotyczące postępowania powinny mieć zastosowanie również do niektórych gatunków podatnych na choroby.

(88) Istotne jest, aby po wprowadzeniu do Unii odpowiednio postępowano ze zwierzętami wodnymi należącymi do gatunków umieszczonych w wykazie oraz wodą, w której są przewożone, tak aby zapewnić, by nie stwarzały one ryzyka chorób. Odpowiednie postępowanie obejmuje zapewnienie, aby zwierzęta były transportowane bezpośrednio do miejsca przeznaczenia oraz aby nie były uwalniane do wody naturalnej Unii, gdzie mogłyby stwarzać potencjalne ryzyko choroby, lub nie były w niej w inny sposób zanurzane.

(89) W niektórych przypadkach właściwy organ odpowiedzialny za miejsce przeznaczenia może jednak zezwolić na uwolnienie takich zwierząt do wody naturalnej. We wszystkich takich przypadkach to właściwy organ powinien zapewnić, aby uwolnienie albo zanurzenie nie zagrażało statusowi zdrowotnemu miejsca uwolnienia. Ponadto, nawet jeżeli wody przyjmujące nie są wolne od danej choroby kategorii C, zwierzęta, które mają zostać uwolnione, powinny być od niej wolne, aby zapewnić najlepszy ogólny status zdrowotny dzikich populacji w wodzie naturalnej Unii.

(90) W odniesieniu do ryzyka dla zdrowia zwierząt wszelkie przemieszczanie w ramach tranzytu w obrębie terytorium Unii należy uznać za przemieszczanie w celu wprowadzenia do Unii, ponieważ wiążą się one z takim samym poziomem ryzyka. W związku z tym przemieszczanie w ramach tranzytu powinno być zgodne ze wszystkimi odpowiednimi wymaganiami dotyczącymi wprowadzania do Unii. Należy jednak ustanowić odstępstwa i przepisy szczególne dotyczące tranzytu w ramach specjalnych warunków zmniejszających ryzyko związanych z miejscem pochodzenia. Takie odstępstwa i przepisy szczególne mają obejmować sytuacje, w których Unia nie jest miejscem ostatecznego przeznaczenia zwierząt i produktów zwierzęcych, oraz uwzględniać ograniczenia geograficzne i czynniki geopolityczne.

(91) Należy również ustanowić odstępstwa i przepisy szczególne dotyczące tranzytu przesyłek zwierząt i produktów zwierzęcych między państwami członkowskimi przez państwo trzecie lub terytorium. Obejmuje to również sytuacje, w których taki rodzaj wprowadzenia do Unii jest wymagany przez państwo członkowskie.

(92) W niektórych przypadkach towary pochodzące z Unii zostają odrzucone przez właściwe organy państwa trzeciego lub terytorium po przeprowadzeniu kontroli na ich granicy. Na podstawie art. 239 Prawa o zdrowiu zwierząt należy przyjąć przepisy szczególne zezwalające na ich powrót z tego względu, że zostały one wyprodukowane zgodnie z prawodawstwem Unii w zakresie zdrowia zwierząt.

(93) Konieczne są również przepisy szczególne dotyczące powrotu zarejestrowanych koni do Unii po czasowym wywozie do państw trzecich w celu wzięcia przez te konie udziału w wyścigach, zawodach i jeździeckich wydarzeniach kulturalnych.

(94) W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów Unii dotyczących wprowadzania do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz zapewnienia, aby przepisy były jasne i przejrzyste, niniejszym rozporządzeniem należy uchylić: rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010 ([8]), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 139/2013 ([9]), rozporządzenie Komisji (UE) nr 605/2010 ([10]), rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2008 ([11]), decyzję Komisji 2007/777/WE ([12]), rozporządzenie Komisji (WE) nr 119/2009 ([13]), rozporządzenie Komisji (UE) nr 28/2012 ([14]), i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 ([15]).

(95) Przepisy niniejszego rozporządzenia są powiązane z przepisami Prawa o zdrowiu zwierząt, które stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r., i stanowią ich uzupełnienie. Z tego względu oraz aby ułatwić stosowanie nowych ram prawnych w zakresie zdrowia zwierząt, niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od dnia 21 kwietnia 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

ZASADY OGÓLNE

TYTUŁ 1

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się uzupełniające przepisy dotyczące zdrowia zwierząt w zakresie wprowadzania do Unii przesyłek niektórych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z państw trzecich lub terytoriów bądź ich stref lub kompartmentów w przypadku zwierząt akwakultury. Określa się również przepisy dotyczące przemieszczania tych przesyłek i postępowania z nimi po ich wprowadzeniu do Unii.

([8]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010 z dnia 12 marca 2010 r. ustanawiające wykazy krajów trzecich, ich terytoriów lub części, upoważnionych do wprowadzania do Unii Europejskiej niektórych zwierząt oraz świeżego mięsa, a także wymogi dotyczące świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1).

([9]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 139/2013 z dnia 7 stycznia 2013 r. ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Unii i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu (Dz.U. L 47 z 20.2.2013, s. 1).

([10]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 605/2010 z dnia 2 lipca 2010 r. ustanawiające warunki dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wydawania świadectw weterynaryjnych przy wprowadzaniu do Unii Europejskiej mleka surowego i przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 175 z 10.7.2010, s. 1).

([11]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiające wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych, oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1).

([12]) Decyzja Komisji 2007/777/WE z dnia 29 listopada 2007 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego oraz wzory świadectw na przywóz z krajów trzecich niektórych produktów mięsnych oraz przetworzonych żołądków, pęcherzy i jelit do spożycia przez ludzi i uchylająca decyzję 2005/432/WE (Dz.U. L 312 z 30.11.2007, s. 49).

([13]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 119/2009 z dnia 9 lutego 2009 r. ustanawiające wykaz krajów trzecich i ich części do celów przywozu do Wspólnoty i tranzytu przez jej terytorium mięsa dzikich zajęcowatych, niektórych dzikich ssaków lądowych oraz królików utrzymywanych w warunkach fermowych, a także stosowne wymagania w zakresie świadectw weterynaryjnych (Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 12).

([14]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 28/2012 z dnia 11 stycznia 2012 ustanawiające wymogi dotyczące świadectw przy przywozie do Unii oraz przy tranzycie przez jej terytorium niektórych produktów złożonych oraz zmieniające decyzję 2007/275/WE i rozporządzenie (WE) nr 1162/2009 (Dz.U. L 12 z 14.1.2012, s. 1).

([15]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 z dnia 28 kwietnia 2016 r. ustanawiające wykazy państw trzecich, części państw trzecich i terytoriów, z których państwa członkowskie zezwalają na wprowadzanie do Unii niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, określające wymagania dotyczące świadectw, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2074/2005 i uchylające decyzję 2003/812/WE (Dz.U. L 126 z 14.5.2016, s. 13).

2. W części I określa się:

a) obowiązki właściwych organów państw członkowskich w zakresie zezwalania na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego z gatunków i kategorii zwierząt objętych zakresem stosowania części II–VI (art. 3 i 4);

b) obowiązki podmiotów w zakresie wprowadzania do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego objętych zakresem stosowania części II–VI (art. 5) oraz ich przemieszania i postępowania z nimi po wprowadzeniu do Unii;

c) wymagania ogólne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii przesyłek, o których mowa w lit. a) i b), oraz ich przemieszania i postępowania z nimi po wprowadzeniu do Unii, a także odstępstwa od tych wymagań ogólnych mające zastosowanie do wszystkich gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego objętych zakresem stosowania części II–VI (art. 6–10).

3. W części II określono ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii, a także przemieszczania i postępowania po wprowadzeniu, oraz odstępstwa od takich wymagań w odniesieniu do niektórych zwierząt lądowych (tytuł 1).

Ponadto określa się wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt, które mają zastosowanie również do wszystkich tych gatunków i kategorii zwierząt lądowych, w szczególności:

a) utrzymywanych zwierząt kopytnych z gatunków umieszczonych w wykazie (tytuł 2);

b) drobiu i ptaków żyjących w niewoli, z wyjątkiem ptaków żyjących w niewoli wwożonych w ramach programów ochrony gatunków zatwierdzonych przez właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia (tytuł 3);

c) pszczół miodnych (*Apis mellifera*) i trzmieli (*Bombus* spp.) (tytuł 4);

d) psów, kotów i fretek domowych (tytuł 5).

4. W części III określono ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii, a także przemieszczania i postępowania po wprowadzeniu, oraz odstępstwa od takich wymagań w odniesieniu do materiału biologicznego pozyskiwanego od następujących gatunków i kategorii utrzymywanych zwierząt lądowych:

a) bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych (tytuł 1);

b) drobiu i ptaków żyjących w niewoli (tytuł 2);

c) zwierząt innych niż te wymienione w lit. a) i b) (tytuł 3).

5. W części IV określono ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii, a także przemieszczania i postępowania po wprowadzeniu, oraz odstępstwa od tych wymagań w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskiwanych od lub z następujących gatunków i kategorii zwierząt lądowych:

a) utrzymywanych i dzikich zwierząt kopytnych z gatunków umieszczonych w wykazie;

b) drobiu;

c) ptaków łownych.

6. W części V określono ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii, a także przemieszczania i postępowania po wprowadzeniu, oraz odstępstwa od tych wymagań w odniesieniu do następujących gatunków zwierząt wodnych we wszystkich stadiach rozwoju, a także produktów pochodzenia zwierzęcego od nich lub z nich pozyskanych, innych niż dzikie zwierzęta wodne i produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub z tych dzikich zwierząt wodnych wyładowanych ze statków rybackich do bezpośredniego spożycia przez ludzi:

a) ryb należących do gatunków umieszczonych w wykazie z nadgromady bezżuchwowców (*Agnatha*) oraz do gromad ryb chrzęstnoszkieletowych (*Chondrichthyes*), mięśniopłetwych (*Sarcopterygii*) i promieniopłetwych (*Actinopterygii*);

b) mięczaków wodnych z typu *Mollusca* należących do gatunków umieszczonych w wykazie;

c) skorupiaków wodnych z podtypu *Crustacea* należących do gatunków umieszczonych w wykazie;

d) zwierząt wodnych należących do gatunków umieszczonych w wykazie w załączniku XXIX, które są podatne na choroby zwierząt wodnych, w odniesieniu do których niektóre państwa członkowskie wprowadziły środki krajowe mające na celu ograniczenie skutków chorób innych niż choroby umieszczone w wykazie, zgodnie z art. 226 rozporządzenia (UE) 2016/429.

7. W części VI określono przepisy ogólne, niektóre odstępstwa i dodatkowe wymagania dotyczące tranzytu przez terytorium Unii oraz powrotu do Unii niektórych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego.

8. W części VII określono przepisy końcowe.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/1882 i w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, z wyjątkiem przypadków, w których wspomniane definicje odnoszą się do terminów zdefiniowanych w akapicie drugim niniejszego artykułu.

Ponadto stosuje się następujące definicje:

1) „umieszczone w wykazie państwo trzecie, terytorium lub ich strefa" oznacza państwo trzecie, terytorium lub ich strefę umieszczone w wykazie państw trzecich, terytoriów lub ich stref, lub kompartmentów w przypadku zwierząt akwakultury, z których wprowadzanie do Unii określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego jest dozwolone zgodnie z aktami wykonawczymi przyjętymi na podstawie art. 230 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429;

2) „wykaz" oznacza wykaz państw trzecich, terytoriów lub ich stref, lub kompartmentów w przypadku zwierząt akwakultury, upoważnionych do wprowadzania do Unii przesyłek określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego poprzez akty wykonawcze przyjęte na podstawie art. 230 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/429;

3) „środek transportu" oznacza pojazd drogowy lub kolejowy, statki i statki powietrzne;

4) „pojemnik" oznacza każdą klatkę, pudło, zbiornik lub inną sztywną strukturę stosowaną do transportu zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego, niestanowiącą środka transportu;

5) „bydło" lub „zwierzę z gatunków bydła" oznacza zwierzęta z gatunków zwierząt kopytnych należących do rodzajów *Bison*, *Bos* (w tym podrodzajów *Bos*, *Bibos*, *Novibos*, *Poephagus*) i *Bubalus* (w tym podrodzaju *Anoa*) oraz potomstwo z krzyżówek między tymi gatunkami;

6) „owca" oznacza zwierzę z gatunków zwierząt kopytnych należące do rodzaju *Ovis* oraz potomstwo z krzyżówek między tymi gatunkami;

7) „koza" oznacza zwierzę z gatunków zwierząt kopytnych należące do rodzaju *Capra* oraz potomstwo z krzyżówek między tymi gatunkami;

8) „świnia" oznacza zwierzę z gatunków zwierząt kopytnych należących do rodziny świniowatych wymienione w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2016/429;

9) „koniowate" lub „zwierzę koniowate" oznacza zwierzę z gatunków zwierząt jednokopytnych należące do rodzaju *Equus* (w tym konie, osły i zebry) oraz potomstwo z krzyżówek między tymi gatunkami;

10) „wielbłądowate" lub „zwierzę wielbłądowate" oznacza zwierzę z gatunków zwierząt kopytnych należących do rodziny wielbłądowatych wymienione w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2016/429;

11) „jeleniowate" lub „zwierzę jeleniowate" oznacza zwierzę z gatunków zwierząt kopytnych należących do rodziny jeleniowatych wymienione w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2016/429;

12) „zarejestrowane zwierzę koniowate" oznacza:

    a) zwierzę hodowlane czystorasowe z gatunków *Equus caballus* i *Equus asinus* wpisane lub kwalifikujące się do wpisania do sekcji głównej księgi hodowlanej założonej przez związek hodowców lub podmiot zajmujący się hodowlą uznany zgodnie z art. 4 lub 34 rozporządzenia (UE) 2016/1012;

    b) zwierzę utrzymywane z gatunku *Equus caballus* zarejestrowane w międzynarodowym stowarzyszeniu lub organizacji, bezpośrednio albo za pośrednictwem krajowej federacji lub oddziałów, które przygotowują konie do zawodów lub wyścigów konnych („zarejestrowany koń");

13) „zwierzęta przeznaczone do uboju” oznaczają utrzymywane zwierzęta lądowe przeznaczone do transportu albo bezpośredniego, albo po zgromadzeniu, do rzeźni;

14) „choroby nie zgłoszono” oznacza, że żadnego zwierzęcia ani grupy zwierząt danego gatunku utrzymywanych w zakładzie nie sklasyfikowano jako potwierdzonego przypadku tej choroby, a każdy przypadek podejrzenia tej choroby został wykluczony;

15) „grupa sanitarna” oznacza grupę państw trzecich umieszczonych w wykazie, w których występują wspólne rodzaje ryzyka dla zdrowia zwierząt w kwestii chorób umieszczonych w wykazie w odniesieniu do zwierząt koniowatych, które wymagają zastosowania szczególnych środków zmniejszających ryzyko oraz gwarancji zdrowia, gdy zwierzęta koniowate są wprowadzane do Unii;

16) „stado” oznacza cały drób lub wszystkie ptaki żyjące w niewoli o tym samym statusie zdrowotnym, chowane w tych samych pomieszczeniach lub na tym samym wybiegu i stanowiące jednolitą jednostkę epidemiologiczną; w przypadku drobiu chowanego w pomieszczeniach zamkniętych terminem tym objęte są wszystkie ptaki znajdujące się w tej samej przestrzeni powietrznej;

17) „drób hodowlany” oznacza drób w wieku 72 godzin i starszy, przeznaczony do produkcji jaj wylęgowych;

18) „drób produkcyjny” oznacza drób w wieku 72 godzin i starszy, chowany w celu produkcji mięsa, jaj spożywczych lub innych produktów lub w celu odnowy zasobów ptaków łownych;

19) „pisklęta jednodniowe” oznaczają drób poniżej 72 godzin życia;

20) „pszczoła miodna” oznacza zwierzę z gatunku *Apis mellifera*;

21) „trzmiel” oznacza zwierzę z gatunków należących do rodzaju *Bombus*;

22) „pies” oznacza zwierzę utrzymywane z gatunku *Canis lupus*;

23) „kot” oznacza zwierzę utrzymywane z gatunku *Felis silvestris*;

24) „fretka domowa” oznacza zwierzę utrzymywane z gatunku *Mustela putorius furo*;

25) „niepowtarzalny numer zatwierdzenia” oznacza numer nadany przez właściwy organ;

26) „jaja wolne od określonych czynników chorobotwórczych” oznaczają jaja wylęgowe pochodzące od „stad kur wolnych od określonych czynników chorobotwórczych” zgodnie z opisem zawartym w Farmakopei Europejskiej, przeznaczone wyłącznie do użytku diagnostycznego, badawczego lub farmaceutycznego;

27) „przesyłka nasienia, oocytów lub zarodków” lub „przesyłka materiału biologicznego” oznacza pewną ilość nasienia, oocytów, zarodków uzyskanych metodą *in vivo* lub wyprodukowanych metodą *in vitro* wysłaną z jednego zatwierdzonego zakładu zajmującego się materiałem biologicznym i objętą jednym świadectwem zdrowia zwierząt;

28) „nasienie” oznacza ejakulat zwierzęcia lub zwierząt w stanie niezmienionym albo konfekcjonowany lub rozrzedzony;

29) „oocyty” oznaczają haploidalne etapy ootydogenezy, w tym oocyty II rzędu i komórki jajowe;

30) „zarodek” oznacza początkowe stadium rozwoju zwierzęcia, na którym można go przenieść do matki odbiorcy;

31) „zatwierdzony zakład zajmujący się materiałem biologicznym” oznacza centrum pozyskiwania nasienia, zespół pozyskiwania zarodków, zespół produkcji zarodków, zakład przetwarzający materiał biologiczny lub centrum przechowywania materiału biologicznego;

32) „lekarz weterynarii centrum” oznacza lekarza weterynarii odpowiedzialnego za działania prowadzone w centrum pozyskiwania nasienia, w zakładzie przetwarzającym materiał biologiczny lub w centrum przechowywania materiału biologicznego, jak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu;

33) „lekarz weterynarii zespołu” oznacza lekarza weterynarii odpowiedzialnego za czynności wykonywane przez zespół pozyskiwania zarodków lub zespół produkcji zarodków, jak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu;

34) „miejsce kwarantanny” oznacza zakład zatwierdzony przez właściwy organ do celów izolacji bydła, świń, owiec lub kóz przez okres co najmniej 28 dni przed przyjęciem ich do centrum pozyskiwania nasienia;

35) „centrum pozyskiwania nasienia” oznacza zakład zajmujący się materiałem biologicznym, zatwierdzony przez właściwy organ do celów pozyskiwania, przetwarzania, przechowywania i transportu nasienia bydła, świń, owiec, kóz lub zwierząt koniowatych przeznaczonego do wprowadzania do Unii;

36) „zespół pozyskiwania zarodków” oznacza zakład zajmujący się materiałem biologicznym, składający się z grupy specjalistów lub struktury zatwierdzonej przez właściwy organ do celów pozyskiwania, przetwarzania, przechowywania i transportu zarodków uzyskanych w drodze zapłodnienia *in vivo* i przeznaczonych do wprowadzania do Unii;

37) „zespół produkcji zarodków” oznacza zakład zajmujący się materiałem biologicznym, składający się z grupy specjalistów lub struktury zatwierdzonej przez właściwy organ do celów pozyskiwania, przetwarzania, przechowywania i transportu oocytów, a także produkcji metodą *in vitro* – w stosownych przypadkach z wykorzystaniem przechowywanego nasienia – oraz przetwarzania, przechowywania i transportu zarodków, przy czym zarówno oocyty, jak i zarodki są przeznaczone do wprowadzania do Unii;

38) „zakład przetwarzający materiał biologiczny” oznacza zakład zajmujący się materiałem biologicznym, zatwierdzony przez właściwy organ do celów przetwarzania – w tym, w stosownych przypadkach, seksowania nasienia – oraz przechowywania nasienia, oocytów lub zarodków z jednego lub większej liczby gatunków lub dowolnej kombinacji tych rodzajów materiału biologicznego lub gatunków, przeznaczonych do wprowadzania do Unii;

39) „centrum przechowywania materiału biologicznego” oznacza zakład zajmujący się materiałem biologicznym, zatwierdzony przez właściwy organ do celów przechowywania nasienia, oocytów lub zarodków z jednego lub większej liczby gatunków lub dowolnej kombinacji tych rodzajów materiału biologicznego lub gatunków, przeznaczonych do wprowadzania do Unii;

40) „mięso” oznacza wszystkie części zwierząt kopytnych, drobiu i ptaków łownych nadające się do spożycia przez ludzi, włączając krew;

41) „świeże mięso” oznacza mięso, mięso mielone i surowe wyroby mięsne, w tym pakowane próżniowo lub pakowane w atmosferze kontrolowanej, które nie zostały poddane żadnemu procesowi konserwującemu innemu niż schładzanie, mrożenie lub głębokie mrożenie;

42) „tusza zwierzęcia kopytnego” oznacza całe ciało zwierzęcia kopytnego poddanego ubojowi lub uśmierconego po:

   a) wykrwawieniu, w przypadku zwierząt poddanych ubojowi;

   b) wytrzewieniu;

   c) usunięciu krańców kończyn na poziomie pęciny i kości stępu;

   d) usunięciu ogona, wymion, głowy i skóry, z wyjątkiem świń;

43) „podroby” oznaczają świeże mięso inne niż mięso z tuszy zwierzęcia kopytnego, nawet jeżeli pozostaje w sposób naturalny połączone z tuszą;

44) „produkty mięsne” oznaczają produkty przetworzone, m.in. poddane obróbce żołądki, pęcherze i jelita, wytopione tłuszcze zwierzęce i ekstrakty mięsne, uzyskane w wyniku przetworzenia mięsa lub dalszego przetworzenia takich produktów przetworzonych, co w konsekwencji powoduje utratę właściwości świeżego mięsa na powierzchni przekroju;

45) „osłonki” oznaczają pęcherze i jelita, które po oczyszczeniu zostały przetworzone przez zeskrobanie tkanki, odtłuszczenie i umycie oraz zostały poddane obróbce za pomocą soli lub wysuszone;

46) „siara” oznacza bogaty w przeciwciała i minerały płyn wydzielany przez gruczoły mleczne zwierząt utrzymywanych od 3 do 5 dni po porodzie, który poprzedza wytwarzanie mleka surowego;

47) „produkty na bazie siary” oznaczają produkty przetworzone uzyskane w wyniku przetworzenia siary lub dalszego przetworzenia takich produktów przetworzonych;

48) „statek do transportu żywych ryb” oznacza statek wykorzystywany w sektorze akwakultury, który posiada basen lub zbiornik do przechowywania i transportu żywych ryb w wodzie;

49) „IMSOC” oznacza system zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych przewidziany w art. 131 rozporządzenia (UE) 2017/625 ([16]).

([16]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

TYTUŁ 2

OGÓLNE WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII PRZESYŁEK ZWIERZĄT, MATERIAŁU BIOLOGICZNEGO I PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO ORAZ ICH PRZEMIESZCZANIA I POSTĘPOWANIA Z NIMI PO WPROWADZENIU DO UNII

Artykuł 3

Obowiązki właściwych organów państw członkowskich

Właściwy organ zezwala na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskiwanych od lub z gatunków i kategorii zwierząt objętych częściami II–VI, które zgłoszono do kontroli urzędowej zgodnie z art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625, pod warunkiem że:

a) przesyłki pochodzą:

(i) w przypadku zwierząt lądowych – z państwa trzeciego lub terytorium lub ich strefy umieszczonych w wykazie odnośnie do określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego;

(ii) w przypadku zwierząt wodnych – z państwa trzeciego lub terytorium lub ich strefy umieszczonych w wykazie odnośnie do określonych gatunków i kategorii zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, a w przypadku zwierząt akwakultury, z państwa trzeciego lub terytorium bądź ich strefy lub kompartmentu umieszczonych w tym celu w wykazie;

b) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia poświadczył, że przesyłki spełniają:

(i) ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego określone w niniejszym artykule, w art. 4 i art. 6–10;

(ii) wymagania w zakresie zdrowia zwierząt mające zastosowanie do określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ich planowanego wykorzystania określone w częściach II–VI;

c) przesyłkom towarzyszą następujące dokumenty, w których właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zapewnia niezbędne gwarancje dotyczące przestrzegania wymagań w zakresie zdrowia zwierząt, o których mowa w lit. b):

(i) świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez urzędowego lekarza weterynarii z państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia dotyczące określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz ich planowanego wykorzystania;

(ii) deklaracje i inne dokumenty, o ile są one wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

W przypadku przesyłek zwierząt i jaj wylęgowych świadectwo zdrowia zwierząt, o którym mowa w lit. c) ppkt (i), musiało zostać wydane w okresie 10 dni przed datą przybycia przesyłki do punktu kontroli granicznej; w przypadku transportu morskiego okres ten może jednak zostać przedłużony o dodatkowy okres odpowiadający czasowi trwania podróży drogą morską.

Artykuł 4

Data certyfikacji przesyłek

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskiwanych od lub z gatunków i kategorii objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że takie przesyłki poddano certyfikacji w celu wysyłki do Unii nie wcześniej niż w dniu, w którym państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa, lub – w przypadku zwierząt akwakultury – ich kompartment zostały umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonego gatunku i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego.

2. Nie zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, jaj wylęgowych i produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, lub – w przypadku zwierząt akwakultury – z ich kompartmentu od dnia, w którym dany obszar przestaje spełniać wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii zwierząt, jaj wylęgowych lub produktów pochodzenia zwierzęcego, chyba że Unia przydzieliła w wykazie szczególne warunki do umieszczonych w wykazie państwa trzeciego, terytorium lub ich strefy i do określonych gatunków i kategorii zwierząt, jaj wylęgowych lub produktów pochodzenia zwierzęcego.

Artykuł 5

Obowiązki podmiotów

1. Podmioty odpowiedzialne za wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskiwanych od lub z gatunków i kategorii zwierząt objętych zakresem niniejszego rozporządzenia zgłaszają te przesyłki właściwemu organowi w Unii do kontroli urzędowej zgodnie z art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/625 i zapewniają, aby takie przesyłki spełniały następujące wymagania:

a) ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego określone w art. 3 i 4 oraz art. 6–10;

b) wymagania w zakresie zdrowia zwierząt mające zastosowanie do określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego zawartych przesyłce oraz jej planowanego wykorzystania określone w częściach II–VI.

2. Podmioty odpowiedzialne za przemieszczanie przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskiwanych od lub z gatunków i kategorii zwierząt, które objęto zakresem niniejszego rozporządzenia, od punktu wjazdu do Unii do ich miejsca przeznaczenia oraz podmioty odpowiedzialne za postępowanie z takimi przesyłkami po ich wprowadzeniu do Unii zapewniają, aby:

a) właściwy organ zezwolił na wprowadzenie przesyłek do Unii zgodnie z art. 3;

b) przesyłki te spełniały wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczania takich przesyłek po wprowadzeniu ich do Unii i postępowania z nimi odnośnie do określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego określone w częściach II–VI;

c) nie przeznaczono tych przesyłek do zastosowań innych niż te, w odniesieniu do których właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia przeprowadził certyfikację w celu wprowadzenia do Unii.

Artykuł 6

Przepisy krajowe i systemy dotyczące zdrowia zwierząt w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wówczas, gdy pochodzą z państwa trzeciego lub z terytorium, gdzie:

a) wszelkie podejrzenia i potwierdzone przypadki chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku I, istotne dla gatunków zwierząt umieszczonych w wykazie zawartych w przesyłce lub dla gatunków zwierząt umieszczonych w wykazie, z których pochodzą materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego w przesyłce dopuszczone do wprowadzenia do Unii, należy na mocy prawa zgłosić do właściwego organu i go o tym powiadomić;

b) funkcjonują systemy wykrywania nowo występujących chorób;

c) funkcjonują systemy gwarantujące, że skarmianie zlewkami nie stanowi źródła chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku I, w odniesieniu do:

(i) zwierząt przeznaczonych do wprowadzenia do Unii;

lub

(ii) zwierząt, od których pozyskuje się materiał biologiczny przeznaczony do wprowadzenia do Unii;

lub

(iii) zwierząt, od których lub z których pozyskuje się produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do wprowadzenia do Unii;

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wprowadzenia do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy wyłącznie wówczas, gdy takie przesyłki mogą być zgodnie z prawem wprowadzane do obrotu i być przedmiotem obrotu w tym państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie.

Artykuł 7

Ogólne wymagania dotyczące statusu zdrowotnego zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki:

a) nie są zwierzętami, które mają być uśmiercone w ramach krajowego programu prowadzonego w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia w celu likwidacji chorób, w tym odpowiednich chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku I, oraz nowo występujących chorób;

b) nie wykazywały objawów chorób przenośnych w momencie załadunku w celu wysyłki Unii;

c) pochodzą z zakładu, który w momencie ich wysyłki z tego zakładu do Unii nie był objęty krajowymi środkami ograniczającymi:

(i) z przyczyn dotyczących zdrowia zwierząt;

(ii) w przypadku zwierząt akwakultury – z przyczyn dotyczących zdrowia zwierząt lub z powodu wystąpienia nietypowej śmiertelności zwierząt o nieustalonej przyczynie.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek materiału biologicznego wyłącznie wówczas, gdy pozyskano go od zwierząt, które w momencie pozyskiwania:

a) nie wykazały objawów chorób przenośnych;

b) były utrzymywane w zakładzie, który nie był objęty krajowymi środkami ograniczającymi z przyczyn dotyczących zdrowia zwierząt, w tym ograniczeniami związanymi z odpowiednimi chorobami umieszczonymi w wykazie, o których mowa w załączniku I, i nowo występującymi chorobami.

3. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wówczas, gdy pozyskano je od lub ze zwierząt, które:

a) w przypadku zwierząt lądowych – nie wykazywały objawów chorób przenośnych w momencie:

(i) uśmiercania lub uboju w celu produkcji świeżego mięsa i produktów mięsnych;

lub

(ii) pozyskiwania mleka lub jaj;

b) w przypadku zwierząt wodnych – nie wykazywały objawów chorób przenośnych w momencie uboju lub pozyskiwania do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego.

c) nie zostały uśmiercone, poddane ubojowi lub – w przypadku mięczaków i żywych skorupiaków usunięte z wody w ramach krajowego programu likwidacji chorób;

d) były utrzymywane w zakładzie, który nie był objęty krajowymi środkami ograniczającymi z przyczyn dotyczących zdrowia zwierząt, w stosownych przypadkach z uwzględnieniem chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku I, i nowo występujących chorób, w momencie:

(i) uśmiercania lub uboju tych zwierząt w celu produkcji świeżego mięsa i produktów mięsnych lub produktów pochodzenia zwierzęcego ze zwierząt wodnych; lub

(ii) pozyskiwania mleka i jaj.

Artykuł 8

Ogólne wymagania dotyczące zakładu pochodzenia zwierząt

Poza wymaganiami szczególnymi określonymi w częściach II–V zezwala się na wprowadzenie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wówczas, gdy zakład pochodzenia zwierząt utrzymywanych, lub zakład pochodzenia zwierząt utrzymywanych, z lub od których pozyskano materiał biologiczny lub produkty pochodzenia zwierzęcego, spełnia następujące wymagania:

a) musi być zarejestrowany przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia i musi otrzymać niepowtarzalny numer rejestracyjny;

b) musi zostać zatwierdzony przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia, jeżeli jest to wymagane w niniejszym rozporządzeniu i na warunkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, oraz musi otrzymać niepowtarzalny numer zatwierdzenia;

c) musi się znajdować pod kontrolą właściwego organu państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;

d) musi posiadać system służący do prowadzenia i przechowywania przez okres co najmniej 3 lat aktualnej dokumentacji zawierającej co najmniej następujące informacje:

(i) informacje dotyczące gatunków, kategorii, liczby i, w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne zwierząt znajdujących się w zakładzie;

(ii) informacje dotyczące przemieszczania zwierząt do i z zakładu;

(iii) informacje dotyczące upadkowości w zakładzie;

e) muszą się w nich odbywać regularne kontrole stanu zdrowia zwierząt przeprowadzane przez lekarza weterynarii w celu wykrycia i zebrania informacji na temat objawów wskazujących na wystąpienie chorób, w tym chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku I i które są istotne w przypadku określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego, oraz nowo występujących chorób.

Takie kontrole stanu zdrowia zwierząt odbywają się z częstotliwością proporcjonalną do ryzyka stwarzanego przez dany zakład.

Artykuł 9

Pobieranie próbek, badania laboratoryjne i inne badania

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wówczas, gdy przeprowadzono pobranie próbek, badania laboratoryjne i inne badania wymagane niniejszym rozporządzeniem:

a) na próbkach pobranych przez właściwy organ lub znajdujących się pod kontrolą właściwego organu:

(i) państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, jeżeli pobieranie próbek i badania są wymagane przed wprowadzeniem do Unii;

lub

(ii) państwa członkowskiego przeznaczenia, jeżeli pobieranie próbek i badania są wymagane po wprowadzeniu do Unii;

b) zgodnie z:

(i) odpowiednimi procedurami i metodami określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/689 oraz w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/688 ([17]);

lub

(ii) w celu wprowadzenia do Unii materiału biologicznego pozyskanego od bydła, świń, owiec, kóz i zwierząt koniowatych – z odpowiednimi procedurami i metodami określonymi w załączniku II do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/686 ([18]);

lub

(iii) procedurami opisanymi w niniejszym rozporządzeniu, gdy jest to wyraźnie wymagane;

c) w laboratorium urzędowym wyznaczonym zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) 2017/625.

Artykuł 10

Stan wolny od choroby w odniesieniu do miejsca pochodzenia i warunki szczególne

1. Zezwala się na wprowadzenie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wówczas, gdy właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia wykazał, że zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa, lub zakład pochodzenia zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego są wolne od określonych chorób, i dokonał tego:

a) zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/689;

lub

([17]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/688 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania zwierząt lądowych i jaj wylęgowych w obrębie terytorium Unii (zob. s. 140 niniejszego Dziennika Urzędowego).

([18]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/686 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania zakładów zajmujących się materiałem biologicznym oraz wymagań w zakresie identyfikowalności i zdrowia zwierząt dotyczących przemieszczania w obrębie terytorium Unii materiału biologicznego niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego).

b) w przypadku chorób, których nie objęto zakresem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689, zgodnie ze szczególnymi przepisami, jeżeli przepisy takie określono w niniejszym rozporządzeniu, oraz z programem nadzoru nad chorobami wdrażanym w państwie trzecim pochodzenia lub terytorium pochodzenia, który musiał:

(i) zostać przedłożony Komisji na potrzeby oceny i zawierać co najmniej informacje, o których mowa w załączniku II;

(ii) zostać oceniony przez Komisję jako zapewniający niezbędne gwarancje dotyczące stanu wolnego od choroby w oparciu o:

— przepisy dotyczące nadzoru nad chorobami określone w art. 24, 25, 26 i 27 rozporządzenia (UE) 2016/429;

— przepisy uzupełniające dotyczące formy nadzoru i przepisy dotyczące potwierdzenia choroby i definicji przypadków określone w części II rozdział 1 sekcje 1 i 2 i art. 10 rozporządzenia delegowanego 2020/689;

(iii) funkcjonować przez okres wystarczający, aby został w pełni wdrożony i objęty odpowiednim nadzorem.

2. W przypadku zwierząt akwakultury oraz produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od i ze zwierząt akwakultury, jeżeli kompartment pochodzenia musi być wolny od określonych chorób, zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek tych towarów wyłącznie wówczas, gdy właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia wykazał stan wolny od choroby zgodnie z ust. 1 lit. a) i b).

3. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu wymaga się spełnienia warunków szczególnych dotyczących stanu wolnego od określonych chorób w odniesieniu do państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia lub ich strefy:

a) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia musiały uprzednio zagwarantować ich spełnienie;

b) Unia wyraźnie przypisała te warunki szczególne w wykazie danemu państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie lub kompartmencie umieszczonym w wykazie oraz określonym gatunkom i kategoriom zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego.

CZĘŚĆ II

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII UTRZYMYWANYCH ZWIERZĄT LĄDOWYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 I 5

TYTUŁ 1

OGÓLNE WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE UTRZYMYWANYCH ZWIERZĄT LĄDOWYCH

Artykuł 11

Okres pobytu wymagany w przypadku utrzymywanych zwierząt lądowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek utrzymywanych zwierząt lądowych innych niż psy, koty i fretki domowe wyłącznie pod warunkiem spełnienia następujących wymagań:

a) przez nieprzerwany okres bezpośrednio przed datą wysyłki do Unii zwierzęta spełniały wymagania dotyczące odpowiedniego okresu pobytu, określone w następujących tabelach w załączniku III:

(i) w tabeli 1 w przypadku zwierząt kopytnych, pszczół miodnych i trzmieli;

(ii) w tabeli 2 w przypadku drobiu i ptaków żyjących w niewoli;

b) zwierzęta:

(i) stale pozostawały w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie w okresie wskazanym w drugiej kolumnie tabeli 1 w załączniku III oraz w trzeciej kolumnie tabeli 2 w załączniku III;

(ii) stale pozostawały w zakładzie pochodzenia i nie wprowadzono do tego zakładu żadnych zwierząt w okresie wskazanym w trzeciej kolumnie tabeli 1 w załączniku III oraz w czwartej kolumnie tabeli 2 w załączniku III;

(iii) nie miały żadnego kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym w okresie wskazanym w czwartej kolumnie tabeli 1 w załączniku III oraz w piątej kolumnie tabeli 2 w załączniku III;

Artykuł 12

Odstępstwa dotyczące okresu pobytu w przypadku zarejestrowanych koni przeznaczonych do udziału w zawodach, wyścigach i wydarzeniach kulturalnych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 lit. b) ppkt (i) uznaje się, że zwierzęta koniowate inne niż zwierzęta koniowate przeznaczone do uboju spełniają wymagania dotyczące okresu pobytu przewidziane w tabeli 1 w załączniku III, jeżeli przed wysyłką do Unii przebywały w okresie wskazanym w drugiej kolumnie tabeli 1 w załączniku III oprócz państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy, również w:

a) państwie członkowskim;

lub

b) w przypadku zarejestrowanych koni – umieszczonym w wykazie państwie trzecim lub na terytorium pobytu przejściowego, lub w ich strefie, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii zarejestrowanych koni w tym celu, pod warunkiem że wprowadzono je do państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy zgodnie z wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt, które zapewniają gwarancje zdrowia zwierząt, co najmniej tak rygorystycznymi, jak wymagania mające zastosowanie do bezpośredniego wprowadzania zarejestrowanych koni do Unii z tego państwa trzeciego lub terytorium pobytu przejściowego, lub ich strefy w celu udziału tych koni w zawodach i wyścigach.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 11 lit. b) ppkt (ii) uznaje się, że zarejestrowane konie przeznaczone do udziału w zawodach, wyścigach i jeździeckich wydarzeniach kulturalnych spełniają wymagania dotyczące okresu przewidziane w trzeciej kolumnie tabeli 1 w załączniku III, jeżeli przebywały w państwie trzecim pochodzenia lub w państwie trzecim pobytu przejściowego w zakładach innych niż zakład pochodzenia, pod warunkiem że zakłady te:

a) były nadzorowane przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim lub na terytorium;

b) nie były objęte krajowymi środkami ograniczającymi z przyczyn dotyczących zdrowia zwierząt, w tym ograniczeniami związanymi z odpowiednimi chorobami, o których mowa w załączniku I, i nowo występującymi chorobami;

c) spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w art. 23.

3. Również na zasadzie odstępstwa od art. 11 lit. b) ppkt (ii) zezwala się na wprowadzanie do Unii zarejestrowanych koni przeznaczonych do udziału w zawodach, wyścigach i jeździeckich wydarzeniach kulturalnych, które miały kontakt ze zwierzętami koniowatymi wprowadzonymi do państwa trzeciego, na terytorium lub do ich strefy z innego państwa trzeciego, terytorium lub z innej strefy państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, pod warunkiem że:

a) te zwierzęta koniowate wprowadzono do państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy zgodnie z wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt, które są co najmniej tak rygorystyczne, jak wymagania mające zastosowanie do bezpośredniego wprowadzania tych zwierząt koniowatych do Unii;

b) możliwość bezpośredniego kontaktu z innymi zwierzętami jest ograniczona do czasu trwania zawodów, wyścigów lub jeździeckich wydarzeń kulturalnych oraz powiązanego treningu, rozgrzewki i prezentacji przed wyścigiem.

Artykuł 13

Kontrola zwierząt lądowych przed ich wysyłką do Unii

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt lądowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki zostały poddane kontroli klinicznej przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie w ciągu 24 godzin przed załadunkiem w celu wysłania przesyłki do Unii, aby wykryć oznaki wskazujące na występowanie chorób, w tym odpowiednich chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku I, oraz nowo występujących chorób.

W przypadku drobiu i ptaków żyjących w niewoli przedmiotowa kontrola obejmuje zarówno zwierzęta przeznaczone do wysyłki do Unii, jak i stado pochodzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy w przypadku zarejestrowanych zwierząt koniowatych kontrolę, o której mowa we wspomnianym akapicie, można przeprowadzić w okresie 48 godzin przed załadunkiem w celu wysyłki do Unii lub ostatniego dnia roboczego przed wysyłką do Unii.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy w przypadku psów, kotów i fretek domowych kontrola, o której mowa we wspomnianym akapicie, można przeprowadzić w okresie 48 godzin przed załadunkiem w celu wysyłki do Unii.

Artykuł 14

Przepisy ogólne dotyczące wysyłki zwierząt lądowych do Unii

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt lądowych wyłącznie wówczas, gdy od momentu załadunku w zakładzie pochodzenia w celu wysyłki do Unii do momentu ich przybycia do Unii zwierzęta wchodzące w skład przesyłki nie miały kontaktu z innymi zwierzętami lądowymi:

a) z tego samego gatunku, które nie są przeznaczone do wprowadzania do Unii;

b) z innych gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do tych samych chorób, które nie są przeznaczone do wprowadzania do Unii;

c) o niższym statusie zdrowotnym.

2. W przypadku transportu lotniczego, morskiego, kolejowego, drogowego lub pieszego zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek, o których mowa w ust. 1, wyłącznie wówczas, gdy nie były przewożone przez państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefę, które nie są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii zwierząt i ich planowanego wykorzystania w Unii, ani nie były w tym państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie wyładowywane ani przeładowywane.

3. W przypadku transportu morskiego, nawet na fragmencie trasy, zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek, o których mowa w ust. 1, wyłącznie wówczas, gdy przybywają do Unii wraz z towarzyszącą deklaracją, dołączoną do świadectwa zdrowia zwierząt towarzyszącego zwierzętom, podpisaną przez kapitana statku, w której podane są następujące informacje:

a) port wyjścia w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie;

b) port przybycia w Unii;

c) porty zawinięcia, jeżeli statek zawijał do portów poza państwem trzecim pochodzenia lub terytorium pochodzenia zwierząt, lub ich strefą;

d) potwierdzenie spełnienia następujących wymagań podczas podróży do Unii:

(i) zwierzęta pozostawały na pokładzie;

(ii) podczas pobytu na pokładzie zwierzęta nie miały żadnego kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym.

Artykuł 15

Odstępstwo dotyczące przeładunku zwierząt lądowych, innych niż zwierząt koniowatych, w nieumieszczonych w wykazie państwach trzecich lub terytoriach w przypadku problemu technicznego lub innego nieprzewidzianego wydarzenia

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 2 właściwy organ zezwala na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt lądowych, innych niż zwierząt koniowatych, które przeładowano z pierwotnego środka transportu, za pomocą którego odbywała się wysyłka, na inny środek transportu celem dalszej podróży w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie, które nie są państwem trzecim lub terytorium, lub ich strefą umieszczonymi w wykazie w odniesieniu do wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii zwierząt – wyłącznie wówczas, gdy przeładunku dokonano w wyniku wystąpienia problemu technicznego lub innego nieprzewidzianego wydarzenia powodującego problemy logistyczne podczas transportu zwierząt do Unii drogą morską lub transportem lotniczym, aby dokończyć transport do punktu wjazdu do Unii, pod warunkiem że:

a) na wprowadzenie przesyłek zwierząt do Unii zezwolił właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia i, w stosownych przypadkach, właściwe organy wszelkich państw członkowskich tranzytu do momentu przybycia zwierząt do miejsca przeznaczenia w Unii;

b) przeładunek nadzorował urzędowy lekarz weterynarii państwa trzeciego lub terytorium przez cały czas trwania przeładunku celem zagwarantowania, że:

(i) wprowadzono skuteczne środki chroniące przed wektorami określonych chorób zwierząt;

(ii) wprowadzono skuteczne środki w celu uniknięcia bezpośredniego i pośredniego kontaktu między zwierzętami przeznaczonymi do wprowadzenia do Unii i wszelkimi innymi zwierzętami;

(iii) w środku transportu służącego do dalszej podróży do Unii nie dodano żadnej paszy, wody ani materiału ściółkowego pochodzącego z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są państwem trzecim, terytorium lub ich strefą umieszczonymi w wykazie w odniesieniu do wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii zwierząt;

(iv) zwierzęta wchodzące w skład przesyłki przeniesiono bezpośrednio i tak szybko, jak jest to możliwe, na statek lub statek powietrzny, które spełniają wymagania określone w art. 17, w celu dalszej podróży zwierząt do Unii, przy czym zwierzęta nie przekroczyły granic portu lub portu lotniczego;

c) przesyłce zwierząt towarzyszy deklaracja właściwego organu państwa trzeciego lub terytorium, w którym lub na którym przeniesiono zwierzęta, zawierająca informacje dotyczące przeniesienia i potwierdzające, że zastosowano odpowiednie środki, aby spełnić wymagania określone w lit. b).

2. Odstępstwo, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do przesyłek pszczół miodnych i trzmieli.

Artykuł 16

Odstępstwo dotyczące przeładunku zwierząt koniowatych w nieumieszczonych w wykazie państwach trzecich lub terytoriach

Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 2, jeżeli w trakcie transportu zwierząt do Unii przesyłki zwierząt koniowatych przeładowano na inny środek transportu w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie, które nie są państwem trzecim lub terytorium, lub ich strefą umieszczonymi w wykazie w odniesieniu do wprowadzania do Unii określonej kategorii zwierząt koniowatych, zezwala się na wprowadzanie tych przesyłek do Unii tylko wówczas, gdy spełniają następujące wymagania:

a) zwierzęta wchodzące w skład przesyłki przewożono do Unii drogą morską lub transportem lotniczym;

b) zwierzęta wchodzące w skład przesyłki przeładowano bezpośrednio z pierwotnego środka transportu, za pomocą którego odbywała się wysyłka, do innego środka transportu w celu dalszej podróży;

c) podczas przeładunku:

(i) zapewniono skuteczną ochronę przed wektorami określonych chorób zwierząt, a zwierzęta koniowate nie weszły w kontakt ze zwierzętami koniowatymi o niższym statusie zdrowotnym;

(ii) zwierzęta wchodzące w skład przesyłki przeniesiono bezpośrednio i tak szybko, jak jest to możliwe, na statek lub statek powietrzny, które mają posłużyć do dalszej podróży i które musiały spełnić wymagania określone w art. 17, przy czym zwierzęta koniowate nie przekroczyły granic portu lub portu lotniczego, a przeniesienie odbyło się pod bezpośrednim nadzorem urzędowego lekarza weterynarii;

d) urzędowy lekarz weterynarii poświadczył, że przesyłka spełniała wymagania określone w lit. a), b) i c).

Artykuł 17

Wymagania ogólne dotyczące środków transportu zwierząt lądowych

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek utrzymywanych zwierząt lądowych wyłącznie wówczas, gdy środki transportu wykorzystywane do ich przewozu są:

a) skonstruowane w taki sposób, aby:

(i) zwierzęta nie mogły uciec ani wypaść;

(ii) możliwa była kontrola wizualna przestrzeni, w której zwierzęta są utrzymywane;

(iii) zapobiec wydostawaniu się odchodów zwierzęcych, zużytej ściółki lub paszy lub je zminimalizować;

(iv) w przypadku drobiu i ptaków żyjących w niewoli zapobiec wydostawaniu się piór lub je zminimalizować;

b) oczyszczone i zdezynfekowane z użyciem środka dezynfekującego dozwolonego przez właściwy organ państwa trzeciego wysyłki lub terytorium wysyłki i wysuszone lub pozostawione do wyschnięcia bezpośrednio przed każdym załadunkiem zwierząt przeznaczonych do wprowadzenia do Unii;

2. Ust. 1 nie ma zastosowania do transportu przesyłek pszczół miodnych i trzmieli przeznaczonych do wprowadzenia do Unii.

Artykuł 18

Wymagania dotyczące pojemników, w których przewozi się zwierzęta lądowe do Unii

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek utrzymywanych zwierząt lądowych wyłącznie wówczas, gdy pojemniki, w których przewozi się w środkach transportu zwierzęta lądowe do Unii:

a) spełniają wymagania określone w art. 17 ust. 1 lit. a);

b) zawierają tylko zwierzęta należącego do tego samego gatunku i kategorii, pochodzące z tego samego zakładu;

c) są albo:

(i) nieużywanymi i zaprojektowanymi specjalnie do tego celu pojemnikami jednorazowego użytku przeznaczonymi do zniszczenia po pierwszym użyciu;

lub

(ii) oczyszczone i zdezynfekowane oraz wysuszone lub pozostawione do wyschnięcia przed załadunkiem zwierząt przeznaczonych do wprowadzenia do Unii.

Artykuł 19

Przemieszczanie zwierząt lądowych po wprowadzeniu oraz postępowanie z nimi

1. Po wprowadzeniu do Unii przesyłek zwierząt lądowych przewozi się je bezpośrednio i bezzwłocznie do:

a) ich zakładu przeznaczenia w Unii, gdzie pozostają co najmniej przez okres wymagany w odpowiednich określonych artykułach w częściach II–V;

b) rzeźni przeznaczenia w Unii, jeżeli są przeznaczone do uboju, gdzie należy je poddać ubojowi w okresie 5 dni od dnia, w którym przybyły do Unii.

2. Jeżeli miejscem przeznaczenia przesyłek zwierząt lądowych, które wprowadzono z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, jest rzeźnia, zatwierdzony zakład kwarantanny lub zakład odizolowany znajdujące się w Unii, transport przesyłki do jej miejsca przeznaczenia i przybycie przesyłki do tego miejsca są monitorowane zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1666 ([19]).

3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do wprowadzania do Unii zarejestrowanych zwierząt koniowatych z państw trzecich ani do ponownego wprowadzania po czasowym wywozie zarejestrowanych koni.

TYTUŁ 2

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE ZWIERZĄT KOPYTNYCH

ROZDZIAŁ 1

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące zwierząt kopytnych

Artykuł 20

Wysyłka zwierząt kopytnych do Unii

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy takie przesyłki zostały wysłane z zakładu pochodzenia do Unii bez przejścia przez jakikolwiek inny zakład.

2. Na zasadzie odstępstwa od ustępu 1 można zezwolić na wprowadzenie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych pochodzących z więcej niż jednego zakładu pochodzenia, jeżeli zwierzęta wchodzące w skład przesyłki poddano jednemu gromadzeniu w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie, pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

a) zwierzęta kopytne należą do jednego z następujących gatunków i kategorii:

(i) *Bos taurus*, *Ovis aries*, *Capra hircus* lub *Sus scrofa*;

lub

([19]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1666 z dnia 24 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do warunków monitorowania transportu i przybycia przesyłek niektórych towarów przewożonych z punktu kontroli granicznej przybycia do zakładu w miejscu przeznaczenia w Unii (Dz.U. L 255 z 4.10.2019, s. 1).

(ii) koniowate przeznaczone do uboju;

b) gromadzenie przeprowadzono w zakładzie:

(i) zatwierdzonym przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium na potrzeby gromadzenia zwierząt kopytnych zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania określone w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 ([20]);

(ii) umieszczonym w tym celu w wykazie przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium wysyłki, zgodnie z informacjami przewidzianymi w art. 21 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035;

(iii) gdzie prowadzi się aktualną dokumentację przez okres co najmniej 3 lat, która obejmuje następujące informacje:

— pochodzenie zwierząt;

— daty przybycia do miejsca gromadzenia i wysyłki z tego miejsca;

— kod identyfikacyjny zwierząt;

— numer rejestracyjny zakładu pochodzenia zwierząt;

— numer rejestracyjny przewoźników i środków transportu dostarczających przesyłkę zwierząt kopytnych do tego miejsca lub odbierających przesyłkę zwierząt kopytnych z tego miejsca;

(iv) który spełnia wymagania przewidziane w art. 8 i art. 23 ust. 1;

c) gromadzenie w miejscu gromadzenia nie trwało dłużej niż 6 dni; okres ten uznaje się za część harmonogramu pobierania próbek do badań przed wysyłką do Unii, w przypadku gdy takie pobranie próbek jest wymagane niniejszym rozporządzeniem;

d) zwierzęta kopytne musiały przybyć do Unii w okresie 10 dni od daty wysyłki z zakładu pochodzenia.

Artykuł 21

Identyfikacja zwierząt kopytnych

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki zostały indywidualnie oznakowane przed wysyłką z zakładu pochodzenia za pomocą fizycznych środków identyfikacji, które w sposób widoczny, czytelny i trwały przestawiają:

a) kod identyfikacyjny zwierzęcia, który tworzy jednoznaczne powiązanie między zwierzęciem i towarzyszącym mu świadectwem zdrowia zwierzęcia;

b) kod państwa wywozu zgodny z normą ISO 3166 w formacie dwuliterowym.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt koniowatych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki zostały indywidualnie oznakowane przed wysyłką z zakładu pochodzenia z zastosowaniem co najmniej jednej z następujących metod:

a) wszczepiany transponder lub kolczyk, które w sposób widoczny, czytelny i trwały przestawiają:

(i) kod identyfikacyjny zwierzęcia, który tworzy jednoznaczne powiązanie między zwierzęciem i towarzyszącym mu świadectwem zdrowia zwierzęcia;

(ii) dwuliterowy kod alfa lub trzycyfrowy numeryczny kod kraju państwa wywozu zgodnie z ISO-3166;

b) w przypadku zwierząt koniowatych innych niż zwierzęta koniowate przeznaczone do uboju – dokument identyfikacyjny wydany najpóźniej w momencie certyfikacji celem wprowadzenia do Unii, który:

(i) opisuje i przedstawia zwierzę, w tym z zastosowaniem alternatywnych metod identyfikacji, w celu stworzenia jednoznacznego powiązania między zwierzęciem a towarzyszącym mu dokumentem identyfikacyjnym;

(ii) zawiera informacje dotyczące indywidualnego kodu pochodzącego ze wszczepionego wszczepianego transpondera, jeżeli kod ten nie jest zgodny ze specyfikacjami określonymi w lit. a).

([20]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2035 z dnia 28 czerwca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów utrzymujących zwierzęta lądowe i wylęgarni oraz identyfikowalności niektórych utrzymywanych zwierząt lądowych i jaj wylęgowych (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 115).

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 można zezwolić na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych, jeżeli zwierzęta te są indywidualnie zidentyfikowane za pomocą wszczepianego transpondera lub alternatywnych metod identyfikacji, które gwarantują jednoznaczne powiązanie między zwierzęciem i towarzyszącym mu dokumentem wejścia.

4. Jeżeli zwierzęta kopytne identyfikuje się za pomocą identyfikatora elektronicznego niezgodnego z normami ISO 11784 i 11785, podmiot odpowiedzialny za wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych dostarcza czytnik, który umożliwia weryfikację identyfikacji zwierzęcia w dowolnym momencie.

Artykuł 22

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia zwierząt kopytnych, lub ich strefa

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są wolne od chorób kategorii A, o których mowa w tabeli przedstawionej w załączniku IV część A pkt 1, w odniesieniu do okresu, o którym mowa w tej tabeli.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt koniowatych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy:

a) wolnych od chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w tabeli przedstawionej w załączniku IV część A pkt 2, w odniesieniu do okresu, o którym mowa w tej tabeli;

b) gdzie w okresie, o którym mowa, nie zgłoszono występowania żadnych chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w tabeli przedstawionej w załączniku IV część A pkt 3.

3. Okresy, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą zostać skrócone w przypadku chorób uwzględnionych w załączniku IV część B, jeżeli zostaną spełnione określone tam odpowiednie warunki szczególne.

4. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których nie przeprowadzono szczepień przeciwko chorobom kategorii A, o których mowa w załączniku IV część C, zgodnie z wymaganiami szczegółowymi określonymi w:

a) pkt 1 tego załącznika w przypadku zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate;

b) pkt 2 tego załącznika w przypadku zwierząt koniowatych.

5. Jeżeli chodzi o zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis, M. caprae, M. tuberculosis*), zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek bydła wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki albo:

a) pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są wolne od tej choroby bez szczepień;

albo

b) spełniają wymagania określone w załączniku V pkt 1.

6. Jeżeli chodzi o zakażenie wywołane przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis,* zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek bydła, owiec i kóz wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki albo:

a) pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są wolne od tej choroby bez szczepień;

albo

b) spełniają wymagania określone w załączniku V pkt 2.

7. Jeżeli chodzi o zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24), zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych należących do gatunków umieszczonych w wykazie wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki albo:

a) pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są wolne od tej choroby przez okres 2 lat przed datą wysyłki do Unii; albo

b) spełniają jeden z warunków szczególnych określonych w załączniku VI część A.

8. Jeżeli chodzi o enzootyczną białaczkę bydła, zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek bydła wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta te albo:

a) pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są wolne od tej choroby;

albo

b) spełniają warunki szczególne określone w załączniku VI część B.

9. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych przeznaczonych do wprowadzania do państw członkowskich lub ich stref o statusie obszaru wolnego od choroby lub posiadających zatwierdzony program likwidacji chorób kategorii C, o których mowa w załączniku VII i w odniesieniu do których określone gatunki zwierząt kopytnych umieszczono w wykazie – wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki:

a) pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są wolne od tych chorób w odniesieniu do odpowiednich gatunków;

lub

b) spełniają odpowiednie wymagania dodatkowe określone w tym załączniku.

Artykuł 23

Zakład pochodzenia zwierząt kopytnych

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki:

a) pochodzą z zakładu, na terenie którego i w okolicy którego, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie zgłoszono występowania żadnej z chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku VIII i w odniesieniu do których umieszczono w wykazie gatunki zwierząt kopytnych przeznaczone do wprowadzenia do Unii, oraz w okresie określonym w tabelach znajdujących się w:

   (i) pkt 1 i 2 tego załącznika w przypadku zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate;

   lub

   (ii) pkt 3 i 4 tego załącznika w przypadku zwierząt koniowatych;

b) w okresie, o którym mowa w lit. a), zwierzęta kopytne nie weszły w kontakt ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym.

2. Jeżeli chodzi o zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis, M. caprae, M. tuberculosis*), zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek bydła, owiec, kóz, wielbłądowatych i jeleniowatych wyłącznie wówczas, gdy zakład pochodzenia zwierząt wchodzących w skład przesyłki spełnia odpowiednie wymagania określone w załączniku IX pkt 1.

3. Jeżeli chodzi o zakażenie wywołane przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis*, zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek bydła, owiec, kóz, świń, wielbłądowatych i jeleniowatych wyłącznie wówczas, gdy zakład pochodzenia zwierząt wchodzących w skład przesyłki spełnia odpowiednie wymagania określone w załączniku IX pkt 2.

Artykuł 24

Zwierzęta kopytne w przesyłce

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki spełniają następujące wymagania:

a) nie zostały zaszczepione przeciwko chorobom kategorii A, o których mowa w tabelach przedstawionych albo w:

   (i) załączniku IV część C pkt 1 w przypadku zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate;

   albo

   (ii) załączniku IV część C pkt 2 w przypadku zwierząt koniowatych.

b) w okresie od momentu ich wysyłki z zakładu pochodzenia do przybycia do Unii nie mogły być wyładowane w jakimkolwiek miejscu, które nie spełnia wymagań określonych w tabelach przedstawionych albo w:

(i) załączniku VIII pkt 1 i 2 w przypadku zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate;

albo

(ii) załączniku VIII pkt 3 i 4 w przypadku zwierząt koniowatych.

2. Jeżeli chodzi o zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*) oraz zakażenie wywołane przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*), zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek gatunków zwierząt kopytnych umieszczonych w wykazie wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki nie zostały zaszczepione przeciwko tym chorobom.

3. Jeżeli chodzi o zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24), zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek gatunków zwierząt kopytnych umieszczonych w wykazie wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki nie zostały zaszczepione żywą szczepionką przeciwko tej chorobie w ciągu ostatnich 60 dni przed datą przemieszczania.

4. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych przeznaczonych do wprowadzania do państw członkowskich lub ich stref o statusie obszaru wolnego od choroby lub posiadających zatwierdzony program likwidacji chorób kategorii C, o których mowa w załączniku VII i w odniesieniu do których określone gatunki zwierząt kopytnych umieszczono w wykazie – wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki nie zostały zaszczepione przeciwko tym chorobom.

5. Oprócz wymagań określonych w ust. 1 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek niekastrowanych samców owiec i zwierząt kopytnych należących do rodziny pekariowatych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki spełniają odpowiednie wymagania szczególne dotyczące zakażenia wywołanego przez *Brucella* określone w załączniku X.

6. Oprócz wymagań określonych w ust. 1 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt koniowatych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki spełniają warunki szczególne określone w załączniku XI pkt 2 w zależności od grupy sanitarnej, ustalonej zgodnie z załącznikiem XI pkt 1, do której w tym wykazie przypisano dane państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefę.

Artykuł 25

Odstępstwa i dodatkowe wymagania dotyczące wprowadzania do Unii zwierząt kopytnych przeznaczonych do uboju

Na zasadzie odstępstwa od wymagań określonych w art. 22 ust. 5 i 6 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych należących do gatunków, o których mowa w tych ustępach i które nie spełniają tych wymagań, pod warunkiem że zwierzęta wchodzące w skład przesyłki są przeznaczone wyłącznie do uboju.

Artykuł 26

Przemieszczanie zwierząt kopytnych i postępowanie z nimi po wprowadzeniu do Unii

Po wprowadzeniu do Unii zwierzęta kopytne, z wyjątkiem koni wprowadzanych celem udziału w zawodach, wyścigach i jeździeckich wydarzeniach kulturalnych, pozostają w swoim zakładzie przeznaczenia przez okres co najmniej 30 dni od przybycia do tego zakładu.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy szczególne dotyczące wprowadzania do Unii utrzymywanych zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych

Artykuł 27

Wymagania dotyczące zdrowia zwierząt niemające zastosowania do zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych

Art. 11, 22, 23, 24 i 26 nie mają zastosowania do przesyłek zwierząt kopytnych, z wyjątkiem zwierząt koniowatych, wprowadzanych do Unii na warunkach określonych w art. 28–34.

Artykuł 28

Przepisy szczególne dotyczące wprowadzania zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki spełniają następujące wymagania:

a) muszą pochodzić z zakładu odizolowanego, który znajduje się w wykazie zakładów odizolowanych, z których można wprowadzać zwierzęta kopytne do Unii, opracowanym zgodnie z art. 29;

b) musiały zostać wysłane bezpośrednio z odizolowanego zakładu pochodzenia do zakładu odizolowanego w Unii.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia wydaje specjalne zezwolenie na wprowadzenie poszczególnych przesyłek zwierząt kopytnych, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu pozytywnego wyniku oceny potencjalnego ryzyka dla Unii, które może wyniknąć z wprowadzenia takiej przesyłki.

3. Zezwala się na wprowadzenie do Unii i przemieszczanie każdej przesyłki zwierząt kopytnych, o których mowa w ust. 1, przez terytorium państw członkowskich innych niż państwo członkowskie przeznaczenia wyłącznie pod warunkiem wydania zezwolenia przez właściwe organy tych państw członkowskich tranzytu.

Zezwolenia udziela się wyłącznie na podstawie pozytywnego wyniku oceny ryzyka przeprowadzonej przez właściwy organ tych państw członkowskich tranzytu na podstawie informacji otrzymanych od państwa członkowskiego miejsca przeznaczenia w Unii.

4. Państwo członkowskie miejsca przeznaczenia przesyłek, o których mowa w ust. 1, powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie w ramach Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz i powiadamia bezpośrednio punkt wjazdu zwierząt kopytnych do Unii o zezwoleniach wydanych na podstawie ust. 1 i 2 przed wszelkim możliwym przemieszczaniem przez terytorium innych państw członkowskich oraz przed przybyciem takich zwierząt kopytnych na ich terytorium.

Artykuł 29

Umieszczenie w wykazie odizolowanych zakładów pochodzenia zwierząt kopytnych znajdujących się w państwach trzecich lub na terytoriach

1. Państwa członkowskie mogą sporządzić wykaz zakładów odizolowanych znajdujących się w państwach trzecich i na terytoriach, z których można wprowadzać zwierzęta kopytne na ich terytorium.

Wykaz ten określa gatunki zwierząt kopytnych, które można wprowadzać na terytorium państwa członkowskiego z poszczególnych zakładów odizolowanych w państwach trzecich lub terytoriach.

2. Państwa członkowskie mogą uwzględnić w swoim wykazie zakładów odizolowanych, o którym mowa w ust. 1, zakłady odizolowane, które już umieszczono w takich wykazach przygotowanych przez inne państwa członkowskie.

Z wyjątkiem sytuacji przewidzianej w akapicie pierwszym państwa członkowskie umieszczają zakład odizolowany znajdujący się w państwie trzecim lub na terytorium w wykazie zakładów odizolowanych, o którym mowa w ust. 1, wyłącznie po uzyskaniu pozytywnego wyniku pełnej oceny na podstawie następujących kwestii:

a) spełnienia przez zakład odizolowany określonego w art. 30 wymogu zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;

b) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia musiał dostarczyć informacje wystarczające do zagwarantowania, że zakład odizolowany spełnia wymagania dotyczące zatwierdzania zakładów odizolowanych określone w art. 30.

3. Państwa członkowskie zapewniają aktualność wykazów zakładów odizolowanych przewidzianych w ust. 1, w szczególności uwzględniając wszelkie zawieszenia lub cofnięcia zatwierdzenia udzielonego przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, jak określono w art. 30, lub przez właściwy organ innego państwa członkowskiego.

4. Państwa członkowskie podają wykazy przewidziane w ust. 1 do publicznej wiadomości na swoich stronach internetowych.

Artykuł 30

Warunki dotyczące odizolowanych zakładów pochodzenia zwierząt kopytnych znajdujących się w państwach trzecich lub na terytoriach na potrzeby stosowania art. 29

Państwa członkowskie umieszczają zakład odizolowany znajdujący się w państwie trzecim lub na terytorium w wykazie zakładów odizolowanych, o którym mowa w art. 29, tylko wtedy, gdy zakład odizolowany został zatwierdzony przez właściwy organ państwa członkowskiego lub terytorium i spełnia następujące warunki:

a) teren zakładu musi być wyraźnie oznaczony, a dostęp zwierząt i ludzi do obiektów, w których trzymane są zwierzęta, musi być objęty kontrolą;

b) musi mieć odpowiednie środki do łapania, zamykania oraz izolowania zwierząt i dysponować odpowiednimi obiektami kwarantanny oraz zatwierdzonymi obowiązującymi procedurami działania dotyczącymi nowych przybywających zwierząt;

c) miejsca trzymania zwierząt muszą spełniać właściwe standardy i być skonstruowane w taki sposób, aby:

   (i) nie był możliwy kontakt ze zwierzętami spoza zakładu odizolowanego i można było łatwo przeprowadzić inspekcje oraz wszelkie niezbędne leczenie;

   (ii) można było łatwo czyścić i dezynfekować podłogi, ściany i wszelkie inne materiały lub wszelki inny sprzęt;

d) jeżeli chodzi o nadzór nad chorobami i środki zwalczania chorób:

   (i) musi wdrożyć odpowiedni program nadzoru nad chorobami, który musi obejmować środki zwalczania zoonozy, i aktualizować go pod kątem liczby i gatunków zwierząt znajdujących się w zakładzie odizolowanym oraz sytuacji epidemiologicznej na terenie zakładu odizolowanego i w jego okolicy dotyczącej chorób umieszczonych w wykazie i chorób nowo występujących;

   (ii) musi poddawać badaniom klinicznym, laboratoryjnym lub pośmiertnym te zwierzęta kopytne, co do których podejrzewa się, że są zarażone lub zakażone czynnikami chorobotwórczymi wywołującymi choroby umieszczone w wykazie lub choroby nowo występujące;

   (iii) w stosownych przypadkach musi przeprowadzić szczepienia przeciwko chorobom przenośnym i leczenie w tym zakresie zwierząt kopytnych podatnych na te choroby przenośne;

e) musi prowadzić przez okres co najmniej 3 lat aktualizowaną dokumentację zawierającą następujące informacje:

   (i) liczbę i tożsamość (tj. szacowany wiek, płeć, gatunek oraz indywidualny numer identyfikacyjny, jeśli dotyczy) zwierząt kopytnych z każdego gatunku obecnego w zakładzie odizolowanym;

   (ii) liczbę i tożsamość (tj. szacowany wiek, płeć, gatunek oraz indywidualny kod identyfikacyjny, jeśli dotyczy) zwierząt kopytnych przybywających do zakładu odizolowanego lub go opuszczających, wraz z informacjami dotyczącymi zakładu pochodzenia lub przeznaczenia takich zwierząt, środków transportu oraz statusu zdrowotnego tych zwierząt;

   (iii) szczegółowe informacje na temat wdrażania oraz rezultatów programu nadzoru nad chorobami i ich zwalczania, o którym mowa w lit. d) ppkt (i);

   (iv) wyniki badań klinicznych, laboratoryjnych i pośmiertnych, o których mowa w lit. d) ppkt (ii);

   (v) szczegółowe informacje na temat szczepień oraz leczenia, o których mowa w lit. d) ppkt (iii);

   (vi) ewentualne instrukcje właściwego organu państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia dotyczące obserwacji poczynionych podczas każdego okresu izolacji lub kwarantanny;

f) musi zagwarantować unieszkodliwienie martwych zwierząt kopytnych, które padły na skutek choroby lub zostały uśpione;

g) musi zabezpieczyć za pomocą umowy lub innego instrumentu prawnego usługi zakładowego lekarza weterynarii, który odpowiada za:

   (i) nadzorowanie działalności zakładu oraz spełnienie warunków dotyczących zatwierdzania określonych w niniejszym artykule;

   (ii) przegląd programów nadzoru nad chorobami, o których mowa w lit. d) ppkt (i), co najmniej corocznie;

h) na zasadzie odstępstwa od art. 9 lit. c) albo:

   (i) zleca laboratorium zatwierdzonemu przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium przeprowadzanie badań pośmiertnych;

   albo

   (ii) posiada co najmniej jedno odpowiednie pomieszczenie, w którym można przeprowadzać badania pośmiertne z upoważnienia zakładowego lekarza weterynarii.

Artykuł 31

Odstępstwo od wymogu umieszczania w wykazie państwa trzeciego lub terytorium oraz umieszczenia w wykazie odizolowanego zakładu pochodzenia zwierząt kopytnych

1. Na zasadzie odstępstwa od wymagań określonych w art. 3 ust. 1 i art. 28 ust. 1 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych z zakładów w państwach trzecich lub na terytoriach, które nie spełniają tych wymagań, jeżeli są przeznaczone do zakładu odizolowanego i pod warunkiem że:

a) spełnienie przedmiotowych wymagań nie jest możliwe ze względu na nadzwyczajne nieprzewidziane okoliczności;

b) przesyłki te spełniają warunki określone w art. 32.

2. Państwo członkowskie miejsca przeznaczenia przesyłki, o której mowa w ust. 1, powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie w ramach Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz i powiadamia bezpośrednio punkt wjazdu zwierząt kopytnych do Unii o zezwoleniach wydanych na podstawie ust. 1 przed wszelkim możliwym przemieszczaniem przez terytorium innych państw członkowskich oraz przed przybyciem takich zwierząt kopytnych na ich terytorium.

Artykuł 32

Dodatkowe wymagania, które muszą spełnić zakłady pochodzenia zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładu odizolowanego na podstawie odstępstwa określonego w art. 31

Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia przyznaje odstępstwa przewidziane w art. 31 w odniesieniu do przesyłek zwierząt kopytnych wyłącznie pod następującymi dodatkowymi warunkami:

a) właściciel lub osoba fizyczna reprezentująca właściciela złożyli wcześniej do właściwego organu państwa członkowskiego przeznaczenia wniosek dotyczący szczególnego odstępstwa przewidzianego w art. 31, a państwo członkowskie przeznaczenia wydało takie zezwolenia po przeprowadzeniu oceny ryzyka, z której wynikło, że wprowadzenie takiej przesyłki zwierząt kopytnych nie stworzy ryzyka dla zdrowia zwierząt w Unii;

b) zwierzęta kopytne poddano kwarantannie w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia pod nadzorem właściwego organu przez okres niezbędny, aby mogły spełnić wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt określone w art. 33 i 34:

   (i) w miejscu zatwierdzonym przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zwierząt kopytnych;

   (ii) zgodnie z ustaleniami określonymi w zezwoleniu, o którym mowa w lit. a), które muszą zapewniać co najmniej takie same gwarancje jak te przewidziane w art. 28 ust. 2–4 oraz art. 33 i 34.

c) zwierzęta kopytne muszą zostać poddane kwarantannie w odizolowanym zakładzie przeznaczenia przez okres co najmniej 6 miesięcy od daty wprowadzenia do Unii, w którym to okresie właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia może podjąć działania przewidziane w art. 138 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/625, a w szczególności w ust. 2 lit. a), d) i k).

Artykuł 33

Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące odizolowanego zakładu pochodzenia zwierząt kopytnych w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładu odizolowanego znajdującego się w Unii wyłącznie wówczas, gdy odizolowany zakład pochodzenia spełnia następujące wymagania w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie:

a) w odniesieniu do odizolowanego zakładu pochodzenia zwierząt kopytnych nie zgłoszono występowania chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w tabeli przedstawionej w załączniku XII część A, w okresach wskazanych w tej tabeli dla tych chorób umieszczonych w wykazie;

b) w odniesieniu do terenu i okolicy zakładu odizolowanego nie zgłoszono występowania chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w tabeli przedstawionej w załączniku XII część B, w okresach wskazanych w tej tabeli dla tych chorób umieszczonych w wykazie.

Artykuł 34

Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące zwierząt kopytnych w przesyłce w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładu odizolowanego znajdującego się w Unii, wyłącznie wówczas gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki spełniają następujące dodatkowe wymagania w zakresie zdrowia zwierząt:

a) zwierzęta muszą przebywać w odizolowanym zakładzie pochodzenia przez nieprzerwany okres 6 miesięcy lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 miesięcy;

b) nie mogły mieć żadnego kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym podczas:

(i) okresu 30 dni przed datą wysyłki do Unii lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 30 dni;

(ii) transportu tych zwierząt z zatwierdzonego odizolowanego zakładu pochodzenia do miejsca wysyłki do Unii;

c) jeżeli chodzi o choroby, o których mowa w tabeli przedstawionej w załączniku XII część C, muszą albo:

(i) pochodzić z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które przestrzegają okresów dotyczących stanu wolnego od choroby w odniesieniu do odpowiednich chorób, o których mowa w tej tabeli;

albo

(ii) spełniać odpowiednie wymagania dodatkowe, o których mowa w załączniku XII część D;

d) nie mogły zostać zaszczepione, o czym mowa w tabeli przedstawionej w załączniku XII część E;

e) jeżeli zostały zaszczepione przeciwko wąglikowi i wściekliźnie, właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia musiał przedstawić informacje na temat daty szczepienia, zastosowanej szczepionki i ewentualnego badania przeprowadzonego celem stwierdzenia ochronnej reakcji immunologicznej;

f) musiały zostać poddane leczeniu przeciwko pasożytom wewnętrznym i zewnętrznym co najmniej dwukrotnie w okresie 40 dni przed datą wysyłki do Unii.

Jeżeli gwarancje szczegółowe, o których mowa w lit. c) ppkt (ii), obejmują okres kwarantanny w obiekcie zabezpieczonym przed wektorami w odizolowanym zakładzie, obiekt ten musi spełniać wymagania określone w załączniku XII część F.

Artykuł 35

Przemieszczanie zwierząt kopytnych przeznaczonych do umieszczenia w zakładach odizolowanych po ich wprowadzeniu i postępowanie z nimi

Po wprowadzeniu do Unii zwierzęta kopytne pochodzące z zakładu odizolowanego znajdującego się w państwie trzecim lub na terytorium, jak określono w art. 27, muszą pozostać w odizolowanym zakładzie przeznaczenia przez okres co najmniej 6 miesięcy przed datą przemieszczenia do innego zakładu odizolowanego w Unii, chyba że zostaną wywiezione z Unii lub przemieszczone w celu uboju.

TYTUŁ 3

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE DROBIU I PTAKÓW ŻYJĄCYCH W NIEWOLI

ROZDZIAŁ 1

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące drobiu

SEKCJA 1

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WSZYSTKICH GATUNKÓW I KATEGORII DROBIU

Artykuł 36

Drób przywieziony do państwa trzeciego pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub do ich strefy przed wprowadzeniem go do Unii

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii następujących przesyłek wyłącznie wówczas, gdy właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zapewnił gwarancje zgodnie z ust. 2:

a) drób przywieziony do państwa trzeciego pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub do ich strefy z innego państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy;

b) pisklęta jednodniowe ze stad rodzicielskich przywiezionych do państwa trzeciego pochodzenia lub na terytorium pochodzenia lub do ich strefy z innego państwa trzeciego lub terytorium lub ich strefy.

2. Zezwala się na wprowadzenie do Unii przesyłek zwierząt, o których mowa w ust. 1, wyłącznie wówczas, gdy właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia drobiu zagwarantował, że:

a) drób i stada rodzicielskie, o których mowa we wspomnianym ustępie, zostały przywiezione z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania takich przesyłek do Unii;

b) przywóz drobiu i stad rodzicielskich, o których mowa w ust. 1, do państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy odbył się zgodnie z wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt, które są co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania mające zastosowanie do przesyłek tych zwierząt wprowadzanych bezpośrednio do Unii.

Artykuł 37

Wymagania dotyczące państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy w odniesieniu do drobiu

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które spełniają następujące wymagania:

a) stosują program nadzoru nad chorobami w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 6 miesięcy przed datą wysyłki przesyłki do Unii i ten program nadzoru spełnia wymagania określone albo w:

(i) załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

albo

(ii) odpowiednim rozdziale Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE);

b) uznaje się je za wolne od wysoce zjadliwej grypy ptaków zgodnie z art. 38;

c) jeżeli przeprowadza się tam szczepienia przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że:

(i) program szczepień spełnia wymagania określone w załączniku XIII;

(ii) program nadzoru, o którym mowa w lit. a) niniejszego artykułu, poza wymaganiami określonymi w załączniku II spełnia wymagania określone w załączniku XIII pkt 2;

(iii) zobowiązał się do poinformowania Komisji o wszelkich zmianach w programie szczepień w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie;

d) które:

(i) w przypadku drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe uznaje się za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39;

(ii) w przypadku ptaków bezgrzebieniowych:

— uznaje się za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39,

lub

— których nie uznaje się za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39, ale właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zapewnił gwarancje w kwestii przestrzegania wymagań dotyczących zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w odniesieniu do izolacji, nadzoru i badań, jak określono w załączniku XIV;

e) jeżeli przeprowadza się szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu, właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium zagwarantował, że:

(i) zastosowane szczepionki spełniają ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1;

lub

(ii) zastosowane szczepionki spełniają ogólne kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 2 w odniesieniu do drobiu i jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

f) zobowiązały się, że po stwierdzeniu jakiegokolwiek ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zostaną do Komisji przesłane następujące informacje:

(i) informacje dotyczące sytuacji związanej z chorobą w ciągu 24 godzin od potwierdzenia jakiegokolwiek pierwotnego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu;

(ii) regularne aktualizacje informacji na temat sytuacji związanej z chorobą;

g) zobowiązały się do przesłania izolatów wirusa pochodzących z pierwotnych ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków i zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu do laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. grypy ptaków i rzekomego pomoru drobiu.

Artykuł 38

Stan wolny od wysoce zjadliwej grypy ptaków w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie

1. Państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefę uznaje się za wolne od wysoce zjadliwej grypy ptaków, jeżeli przedstawiły Komisji następujące gwarancje:

a) program nadzoru dotyczący wysoce zjadliwej grypy ptaków zgodnie z art. 37 lit. a) realizowano w okresie co najmniej 6 miesięcy przed datą certyfikacji przesyłki przez urzędowego lekarza weterynarii na potrzeby wysyłki do Unii;

b) nie stwierdzono wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu w tym państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie w okresie co najmniej 12 miesięcy poprzedzającym datę certyfikacji przesyłki przez urzędowego lekarza weterynarii na potrzeby wysyłki do Unii.

2. Po stwierdzeniu wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie poprzednio wolnych od tej choroby, zgodnie z ust. 1, takie państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa zostają ponownie uznane za wolne od wysoce zjadliwej grypy ptaków, jeżeli spełnią następujące warunki:

a) w celu zwalczania wysoce zjadliwej grypy ptaków wdrożono politykę likwidacji stad;

b) wszystkie zakłady poprzednio objęte zakażeniem zostały odpowiednio oczyszczone i zdezynfekowane;

c) w okresie co najmniej 3 miesięcy po zakończeniu polityki likwidacji stad oraz oczyszczania i dezynfekcji, o których mowa w lit. a) i b), właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium zrealizował program nadzoru, który jest na tyle wiarygodny, by w drodze badania randomizowanego na reprezentatywnej próbie zagrożonych populacji wykazać – z wynikiem ujemnym – brak zakażenia z uwzględnieniem szczególnych okoliczności epidemiologicznych związanych z wystąpieniem ognisk.

Artykuł 39

Stan wolny od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie

1. Państwo trzecie lub terytorium lub ich strefę uznaje się za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, jeżeli nie stwierdzono żadnego ogniska zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu u drobiu w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie w okresie co najmniej 12 miesięcy poprzedzającym datę certyfikacji przesyłki przez urzędowego lekarza weterynarii na potrzeby wysyłki do Unii.

2. W przypadku wystąpienia ogniska zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie poprzednio uznanych za wolne od tej choroby, zgodnie z ust. 1, takie państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa zostają ponownie uznane za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, jeżeli spełnią następujące warunki:

a) w celu zwalczania choroby wdrożono politykę likwidacji stad;

b) wszystkie zakłady poprzednio objęte zakażeniem zostały odpowiednio oczyszczone i zdezynfekowane;

c) w okresie co najmniej 3 miesięcy po zakończeniu polityki likwidacji stad oraz oczyszczania i dezynfekcji, o których mowa w lit. a) i b), właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium wykazał brak występowania tej choroby w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie w drodze zintensyfikowanych badań, w tym badań laboratoryjnych dotyczących ogniska choroby.

Artykuł 40

Zakład pochodzenia drobiu

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu hodowlanego i drobiu produkcyjnego wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z zakładów zatwierdzonych przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania określone w art. 8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, oraz:

a) których zatwierdzenie nie zostało zawieszone ani wycofane;

b) w przypadku których w promieniu 10 km od zakładu, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii;

c) w których nie zgłoszono żadnego potwierdzonego przypadku zakażenia wirusami nisko zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 21 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu przeznaczonego do uboju wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z zakładów:

a) w przypadku których w promieniu 10 km od zakładu, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii;

b) w których nie zgłoszono żadnego potwierdzonego przypadku zakażenia wirusami nisko zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 21 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii.

3. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek piskląt jednodniowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki:

a) wylęgły się w zakładach zatwierdzonych przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania określone w art. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035; oraz

   (i) których zatwierdzenie nie zostało zawieszone ani wycofane;

   (ii) w przypadku których w promieniu 10 km od zakładu, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą wysyłki do Unii;

b) pochodzą ze stad, które utrzymywano w zakładach zatwierdzonych przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania określone w art. 8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, oraz;

   (i) których zatwierdzenie nie było zawieszone ani wycofane w momencie, gdy jaja wylęgowe, z których pisklęta jednodniowe się wylęgły, zostały wysłane do wylęgarni;

   (ii) w których nie zgłoszono żadnego potwierdzonego przypadku zakażenia wirusami nisko zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 21 dni przed datą pozyskania jaj wylęgowych, z których pisklęta jednodniowe się wylęgły.

Artykuł 41

Szczególne środki zapobiegawcze dotyczące pojemników służących do transportu drobiu

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie zostały przewiezione w pojemnikach, które poza wymaganiami określonymi w art. 18 spełniają następujące wymagania:

a) są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego organu państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, aby uniemożliwić jakąkolwiek podmianę zawartości;

b) znajdują się na nich informacje dotyczące danego gatunku i danej kategorii drobiu określone w załączniku XVI;

c) w przypadku piskląt jednodniowych są to pojemniki jednorazowego użytku, są czyste i użyte po raz pierwszy.

Artykuł 42

Wprowadzanie drobiu do państw członkowskich o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu hodowlanego i drobiu produkcyjnego przeznaczonych do państw członkowskich o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki spełniają następujące wymagania:

a) nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

b) były utrzymywane w izolacji przez okres co najmniej 14 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii w zakładzie pochodzenia lub zakładzie kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, gdzie:

   (i) w ciągu co najmniej 21 dni przed datą załadunku przesyłki nie zaszczepiono żadnego drobiu przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

   (ii) żaden ptak, który nie stanowi części przesyłki, nie dostał się do zakładu w okresie, o którym mowa w ppkt (i);

   (iii) nie prowadzono żadnych szczepień;

c) w okresie co najmniej 14 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii wykazały ujemny wynik w badaniach serologicznych na obecność przeciwciał przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu przeprowadzonych na próbkach krwi i zapewniających 95-procentowy poziom ufności w zakresie wykrycia zakażenia przy częstości występowania wynoszącej 5 %.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu przeznaczonego do uboju przeznaczonych do państwa członkowskiego o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą ze stad, które:

a) w okresie co najmniej 14 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu i wykazały ujemny wynik w badaniach serologicznych na obecność przeciwciał przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu przeprowadzonych na próbkach krwi i zapewniających 95-procentowy poziom ufności w zakresie wykrycia zakażenia przy częstości występowania wynoszącej 5 %;

lub

b) w okresie co najmniej 30 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu, ale nie za pomocą żywej szczepionki, i w okresie 14 dni przed tą datą przeszły test izolacji wirusa w kierunku zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu przeprowadzony na losowej próbie wymazów z kloaki lub próbkach odchodów pobranych od co najmniej 60 ptaków, i wykazały ujemny wynik.

3. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek piskląt jednodniowych przeznaczonych do państwa członkowskiego o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki:

a) nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

b) pochodzą z jaj wylęgowych pochodzących ze stad, które spełniają jeden z następujących warunków:

   (i) nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

   lub

(ii) zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu z wykorzystaniem szczepionki inaktywowanej;

lub

(iii) zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu z wykorzystaniem szczepionki żywej najpóźniej 60 dni przed datą pozyskania jaj;

c) pochodzą z wylęgarni, w której stosuje się praktyki robocze zapewniające, aby jaja piskląt jednodniowych przeznaczonych do wprowadzania do Unii były inkubowane całkowicie oddzielnie – pod względem czasu i lokalizacji – od jaj, które nie spełniają wymagań określonych w lit. b).

SEKCJA 2

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE DROBIU HODOWLANEGO I PRODUKCYJNEGO

Artykuł 43

Identyfikacja hodowlanych ptaków bezgrzebieniowych i produkcyjnych ptaków bezgrzebieniowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek hodowlanych ptaków bezgrzebieniowych i produkcyjnych ptaków bezgrzebieniowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki są indywidualnie identyfikowane za pomocą tabliczek na szyi lub wszczepianego transpondera:

a) które zawierają kod państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zgodny z normą ISO 3166 w formacie dwuliterowym;

b) które są zgodne z normami ISO 11784 i 11785.

Artykuł 44

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące stada pochodzenia przesyłek drobiu hodowlanego i produkcyjnego

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu hodowlanego i drobiu produkcyjnego wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą ze stad spełniających następujące wymagania:

a) stada nie zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków;

b) jeżeli stada zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu:

(i) właściwe organy państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantowały, że zastosowane szczepionki spełniają albo:

— ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1,

lub

— ogólne kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 2 w odniesieniu do drobiu i jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

(ii) przesyłce muszą towarzyszyć informacje określone w załączniku XV pkt 4;

c) stada zostały objęte programem nadzoru nad chorobami, który spełnia wymagania określone w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, i stwierdzono, że nie są zakażone i nie ma jakiejkolwiek podstawy do podejrzenia jakiegokolwiek zakażenia przez następujące czynniki:

(i) *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Gallus gallus*;

(ii) *Salmonella arizonae* (grupa serologiczna O:18(k)), *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum, *Mycoplasma meleagridis* oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Meleagris gallopavo*;

(iii) *Salmonella* Pullorum i *Salmonella* Gallinarum w przypadku *Numida meleagris, Coturnix coturnix, Phasianus colchicus, Perdix perdix, Anas* spp.

d) stada są trzymane w zakładach, które w przypadku potwierdzenia zakażenia *Salmonella* Pullorum, *S*. Gallinarum i *S. arizonae* w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed datą załadunku przesyłki do wysyłki do Unii zastosowały następujące środki:

(i) dokonano uboju zakażonego stada lub zostało ono uśmiercone i zniszczone;

(ii) po poddaniu ubojowi lub uśmierceniu zakażonego stada, o którym mowa w ppkt (i), zakład oczyszczono i zdezynfekowano;

(iii) po czyszczeniu i dezynfekcji, o których mowa w ppkt (ii), wszystkie stada w zakładzie wykazały wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem zakażenia *Salmonella* Pullorum, *S*. Gallinarum i *S. arizonae* wykonanych w odstępie co najmniej 21 dni zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c);

e) stada są trzymane w zakładach, które w przypadku potwierdzenia wystąpienia mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M. meleagridis*) w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed datą załadunku przesyłki do wysyłki do Unii zastosowały następujące środki:

albo

(i) zakażone stado wykazało wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M. meleagridis*) wykonanych zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c), w całym stadzie w odstępie co najmniej 60 dni;

albo

(ii) zakażone stado zostało poddane ubojowi lub zostało zabite i zniszczone, zakład został oczyszczony i zdezynfekowany, a po czyszczeniu i dezynfekcji wszystkie stada w zakładzie wykazały wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M. meleagridis*) wykonanych w odstępie co najmniej 21 dni zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c).

SEKCJA 3

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE DROBIU PRZEZNACZONEGO DO UBOJU

Artykuł 45

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące stada pochodzenia przesyłek drobiu przeznaczonego do uboju

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu przeznaczonego do uboju wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą ze stad spełniających następujące wymagania:

a) nie zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków;

b) jeżeli zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu:

(i) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że:

— zastosowane szczepionki spełniają ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1,

lub

— zastosowane szczepionki spełniają ogólne kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 2 w odniesieniu do drobiu i jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

(ii) każdej przesyłce muszą towarzyszyć informacje określone w załączniku XV pkt 4;

SEKCJA 4

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE PISKLĄT JEDNODNIOWYCH

Artykuł 46

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące stad pochodzenia przesyłek piskląt jednodniowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek piskląt jednodniowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą ze stad spełniających następujące wymagania:

a) jeżeli stada zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantowały przestrzeganie minimalnych wymagań dotyczących programów szczepień i dodatkowego nadzoru określonych w załączniku XIII;

b) jeżeli stada zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu:

(i) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że zastosowane szczepionki spełniają albo:

— ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1,

lub

— ogólne kryteria dotyczące uznanych szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób i jaja wylęgowe, z których pochodzą pisklęta jednodniowe, spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 2 w odniesieniu do drobiu i jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

(ii) każdej przesyłce muszą towarzyszyć informacje określone w załączniku XV pkt 4;

c) stada zostały objęte programem nadzoru nad chorobami, który spełnia wymagania określone w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, i stwierdzono, że nie są zakażone i nie ma jakiejkolwiek podstawy do podejrzenia jakiegokolwiek zakażenia przez następujące czynniki:

(i) *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Gallus gallus*;

(ii) *Salmonella arizonae* (grupa serologiczna O:18(k)), *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum, *Mycoplasma meleagridis* oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Meleagris gallopavo*;

(iii) *Salmonella* Pullorum i *Salmonella* Gallinarum w przypadku *Numida meleagris*, *Coturnix coturnix*, *Phasianus colchicus*, *Perdix perdix*, *Anas* spp.

d) stada są trzymane w zakładach, które w przypadku potwierdzenia zakażenia *Salmonella* Pullorum, *S.* Gallinarum i *S. arizonae* w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed datą załadunku przesyłki do wysyłki do Unii zastosowały następujące środki:

(i) dokonano uboju zakażonego stada lub zostało ono uśmiercone i zniszczone;

(ii) po poddaniu ubojowi lub uśmierceniu zakażonego stada, o którym mowa w ppkt (i), zakład oczyszczono i zdezynfekowano;

(iii) po czyszczeniu i dezynfekcji, o których mowa w ppkt (ii), wszystkie stada w zakładzie wykazały wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem zakażenia *Salmonella* Pullorum, *S.* Gallinarum i *S. arizonae* wykonanych w odstępie co najmniej 21 dni zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c);

e) stada są trzymane w zakładach, które w przypadku potwierdzenia wystąpienia mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M. meleagridis*) w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed datą załadunku przesyłki do wysyłki do Unii zastosowały następujące środki:

albo

(i) zakażone stado wykazało wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M. meleagridis*) wykonanych zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c), w całym stadzie w odstępie co najmniej 60 dni;

lub

(ii) zakażone stado zostało poddane ubojowi lub zostało zabite i zniszczone, zakład został oczyszczony i zdezynfekowany, a po czyszczeniu i dezynfekcji wszystkie stada w zakładzie wykazały wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M. meleagridis*) wykonanych w odstępie co najmniej 21 dni zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c).

Artykuł 47

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące jaj wylęgowych pochodzenia przesyłek piskląt jednodniowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek piskląt jednodniowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z jaj wylęgowych, które:

a) spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii określone w części III tytuł 2;

b) zostały oznakowane zgodnie z instrukcjami właściwego organu przed wysyłką do wylęgarni;

c) zostały zdezynfekowane zgodnie z instrukcjami właściwego organu;

d) nie miały żadnego kontaktu z drobiem ani jajami wylęgowymi o niższym statusie zdrowotnym, ptakami żyjącymi w niewoli ani dzikim ptactwem ani podczas transportu do wylęgarni, ani w wylęgarni.

Artykuł 48

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące piskląt jednodniowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek piskląt jednodniowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki nie zostały zaszczepione przeciwko grypie ptaków.

SEKCJA 5

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT W PRZYPADKU ILOŚCI MNIEJSZEJ NIŻ 20 SZTUK DROBIU

Artykuł 49

Odstępstwo i wymagania szczególne dotyczące przesyłek zawierających mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe

Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 3, art. 17, art. 18, art. 40 i art. 41 oraz art. 43–48, zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zawierających mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe, pod warunkiem że przesyłki takie spełniają następujące wymagania:

a) drób pochodzi z zakładów, w przypadku których:

(i) nie zgłoszono żadnego potwierdzonego przypadku zakażenia wirusami nisko zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 21 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii lub datą zebrania jaj wylęgowych, z których wylęgły się pisklęta jednodniowe;

(ii) w promieniu 10 km od zakładu, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii;

b) drób lub, w przypadku piskląt jednodniowych, stado pochodzenia piskląt jednodniowych były utrzymywane w izolacji w zakładzie pochodzenia przez okres co najmniej 21 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii;

c) jeżeli chodzi o szczepienie przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków:

(i) drób nie został zaszczepiony przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków;

(ii) jeżeli stada rodzicielskie piskląt jednodniowych zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantowały przestrzeganie minimalnych wymagań dotyczących programów szczepień i dodatkowego nadzoru określonych w załączniku XIII;

d) jeżeli drób lub stada rodzicielskie piskląt jednodniowych zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu:

(i) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że zastosowane szczepionki spełniają albo:

— ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1,

albo

— ogólne kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 2 w odniesieniu do drobiu i jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

(ii) każdej przesyłce muszą towarzyszyć informacje określone w załączniku XV pkt 4;

e) stwierdzono, że drób lub, w przypadku piskląt jednodniowych, stado pochodzenia piskląt jednodniowych nie są zakażone i nie ma jakichkolwiek podstaw do podejrzenia jakiegokolwiek zakażenia przez następujące czynniki, w badaniach przeprowadzonych zgodnie z wymaganiami dotyczącymi badania przesyłek zawierających mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe i mniej niż 20 jaj wylęgowych takiego drobiu przed wprowadzeniem ich do Unii określonymi w załączniku XVII;

(i) *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Gallus gallus*;

(ii) *Salmonella arizonae* (grupa serologiczna O:18(k)), *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum, *Mycoplasma meleagridis* oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Meleagris gallopavo*;

(iii) *Salmonella* Pullorum i *Salmonella* Gallinarum w przypadku *Numida meleagris, Coturnix coturnix, Phasianus colchicus, Perdix perdix, Anas* spp.

SEKCJA 6

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE PRZEMIESZCZANIA DROBIU PO WPROWADZENIU GO DO UNII ORAZ POSTĘPOWANIA Z NIM

Artykuł 50

Obowiązki podmiotów w zakładzie przeznaczenia po wprowadzeniu do Unii przesyłek drobiu

1. Podmioty w zakładzie przeznaczenia utrzymują drób hodowlany, drób produkcyjny – z wyjątkiem drobiu produkcyjnego służącego do odnowy zasobów ptaków łownych – oraz pisklęta jednodniowe, które wprowadzono do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w zakładach przeznaczenia od daty przybycia przez nieprzerwany okres trwający co najmniej:

a) 6 tygodni;

lub

b) do dnia uboju, jeżeli zwierzęta poddaje się ubojowi przed upływem 6 tygodni od daty przybycia.

2. W przypadku drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe okres 6 tygodni przewidziany w ust. 1 lit. a) można skrócić do 3 tygodni, jeżeli na wniosek podmiotu pobrano próbki i przeprowadzono badania zgodnie z art. 51 lit. b) i uzyskano korzystne wyniki.

3. Podmioty w zakładzie przeznaczenia zapewniają, aby drób, o którym mowa w ust. 1, został poddany kontroli klinicznej przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii w zakładzie przeznaczenia nie później niż w dniu upływu odpowiednich okresów przewidzianych w tym ustępie.

4. Podczas okresów przewidzianych w ust. 1 podmioty utrzymują drób, który został wprowadzony do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, oddzielnie od innych stad drobiu.

5. Jeżeli drób, o którym mowa w ust. 1, został umieszczony w tym samym stadzie co inny drób znajdujący się w zakładzie przeznaczenia, okresy, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), rozpoczynają się w dniu wprowadzenia ostatniego ptaka do zakładu przeznaczenia, a przed końcem tych okresów ze stada nie można przemieścić żadnego znajdującego się w nim drobiu.

Artykuł 51

Obowiązek nałożony na właściwe organy w kwestii pobierania próbek z przesyłek drobiu i ich badania po wprowadzeniu do Unii

Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia zapewnia, aby:

a) w okresach przewidzianych w art. 50 ust. 1 drób hodowlany, drób produkcyjny – z wyjątkiem drobiu produkcyjnego służącego do odnowy zasobów ptaków łownych – oraz pisklęta jednodniowe, które wprowadzono do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, zostały poddane kontroli klinicznej przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii w zakładzie przeznaczenia nie później niż w dniu upływu odpowiednich okresów przewidzianych w tym artykule i, w stosownych przypadkach, zostały od nich pobrane próbki na potrzeby badania w celu monitorowania ich statusu zdrowotnego;

b) w przypadku drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe i na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 50 ust. 2, pobieranie próbek od drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe i badanie go przebiega zgodnie z załącznikiem XVIII.

Artykuł 52

Obowiązek nałożony na właściwe organy w kwestii pobierania próbek z przesyłek ptaków bezgrzebieniowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich stref, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, oraz ich badania po wprowadzeniu do Unii

Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia zapewnia, aby hodowlane ptaki bezgrzebieniowe, produkcyjne ptaki bezgrzebieniowe i pisklęta jednodniowe ptaków bezgrzebieniowych, które wprowadzono do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, w okresach przewidzianych w art. 50 ust. 1:

a) zostały poddane badaniu pod kątem zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu przeprowadzonemu przez właściwy organ na wymazie z kloaki lub próbce odchodów pobranych od każdego ptaka bezgrzebieniowego;

b) w przypadku przesyłek ptaków bezgrzebieniowych przeznaczonych do państw członkowskich o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień, pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, poza wymaganiami, o których mowa w lit. a), poddano je badaniu serologicznemu w kierunku zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu przeprowadzonemu przez właściwy organ na każdym ptaku bezgrzebieniowym;

c) wszystkie ptaki bezgrzebieniowe wykazały wynik ujemny w badaniach, o których mowa w lit. a) i b), przed zwolnieniem z izolacji.

ROZDZIAŁ 2

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące ptaków żyjących w niewoli

SEKCJA 1

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE PTAKÓW ŻYJĄCYCH W NIEWOLI

Artykuł 53

Wymagania dotyczące identyfikacji ptaków żyjących w niewoli

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki identyfikuje się indywidualnym numerem identyfikacyjnym za pomocą niepowtarzalnie oznakowanej, zamkniętej obrączki na nogę lub wszczepianego transpondera, które zawierają co najmniej następujące informacje:

a) kod państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zgodny z normą ISO 3166 w formacie dwuliterowym;

b) niepowtarzalny numer seryjny.

Artykuł 54

Szczególne środki zapobiegawcze dotyczące pojemników służących do transportu ptaków żyjących w niewoli

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie są przewożone w pojemnikach, które poza wymaganiami dotyczącymi pojemników określonymi w art. 18 spełniają następujące wymagania:

a) są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego organu państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, aby uniemożliwić podmianę zawartości;

b) znajdują się na nich informacje dotyczące określonego gatunku i kategorii ptaków określone w załączniku XVI;

c) są użyte po raz pierwszy.

Artykuł 55

Wymagania dotyczące zakładu pochodzenia przesyłki ptaków żyjących w niewoli

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z zakładu, który spełnia następujące wymagania:

a) został zatwierdzony przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia jako spełniający wymagania szczególne dotyczące zwierząt określone w art. 56 i zatwierdzenie to nie zostało zawieszone ani wycofane;

b) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia przydzielił mu niepowtarzalny numer zatwierdzenia, który zgłoszono Komisji;

c) nazwa i numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia widnieje w wykazie zakładów przygotowanym i opublikowanym przez Komisję;

d) w promieniu 10 km od zakładu, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiednich państw, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni poprzedzających datę załadunku w celu wysyłki do Unii;

e) w przypadku papugowatych albo:

   (i) w zakładzie nie potwierdzono chlamydiozy ptaków w okresie co najmniej 60 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii, i jeżeli w zakładzie potwierdzono przypadek wystąpienia chlamydiozy ptaków w ciągu 6 miesięcy przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii, zastosowano następujące środki:

      — zakażone ptaki i ptaki, które mogły zostać zakażone, poddano leczeniu,

      — po zakończeniu leczenia ptaki poddano badaniom laboratoryjnym – z wynikiem ujemnym – w kierunku chlamydiozy ptaków,

      — po zakończeniu leczenia zakład oczyszczono i zdezynfekowano,

      — od zakończenia oczyszczania i dezynfekcji, o których mowa w tiret trzecim, minęło co najmniej 60 dni;

   albo

   (ii) zwierzęta utrzymywano pod nadzorem weterynaryjnym przez okres 45 dni przed datą wysyłki do Unii i poddano je leczeniu przeciwko chlamydiozie ptaków.

Artykuł 56

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące zatwierdzania, utrzymania zatwierdzenia oraz zawieszenia, wycofania lub ponownego udzielenia zatwierdzenia zakładów pochodzenia przesyłek ptaków żyjących w niewoli

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z zakładów zatwierdzonych przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zgodnie z art. 55 i spełniających następujące wymagania określone w załączniku XIX:

a) w pkt 1, w odniesieniu do środków bioasekuracji;

b) w pkt 2, w odniesieniu do obiektów i sprzętu;

c) w pkt 3, w odniesieniu do prowadzenia dokumentacji;

d) w pkt 4, w odniesieniu do personelu;

e) w pkt 5, w odniesieniu do statusu zdrowotnego.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z zakładów znajdujących się pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii właściwego organu państwa trzeciego lub terytorium, który:

a) zapewnia spełnienie warunków określonych w niniejszym artykule;

b) co najmniej raz w roku przeprowadza wizytację pomieszczeń zakładu;

c) przeprowadza audyt działalności zakładowego lekarza weterynarii oraz wdrożenia rocznego programu nadzoru nad chorobami;

d) sprawdza, czy wyniki badań klinicznych, pośmiertnych i laboratoryjnych przeprowadzonych na zwierzętach nie ujawniły występowania żadnego przypadku wysoce zjadliwej grypy ptaków, zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu ani chlamydiozy ptaków.

3. Zawiesza się lub wycofuje zatwierdzenie zakładu, w którym znajdują się ptaki żyjące w niewoli, jeżeli zakład ten nie spełnia już warunków określonych w ust. 1 i 2 lub nastąpiła zmiana wykorzystania i nie wykorzystuje się już zakładu wyłącznie do celów dotyczących ptaków żyjących w niewoli.

4. Zawiesza się zatwierdzenie zakładu, w którym znajdują się ptaki żyjące w niewoli, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium otrzymał zgłoszenie o podejrzeniu wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków, zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu lub chlamydiozy ptaków i zawieszenie trwa do momentu oficjalnego wykluczenia danego podejrzenia. Po zgłoszeniu podejrzenia stosuje się środki niezbędne do potwierdzenia lub wykluczenia podejrzenia i uniknięcia rozprzestrzeniania się choroby zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687.

5. Jeżeli zatwierdzenie zakładu zostało zawieszone lub wycofane, zatwierdza się zakład ponownie, jeśli zostaną spełnione następujące warunki:

a) zlikwidowano chorobę i źródło zakażenia;

b) zakłady poprzednio objęte zakażeniem zostały odpowiednio oczyszczone i zdezynfekowane;

c) zakład spełnia warunki określone w ust. 1.

6. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli wyłącznie wówczas, gdy państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia poinformowały Komisję o zawieszeniu, wycofaniu lub ponownym udzieleniu zatwierdzenia wszelkich zakładów.

Artykuł 57

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące ptaków żyjących w niewoli

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki:

a) nie zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków;

b) zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu, a właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że zastosowane szczepionki spełniają ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1;

c) zostały poddane badaniu pod kątem zakażenia wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków i rzekomego pomoru drobiu z wynikiem ujemnym w okresie 7–14 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii.

Artykuł 58

Wymagania dotyczące wprowadzania przesyłek ptaków żyjących w niewoli do państw członkowskich o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli przeznaczonych do państwa członkowskiego o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki:

a) nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

b) były utrzymywane w izolacji przez okres co najmniej 14 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii w zakładzie pochodzenia lub zakładzie kwarantanny w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii, gdzie:

   (i) w okresie 21 dni poprzedzającym datę wysyłki przesyłki nie zaszczepiono żadnego ptaka przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

   (ii) żaden ptak, którego nie planowano zawrzeć w przesyłce, nie dostał się do zakładu w tym okresie;

   (iii) w zakładzie nie prowadzono żadnych szczepień;

c) w okresie 14 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii wykazały ujemny wynik w badaniach serologicznych na obecność przeciwciał przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu przeprowadzonych na próbkach krwi i zapewniających 95-procentowy poziom ufności w zakresie wykrycia zakażenia przy częstości występowania wynoszącej 5 %.

SEKCJA 2

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE PRZEMIESZCZANIA PTAKÓW ŻYJĄCYCH W NIEWOLI PO WPROWADZENIU ICH DO UNII ORAZ POSTĘPOWANIA Z NIMI

Artykuł 59

Wymagania dotyczące przemieszczania ptaków żyjących w niewoli po wprowadzeniu ich do Unii

Po wprowadzeniu do Unii przesyłki ptaków żyjących w niewoli bezzwłocznie i bezpośrednio przewozi się do zakładu kwarantanny zatwierdzonego zgodnie z art. 14 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2035 pod następującymi warunkami:

a) całkowity czas podróży od punktu wjazdu do Unii do zakładu kwarantanny nie może przekraczać 9 godzin;

b) pojazdy wykorzystywane do przewiezienia przesyłki do zakładu kwarantanny muszą być zaplombowane przez właściwy organ w sposób, który uniemożliwia jakąkolwiek podmianę ich zawartości.

Artykuł 60

Obowiązki podmiotów w zakładzie kwarantanny po wprowadzeniu do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli

Podmioty prowadzące zakłady kwarantanny ptaków żyjących w niewoli, o których mowa w art. 59:

a) poddają ptaki żyjące w niewoli kwarantannie przez okres co najmniej 30 dni;

b) jeżeli na potrzeby badania, pobierania próbek i przeprowadzania testów wykorzystuje się ptaki wskaźnikowe, zapewniają, aby:

   (i) w każdej jednostce zakładu kwarantanny wykorzystywano co najmniej 10 ptaków wskaźnikowych;

   (ii) ptaki te były w wieku co najmniej 3 tygodni i były wykorzystywane tylko raz w tym celu;

   (iii) były one zaobrączkowane na nodze celem identyfikacji albo były identyfikowane za pomocą innych nieusuwalnych środków identyfikacji;

   (iv) były niezaszczepione i wykazywały wynik seronegatywny w kierunku wysoce zjadliwej grypy ptaków i zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie 14 dni przed datą rozpoczęcia kwarantanny;

   (v) zostały one umieszczone w zatwierdzonym zakładzie kwarantanny przed przybyciem ptaków żyjących w niewoli do wspólnej przestrzeni powietrznej i aby umieszczono je jak najbliżej tych ptaków w taki sposób, żeby był zapewniony bliski kontakt ptaków wskaźnikowych z odchodami ptaków żyjących w niewoli poddanych kwarantannie;

   (vi) uwalnianie ptaków żyjących w niewoli z kwarantanny odbywało się wyłącznie na podstawie pisemnego zezwolenia wydanego przez urzędowego lekarza weterynarii.

Artykuł 61

Obowiązki właściwych organów po wprowadzeniu do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli

Po przywiezieniu ptaków żyjących w niewoli do zakładu kwarantanny, o którym mowa w art. 59, właściwy organ:

a) sprawdza warunki kwarantanny, w tym przeprowadza badanie upadkowości i kontrolę kliniczną ptaków żyjących w niewoli co najmniej na początku i na końcu okresu kwarantanny;

b) poddaje ptaki żyjące w niewoli badaniom w kierunku wysoce zjadliwej grypy ptaków i zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z procedurami badania, pobierania próbek i przeprowadzania testów określonymi w załączniku XX.

SEKCJA 3

ODSTĘPSTWA OD WYMAGAŃ W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII PTAKÓW ŻYJĄCYCH W NIEWOLI I PRZEMIESZCZANIA TYCH PTAKÓW PO WPROWADZENIU ICH DO UNII ORAZ POSTĘPOWANIA Z NIMI

Artykuł 62

Odstępstwo od wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące ptaków żyjących w niewoli pochodzących z niektórych państw trzecich lub terytoriów

Na zasadzie odstępstwa od wymagań określonych w części I art. 3–10, z wyjątkiem art. 3 lit. a) ppkt (i), art. 11–19 i art. 53–61, zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek ptaków żyjących w niewoli, które nie spełniają tych wymogów, jeżeli pochodzą z państw trzecich lub terytoriów wyraźnie umieszczonych w wykazie w odniesieniu do wprowadzania do Unii ptaków żyjących w niewoli, na podstawie równoważnych gwarancji.

TYTUŁ 4

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE PSZCZÓŁ MIODNYCH I TRZMIELI

ROZDZIAŁ 1

Ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące pszczół miodnych i trzmieli

Artykuł 63

Dozwolone kategorie pszczół

Zezwala się na wprowadzanie do Unii wyłącznie przesyłek następujących kategorii pszczół:

a) matek pszczół miodnych;

b) trzmieli.

Artykuł 64

Wysyłka do Unii pszczół miodnych i trzmieli

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek matek pszczół miodnych i trzmieli wyłącznie wówczas, gdy spełniają one następujące wymagania:

a) materiał opakowaniowy i klatki matek pszczelich wykorzystywane do wysyłki pszczół miodnych i trzmieli do Unii:

   (i) muszą być nowe;

   (ii) nie mogły mieć żadnego kontaktu z pszczołami i plastrami z czerwiem;

   (iii) musiały zostać poddane wszystkim środkom ostrożności w celu zapobieżenia ich zanieczyszczeniu patogenami powodującymi choroby pszczół miodnych lub trzmieli;

b) materiały paszowe towarzyszące pszczołom miodnym i trzmielom muszą być wolne od patogenów powodujących ich choroby;

c) materiał opakowaniowy i produkty towarzyszące należy przed wysyłką do Unii poddać oględzinom, aby zapewnić, by nie stwarzały one ryzyka dla zdrowia zwierząt i nie zawierały:

(i) w przypadku pszczół miodnych: pasożyta *Aethina tumida* (mały chrząszcz ulowy) ani pasożyta *Tropilaelaps* spp. w żadnym stadium rozwoju;

(ii) w przypadku trzmieli: pasożyta *Aethina tumida* (mały chrząszcz ulowy) w żadnym stadium rozwoju.

ROZDZIAŁ 2

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące matek pszczół miodnych

Artykuł 65

Pasieka pochodzenia matek pszczół miodnych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek matek pszczół miodnych wyłącznie wówczas, gdy pszczoły miodne wchodzące w skład przesyłki pochodzą z pasieki znajdującej się na obszarze:

a) o promieniu co najmniej 100 km, w tym w stosownych przypadkach obejmującym terytorium sąsiadującego państwa trzeciego:

(i) na którym nie zgłoszono zarażenia pasożytem *Aethina tumida* (mały chrząszcz ulowy) ani zarażenia pasożytem *Tropilaelaps* spp.;

(ii) na którym nie obowiązują żadne ograniczenia ze względu na podejrzenie, przypadek lub ognisko chorób, o których mowa w ppkt (i);

b) o promieniu co najmniej 3 km, w tym w stosownych przypadkach obejmującym terytorium sąsiadującego państwa trzeciego:

(i) na którym w okresie co najmniej 30 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii nie zgłoszono zgnilca amerykańskiego pszczół;

(ii) na którym nie obowiązują żadne ograniczenia ze względu na podejrzenie lub potwierdzony przypadek wystąpienia zgnilca amerykańskiego pszczół w okresie, o którym mowa w ppkt (i);

(iii) na którym, jeżeli wystąpił potwierdzony przypadek zgnilca amerykańskiego pszczół przed okresem, o którym mowa w ppkt (i), wszystkie ule zostały następnie sprawdzone przez właściwy organ w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia i wszystkie zakażone ule zostały poddane zabiegom, a następnie poddane kontroli, z której otrzymano pozytywne wyniki, w okresie 30 dni od daty ostatniego zgłoszonego przypadku tej choroby.

Artykuł 66

Ul pochodzenia matek pszczół miodnych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek matek pszczół miodnych wyłącznie wówczas, gdy pszczoły miodne wchodzące w skład przesyłki pochodzą z uli, z których pobrano próbki plastrów miodu, poddano je badaniom w kierunku zgnilca amerykańskiego pszczół i otrzymano ujemne wyniki, w okresie 30 dni przed datą załadunku wysyłki do Unii.

Artykuł 67

Przesyłka matek pszczół miodnych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek matek pszczół miodnych wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie znajdują się w zamkniętych klatkach, z których każda zawiera jedną matkę pszczoły miodnej i maksymalnie 20 pszczół towarzyszących.

Artykuł 68

Dodatkowe gwarancje w odniesieniu do matek pszczół miodnych przeznaczonych do niektórych państw członkowskich lub do konkretnej strefy, jeżeli chodzi o warrozę

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek matek pszczół miodnych przeznaczonych do państwa członkowskiego lub strefy posiadających status obszaru wolnego od warrozy wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie spełniają następujące wymagania:

a) pszczoły miodne wchodzące w skład przesyłki muszą pochodzić z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy wolnych od warrozy;

b) przez okres 30 dni przed datą załadunku w celu wysyłki do Unii w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie nie zgłoszono zarażenia warrozą;

c) zastosowano wszelkie środki ostrożności w celu uniknięcia zanieczyszczenia przesyłki warrozą podczas załadunku i wysyłki do Unii.

ROZDZIAŁ 3

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące trzmieli

Artykuł 69

Zakład pochodzenia trzmieli

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek trzmieli wyłącznie wówczas, gdy trzmiele wchodzące w skład przesyłki:

a) były hodowane i utrzymywane w odizolowanym od środowiska zakładzie produkcji trzmieli:

(i) posiadającym obiekty zapewniające, by produkcja trzmieli odbywała się wewnątrz budynku zabezpieczonego przed dostępem owadów latających;

(ii) posiadającym obiekty oraz sprzęt zapewniające, by przez cały okres produkcji trzmiele były odizolowane w oddzielnych jednostkach epidemiologicznych, a każdy rój – w zamkniętych pojemnikach wewnątrz budynku;

(iii) w którym przechowywanie pyłku i czynności z nim związane prowadzone wewnątrz obiektów odbywają się w izolacji od trzmieli przez cały okres produkcji trzmieli do momentu, gdy zostaną nim nakarmione;

(iv) w którym obowiązują procedury działania mające na celu zapobieganie wprowadzaniu małych chrząszczy ulowych do zakładu oraz regularne prowadzenie kontroli występowania małych chrząszczy ulowych w zakładzie;

b) w zakładzie, o którym mowa w lit. a), trzmiele muszą pochodzić z jednostki epidemiologicznej, w której nie wykryto zarażenia pasożytem *Aethina tumida* (mały chrząszcz ulowy).

Artykuł 70

Przesyłka trzmieli

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek trzmieli wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie wysłano do Unii w zamkniętych pojemnikach, z których każdy zawiera rój liczący maksymalnie 200 dorosłych trzmieli wraz z matką lub bez niej.

ROZDZIAŁ 4

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące postępowania z matkami pszczół miodnych i trzmielami po ich wprowadzeniu

Artykuł 71

Postępowanie z matkami pszczół miodnych i trzmielami po ich wprowadzeniu

1. Po wprowadzeniu do Unii matek pszczół miodnych nie można wprowadzać ich do lokalnych rojów, o ile nie zostaną one przeniesione z klatki wykorzystywanej w transporcie do nowych klatek zgodnie z ust. 2 za pozwoleniem oraz, w stosownych przypadkach, pod bezpośrednim nadzorem właściwego organu.

2. Po przeniesieniu do nowych klatek, o których mowa w ust. 1, klatki wykorzystywane w transporcie, pszczoły towarzyszące i inne materiały towarzyszące matkom pszczół miodnych z państwa trzeciego pochodzenia muszą zostać przekazane do zbadania w laboratorium urzędowym w celu wykluczenia występowania pasożyta *Aethina tumida* (mały chrząszcz ulowy), w tym obecności jaj i larw, i jakichkolwiek objawów występowania pasożyta *Tropilaelaps* spp.

3. Podmioty przyjmujące trzmiele niszczą pojemnik i materiał opakowaniowy towarzyszący trzmielom z państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, ale mogą je zatrzymać w pojemniku, w którym wprowadzono je do Unii, do końca okresu życia roju.

Artykuł 72

Szczegółowe obowiązki właściwych organów w państwach członkowskich

Właściwy organ państwa członkowskiego miejsca przeznaczenia przesyłek pszczół miodnych lub trzmieli:

a) nadzoruje przeniesienie z klatki wykorzystywanej w transporcie do nowych klatek, o których mowa w art. 71 ust. 1;

b) zapewnia przekazanie przez podmiot materiałów, o których mowa w art. 71 ust. 2;

c) zapewnia, aby laboratorium urzędowe, o którym mowa w art. 71 ust. 2, posiadało obowiązujące ustalenia dotyczące zniszczenia klatek, pszczół towarzyszących i materiału po badaniach laboratoryjnych, o których mowa we wspomnianym przepisie.

TYTUŁ 5

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII PSÓW, KOTÓW I FRETEK DOMOWYCH

Artykuł 73

Wysyłka psów, kotów i fretek domowych do Unii

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek psów, kotów i fretek domowych wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie zostały wysłane z ich zakładu pochodzenia do Unii bez przejścia przez jakikolwiek inny zakład.

2. Na zasadzie odstępstwa od ustępu 1 można zezwolić na wprowadzenie do Unii przesyłek psów, kotów i fretek domowych pochodzących z więcej niż jednego zakładu pochodzenia, jeżeli zwierzęta wchodzące w skład przesyłki poddano jednemu gromadzeniu w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie, pod warunkiem spełnienia następujących warunków:

a) gromadzenie przeprowadzono w zakładzie:

   (i) zatwierdzonym przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium na potrzeby gromadzenia psów, kotów i fretek domowych zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania określone w art. 10 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035;

   (ii) posiadającym niepowtarzalny numer zatwierdzenia przydzielony przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium;

   (iii) umieszczonym w tym celu w wykazie przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium wysyłki, zgodnie z informacjami przewidzianymi w art. 21 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035;

   (iv) gdzie prowadzi się aktualną dokumentację przez okres co najmniej 3 lat, która obejmuje następujące informacje:

      — pochodzenie zwierząt,

      — daty przybycia do miejsca gromadzenia i wysyłki z tego miejsca,

      — kod identyfikacyjny zwierząt,

      — numer rejestracyjny zakładu pochodzenia zwierząt,

      — numer rejestracyjny przewoźników i środków transportu dostarczających przesyłkę psów, kotów i fretek domowych do tego miejsca lub odbierających przesyłkę psów, kotów i fretek domowych z tego miejsca;

b) gromadzenie w miejscu gromadzenia nie trwało dłużej niż 6 dni; okres ten uznaje się za część harmonogramu pobierania próbek do badań przed wysyłką do Unii, w przypadku gdy takie pobranie próbek jest wymagane niniejszym rozporządzeniem;

c) zwierzęta musiały przybyć do Unii w okresie 10 dni od daty wysyłki z zakładu pochodzenia.

Artykuł 74

Identyfikacja psów, kotów i fretek domowych

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek psów, kotów i fretek domowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki zostały indywidualnie zidentyfikowane za pomocą wszczepionego przez lekarza weterynarii transpondera, który spełnia wymagania techniczne dotyczące środków identyfikacji zwierząt określone w aktach wykonawczych przyjętych przez Komisję na podstawie art. 120 rozporządzenia (UE) 2016/429.

2. W przypadku gdy wszczepiony wszczepiany transponder, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia specyfikacji technicznych, o których mowa we wspomnianym ustępie, podmiot odpowiedzialny za wprowadzanie do Unii przesyłki zapewnia czytnik umożliwiający weryfikację indywidualnych danych identyfikacyjnych zwierzęcia w każdym momencie.

Artykuł 75

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa w odniesieniu do psów, kotów i fretek domowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek psów, kotów i fretek domowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, gdzie obowiązują przepisy dotyczące zapobiegania zakażeniu wirusem wścieklizny i kontroli tego zakażenia i gdzie są one skutecznie wdrażane w celu ograniczenia do minimum ryzyka zakażenia psów, kotów i fretek domowych, w tym przepisy dotyczące przywozu tych gatunków z innych państw trzecich lub terytoriów.

Artykuł 76

Psy, koty i fretki domowe

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek psów, kotów i fretek domowych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wchodzące w skład przesyłki spełniają następujące wymagania:

a) otrzymały one szczepienie przeciwko zakażeniu wirusem wścieklizny spełniające następujące warunki:

(i) w chwili szczepienia zwierzęta muszą mieć skończone co najmniej 12 tygodni;

(ii) szczepionka musi spełniać wymagania określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 ([21]);

(iii) w dniu wysyłki do Unii musiało minąć co najmniej 21 dni od zakończenia szczepienia pierwotnego przeciwko zakażeniu wirusem wścieklizny;

(iv) do świadectwa zdrowia zwierzęcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. c) ppkt (i), musi być dołączona uwierzytelniona kopia z danymi dotyczącymi szczepienia;

b) zwierzęta musiały zostać poddane ważnemu badaniu poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie metodą miareczkowania zgodnie z załącznikiem XXI pkt 1.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) zezwala się na wprowadzanie do Unii psów, kotów i fretek domowych pochodzących z państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref uwzględnionych w wykazie znajdującym się w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 577/2013 ([22]) bez poddawania tych zwierząt badaniu poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie metodą miareczkowania.

3. Zezwala się na wprowadzanie do państwa członkowskiego, które posiada status obszaru wolnego od zarażenia pasożytem *Echinococcus multilocularis* lub zatwierdzony program likwidacji zarażenia tym pasożytem, przesyłek psów, jeżeli zwierzęta wchodzące w skład przesyłki zostały poddane leczeniu pod kątem tego zarażenia zgodnie z załącznikiem XXI część 2.

Artykuł 77

Odstępstwo w odniesieniu do psów, kotów i fretek domowych przeznaczonych do zakładu odizolowanego lub zakładu kwarantanny

Na zasadzie odstępstwa od art. 76 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek psów, kotów i fretek domowych niespełniających wymagań dotyczących szczepienia przeciwko wściekliźnie ani wymagań dotyczących zarażenia pasożytem *Echinococcus multilocularis*, pod warunkiem że przesyłki takie są przeznaczone do bezpośredniego wprowadzania do:

a) zakładu odizolowanego;

albo

b) zatwierdzonego zakładu kwarantanny w państwie członkowskim przeznaczenia.

([21]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 1).

([22]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 577/2013 z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie wzorów dokumentów identyfikacyjnych dla przemieszczania o charakterze niehandlowym psów, kotów i fretek, ustanowienia wykazów terytoriów i państw trzecich oraz formatu, szaty graficznej i wymogów językowych dotyczących oświadczeń potwierdzających spełnienie określonych warunków przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 (Dz.U. L 178 z 28.6.2013, s. 109).

Artykuł 78

Przemieszczanie psów, kotów i fretek domowych przeznaczonych do zakładu odizolowanego lub zakładu kwarantanny oraz postępowanie z nimi po ich wprowadzeniu do Unii

1. Przesyłki psów, kotów i fretek domowych przeznaczonych do zakładu odizolowanego w Unii utrzymuje się w odizolowanym zakładzie przeznaczenia przez okres co najmniej 60 dni po dacie ich wprowadzania do Unii.

2. Przesyłki psów, kotów i fretek domowych przeznaczonych do bezpośredniego wprowadzenia do zatwierdzonego zakładu kwarantanny, o którym mowa w art. 77 lit. b), utrzymuje się w tym zakładzie przez okres:

a) nie krótszy niż 6 miesięcy od daty ich przybycia w przypadku niespełnienia wymagań dotyczących szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem wścieklizny, o których mowa w art. 76 ust. 1;

lub

b) 24 godzin po poddaniu leczeniu pod kątem zarażenia pasożytem *Echinococcus multilocularis* zgodnie z załącznikiem XXI pkt 2 w przypadku psów niespełniających wymagań dotyczących zarażenia pasożytem *Echinococcus multilocularis*, o których mowa w art. 76 ust. 3.

CZĘŚĆ III

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII MATERIAŁU BIOLOGICZNEGO, O CZYM MOWA W ART. 3 I 5

TYTUŁ 1

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE MATERIAŁU BIOLOGICZNEGO ZWIERZĄT KOPYTNYCH

ROZDZIAŁ 1

Ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące materiału biologicznego zwierząt kopytnych

Artykuł 79

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych wyłącznie wówczas, gdy materiały te pozyskano od zwierząt pochodzących z państw trzecich lub terytoriów spełniających wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w art. 22.

Artykuł 80

Okres pobytu zwierząt dawców

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych wyłącznie wówczas, gdy materiały te pozyskano od zwierząt, które:

a) przez okres co najmniej 6 miesięcy przed datą pozyskania pozostawały w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii danych gatunków i kategorii materiału biologicznego;

b) przez okres co najmniej 30 dni przed datą pierwszego pozyskania materiału biologicznego i podczas okresu pozyskiwania:

   (i) były utrzymywane w zakładach, które nie znajdują się na obszarze objętym ograniczeniami, ustanowionym z powodu wystąpienia u bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych choroby kategorii A lub nowo występującej choroby istotnej w przypadku bydła, świń, owiec, kóz lub koniowatych;

   (ii) były utrzymywane w jednym zakładzie, w którym nie zgłoszono żadnych chorób kategorii D istotnych w przypadku bydła, świń, owiec, kóz lub koniowatych;

(iii) nie miały kontaktu ze zwierzętami z zakładów znajdujących się na obszarze objętym ograniczeniami, o których mowa w ppkt (i), lub z zakładów, o których mowa w ppkt (ii);

(iv) nie były wykorzystywane do krycia naturalnego.

Artykuł 81

Identyfikacja zwierząt dawców

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych wyłącznie wówczas, gdy materiały te pozyskano od zwierząt, które oznakowano zgodnie z art. 21.

Artykuł 82

Zakłady zajmujące się materiałem biologicznym

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych wyłącznie wówczas, gdy materiały te wysłano z zatwierdzonych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym, które właściwe organy wymienionych państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref umieściły w wykazach.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek materiału biologicznego pochodzącego z zatwierdzonych zakładów zajmujących się materiałem biologicznym, o których mowa w ust. 1, które spełniają następujące wymagania określone w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686:

a) część 1 wspomnianego załącznika w odniesieniu do centrum pozyskiwania nasienia;

b) część 2 wspomnianego załącznika w odniesieniu do zespołu pozyskiwania zarodków;

c) część 3 wspomnianego załącznika w odniesieniu do zespołu produkcji zarodków;

d) część 4 wspomnianego załącznika w odniesieniu do zakładu przetwarzającego materiał biologiczny;

e) część 5 wspomnianego załącznika w odniesieniu do centrum przechowywania materiału biologicznego.

Artykuł 83

Materiał biologiczny

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych wyłącznie wówczas, gdy materiały te spełniają następujące wymagania:

a) są oznakowane w taki sposób, by możliwe było łatwe ustalenie następujących informacji:

(i) data pozyskania lub produkcji tego materiału biologicznego;

(ii) gatunek i dane identyfikacyjne zwierzęcia dawcy lub zwierząt dawców;

(iii) niepowtarzalny numer zatwierdzenia, który zawiera kod ISO 3166-1 alfa-2 państwa, w którym udziela się zatwierdzenia;

(iv) wszelkie inne istotne informacje;

b) spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące pozyskiwania, produkcji, przetwarzania i przechowywania określone w załączniku III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686.

Artykuł 84

Transport materiału biologicznego

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych wyłącznie wówczas, gdy:

a) materiały te umieszczono w pojemniku spełniającym następujące wymagania:

(i) pojemnik został zaplombowany i opatrzony numerem przed wysyłką z zatwierdzonego zakładu zajmującego się materiałem biologicznym na odpowiedzialność centrum lub lekarza weterynarii zespołu, lub urzędowego lekarza weterynarii;

(ii) pojemnik został oczyszczony i zdezynfekowany albo wyjałowiony przed użyciem bądź jest pojemnikiem jednorazowym;

(iii) pojemnik został wypełniony czynnikiem kriogenicznym, którego nie wykorzystywano wcześniej do innych produktów;

b) w pojemniku, o którym mowa w lit a), był umieszczony tylko jeden rodzaj materiału biologicznego pozyskanego od zwierząt jednego gatunku.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) podmioty mogą umieścić nasienie, oocyty i zarodki pozyskane od zwierząt tego samego gatunku w jednym pojemniku, pod warunkiem że:

a) słomki lub inne naczynia w których umieszcza się materiał biologiczny, są dokładnie i hermetycznie zamknięte;

b) materiał biologiczny różnego rodzaju jest od siebie fizycznie oddzielony przez umieszczenie w oddzielonych komorach lub w dodatkowych woreczkach ochronnych.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) podmioty mogą umieścić w jednym pojemniku nasienie, oocyty oraz zarodki owiec i kóz.

Artykuł 85

Dodatkowe wymagania dotyczące transportu nasienia

Przesyłki nasienia bydła, świń, owiec i kóz pozyskanego od więcej niż jednego zwierzęcia dawcy i umieszczonego w jednej słomce lub innym naczyniu do celów wprowadzenia do Unii mogą być wprowadzone do Unii wyłącznie wówczas, gdy:

a) nasienie zostało pozyskane w jednym centrum pozyskiwania nasienia i wysłane z takiego jednego centrum lub zakładu, w którym zostało pozyskane;

b) zastosowano procedury dotyczące przetwarzania tego nasienia w celu zapewnienia, by spełniało ono wymagania dotyczące oznakowania określone w art. 83 lit. a).

ROZDZIAŁ 2

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące materiału biologicznego bydła

Artykuł 86

Zakład pochodzenia zwierząt dawców z gatunków bydła

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła wyłącznie wówczas, gdy materiały te pozyskano od zwierząt pochodzących z zakładów spełniających następujące wymagania, przy czym zwierzęta te nie były wcześniej trzymane w żadnym zakładzie o niższym statusie zdrowotnym:

a) wymagania określone w art. 23;

b) w przypadku zwierząt dawców nasienia przed przyjęciem ich do miejsca kwarantanny – były wolne od następujących chorób:

(i) zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis, M. caprae* i *M. tuberculosis*);

(ii) zakażenie *Brucella abortus, B. melitensis* i *Br. suis*;

(iii) enzootyczna białaczka bydła;

(iv) zakaźne zapalenie nosa i tchawicy bydła/otręt bydła.

Artykuł 87

Odstępstwa od wymagań dotyczących zakładu pochodzenia zwierząt dawców z gatunków bydła

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 86 lit. b) ppkt (iii) zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia bydła, jeżeli zwierzę dawca pochodzi z zakładu, który nie jest wolny od enzootycznej białaczka bydła, oraz:

a) ma mniej niż 2 lata i urodziła je matka, która została poddana – z wynikiem ujemnym – badaniu serologicznemu w kierunku enzootycznej białaczki bydła po zabraniu zwierzęcia od matki;

albo

b) osiągnęło wiek 2 lat i zostało poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu serologicznemu w kierunku enzootycznej białaczki bydła.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 86 lit. b) ppkt (iii) zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek oocytów i zarodków bydła, jeżeli zwierzę dawca pochodzi z zakładu, który nie jest wolny od enzootycznej białaczki bydła, i ma mniej niż 2 lata, pod warunkiem że urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za zakład pochodzenia poświadczył, że w okresie co najmniej 3 poprzedzających lat nie odnotowano żadnych klinicznych przypadków enzootycznej białaczki bydła.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 86 lit. b) ppkt (iv) zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła, jeżeli zwierzę dawca pochodzi z zakładu, który nie jest wolny od zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła, pod warunkiem że:

a) w przypadku nasienia zwierzę wykazało wynik ujemny w badaniu wymaganym zgodnie z częścią 1 rozdział I pkt 1 lit. b) ppkt (iv) w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686;

b) w przypadku oocytów lub zarodków urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za zakład pochodzenia poświadczył, że w okresie co najmniej 12 poprzedzających miesięcy nie odnotowano żadnych klinicznych przypadków zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy/otrętu bydła.

Artykuł 88

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące zwierząt dawców z gatunków bydła

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów lub zarodków, jeżeli materiały te pozyskano od zwierząt dawców z gatunków bydła, które spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w części 1 i w części 5 rozdziały I, II i III załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686.

ROZDZIAŁ 3

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące materiału biologicznego świń

Artykuł 89

Zakład pochodzenia świń dawców

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków świń, jeżeli materiały te pozyskano od zwierząt pochodzących z zakładów:

a) spełniających wymagania określone w art. 23;

b) w przypadku zwierząt dawców nasienia przed przyjęciem ich do miejsca kwarantanny – w których w okresie co najmniej 12 poprzedzających miesięcy nie stwierdzono żadnych klinicznych, serologicznych, wirusologicznych ani patologicznych dowodów zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia świń wyłącznie wówczas, gdy zostało ono pozyskane od zwierząt, które:

a) przed przyjęciem ich do miejsca kwarantanny pochodziły z zakładu, który był wolny od zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*, zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w części 5 rozdział IV załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686;

b) były trzymane w miejscu kwarantanny, które w dniu przyjęcia było wolne od zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* przez okres co najmniej 3 miesięcy poprzedzających tę datę;

c) były utrzymywane w centrum pozyskiwania nasienia, w którym w okresie obejmującym co najmniej 30 dni przed datą przyjęcia i co najmniej 30 dni bezpośrednio przed dniem pozyskania nasienia nie zgłoszono żadnych klinicznych, serologicznych, wirusologicznych ani patologicznych dowodów zakażenia wirusem choroby Aujeszkyego;

d) były trzymane, od urodzenia lub przez co najmniej 3 miesiące przed datą wprowadzenia do miejsca kwarantanny, w zakładzie, w którym żadne zwierzę nie było szczepione przeciwko zakażeniu wirusem zespołu rozrodczo-oddechowego świń i w którym w tym okresie nie wykryto żadnego zakażenia wirusem zespołu rozrodczo-oddechowego świń.

Artykuł 90

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące świń dawców

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów lub zarodków, jeżeli materiały te pozyskano od świń dawców, które:

a) spełniają wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt określone w części 2 i części 5 rozdziały I, II, III i IV załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686;

b) nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem zespołu rozrodczo-oddechowego świń.

ROZDZIAŁ 4

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące materiału biologicznego owiec i kóz

Artykuł 91

Zakład pochodzenia owiec i kóz dawców

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków owiec i kóz wyłącznie wówczas, gdy materiały te pozyskano od zwierząt dawców, które:

a) nie pochodziły z zakładu ani nie miały kontaktu ze zwierzętami z zakładu – w przypadku utrzymywanego zwierzęcia dawcy nasienia przed jego przyjęciem do miejsca kwarantanny – który podlegał ograniczeniom przemieszczania w związku z zakażeniem wywołanym przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis*. Ograniczenia przemieszczania dotyczące zakładu zostają zniesione po okresie co najmniej 42 dni od dnia uboju i unieszkodliwienia ostatniego zakażonego lub podatnego na tę chorobę zwierzęcia;

b) pochodzą z zakładu, który był wolny od zakażenia wywołanego przez *B. abortus, B. melitensis* i *B. suis*, i nigdy wcześniej nie były utrzymywane w żadnym zakładzie o niższym statusie.

Artykuł 92

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące owiec i kóz dawców

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów lub zarodków owiec i kóz, jeżeli materiały te pozyskano od zwierząt dawców, które spełniają wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt określone w części 3 i w części 5 rozdziały I, II i III załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686.

ROZDZIAŁ 5

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące materiału biologicznego koniowatych

Artykuł 93

Zakład pochodzenia zwierząt dawców koniowatych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków koniowatych wyłącznie wówczas, gdy materiały te pozyskano od zwierząt dawców pochodzących z zakładów spełniających wymagania określone w art. 23.

Artykuł 94

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące zwierząt dawców koniowatych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów lub zarodków koniowatych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta dawcy, od których pozyskano ten materiał biologiczny, spełniają wymagania określone w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), art. 24 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) oraz w art. 24 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, a także dodatkowe wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt określone w części 4 załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/686.

ROZDZIAŁ 6

Przepisy szczególne dotyczące materiału biologicznego zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych

Artykuł 95

Materiał biologiczny przeznaczony do zakładów odizolowanych w Unii

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych wysłanych z zakładów odizolowanych znajdujących się w państwach trzecich lub na terytoriach umieszczonych w wykazie zgodnie z art. 29 wyłącznie wówczas, gdy są one wysyłane do zakładu odizolowanego znajdującego się w Unii oraz spełnione są następujące wymagania:

a) właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia przeprowadził ocenę ryzyka związanego z wprowadzeniem tego materiału biologicznego do Unii;

b) zwierzęta dawcy tego materiału biologicznego pochodzą z zakładu odizolowanego w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie umieszczonego w ustanowionym zgodnie z art. 29 wykazie zakładów odizolowanych, z których wprowadzanie do Unii zwierząt kopytnych może być dozwolone;

c) materiał biologiczny jest przeznaczony do zakładu odizolowanego w Unii, który został zatwierdzony zgodnie z art. 95 rozporządzenia (UE) 2016/429;

d) materiał biologiczny jest transportowany bezpośrednio do zakładu odizolowanego, o którym mowa w lit. c).

Artykuł 96

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące zwierząt dawców utrzymywanych w zakładzie odizolowanym

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek materiału biologicznego, o których mowa w art. 95, wyłącznie wówczas, gdy materiał te pozyskano od zwierząt dawców, które spełniają następujące wymagania:

a) zwierzęta dawcy nie pochodziły z zakładu ani nie miały kontaktu ze zwierzętami z zakładu, który znajduje się na obszarze objętym ograniczeniami, ustanowionym z powodu wystąpienia choroby kategorii A lub nowo występującej choroby istotnej w przypadku bydła, świń, owiec, kóz lub koniowatych;

b) zwierzęta dawcy pochodziły z zakładu, w którym w okresie co najmniej 30 dni przed datą pozyskania nasienia, oocytów lub zarodków nie zgłoszono wystąpienia żadnej z chorób kategorii D istotnych w przypadku bydła, świń, owiec, kóz lub koniowatych;

c) zwierzęta dawcy pozostawały w jednym odizolowanym zakładzie pochodzenia przez okres co najmniej 30 dni przed datą pozyskania nasienia, oocytów lub zarodków przeznaczonych do wprowadzenia do Unii oraz w okresie ich pozyskiwania;

d) zwierzęta dawcy zostały poddane badaniom klinicznym przez zakładowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za czynności wykonywane w zakładzie odizolowanym i w dniu pozyskania nasienia, oocytów lub zarodków nie wykazywały żadnych objawów choroby.

e) w miarę możliwości zwierzęta dawcy nie były wykorzystywane do krycia naturalnego w okresie co najmniej 30 dni przed datą pierwszego pozyskania i w okresie pozyskiwania nasienia, oocytów lub zarodków przeznaczonych do wprowadzenia do Unii;

f) zwierzęta dawcy zostały oznakowane zgodnie z art. 21.

Artykuł 97

Wymagania dotyczące materiału biologicznego pozyskanego w zakładach odizolowanych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek materiału biologicznego, o których mowa w art. 95 wyłącznie wówczas, gdy:

a) materiał ten oznakowano zgodnie z wymaganiami dotyczącymi informacji przewidzianymi w art. 83 lit. a);

b) materiał ten był transportowany zgodnie z art. 84 i 85.

TYTUŁ 2

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE JAJ WYLĘGOWYCH DROBIU I PTAKÓW ŻYJĄCYCH W NIEWOLI

ROZDZIAŁ 1

Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące jaj wylęgowych

Artykuł 98

Okres pobytu

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych wyłącznie wówczas, gdy przez nieprzerwany okres bezpośrednio przed datą załadunku jaj wylęgowych w celu wysyłki do Unii stado pochodzenia jaj wylęgowych spełniało wymagania dotyczące okresu pobytu określone w załączniku XXII oraz w tym czasie:

a) pozostawało w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie;

b) pozostawało w zakładzie pochodzenia i w tym okresie przed załadunkiem nie wprowadzono do tego zakładu żadnych zwierząt;

c) nie miało żadnego kontaktu z drobiem ani jajami wylęgowymi o niższym statusie zdrowotnym, ani z ptakami żyjącymi w niewoli, ani z dzikim ptactwem.

Artykuł 99

Postępowanie z jajami wylęgowymi podczas transportu do Unii

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych wyłącznie wówczas, gdy materiał biologiczny wchodzący w skład przesyłki spełnia następujące wymagania:

a) jaja wylęgowe przeznaczone do wprowadzenia do Unii nie mogły mieć kontaktu z drobiem, ptakami żyjącymi w niewoli ani jajami wylęgowymi nieprzeznaczonymi do wprowadzenia do Unii lub o niższym statusie zdrowotnym od momentu załadunku w celu wysyłki do Unii w zakładzie pochodzenia do momentu przybycia do Unii;

b) jaja wylęgowe nie mogły być transportowane w innym środku transportu ani do niego rozładowane, ani przemieszczone podczas transportu drogowego, morskiego lub lotniczego przez państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefę, które nie są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii jaj wylęgowych.

Artykuł 100

Odstępstwo i dodatkowe wymagania dotyczące przeładunku jaj wylęgowych w razie wypadku w środku transportu drogą wodną lub powietrzną

Na zasadzie odstępstwa od art. 99 lit. b) zezwala się nas wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych, które przeładowano ze środka transportu, za pomocą którego odbywała się wysyłka, na inny środek transportu celem dalszej podróży w państwie trzecim lub terytorium, lub ich strefie, których nie umieszczono w wykazie w odniesieniu do wprowadzania do Unii jaj wylęgowych, wyłącznie wówczas, gdy przeładunku dokonano w wyniku wystąpienia problemu technicznego lub innego nieprzewidzianego wydarzenia powodującego problemy logistyczne podczas transportu jaj wylęgowych do Unii drogą morską lub transportem lotniczym, aby dokończyć transport do punktu wjazdu do Unii, oraz pod warunkiem że:

a) na wprowadzenie jaj wylęgowych do Unii zezwolił właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia i, w stosownych przypadkach, właściwe organy państw członkowskich tranzytu do momentu jego przybycia do miejsca przeznaczenia w Unii;

b) przeładunek nadzorował urzędowy lekarz weterynarii lub odpowiedzialny funkcjonariusz celny i na cały czas trwania przeładunku:

   (i) wprowadzono skuteczne środki, których celem było uniknięcie bezpośredniego i pośredniego kontaktu między jajami wylęgowymi przeznaczonymi do wprowadzenia do Unii i wszelkimi innymi jajami wylęgowymi lub zwierzętami;

   (ii) jaja wylęgowe przeniesiono bezpośrednio i tak szybko, jak jest to możliwe, na statek lub statek powietrzny, które mają posłużyć do dalszej podróży do Unii i które spełniają wymagania określone w art. 17, bez opuszczania pomieszczeń portu lub portu lotniczego;

c) jajom wylęgowym towarzyszy deklaracja właściwego organu państwa trzeciego lub terytorium, w których przeniesiono zwierzęta, zawierająca niezbędne informacje dotyczące przeniesienia i potwierdzająca, że zastosowano odpowiednie środki, aby spełnić wymagania określone w lit. b).

Artykuł 101

Transport jaj wylęgowych statkiem

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych, które, nawet na fragmencie trasy, transportowano do Unii statkiem, wyłącznie wówczas, gdy materiał biologiczny wchodzący w skład przesyłki spełnia następujące wymagania:

a) jaja wylęgowe:

(i) musiały pozostać na pokładzie statku przez cały okres transportu;

(ii) podczas przebywania na pokładzie statku nie miały kontaktu z ptakami ani innymi jajami wylęgowymi o niższym statusie zdrowotnym;

b) jajom wylęgowym transportowanym zgodnie z lit. a) musiała towarzyszyć deklaracja zawierająca następujące informacje:

(i) port wyjścia w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie;

(ii) port przybycia w Unii;

(iii) porty zawinięcia, jeżeli statek zawijał do portów poza państwem trzecim pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefą;

(iv) informację, że jaja wylęgowe spełniały podczas transportu wymagania określone w lit. a) i lit. b) ppkt (i), (ii) oraz (iii) niniejszego ustępu.

2. Podmiot odpowiedzialny za przesyłkę jaj wylęgowych zapewnia, aby deklaracja, o której mowa w ust. 1, była dołączona do świadectwa zdrowia zwierzęcia i podpisana przez kapitana statku w porcie przybycia w dniu przybycia statku.

Artykuł 102

Środki zapobiegawcze dotyczące środków transportu oraz pojemników na jaja wylęgowe

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych wyłącznie wówczas, gdy materiał biologiczny wchodzący w skład przesyłki spełnia następujące wymagania:

a) jaja wylęgowe musiały być transportowane w pojazdach, które:

(i) skonstruowano w taki sposób, by jaja wylęgowe nie mogły wypaść;

(ii) zaprojektowano tak, by umożliwić oczyszczanie i dezynfekcję;

(iii) zostały oczyszczone i zdezynfekowane z użyciem środka dezynfekującego dozwolonego przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia i wysuszone lub pozostawione do wyschnięcia bezpośrednio przed każdym załadunkiem jaj wylęgowych przeznaczonych do wprowadzenia do Unii;

b) jaja wylęgowe musiały być transportowane w pojemnikach spełniających następujące wymagania:

(i) wymagania określone w lit. a);

(ii) zawierają tylko jaja wylęgowe tego samego gatunku, kategorii i typu, pochodzące z tego samego zakładu;

(iii) zostały zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego organu państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, aby uniemożliwić jakąkolwiek podmianę zawartości;

(iv) zostały:

— oczyszczone i zdezynfekowane przed załadunkiem zgodnie z instrukcjami właściwego organu państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;

albo

— były pojemnikami jednorazowego użytku, były czyste i zostały użyte po raz pierwszy;

(v) znajdują się na nich informacje dotyczące danego gatunku i kategorii jaj wylęgowych określone w załączniku XVI.

Artykuł 103

Przemieszczanie jaj wylęgowych i postępowanie z nimi po ich wprowadzeniu

Po ich wprowadzeniu do Unii przesyłek jaj wylęgowych podmioty, w tym przewoźnicy, zapewniają, by:

a) były one transportowane bezpośrednio z punktu wjazdu do miejsca przeznaczenia w Unii;

b) spełniały one wymagania dotyczące przemieszczania w obrębie terytorium Unii oraz postępowania z nimi po ich wprowadzeniu do Unii, jak ustanowiono dla określonego gatunku i kategorii jaj wylęgowych w rozdziałach 5 i 7 w niniejszym tytule.

ROZDZIAŁ 2

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące jaj wylęgowych drobiu

Artykuł 104

Jaja wylęgowe pochodzące od drobiu przywiezionego do państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub do ich strefy

Zezwala się na wprowadzenie do Unii przesyłek jaj wylęgowych drobiu pochodzących ze stad, które przywieziono do państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub do ich strefy z innego państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, wyłącznie wówczas, gdy właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia jaj wylęgowych zagwarantował, że:

a) stada pochodzenia jaj wylęgowych zostały przywiezione z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania takich stad do Unii;

b) przywóz stad pochodzenia jaj wylęgowych do państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy odbył się zgodnie z wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt, które są co najmniej równie rygorystyczne jak w przypadku, gdyby stada te były wprowadzane bezpośrednio do Unii.

Artykuł 105

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa w odniesieniu do jaj wylęgowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych drobiu wyłącznie wówczas, gdy pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które spełniają następujące wymagania:

a) stosują program nadzoru nad chorobami w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 6 miesięcy przed datą wysyłki przesyłki do Unii i ten program nadzoru spełnia wymagania określone albo w:

(i) załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

albo

(ii) odpowiednim rozdziale Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE);

b) uznaje się je za wolne od wysoce zjadliwej grypy ptaków zgodnie z art. 38;

c) jeżeli przeprowadza się tam szczepienia przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że:

(i) program szczepień spełnia wymagania określone w załączniku XIII;

(ii) program nadzoru, o którym mowa w lit. a) niniejszego artykułu, poza wymaganiami określonymi w załączniku II spełnia wymagania określone w załączniku XIII pkt 2;

(iii) zobowiązał się do poinformowania Komisji o wszelkich zmianach w programie szczepień w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie;

d) obszary te:

(i) w przypadku jaj wylęgowych drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe uznaje się za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39;

(ii) w przypadku jaj wylęgowych ptaków bezgrzebieniowych:

— uznaje się za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39,

lub

— nie uznaje się tych obszarów za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39, ale właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zapewnił gwarancje w zakresie spełniania wymagań dotyczących zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w odniesieniu do izolacji, nadzoru i badań, jak określono w załączniku XIV;

e) jeżeli przeprowadza się szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu, właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium zagwarantował, że:

(i) zastosowane szczepionki spełniają ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1;

lub

(ii) zastosowane szczepionki spełniają ogólne kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 2 w odniesieniu do drobiu i jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

f) zobowiązały się, że po stwierdzeniu jakiegokolwiek ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zostaną do Komisji przesłane następujące informacje:

(i) informacje dotyczące sytuacji związanej z chorobą w ciągu 24 godzin od potwierdzenia jakiegokolwiek pierwotnego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu;

(ii) regularne aktualizacje informacji na temat sytuacji związanej z chorobą;

g) zobowiązały się do przesłania izolatów wirusa pochodzących z pierwotnych ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu do laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. grypy ptaków i rzekomego pomoru drobiu.

Artykuł 106

Zakład pochodzenia jaj wylęgowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych drobiu wyłącznie wówczas, gdy pochodzą one z:

a) wylęgarni zatwierdzonych przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania określone w art. 7 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035; oraz

(i) których zatwierdzenie nie zostało zawieszone ani wycofane;

(ii) w promieniu 10 km od tych wylęgarni, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed załadunkiem jaj wylęgowych w celu wysyłki do Unii;

(iii) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia przydzielił im niepowtarzalny numer zatwierdzenia;

b) stad, które utrzymywano w zakładach zatwierdzonych przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej równoważne wymaganiom określonym w art. 8 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, oraz

(i) których zatwierdzenie nie zostało zawieszone ani wycofane;

(ii) w promieniu 10 km od tych zakładów, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą pozyskania jaj wylęgowych w celu wysyłki do Unii;

(iii) w zakładach tych nie zgłoszono żadnego potwierdzonego przypadku zakażenia wirusami nisko zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 21 dni przed datą pozyskania jaj w celu wysyłki do Unii;

Artykuł 107

Stado pochodzenia jaj wylęgowych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych drobiu wyłącznie wówczas, gdy pochodzą one ze stad, które spełniają następujące wymagania:

a) jeżeli zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantowało przestrzeganie minimalnych wymagań dotyczących programów szczepień i dodatkowego nadzoru określonych w załączniku XIII;

b) jeżeli zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu:

(i) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że zastosowane szczepionki spełniają:

— ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, lub

— ogólne kryteria dotyczące uznanych szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób i jaja wylęgowe, z których pochodzą pisklęta jednodniowe, spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 2 w odniesieniu do drobiu i jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

(ii) każdej przesyłce muszą towarzyszyć informacje określone w załączniku XV pkt 4;

c) zostały objęte programem nadzoru nad chorobami, który spełnia wymaganie określone w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2035, i stwierdzono, że nie są zakażone i nie ma jakiekolwiek podstawy do podejrzenia jakiegokolwiek zakażenia przez następujące czynniki:

(i) *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Gallus gallus*;

(ii) *Salmonella arizonae* (grupa serologiczna O:18(k)), *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum, *Mycoplasma meleagridis* oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Meleagris gallopavo*;

(iii) *Salmonella* Pullorum i *Salmonella* Gallinarum w przypadku *Numida meleagris*, *Coturnix coturnix*, *Phasianus colchicus*, *Perdix perdix*, *Anas* spp.;

d) były trzymane w zakładach, które w przypadku potwierdzenia zakażenia *Salmonella* Pullorum, *S*. Gallinarum i *S*. *arizonae* w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed datą pozyskania jaj w celu wysyłki do Unii zastosowały następujące środki:

(i) dokonano uboju zakażonego stada lub zostało ono uśmiercone i zniszczone;

(ii) po poddaniu ubojowi lub uśmierceniu zakażonego stada, o którym mowa w ppkt (i), zakład oczyszczono i zdezynfekowano;

(iii) po czyszczeniu i dezynfekcji, o których mowa w ppkt (ii), wszystkie stada w zakładzie wykazały wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem zakażenia *Salmonella* Pullorum, *S*. Gallinarum i *S*. *arizonae* wykonanych w odstępie co najmniej 21 dni zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c);

e) były trzymane w zakładach, które w przypadku potwierdzenia wystąpienia mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M*. *meleagridis*) w ciągu ostatnich 12 miesięcy przed datą pozyskania jaj w celu wysyłki do Unii zastosowały następujące środki:

albo

(i) zakażone stado wykazało wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M*. *meleagridis*) wykonanych zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c), w całym stadzie w odstępie co najmniej 60 dni;

albo

(ii) zakażone stado zostało poddane ubojowi lub zostało zabite i zniszczone, zakład został oczyszczony i zdezynfekowany, a po czyszczeniu i dezynfekcji wszystkie stada w zakładzie wykazały wynik ujemny w dwóch badaniach pod kątem mykoplazmozy drobiu (*Mycoplasma gallisepticum* i *M. meleagridis*) wykonanych w odstępach co najmniej 21 dni zgodnie z programem nadzoru nad chorobami, o którym mowa w lit. c);

f) zostały poddane kontroli klinicznej przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub w ich strefie w okresie 24 godzin przed załadunkiem przesyłki jaj wylęgowych w celu wysyłki do Unii, aby wykryć oznaki wskazujące na występowanie chorób, w tym odpowiednich chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku I, oraz nowo występujących chorób, oraz nie wykazały objawów choroby ani podstaw do podejrzenia występowania którejkolwiek z tych chorób.

Artykuł 108

Jaja wylęgowe w przesyłce

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych drobiu wyłącznie wówczas, gdy spełniają one następujące wymagania:

a) jeżeli jaja wylęgowe zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantowały przestrzeganie minimalnych wymagań dotyczących programów szczepień i dodatkowego nadzoru określonych w załączniku XIII;

b) jeżeli jaja wylęgowe zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu:

(i) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że zastosowane szczepionki spełniają ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1;

(ii) przesyłce muszą towarzyszyć informacje określone w załączniku XV pkt 4;

c) jaja wylęgowe muszą być oznakowane:

(i) przy użyciu kolorowego tuszu;

(ii) w przypadku jaj wylęgowych drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe – pieczęcią wskazującą niepowtarzalny numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia, o którym mowa w art. 106;

(iii) w przypadku jaj wylęgowych ptaków bezgrzebieniowych – pieczęcią wskazującą kod ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia oraz niepowtarzalny numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia, o którym mowa w art. 106;

d) jaja wylęgowe musiały zostać zdezynfekowane zgodnie z instrukcjami właściwego organu państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia.

Artykuł 109

Wprowadzanie jaj wylęgowych do państw członkowskich o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych przeznaczonych do państwa członkowskiego o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień wyłącznie wówczas, gdy jaja te:

a) nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

b) pochodzą ze stad, które spełniają wymagania określone w jednym z poniższych podpunktów:

(i) nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

lub

(ii) zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu z wykorzystaniem szczepionki inaktywowanej;

lub

(iii) zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu z wykorzystaniem żywej szczepionki najpóźniej w okresie 60 dni przed datą pozyskania jaj.

ROZDZIAŁ 3

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przesyłek zawierających mniej niż 20 jaj wylęgowych drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe

Artykuł 110

Odstępstwa i specjalne wymagania dotyczące przesyłek zawierających mniej niż 20 jaj wylęgowych drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe

Na zasadzie odstępstwa od art. 101, 102, 106, 107 i 108 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zawierających mniej niż 20 jaj wylęgowych drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe, jeżeli spełniają one następujące wymagania:

a) pochodzą z zakładów:

(i) zarejestrowanych przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;

(ii) w których nie zgłoszono żadnego potwierdzonego przypadku zakażenia wirusami nisko zjadliwej grypy ptaków w okresie 21 dni przed datą pozyskania jaj wylęgowych;

(iii) w promieniu 10 km od tych zakładów, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą pozyskania jaj wylęgowych;

b) w odniesieniu do szczepienia przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków:

(i) jaja wylęgowe nie zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków;

(ii) jeżeli stada pochodzenia zostały zaszczepione przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantowało przestrzeganie minimalnych wymagań dotyczących programów szczepień i dodatkowego nadzoru określonych w załączniku XIII;

c) w odniesieniu do szczepienia przeciwko wirusowi rzekomego pomoru drobiu – jaja wylęgowe nie zostały zaszczepione przeciwko wirusowi rzekomego pomoru drobiu, przy czym jeżeli stado pochodzenia zostało zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu:

(i) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że zastosowane szczepionki spełniają albo:

— ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1,

albo

— ogólne kryteria dotyczące uznanych szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a jaja wylęgowe spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 2 w odniesieniu do drobiu i jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

(ii) przesyłce muszą towarzyszyć informacje określone w załączniku XV pkt 4;

d) pochodzą ze stad, które zostały poddane kontroli klinicznej przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie w ciągu 24 godzin przed załadunkiem przesyłek jaj wylęgowych w celu wysyłki do Unii, aby wykryć oznaki wskazujące na występowanie chorób, w tym odpowiednich chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku I, oraz nowo występujących chorób, przy czym stada te nie wykazały objawów choroby ani podstaw do podejrzenia występowania którejkolwiek z tych chorób;

e) pochodzą ze stad, które:

(i) były utrzymywane w izolacji w zakładzie pochodzenia przez co najmniej 21 dni przed pozyskaniem jaj;

(ii) w badaniach przeprowadzonych zgodnie z wymaganiami dotyczącymi badania przesyłek zawierających mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe i mniej niż 20 jaj wylęgowych takiego drobiu przed wprowadzeniem ich do Unii, określonymi w załączniku XVII stwierdzono, że nie są zakażone lub nie ma jakichkolwiek podstaw do podejrzenia jakiegokolwiek zakażenia przez następujące czynniki:

— *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Gallus gallus*,

— *Salmonella arizonae* (grupa serologiczna O:18(k)), *Salmonella* Pullorum, *Salmonella* Gallinarum, *Mycoplasma meleagridis* oraz *Mycoplasma gallisepticum* w przypadku *Meleagris gallopavo*,

— *Salmonella* Pullorum i *Salmonella* Gallinarum w przypadku *Numida meleagris, Coturnix coturnix, Phasianus colchicus, Perdix perdix, Anas* spp.

ROZDZIAŁ 4

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące jaj wolnych od określonych czynników chorobotwórczych

Artykuł 111

Odstępstwo i specjalne wymagania dotyczące jaj wolnych od określonych czynników chorobotwórczych

Na zasadzie odstępstwa od wymagań w zakresie okresu pobytu określonych w art. 98 i wymagań szczególnych w zakresie zdrowia zwierząt określonych w art. 105–110 i art. 112–114 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wolnych od określonych czynników chorobotwórczych, które nie spełniają wymagań w zakresie zdrowia zwierząt ustanowionych w tych przepisach, gdy zamiast tego spełniają one następujące wymagania w zakresie zdrowia zwierząt:

a) pochodzą ze stad, które:

(i) są wolne od określonych czynników chorobotwórczych opisanych w Farmakopei Europejskiej, a wszystkie testy i badania kliniczne wymagane w odniesieniu do tego konkretnego statusu dały korzystne wyniki, w tym ujemne wyniki badań na obecność wysoce zjadliwej grypy ptaków, zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu oraz zakażenia wirusami nisko zjadliwej grypy ptaków przeprowadzonych w okresie 30 dni przed datą pozyskania jaj w celu wysłania do Unii;

(ii) były poddawane badaniom klinicznym co najmniej raz na tydzień zgodnie z opisem w Farmakopei Europejskiej i nie wykazały żadnych objawów choroby ani podstawy do podejrzeń występowania jakiejkolwiek choroby;

(iii) przez co najmniej 6 tygodni przed datą pozyskania jaj w celu wysyłki do Unii były utrzymywane w zakładach spełniających warunki opisane w Farmakopei Europejskiej;

(iv) przez co najmniej 6 tygodni przed datą pozyskania jaj w celu wysyłki do Unii nie miały kontaktu z drobiem niespełniającym wymagań zawartych w niniejszym artykule ani z dzikim ptactwem;

b) zostały oznakowane przy użyciu kolorowego tuszu pieczęcią z kodem ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia oraz niepowtarzalnym numerem zatwierdzenia zakładu pochodzenia;

c) zostały zdezynfekowane zgodnie z instrukcjami właściwego organu państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia.

ROZDZIAŁ 5

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczenia jaj wylęgowych drobiu po ich wprowadzeniu do Unii oraz drobiu wylężonego z tych jaj oraz postępowania z tymi jajami i drobiem

Artykuł 112

Obowiązki podmiotów w zakresie postępowania z jajami wylęgowymi po ich wprowadzeniu do Unii oraz z drobiem wylężonym z tych jaj wylęgowych

1. Podmioty w zakładzie przeznaczenia umieszczają jaja wylęgowe drobiu, które zostały wprowadzone do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w:

a) inkubatorach, w tym klujnikach, w których nie znajdują się inne jaja wylęgowe;

lub

b) inkubatorach, w tym klujnikach, w których są już umieszczone inne jaja wylęgowe.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby drób hodowlany i drób produkcyjny wylężony z jaj wylęgowych, o których mowa w tym ustępie, był utrzymywany w nieprzerwanym okresie:

a) w wylęgarni przez co najmniej 3 tygodnie od daty wylęgu;

lub

b) w zakładach, do których wysłano drób po wylęgu, w tym samym albo w innym państwie członkowskim, przez co najmniej 3 tygodnie od daty wylęgu.

3. Podczas okresów, o których mowa w ust. 2, podmioty utrzymują drób, który wylągł się z jaj wylęgowych wprowadzonych do Unii, oddzielnie od innych stad drobiu.

4. W przypadku gdy drób hodowlany i drób produkcyjny, który wylągł się z jaj wylęgowych wprowadzonych do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, wprowadzono do pomieszczeń lub wybiegów, w których znajduje się inny drób, odpowiednie okresy przewidziane w ust. 2 rozpoczynają się od dnia wprowadzenia ostatniego ptaka, przy czym żadnego drobiu nie przemieszcza się z pomieszczeń lub wybiegów przed końcem tych okresów.

5. W przypadku gdy jaja wylęgowe drobiu, które zostały wprowadzone do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, wprowadzono do inkubatorów, w tym klujników, w których znajdowały się już inne jaja wylęgowe:

a) przepisy zawarte w ust. 2–4 mają zastosowanie do całego drobiu wylężonego z jaj wylęgowych w tym samym inkubatorze, w tym klujniku, co jaja wylęgowe, które zostały wprowadzone do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy;

b) właściwe okresy, o których mowa w ust. 2, rozpoczynają się od daty wylęgu ostatniego jaja wylęgowego, które zostało wprowadzone do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy.

Artykuł 113

Pobieranie próbek i badanie po wprowadzeniu do Unii

Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia zapewnia, aby drób hodowlany i drób produkcyjny, który wylągł się z jaj wylęgowych wprowadzonych do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, został poddany badaniu klinicznemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii w zakładzie przeznaczenia nie później niż w dniu upływu odpowiednich okresów przewidzianych w art. 112 ust. 2 oraz, w stosownych przypadkach, pobrano od niego próbki na potrzeby badania w celu monitorowania jego stanu zdrowia.

Artykuł 114

Obowiązek właściwych organów w kwestii pobierania próbek od ptaków bezgrzebieniowych wylężonych z jaj wylęgowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, oraz badania tych ptaków bezgrzebieniowych

Właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia zapewnia, aby ptaki bezgrzebieniowe wylężone z jaj wylęgowych wprowadzonych do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, w okresach przewidzianych w art. 112 ust. 2:

a) zostały poddane badaniu pod kątem zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu przeprowadzonemu przez właściwy organ na wymazie z kloaki lub próbce odchodów pobranych od każdego ptaka bezgrzebieniowego;

b) w przypadku ptaków bezgrzebieniowych przeznaczonych do państwa członkowskiego o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień, poza wymaganiami, o których mowa w lit. a), poddano je badaniu serologicznemu w kierunku zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu przeprowadzonemu przez właściwy organ na każdym ptaku bezgrzebieniowym;

c) wszystkie ptaki bezgrzebieniowe wykazały wynik ujemny w badaniach, o których mowa w lit. a) i b), przed zwolnieniem z izolacji.

ROZDZIAŁ 6

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące jaj wylęgowych ptaków żyjących w niewoli

Artykuł 115

Jaja wylęgowe w przesyłce

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wylęgowych ptaków żyjących w niewoli wyłącznie wówczas, gdy pozyskano je od ptaków żyjących w niewoli, które spełniają wymagania dotyczące wprowadzania do Unii określone w art. 55–58.

ROZDZIAŁ 7

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczenia jaj wylęgowych ptaków żyjących w niewoli po ich wprowadzeniu do Unii oraz ptaków żyjących w niewoli wylężonych z tych jaj oraz postępowania z tymi jajami i ptakami

Artykuł 116

Postępowanie z jajami wylęgowymi ptaków żyjących w niewoli po ich wprowadzeniu do Unii oraz z ptakami żyjącymi w niewoli wylężonymi z tych jaj wylęgowych

Podmioty w zakładzie przeznaczenia:

a) umieszczają jaja wylęgowe ptaków żyjących w niewoli, które zostały wprowadzone do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w inkubatorach, w tym klujnikach, w których nie znajdują się inne jaja wylęgowe;

b) zapewniają, aby ptaki żyjące w niewoli wylężone z jaj wylęgowych ptaków żyjących w niewoli, o których mowa w art. 115, były utrzymywane w zatwierdzonym zakładzie kwarantanny zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 59–61.

TYTUŁ 3

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE MATERIAŁU BIOLOGICZNEGO ZWIERZĄT INNYCH NIŻ ZWIERZĘTA KOPYTNE ORAZ INNEGO NIŻ JAJA WYLĘGOWE DROBIU I PTAKÓW ŻYJĄCYCH W NIEWOLI, PRZEZNACZONEGO DO ZAKŁADÓW ODIZOLOWANYCH

Artykuł 117

Wymagania dotyczące wprowadzania do Unii przesyłek materiału biologicznego zwierząt innych niż te, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. a) i b), wysyłanych z zakładów odizolowanych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków zwierząt innych niż te, o których mowa w art. 1 ust. 4 lit. a) i b), wysyłanych z zakładów odizolowanych umieszczonych w wykazie zgodnie z art. 29, wyłącznie wówczas, gdy są one wysyłane do zakładu odizolowanego zlokalizowanego w Unii oraz pod warunkiem że:

a) właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia przeprowadził ocenę ryzyka, jakie może stanowić dla Unii wprowadzenie tego materiału biologicznego;

b) zwierzęta dawcy tego materiału biologicznego pochodzą z państwa trzeciego, terytorium lub ich strefy upoważnionych do wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii zwierząt;

c) zwierzęta dawcy tego materiału biologicznego pochodzą z zakładu odizolowanego w państwie trzecim, na terytorium lub w strefie pochodzenia umieszczonych w ustanowionym zgodnie z art. 29 wykazie zakładów odizolowanych, z których wprowadzanie zwierząt określonych gatunków do Unii może być dozwolone;

d) materiał biologiczny jest przeznaczony do zakładu odizolowanego w Unii, który został zatwierdzony zgodnie z art. 95 rozporządzenia (UE) 2016/429;

e) materiał biologiczny jest transportowany bezpośrednio do zakładu odizolowanego, o którym mowa w lit. d).

Artykuł 118

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące zwierząt dawców

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków, o których mowa w art. 117, wyłącznie wówczas, gdy materiały te pozyskano od zwierząt dawców, które spełniają następujące wymagania:

a) nie pochodzą z zakładu ani nie miały kontaktu ze zwierzętami z zakładu, który znajduje się na obszarze objętym ograniczeniami ustanowionymi z powodu wystąpienia choroby kategorii A lub nowo występującej choroby istotnej w przypadku gatunków tych utrzymywanych zwierząt lądowych;

b) pochodzą z zakładu, w którym w okresie co najmniej 30 poprzedzających dni nie zgłoszono wystąpienia żadnej z chorób kategorii D istotnych w przypadku tych gatunków utrzymywanych zwierząt lądowych;

c) pozostawały w jednym odizolowanym zakładzie pochodzenia przez okres co najmniej 30 dni przed pozyskaniem nasienia, oocytów lub zarodków przeznaczonych do wprowadzenia do Unii;

d) zostały poddane badaniom klinicznym przez zakładowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za czynności wykonywane w zakładzie odizolowanym i w dniu pozyskania nasienia, oocytów lub zarodków nie wykazywały żadnych objawów choroby.

e) w miarę możliwości nie były wykorzystywane do krycia naturalnego w okresie co najmniej 30 dni przed datą pierwszego pozyskania i w okresie pozyskiwania nasienia, oocytów lub zarodków przeznaczonych do wprowadzenia do Unii;

f) zostały zidentyfikowane i zarejestrowane zgodnie z przepisami danego zakładu odizolowanego.

Artykuł 119

Wymagania dotyczące materiału biologicznego

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek nasienia, oocytów i zarodków, o których mowa w art. 117, wyłącznie wówczas, gdy materiały te spełniają następujące wymagania:

a) są oznakowane w taki sposób, by możliwe było łatwe ustalenie następujących informacji:

(i) data pozyskania lub produkcji tego materiału biologicznego;

(ii) gatunki, w stosownych przypadkach podgatunki, oraz dane identyfikacyjne zwierzęcia dawcy lub zwierząt dawców;

(iii) niepowtarzalny numer zatwierdzenia zakładu odizolowanego, który zawiera kod ISO 3166-1 alfa-2 państwa, w którym udziela się zatwierdzenia;

(iv) wszelkie inne istotne informacje;

b) są transportowane w pojemniku, który:

(i) został zaplombowany i opatrzony numerem przed wysyłką z zakładu odizolowanego przez zakładowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za czynności wykonywane w zakładzie odizolowanym;

(ii) został oczyszczony i zdezynfekowany albo wyjałowiony przed użyciem bądź jest pojemnikiem jednorazowym;

(iii) został wypełniony czynnikiem kriogenicznym, którego nie wykorzystywano wcześniej do innych produktów.

CZĘŚĆ IV

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 315

TYTUŁ 1

OGÓLNE WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

Artykuł 120

Ograniczenia czasowe dotyczące daty produkcji

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wówczas, gdy produktów wchodzących w skład przesyłki nie pozyskano w okresie, w którym:

a) Unia przyjęła środki ograniczające w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania takich produktów z państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy;

b) zezwolenie na wprowadzanie do Unii takich produktów z państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy zostało zawieszone.

Artykuł 121

Wymagania w zakresie obróbki dotyczące produktów pochodzenia zwierzęcego

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż świeże lub surowe wyłącznie wówczas, gdy produkty wchodzące w skład przesyłki zostały poddane obróbce zgodnie z tytułami 3–6 niniejszej części.

Obróbka, o której mowa w akapicie pierwszym, musi być:

a) wyraźnie przypisana przez Unię w wykazie danemu państwu trzeciemu pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefie oraz gatunkowi pochodzenia produktu pochodzenia zwierzęcego;

b) zastosowana w państwie trzecim lub terytorium, lub ich strefie, które są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonego gatunku i kategorii produktów pochodzenia zwierzęcego;

c) zastosowana zgodnie z wymaganiami dotyczącymi:

(i) procesów obróbki zmniejszających ryzyko, którym poddaje się produkty mięsne, określonym w załączniku XXVI;

(ii) procesów obróbki zmniejszających ryzyko, którym poddaje się produkty mleczarskie, określonym w załączniku XXVII;

(iii) procesów obróbki zmniejszającej ryzyko, którym poddaje się produkty jajeczne, określonym w załączniku XXVIII.

2. Po zakończeniu obróbki, o której mowa w ust. 1, z produktami pochodzenia zwierzęcego do momentu ich zapakowania należy obchodzić się w sposób zapobiegający wszelkiemu zanieczyszczeniu krzyżowemu, które mogłoby spowodować ryzyko dla zdrowia zwierząt.

Artykuł 122

Wymagania dotyczące środków transportu produktów pochodzenia zwierzęcego

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie były transportowane w środku transportu zaprojektowanym, skonstruowanym i utrzymywanym w taki sposób, że status zdrowotny produktów pochodzenia zwierzęcego w trakcie transportu z ich miejsca pochodzenia do Unii nie był zagrożony.

Artykuł 123

Wysyłka produktów pochodzenia zwierzęcego do Unii

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego wyłącznie wówczas, gdy przesyłki takie wysłano do ich miejsca przeznaczenia w Unii oddzielnie od zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają właściwych wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania do Unii, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

TYTUŁ 2

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII ŚWIEŻEGO MIĘSA

ROZDZIAŁ 1

Wymagania ogólne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące świeżego mięsa

Artykuł 124

Wysyłka zwierząt utrzymywanych, z których pochodzi świeże mięso, do rzeźni

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa zwierząt utrzymywanych – z wyjątkiem zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, które uśmiercono na miejscu – wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano ze zwierząt utrzymywanych, które spełniają następujące wymagania:

a) zakład pochodzenia zwierząt znajduje się:

(i) w tym samym państwie trzecim lub na tym samym terytorium, lub w ich strefie, co rzeźnia, w której pozyskano świeże mięso;

albo

(ii) w państwie trzecim, na terytorium lub w ich strefie, z których, w momencie wysyłki zwierząt do rzeźni, wprowadzanie do Unii świeżego mięsa odpowiednich gatunków zwierząt było dozwolone;

b) zwierzęta utrzymywane zostały wysłane bezpośrednio z zakładu pochodzenia do rzeźni;

c) podczas transportu do rzeźni, o której mowa w lit. a), zwierzęta utrzymywane:

(i) nie przejeżdżały przez państwo trzecie ani terytorium, ani ich strefę, które nie są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonego gatunku i określonej kategorii świeżego mięsa;

(ii) nie miały kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym;

d) środki transportu i pojemniki wykorzystywane do transportu zwierząt utrzymywanych do rzeźni, o której mowa w lit. a), spełniają wymagania określone w art. 17 i 18.

Artykuł 125

Wysyłka tusz zwierząt dzikich lub zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych uśmiercanych na miejscu

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa zwierząt dzikich lub zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, które uśmiercono na miejscu – wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano z tusz, które spełniają następujące wymagania:

a) tusze zostały wysłane bezpośrednio z miejsca uśmiercenia do zakładu obróbki dziczyzny znajdującego się w tym samym umieszczonym w wykazie państwie trzecim lub terytorium, lub strefie;

b) podczas transportu do zakładu obróbki dziczyzny, o którym mowa w lit. a), tusze:

(i) nie przejeżdżały przez państwo trzecie ani terytorium, ani ich strefę, które nie są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonego gatunku i określonej kategorii świeżego mięsa;

(ii) nie miały kontaktu ze zwierzętami ani tuszami o niższym statusie zdrowotnym;

c) tusze zostały przetransportowane do zakładu obróbki dziczyzny, o którym mowa w lit. a), w środkach transportu i pojemnikach, które spełniają następujące wymagania:

(i) zostały oczyszczone i zdezynfekowane z użyciem środka dezynfekującego dozwolonego przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia przed załadunkiem tusz w celu wysyłki do Unii;

(ii) zostały skonstruowane w sposób niezagrażający statusowi zdrowotnemu tusz podczas transportu.

Artykuł 126

Badania przedubojowe i poubojowe

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa zwierząt utrzymywanych i zwierząt dzikich wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano ze zwierząt, które poddano następującym badaniom:

a) w przypadku zwierząt utrzymywanych:

(i) badaniu przedubojowemu w okresie 24 godzin przez ubojem;

(ii) badaniu poubojowemu przeprowadzonemu niezwłocznie po ich uśmierceniu lub uboju;

b) w przypadku zwierząt dzikich – badaniu poubojowemu przeprowadzonemu niezwłocznie po ich uśmierceniu.

Badania, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być przeprowadzone przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie w celu wykluczenia występowania odpowiednich chorób, o których mowa w załączniku I, oraz nowo występujących chorób.

Artykuł 127

Postępowanie ze zwierzętami, z których pochodzi świeże mięso, podczas uśmiercania lub uboju

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi ze zwierząt, które podczas uśmiercania lub uboju nie miały kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym.

Artykuł 128

Postępowanie ze świeżym mięsem w zakładzie pochodzenia świeżego mięsa oraz jego przygotowanie

Przesyłki świeżego mięsa muszą być ściśle oddzielone od świeżego mięsa niespełniającego właściwych wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania do Unii świeżego mięsa, przewidzianych w art. 124–146, w trakcie operacji uboju i rozbioru oraz do czasu:

a) zapakowania mięsa do dalszego przechowywania lub wysyłki do Unii;

albo

b) przybycia do Unii – w przypadku nieopakowanego świeżego mięsa.

ROZDZIAŁ 2

Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące świeżego mięsa zwierząt kopytnych

SEKCJA 1

WYMAGANIA OGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE ŚWIEŻEGO MIĘSA UTRZYMYWANYCH I DZIKICH ZWIERZĄT KOPYTNYCH

Artykuł 129

Gatunki zwierząt, z których pochodzi świeże mięso zwierząt kopytnych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z następujących gatunków:

a) w przypadku utrzymywanych zwierząt kopytnych – ze wszystkich gatunków zwierząt kopytnych;

b) w przypadku dzikich zwierząt kopytnych i dzikich zwierząt kopytnych utrzymywanych w warunkach fermowych – *ze wszystkich gatunków zwierząt kopytnych, z wyjątkiem bydła, owiec, kóz i domowych ras świń.*

Artykuł 130

Zakaz dotyczący wprowadzania świeżej krwi

Nie zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżej krwi zwierząt kopytnych do spożycia przez ludzi.

SEKCJA 2

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE ŚWIEŻEGO MIĘSA UTRZYMYWANYCH ZWIERZĄT KOPYTNYCH

Artykuł 131

Okres pobytu przed ubojem lub uśmierceniem utrzymywanych zwierząt kopytnych, z których pochodzi świeże mięso

1. Nie wymaga się, aby utrzymywane zwierzęta kopytne, z których pochodzi świeże mięso przeznaczone do wprowadzenia do Unii, spełniały wymagania w zakresie okresu pobytu przed datą uboju lub uśmiercenia, pod warunkiem że zostały one wprowadzone do państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy z:

a) innego państwa trzeciego lub terytorium, lub strefy, które są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii świeżego mięsa z tych samych gatunków zwierząt kopytnych, przy czym utrzymywane zwierzęta kopytne pozostawały tam przez co najmniej 3 miesiące przed ubojem;

lub

b) państwa członkowskiego.

2. Utrzymywane zwierzęta kopytne, z których pochodzi świeże mięso przeznaczone do wprowadzenia do Unii, inne niż te, o których mowa w ust. 1, muszą bezpośrednio przed datą uboju lub uśmiercenia spełniać wymagania w zakresie okresu pobytu dotyczące nieprzerwanego okresu zgodnie z załącznikiem XXIII, w którym to okresie:

a) pozostawały w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie;

b) pozostawały w zakładzie pochodzenia;

c) nie miały żadnego kontaktu ze zwierzętami kopytnymi o niższym statusie zdrowotnym.

Artykuł 132

Odstępstwo od bezpośredniej wysyłki zwierząt utrzymywanych, z których pochodzi świeże mięso, do rzeźni

Na zasadzie odstępstwa od art. 124 lit. b) zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa utrzymywanych zwierząt kopytnych niespełniających tych wymagań, pod warunkiem że świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano z bydła, owiec lub kóz oraz że:

a) po opuszczeniu swojego zakładu pochodzenia oraz przed przybyciem do rzeźni zwierzęta te przeszły przez jeden zakład zajmujący się gromadzeniem, który spełnia wymagania ustanowione w art. 20 lit. b);

b) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia przedstawił dodatkowe gwarancje w celu zapewnienia, aby status zdrowotny zwierząt kopytnych podczas ich przemieszczania z zakładu pochodzenia do momentu przybycia do ubojni nie był zagrożony;

c) państwo trzecie, terytorium lub ich strefa, o których mowa w lit. b), są upoważnione w wykazie do takiego odstępstwa.

Artykuł 133

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa w odniesieniu do świeżego mięsa utrzymywanych zwierząt kopytnych

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa utrzymywanych zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które spełniają wymagania w zakresie minimalnych okresów stanu wolnego od choroby określonych w tabeli w załączniku XXIV część A, dotyczących chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa, w odniesieniu do których umieszczono w wykazie gatunki zwierząt kopytnych, z których uzyskano świeże mięso.

Minimalne okresy, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą zostać skrócone w odniesieniu do chorób umieszczonych w wykazie w załączniku XXIV część B z zastrzeżeniem zgodności z warunkami szczególnymi przewidzianymi w tej części tego załącznika; te warunki szczególne muszą być wyraźnie przypisane przez Unię w wykazie temu państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie oraz konkretnemu gatunkowi pochodzenia świeżego mięsa.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których nie przeprowadzono szczepień przeciwko chorobom umieszczonym w wykazie, o których mowa w ust. 1, zgodnie z tabelą w załączniku XXV część A.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 szczepienie przeciwko pryszczycy mogło zostać przeprowadzone z zastrzeżeniem zgodności z warunkami szczególnymi, jakie ma przewidzieć właściwy organ, ustanowione w załączniku XXV część B pkt 1 lit. b) lub pkt 3.1 lit. a) i które to warunki muszą być wyraźnie przypisane przez Unię w wykazie temu państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie oraz konkretnemu gatunkowi pochodzenia świeżego mięsa.

Artykuł 134

Zakład pochodzenia utrzymywanych zwierząt kopytnych, z których pozyskano świeże mięso

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa utrzymywanych zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano ze zwierząt kopytnych, które pochodzą z zakładu:

a) na terenie którego i w okolicy którego, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, w promieniu 10 km i w okresie 30 dni przed datą uboju nie zgłoszono występowania żadnej z chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku XXIV część A i w odniesieniu do których umieszczono w wykazie gatunki zwierząt kopytnych, z których pochodzi świeże mięso przeznaczone do wprowadzenia do Unii; lub

b) który spełnia warunki szczególne, jakie mają przewidzieć właściwe organy, jeżeli w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie przeprowadzono szczepienia przeciwko pryszczycy w okresie krótszym niż 12 miesięcy przed datą uboju, ustanowione w załączniku XXV część B pkt 1 lit. b) lub pkt 3.1 lit. a), które to warunki muszą być wyraźnie przypisane przez Komisję w wykazie państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie upoważnionym do wprowadzania do Unii świeżego mięsa zwierząt kopytnych oraz gatunkowi pochodzenia świeżego mięsa.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa utrzymywanych zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano ze zwierząt kopytnych, które pochodzą z zakładu:

a) w którym żadnych zwierząt nie szczepiono zgodnie z załącznikiem XXV część A; lub

b) który znajduje się w państwie trzecim, na terytorium lub w ich strefie, które spełniają warunki szczególne określone w załączniku XXIV część B pkt 1; warunki te muszą być wyraźnie przypisane przez Komisję w wykazie państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie umieszczonym w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii świeżego mięsa zwierząt kopytnych oraz gatunkowi pochodzenia świeżego mięsa.

Artykuł 135

Wymagania szczególne dotyczące świeżego mięsa pozyskanego z utrzymywanych zwierząt kopytnych z gatunku *Sus scrofa*

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa utrzymywanych zwierząt kopytnych z gatunku *Sus scrofa* wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi ze zwierząt, które od urodzenia utrzymywano oddzielnie od dzikich zwierząt kopytnych.

Artykuł 136

Zakład pochodzenia świeżego mięsa utrzymywanych zwierząt kopytnych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa utrzymywanych zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano w rzeźni lub zakładzie obróbki dziczyzny, na terenie których i w promieniu 10 km od których, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie zgłoszono występowania żadnej z chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku XXIV część A, w okresie 30 dni przed datą uboju lub datą uśmiercenia.

SEKCJA 3

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE ŚWIEŻEGO MIĘSA DZIKICH ZWIERZĄT KOPYTNYCH

Artykuł 137

Państwo lub terytorium, lub strefa pochodzenia świeżego mięsa dzikich zwierząt kopytnych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa dzikich zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które spełniają wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w art. 133.

Artykuł 138

Dzikie zwierzęta kopytne, z których pochodzi świeże mięso

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa dzikich zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano ze zwierząt, które spełniają następujące wymagania:

a) zostały uśmiercone na obszarze oddalonym o ponad 20 km od granicy z państwem trzecim lub terytorium, lub ich strefą, które nie były wówczas wymienione w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii świeżego mięsa gatunków dzikich zwierząt kopytnych;

b) zostały uśmiercone na obszarze o promieniu 20 km, na którym w ciągu poprzedzających 60 dni nie zgłoszono występowania chorób, o których mowa w załączniku XXIV część A.

Artykuł 139

Zakład obróbki dziczyzny, z którego pochodzi świeże mięso dzikich zwierząt kopytnych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa dzikich zwierząt kopytnych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano zakładzie obróbki dziczyzny, na terenie którego i w promieniu 10 km od którego, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie zgłoszono występowania żadnej z chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w załączniku XXIV część A, w okresie 30 dni przed datą uśmiercenia.

ROZDZIAŁ 3

Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące świeżego mięsa drobiowego i świeżego mięsa ptaków łownych

SEKCJA 1

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE ŚWIEŻEGO MIĘSA DROBIOWEGO

Artykuł 140

Okres pobytu drobiu

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa drobiu wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano z drobiu, który:

a) utrzymywano od wylężenia do dnia uboju w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia świeżego mięsa bądź ich strefie;

lub

b) przywieziono jako pisklęta jednodniowe, drób hodowlany, drób produkcyjny lub drób przeznaczony do uboju z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii tych towarów lub z państwa członkowskiego, przy czym przywóz odbył się zgodnie z wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt rygorystycznymi co najmniej w takim samym stopniu, co odpowiednie wymagania określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 141

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa w odniesieniu do świeżego mięsa drobiowego

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa drobiowego wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które spełniają następujące wymagania:

a) stosują program nadzoru nad chorobami w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 6 miesięcy przed datą wysyłki przesyłki do Unii i ten program nadzoru spełnia wymagania określone albo w:

   (i) załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

   albo

   (ii) odpowiednim rozdziale Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE);

b) uznaje się je za wolne od wysoce zjadliwej grypy ptaków zgodnie z art. 38;

c) jeżeli przeprowadzono tam szczepienia przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że:

   (i) program szczepień spełnia wymagania określone w załączniku XIII;

   (ii) program nadzoru, o którym mowa w lit. a) niniejszego artykułu, poza wymaganiami określonymi w załączniku II spełnia wymagania określone w załączniku XIII pkt 2;

   (iii) zobowiązał się do poinformowania Komisji o wszelkich zmianach w programie szczepień w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie;

d) obszary te:

   (i) w przypadku świeżego mięsa drobiowego innego niż mięso ptaków bezgrzebieniowych uznaje się za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39;

   (ii) w przypadku świeżego mięsa ptaków bezgrzebieniowych:

      — uznaje się je za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39,

      albo

— nie uznaje się ich za wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zgodnie z art. 39, ale właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zapewnił gwarancje w kwestii przestrzegania wymagań dotyczących zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w odniesieniu do izolacji, nadzoru i badań, jak określono w załączniku XIV;

e) jeżeli przeprowadza się szczepienia przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu, właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium zagwarantował, że:

(i) zastosowane szczepionki spełniają ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1; lub

(ii) zastosowane szczepionki spełniają ogólne kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób, z którego uzyskano świeże mięso, spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 3 w odniesieniu do świeżego mięsa drobiu pochodzącego z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których lub na których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

f) zobowiązały się, że po stwierdzeniu ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu zostaną do Komisji przesłane następujące informacje:

(i) informacje dotyczące sytuacji związanej z chorobą w ciągu 24 godzin od potwierdzenia jakiegokolwiek pierwotnego ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu;

(ii) regularne aktualizacje informacji na temat sytuacji związanej z chorobą;

g) zobowiązały się do przesłania izolatów wirusa pochodzących z pierwotnych ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków i zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu do laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. grypy ptaków i rzekomego pomoru drobiu.

Artykuł 142

Zakład pochodzenia drobiu

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa drobiu wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z drobiu, który pochodzi z zakładu:

a) na terenie którego i w promieniu 10 km od którego, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą uboju;

b) który, w przypadku świeżego mięsa ptaków bezgrzebieniowych pochodzących z państwa trzeciego, terytorium lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące ptaków bezgrzebieniowych, jaj wylęgowych tych ptaków i świeżego mięsa ptaków bezgrzebieniowych pochodzących z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, określone w załączniku XIV pkt 3 lit. b) i c).

Artykuł 143

Drób, z którego pochodzi świeże mięso

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa drobiowego wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pozyskano z drobiu, który nie był szczepiony przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków ani zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu, lub gdy spełnia on następujące wymagania:

a) jeżeli drób został zaszczepiony przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantowało przestrzeganie minimalnych wymagań dotyczących programów szczepień i dodatkowego nadzoru określonych w załączniku XIII;

b) jeżeli zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu:

(i) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia zagwarantował, że zastosowane szczepionki spełniają:

— ogólne i szczegółowe kryteria dotyczące szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, lub

— ogólne kryteria dotyczące uznanych szczepionek przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu określone w załączniku XV pkt 1, a drób, z którego uzyskano świeże mięso, spełnia wymagania w zakresie zdrowia zwierząt określone w załączniku XV pkt 3 w odniesieniu do świeżego mięsa drobiu pochodzącego z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których lub na których szczepionki zastosowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu nie spełniają szczegółowych kryteriów określonych w załączniku XV pkt 1;

(ii) przesyłce muszą towarzyszyć informacje określone w załączniku XV pkt 4.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa drobiowego, których odbiorcą jest państwo członkowskie lub terytorium posiadające status obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień, wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z drobiu, który nie był szczepiony przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu z wykorzystaniem żywej szczepionki w okresie 30 dni przed dniem uboju.

Artykuł 144

Zakład pochodzenia świeżego mięsa drobiowego

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa drobiu wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z rzeźni:

a) która w momencie uboju nie podlegała ograniczeniom wynikającym z wystąpieniem ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu ani urzędowym ograniczeniom wynikającym z przepisów krajowych dotyczących kwestii zdrowia zwierząt;

b) na terenie której i w promieniu 10 km od której, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą uboju.

SEKCJA 2

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE ŚWIEŻEGO MIĘSA PTAKÓW ŁOWNYCH

Artykuł 145

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa w odniesieniu do świeżego mięsa ptaków łownych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa ptaków łownych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które spełniają następujące wymagania:

a) stosują program nadzoru nad chorobami w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 6 miesięcy przed datą wysyłki przesyłki do Unii i ten program nadzoru spełnia wymagania określone albo w:

(i) załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

albo

(ii) odpowiednim rozdziale Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE);

b) nie stosowały ograniczeń w zakresie zdrowia zwierząt wynikających z wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą uśmiercenia.

Artykuł 146

Zakład pochodzenia świeżego mięsa ptaków łownych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek świeżego mięsa ptaków łownych wyłącznie wówczas, gdy świeże mięso wchodzące w skład przesyłki pochodzi z zakładu obróbki dziczyzny:

a) który w czasie obróbki poubojowej nie podlegał ograniczeniom wynikającym z wystąpieniem ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków, zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu ani urzędowym ograniczeniom dotyczącym kwestii zdrowia zwierząt;

b) na terenie którego i w promieniu 10 km od którego, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą przyjęcia tusz.

TYTUŁ 3

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII PRODUKTÓW MIĘSNYCH I OSŁONEK

Artykuł 147

Obróbka produktów mięsnych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mięsnych wyłącznie wówczas, gdy produkty mięsne wchodzące w skład przesyłki zostały poddane obróbce wymaganej w art. 148 lub 149 zgodnie z art. 121.

Artykuł 148

Produkty mięsne niepodlegające obróbce zmniejszającej ryzyko

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mięsnych jeżeli produkty mięsne wchodzące w skład przesyłki nie przeszły obróbki zmniejszającej ryzyko zgodnie z załącznikiem XXVI, wyłącznie wówczas, gdy:

a) państwo trzecie pochodzenia, terytorium pochodzenia, lub ich strefa są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii świeżego mięsa danego gatunku, a spełnienie warunków szczególnych zgodnie z częścią IV tytuł 1 rozdział 1 i 2 nie jest wymagane, aby wprowadzić takie świeże mięso do Unii;

b) świeże mięso wykorzystane w procesie przetwarzania produktu mięsnego spełniało wszystkie wymagania dotyczące wprowadzania do Unii świeżego mięsa, w związku z czym kwalifikowało się do wprowadzenia do Unii, przy czym pochodziło z:

   (i) państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy przetworzenia produktu mięsnego;

   (ii) państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii świeżego mięsa danego gatunku;

   (iii) państwa członkowskiego.

Artykuł 149

Produkty mięsne podlegające obróbce zmniejszającej ryzyko

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mięsnych, które nie spełniają wymagań przewidzianych w art. 148, wyłącznie wówczas, gdy przeszły one co najmniej obróbkę zmniejszającą ryzyko określoną w załączniku XXVI, wyraźnie przypisaną przez Unię w wykazie temu państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie pochodzenia produktu mięsnego, zgodnie z art. 121, jeżeli świeże mięso wykorzystane w procesie przetwarzania produktów mięsnych pochodziło z:

a) państwa trzeciego lub terytorium, lub ich stref, w których przetworzono produkt mięsny;

b) umieszczonych w wykazie państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy upoważnionych do wprowadzania do Unii świeżego mięsa danego gatunku;

c) państwa członkowskiego.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mięsnych wyłącznie wówczas, gdy przeszły one co najmniej obróbkę zmniejszającą ryzyko typu „B" zgodnie z załącznikiem XXVI, jeżeli świeże mięso wykorzystane w procesie przetwarzania produktów mięsnych pochodziło z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy:

a) innych niż państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa pozyskania produktu mięsnego;

b) umieszczonych również w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii produktów mięsnych pozyskanych z danego gatunku, będących przedmiotem obróbki zmniejszającej ryzyko wyraźnie przypisanej przez Unię w wykazie temu państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie oraz danemu gatunkowi, zgodnie z art. 121.

3. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mięsnych pozyskanych w drodze przetworzenia świeżego mięsa drobiowego wyłącznie wówczas, gdy przeszły one co najmniej obróbkę zmniejszającą ryzyko typu „D" zgodnie z załącznikiem XXVI, jeżeli świeże mięso wykorzystane w procesie przetwarzania produktów mięsnych pochodziło z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy:

a) umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii świeżego mięsa drobiowego;

b) w których odnotowano wystąpienie przypadku lub ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków lub zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu.

4. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mięsnych, które pozyskano w drodze przetworzenia świeżego mięsa więcej niż jednego gatunku zwierząt z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których produkt mięsny poddano przetwarzaniu, wyłącznie wówczas, gdy spełniają one następujące wymagania:

a) produkty mięsne musiały przejść najbardziej rygorystyczne procesy obróbki zmniejszające ryzyko przypisane w wykazie temu państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie zgodnie z art. 121 w odniesieniu do poszczególnych gatunków zwierząt pochodzenia, jeżeli świeże mięso łączy się ze sobą przed końcowym etapem przetwarzania produktu mięsnego; lub

b) produkty mięsne musiały przejść obróbkę zmniejszającą ryzyko przypisaną w wykazie temu państwu trzeciemu lub terytorium, lub ich strefie zgodnie z art. 121 w odniesieniu do każdego gatunku zwierząt pochodzenia, jeżeli produkty mięsne łączy się ze sobą po zakończeniu przetwarzania poszczególnych składników produktu mięsnego.

5. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mięsnych, które pozyskano w drodze przetworzenia świeżego mięsa więcej niż jednego gatunku zwierząt pochodzącego z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy innych niż państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa, w których produkt mięsny poddano przetwarzaniu, wyłącznie wówczas, gdy zostały poddane obróbce zmniejszającej ryzyko zgodnie z ust. 1 lub 2.

Artykuł 150

Zakład pochodzenia zwierząt, z których pozyskano świeże mięso

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mięsnych wyłącznie wówczas, gdy produkty otrzymano ze świeżego mięsa zwierząt pochodzących z zakładu lub – w przypadku zwierząt dzikich – z miejsca, w którym i w promieniu 10 km od którego, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie zgłoszono żadnej z chorób umieszczonych w wykazie, istotnych w przypadku gatunku pochodzenia produktów mięsnych, zgodnie z załącznikiem I, w okresie 30 dni przed datą wysyłki przesyłki do Unii.

Artykuł 151

Wprowadzanie do państw członkowskich o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek drobiowych produktów mięsnych, przeznaczonych do państwa członkowskiego lub terytorium posiadających status obszaru wolnego od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu bez szczepień, wyłącznie wówczas, gdy mięso pochodzi z drobiu, który nie był szczepiony przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu z zastosowaniem żywej szczepionki w okresie 30 dni przed dniem uboju.

Artykuł 152

Wymagania szczególne dotyczące wprowadzania do Unii osłonek

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek osłonek, które nie spełniają wymagań przewidzianych w art. 148, wyłącznie wówczas, gdy przeszły one następujące procesy obróbki zmniejszające ryzyko określone w załączniku XXVI część 2:

a) procesy obróbki „Osłonki 1" lub „Osłonki 2", w ramach których pęcherze i jelita wykorzystywane do przetwarzania osłonek pochodzą od bydła, owiec, kóz lub utrzymywanych świń;

b) procesy obróbki „Osłonki 3", „Osłonki 4" lub „Osłonki 5", w ramach których pęcherze i jelita wykorzystywane do przetwarzania osłonek pochodzą od zwierząt gatunków innych niż gatunki, o których mowa w lit. a).

TYTUŁ 4

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII MLEKA, PRODUKTÓW MLECZARSKICH, SIARY I PRODUKTÓW NA BAZIE SIARY

ROZDZIAŁ 1

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące mleka surowego, siary i produktów na bazie siary

Artykuł 153

Państwo pochodzenia mleka surowego, siary i produktów na bazie siary

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek mleka surowego, siary lub produktów na bazie siary wyłącznie wówczas, gdy mleko surowe, siara i produkty na bazie siary wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które były wolne od pryszczycy i zakażenia wirusem księgosuszu przez okres co najmniej 12 miesięcy przed dniem dojenia, przy czym w tym okresie nie prowadzono szczepień przeciwko tym chorobom.

Artykuł 154

Zwierzęta, od których pochodzi mleko surowe, siara i produkty na bazie siary

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek mleka surowego, siary lub produktów na bazie siary wyłącznie wówczas, gdy mleko surowe, siarę lub produkty na bazie siary wchodzące w skład przesyłki pozyskano od zwierząt należących do gatunków *Bos taurus*, *Ovis aries*, *Capra hircus*, *Bubalus bubalis* lub *Camelus dromedarius*.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek mleka surowego, siary lub produktów na bazie siary wyłącznie wówczas, gdy mleko surowe, siarę lub produkty na bazie siary wchodzące w skład przesyłki pozyskano od zwierząt, które spełniały wymóg ciągłości okresu pobytu wynoszącego co najmniej 3 miesiące przed dniem dojenia w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie, w których miało miejsce dojenie.

ROZDZIAŁ 2

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące produktów mleczarskich

Artykuł 155

Obróbka produktów mleczarskich

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mleczarskich wyłącznie wówczas, gdy produkty mleczarskie wchodzące w skład przesyłki zostały poddane obróbce zgodnie z art. 156 lub 157.

Artykuł 156

Produkty mleczarskie niebędące przedmiotem obróbki zmniejszającej ryzyko

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mleczarskich niepoddanych konkretnej obróbce zmniejszającej ryzyko, pochodzących z państwa trzeciego lub jego terytorium, lub ich strefy, umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii mleka surowego, jeżeli produkty mleczarskie wchodzące w skład przesyłki spełniają następujące wymogi:

a) mleko surowe, które przetworzono przy ich produkcji, pozyskano od zwierząt należących do gatunków *Bos taurus*, *Ovis aries*, *Capra hircus*, *Bubalus bubalis* i *Camelus dromedarius*;

b) mleko surowe wykorzystane w procesie przetwarzania produktu mleczarskiego spełniało odpowiednie wymagania ogólne dotyczące wprowadzania do Unii określone w art. 3–10 oraz szczególne wymagania dotyczące wprowadzania do Unii mleka surowego przewidziane w art. 153 i art. 154, w związku z czym kwalifikowało się do wprowadzenia do Unii, a także pochodziło z:

(i) umieszczonego w wykazie państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których przetworzono produkty mleczarskie;

(ii) państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy innych niż umieszczone w wykazie państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa, w których przetworzono produkty mleczarskie, i upoważnionych do wprowadzania do Unii mleka surowego; lub

(iii) państwa członkowskiego.

Artykuł 157

Produkty mleczarskie podlegające obróbce zmniejszającej ryzyko

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mleczarskich niespełniających wymagań określonych w art. 156 wyłącznie wówczas, gdy produkty mleczarskie wchodzące w skład przesyłki zostały poddane co najmniej jednemu z procesów obróbki zmniejszających ryzyko, o których mowa w kolumnie A załącznika XXVII, jeżeli:

a) otrzymano je w drodze przetworzenia mleka pozyskanego od zwierząt należących do gatunków *Bos taurus*, *Ovis aries*, *Capra hircus*, *Bubalus bubalis* lub *Camelus dromedarius*;

b) państwo trzecie lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa, nie były wolne od pryszczycy i zakażenia wirusem księgosuszu przez okres co najmniej 12 miesięcy przed dniem dojenia, lub jeśli w tym okresie przeprowadzono szczepienia przeciwko tym chorobom.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mleczarskich wyłącznie wówczas, gdy produkty mleczarskie wchodzące w skład przesyłki zostały poddane co najmniej jednemu z procesów obróbki zmniejszających ryzyko, o których mowa w kolumnie B załącznika XXVII, jeżeli otrzymano je w drodze przetworzenia mleka pozyskanego od zwierząt należących do gatunków innych niż gatunki, o których mowa w ust. 1 lit. a).

3. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów mleczarskich, które otrzymano w drodze przetworzenia mleka surowego lub produktów mleczarskich pozyskanych od więcej niż jednego gatunku zwierząt, wyłącznie wówczas, gdy te produkty mleczarskie zostały poddane:

a) co najmniej najbardziej rygorystycznej obróbce zmniejszającej ryzyko przypisanej w odniesieniu do każdego z gatunków zwierząt pochodzenia, jeżeli łączenie mleka surowego lub produktów mleczarskich ma miejsce przed końcowym etapem przetwarzania produktu; albo

b) obróbce zmniejszającej ryzyko przypisanej w odniesieniu do każdego z gatunków zwierząt pochodzenia, jeżeli łączenie produktów ma miejsce po przetworzeniu każdego ze składników produktu mleczarskiego.

TYTUŁ 5

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII JAJ I PRODUKTÓW JAJECZNYCH

ROZDZIAŁ 1

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące jaj

Artykuł 158

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa w przypadku jaj

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wyłącznie wówczas, gdy jaja wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które stosują program nadzoru nad chorobami w zakresie wysoce zjadliwej grypy ptaków, który spełnia wymagania określone w:

a) załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

albo

b) odpowiednim rozdziale Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).

Artykuł 159

Zakład pochodzenia jaj

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek jaj wyłącznie wówczas, gdy jaja wchodzące w skład przesyłki pochodzą z zakładu, który spełnia następujące wymagania:

a) w okresie 30 dni przed datą pozyskania jaj oraz do daty wydania świadectwa na potrzeby wprowadzenia do Unii nie wystąpiło ognisko wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu; oraz

b) w promieniu 10 km od zakładu, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa, nie stwierdzono ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą pozyskania jaj oraz do daty wydania świadectwa na potrzeby wprowadzenia do Unii.

ROZDZIAŁ 2

Wymagania szczególne w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące produktów jajecznych

Artykuł 160

Państwo trzecie pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefa w przypadku produktów jajecznych

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów jajecznych wyłącznie wówczas, gdy produkty jajeczne wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które stosują program nadzoru nad chorobami w zakresie wysoce zjadliwej grypy ptaków, który spełnia wymagania określone w:

a) załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

albo

b) odpowiednim rozdziale Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).

Artykuł 161

Zakład pochodzenia jaj

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów jajecznych wyłącznie wówczas, gdy produkty jajeczne wchodzące w skład przesyłki pozyskano w drodze przetworzenia jaj pochodzących z zakładu:

a) w którym w okresie 30 dni przed datą pozyskania jaj nie wystąpiło ognisko wysoce zjadliwej grypy ptaków i zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu;

b) w promieniu 10 km od którego, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa:

   (i) nie stwierdzono wystąpienia ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w okresie co najmniej 30 dni przed datą pozyskania jaj; albo

   (ii) stwierdzono wystąpienie ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków w okresie 30 dni przed datą pozyskania jaj, a produkt jajeczny został poddany jednemu z procesów obróbki zmniejszających ryzyko przewidzianych dla produktów jajecznych, określonych w załączniku XXVIII pkt 1;

c) w promieniu 10 km od którego, w stosownych przypadkach uwzględniając terytorium sąsiedniego państwa:

   (i) nie stwierdzono wystąpienia ognisk zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie co najmniej 30 dni przed datą pozyskania jaj; albo

   (ii) stwierdzono wystąpienie ogniska zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu w okresie 30 dni przed datą pozyskania jaj, a produkt jajeczny został poddany jednemu z procesów obróbki zmniejszających ryzyko przewidzianych dla produktów jajecznych, określonych w załączniku XXVIII pkt 2.

TYTUŁ 6

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII PRODUKTÓW PRZETWORZONYCH POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO ZAWARTYCH W PRODUKTACH ZŁOŻONYCH

Artykuł 162

Produkty złożone zawierające produkty mięsne i nietrwałe w temperaturze pokojowej produkty złożone zawierające produkty mleczarskie lub jajeczne

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek wymienionych poniżej produktów złożonych wyłącznie wówczas, gdy produkty złożone wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii konkretnych produktów pochodzenia zwierzęcego zawartych w tych produktach złożonych:

a) produktów złożonych zawierających produkty mięsne;

b) produktów złożonych zawierających produkty mleczarskie lub produkty jajeczne, których nie przetworzono w sposób zapewniający ich trwałość w temperaturze pokojowej.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów złożonych wyłącznie wówczas, gdy produkty przetworzone pochodzenia zwierzęcego zawarte w produktach złożonych, o których mowa w ust. 1:

a) spełniają:

(i) odpowiednie ogólne wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii produktów pochodzenia zwierzęcego, określone w części 1 niniejszego rozporządzenia;

(ii) wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące wprowadzania do Unii konkretnych produktów pochodzenia zwierzęcego, określone w tytułach 3–5 niniejszej części;

b) otrzymano je w:

(i) tym samym umieszczonym w wykazie państwie trzecim lub terytorium pochodzenia produktu złożonego, lub ich strefie;

(ii) Unii; albo

(iii) państwie trzecim lub terytorium, lub ich strefie, które są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii tych produktów niepoddawanych konkretnej obróbce zmniejszającej ryzyko zgodnie z art. 148 i 156, jeżeli państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa, w których wyprodukowano produkt złożony, są również umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii tych produktów bez konieczności stosowania określonej obróbki zmniejszającej ryzyko.

Artykuł 163

Trwałe w temperaturze pokojowej produkty złożone zawierające produkty mleczarskie lub jajeczne

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów złożonych zawierających wyłącznie produkty mleczarskie lub jajeczne wyłącznie wówczas, gdy produkty mleczarskie i produkty jajeczne zawarte w produktach złożonych przetworzono w sposób zapewniający ich trwałość w temperaturze otoczenia i:

a) poddano je obróbce, która jest co najmniej równoważna następującym procesom obróbki:

(i) procesom obróbki zmniejszającym ryzyko dotyczącym produktów mleczarskich, określonym w kolumnie B załącznika XXVII;

(ii) procesom obróbki zmniejszającym ryzyko, którym poddaje się produkty jajeczne, określonym w załączniku XXVIII;

b) na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 lit. c) ppkt (i) są opatrzone deklaracją podmiotu gospodarczego z państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia produktów złożonych potwierdzającą, że produkty mleczarskie i produkty jajeczne zawarte w produktach złożonych poddano co najmniej obróbce zmniejszającej ryzyko, o której mowa w lit. a).

TYTUŁ 7

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU OSOBISTEGO

Artykuł 164

Odstępstwo od wymagań w zakresie zdrowia zwierząt i wymagania dodatkowe dotyczące wprowadzania mleka początkowego, pokarmu dla niemowląt i specjalnej żywności przeznaczonej do użytku osobistego

Na zasadzie odstępstwa od wymagań określonych w części I art. 3–10 oraz w art. 120–163 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek sproszkowanego mleka początkowego, pokarmu dla niemowląt i specjalnej żywności wymaganej ze względów medycznych zawierających produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają tych wymagań, gdy:

a) są przeznaczone do użytku osobistego;

b) łącznie nie przekraczają masy 2 kilogramów na osobę;

c) nie wymagają chłodzenia do czasu otwarcia;

d) są to pakowane produkty firmowe przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej konsumentowi końcowemu;

e) opakowanie jest nienaruszone, o ile produkt nie jest w danej chwili używany.

Artykuł 165

Odstępstwo od wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do użytku osobistego pochodzących z niektórych państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref

1. Na zasadzie odstępstwa od wymagań określonych w części I art. 3–10, z wyjątkiem art. 3 lit. a) ppkt (i), oraz w art. 120–163 zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek produktów pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają tych wymagań, gdy produkty te są przeznaczone do użytku osobistego i pochodzą z państw trzecich lub terytoriów umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii konkretnych ilości produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do użytku osobistego na podstawie konkretnych umów zawartych z Unią w sprawie handlu produktami rolnymi.

2. Łączna konkretna ilość objęta zezwoleniem na wprowadzenie do Unii przywożona przez jedną osobę nie może przekraczać maksymalnej ilości określonej w wykazie dla danego państwa trzeciego lub terytorium.

CZĘŚĆ V

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 I 5, ZWIERZĄT WODNYCH NALEŻĄCYCH DO GATUNKÓW UMIESZCZONYCH W WYKAZIE ORAZ PRODUKTÓW POCHODZĄCYCH OD TYCH ZWIERZĄT, ICH PRZEMIESZCZANIA I POSTĘPOWANIA Z NIMI PO ICH WPROWADZENIU

TYTUŁ 1

OGÓLNE WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII ZWIERZĄT WODNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 6, ORAZ PRODUKTÓW POZYSKANYCH Z TYCH ZWIERZĄT

Artykuł 166

Kontrola zwierząt wodnych przed ich wysyłką

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt wodnych innych niż zwierzęta wodne, o których mowa w art. 172 lit. d), e) i f), wyłącznie wówczas, gdy te zwierzęta wodne zostały poddane kontroli klinicznej przeprowadzonej przez urzędowego lekarza weterynarii w państwie trzecim wywozu, na terytorium lub w ich strefie bądź kompartmencie w ciągu 72 godzin przed załadunkiem w celu wysłania przesyłki do Unii, aby wykryć objawy choroby i przypadki nietypowej śmiertelności.

Artykuł 167

Wysyłka zwierząt wodnych do Unii

Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt wodnych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wodne wchodzące w skład przesyłki spełniają następujące wymagania:

a) zostały wysłane bezpośrednio z zakładu pochodzenia do Unii;

b) nie zostały rozładowane, przeniesione do innego środka transportu ani rozładowane z pojemnika podczas transportu lotniczego, morskiego, kolejowego lub drogowego, a woda, w której są one przewożone, nie została zmieniona w państwie trzecim, terytorium ani strefie bądź kompartmencie, które nie są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania określonych gatunków i kategorii zwierząt wodnych do Unii;

c) nie przewożono ich w warunkach, które stanowiły zagrożenie dla statusu zdrowotnego zwierząt, w szczególności:

(i) w stosownych przypadkach musiały być załadowane i przewiezione w wodzie, która nie wpływała na ich status zdrowotny;

(ii) środki transportu i pojemniki musiały zostać skonstruowane w sposób niezagrażający statusowi zdrowotnemu zwierząt wodnych podczas transportu;

(iii) pojemnik lub statek do transportu żywych ryb musiały zostać oczyszczone i zdezynfekowane zgodnie z protokołem i z użyciem produktów zatwierdzonych przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia przed załadunkiem w celu wysyłki do Unii, co zapewnia brak zagrożenia dla statusu zdrowotnego zwierząt wodnych podczas transportu;

d) od momentu załadunku w zakładzie pochodzenia do momentu przybycia do Unii nie mogły być przewożone w tej samej wodzie, w tym samym pojemniku ani na tym samym statku do transportu żywych ryb co zwierzęta wodne o niższym statusie zdrowotnym lub nieprzeznaczone do wprowadzenia do Unii;

e) jeżeli konieczna jest wymiana wody w państwie trzecim, na terytorium, w strefie lub kompartmencie, które są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania określonych gatunków i kategorii zwierząt wodnych do Unii, nie może ona stanowić zagrożenia dla statusu zdrowotnego transportowanych zwierząt i może mieć miejsce jedynie:

(i) w przypadku transportu lądowego – w punktach wymiany wody zatwierdzonych przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium, na którym odbywa się wymiana wody;

(ii) w przypadku przewozu statkiem do transportu żywych ryb – w odległości co najmniej 10 km od wszelkich zakładów akwakultury położonych wzdłuż trasy od miejsca pochodzenia do miejsca przeznaczenia w Unii.

Artykuł 168

Transport zwierząt wodnych statkiem

Jeżeli wysyłka przesyłek zwierząt wodnych do Unii obejmuje transport zwykłym statkiem lub statkiem do transportu żywych ryb – nawet na fragmencie trasy – przesyłki zwierząt wodnych przewożone zgodnie z art. 167 mogą zostać wprowadzone do Unii wyłącznie wówczas, gdy zwierzętom wodnym wchodzącym w skład przesyłki towarzyszy dołączona do świadectwa zdrowia zwierząt deklaracja podpisana przez kapitana statku w dniu przybycia statku do portu przeznaczenia, w której podane są następujące informacje:

a) port wyjścia w państwie trzecim lub na terytorium;

b) port przybycia w Unii;

c) porty zawinięcia – w przypadku statku, który zawijał do portów poza państwem trzecim pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefą;

d) potwierdzenie zachowania zgodności przesyłki zwierząt wodnych z odpowiednimi wymaganiami określonymi w art. 167 w trakcie całej podróży z portu wyjścia w państwie trzecim lub na terytorium do portu przybycia do Unii.

Artykuł 169

Szczególne wymagania w zakresie transportu i etykietowania

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt wodnych wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wodne wchodzące w skład przesyłki są oznaczone czytelną etykietą umieszczoną na zewnątrz pojemnika lub, w przypadku przewozu statkiem do transportu żywych ryb, wpisem do manifestu ładunkowego, w którym odwołano się do świadectwa zdrowia zwierząt wydanego dla tej przesyłki.

2. Czytelna etykieta, o której mowa w ust. 1, zawiera również co najmniej następujące informacje:

a) liczbę pojemników w przesyłce;

b) nazwę gatunku znajdującego się w każdym pojemniku;

c) liczbę zwierząt w każdym pojemniku w odniesieniu do każdego z obecnych tam gatunków;

d) cel, do którego są przeznaczone.

3. Produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne przeznaczone do wprowadzenia do Unii spełniają następujące wymagania:

a) muszą być oznaczone czytelną etykietą umieszczoną na zewnątrz pojemnika, na której odwołano się do świadectwa wydanego dla tej przesyłki;

b) czytelna etykieta, o której mowa w lit. a), musi zawierać również, w zależności od przypadku, następujące informacje:

   (i) ryby przeznaczone do spożycia przez ludzi w Unii Europejskiej;

   (ii) mięczaki przeznaczone do spożycia przez ludzi w Unii Europejskiej;

   (iii) skorupiaki przeznaczone do spożycia przez ludzi w Unii Europejskiej.

Artykuł 170

Wymagania dotyczące państwa trzeciego lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy bądź kompartmentu, i zakładu pochodzenia

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt wodnych oraz produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta wodne i produkty pochodzenia zwierzęcego wchodzące w skład przesyłki pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich stref bądź kompartmentów, które spełniają następujące wymagania:

a) muszą być wolne od następujących chorób umieszczonych w wykazie:

   (i) chorób kategorii A i chorób kategorii B zwierząt wodnych;

   (ii) odpowiednich chorób kategorii C, jeżeli zwierzęta wodne lub produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone są dla państw członkowskich, stref lub kompartmentów posiadających status obszaru wolnego od choroby lub zatwierdzony program likwidacji określonych chorób;

   (iii) chorób kategorii C we wszystkich przypadkach, gdy zwierzęta wodne mają zostać uwolnione do środowiska naturalnego;

   (iv) w przypadku gdy państwa członkowskie przeznaczenia wprowadziły środki krajowe, o których mowa w art. 176 niniejszego rozporządzenia, zwierzęta wodne z gatunków wymienionych w załączniku XXIX muszą również pochodzić z państw trzecich, terytoriów, stref lub kompartmentów wolnych od chorób, o których mowa w tym załączniku;

b) wszystkie wprowadzenia zwierząt wodnych należących do gatunków umieszczonych w wykazie państwa trzeciego, terytorium, strefy lub kompartmentu dokonujących wywozu do Unii muszą pochodzić z innego państwa trzeciego, terytorium, ich strefy lub kompartmentu, które są wolne od chorób, o których mowa w lit. a);

c) w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia nie prowadzono szczepień zwierząt wodnych należących do gatunków umieszczonych w wykazie przeciwko chorobom kategorii A, kategorii B lub, w stosownych przypadkach, kategorii C.

2. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt akwakultury oraz produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt akwakultury innych niż żywe zwierzęta akwakultury wyłącznie wówczas, gdy zwierzęta akwakultury i produkty pochodzenia zwierzęcego wchodzące w skład przesyłki pochodzą z zakładu, który:

a) jest zarejestrowany zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej tak rygorystyczne, jak wymagania określone w części IV tytuł II rozdział 1 sekcja 1 rozporządzenia (UE) 2016/429;

lub

b) jest zatwierdzony zgodnie z wymaganiami, które są co najmniej równie rygorystyczne jak wymagania określone w części IV tytuł II rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (UE) 2016/429 oraz części II tytuł I rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/691 ([23]).

Artykuł 171

Gatunki wektory

1. Zwierzęta wodne należące do gatunków wymienionych w kolumnie 4 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1882 uznaje się za wektory przedmiotowych chorób wyłącznie przy spełnieniu warunków określonych w załączniku XXX.

2. Produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne należące do gatunków wymienionych w kolumnie 4 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1882 nie są uznawane za wektory chorób umieszczonych w wykazie w tym załączniku w momencie ich wprowadzenia do Unii.

Artykuł 172

Odstępstwa w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt wodnych należących do gatunków umieszczonych w wykazie

Na zasadzie odstępstwa od art. 170 wymagania określone we wspomnianym artykule nie mają zastosowania do następujących kategorii zwierząt wodnych:

a) zwierząt wodnych, które mają trafić do zakładu zajmującego się żywnością pochodzącą od i ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, gdzie zostaną przetworzone w celu spożycia przez ludzi;

b) zwierząt wodnych przeznaczonych do celów badawczych, które mają trafić do zakładów odizolowanych, zatwierdzonych do tego celu przez właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia;

c) dzikich zwierząt wodnych innych niż zwierzęta, o których mowa w lit. b) niniejszego artykułu, pod warunkiem że zostały one poddane kwarantannie w zakładzie kwarantanny zatwierdzonym do tego celu przez właściwy organ w:

   (i) państwie trzecim pochodzenia; lub

   (ii) Unii;

d) mięczaków lub skorupiaków pakowanych i opatrzonych etykietą wskazującą ich przeznaczenie do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004, które nie są zdolne do dalszego przetrwania jako żywe zwierzęta po ich przywróceniu do środowiska wodnego;

e) mięczaków lub skorupiaków pakowanych i opatrzonych etykietą wskazującą ich przeznaczenie do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004, które są przeznaczone do dalszego przetworzenia bez tymczasowego przechowywania ich w miejscu przetwarzania;

f) żywych małży lub skorupiaków przeznaczonych do spożycia przez ludzi bez ich dalszego przetwarzania, pod warunkiem że są one pakowane do celów sprzedaży detalicznej zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

([23]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/691 z dnia 30 stycznia 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zakładów akwakultury i przewoźników zwierząt wodnych (zob. s. 345 niniejszego Dziennika Urzędowego).

Artykuł 173

Odstępstwa w odniesieniu do niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne

Na zasadzie odstępstwa od art. 170 ust. 1 wymagania określone we wspomnianym artykule nie mają zastosowania do następujących produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne:

a) produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne, przeznaczonych do zakładu zajmującego się żywnością pochodzącą od i ze zwierząt wodnych objętych zwalczaniem chorób, gdzie zostaną przetworzone w celu spożycia przez ludzi;

b) ryb przeznaczonych do spożycia przez ludzi, które ubito i wypatroszono przed wysyłką do Unii.

Artykuł 174

Postępowanie ze zwierzętami wodnymi i produktami pochodzenia zwierzęcego pozyskanymi od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne po ich wprowadzeniu do Unii

1. Przesyłki zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne po wprowadzeniu do Unii należy:

a) przetransportować bezpośrednio do miejsca przeznaczenia w Unii;

b) odpowiednio obsługiwać, aby zapewnić ochronę wód naturalnych przed zanieczyszczeniem.

2. Zwierzęta wodne i produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne, które zostały wprowadzone do Unii, nie są uwalniane przez podmiot ani w inny sposób zanurzane w wodach naturalnych w Unii, o ile nie zezwoli na to właściwy organ państwa członkowskiego, w którym to uwolnienie lub zanurzenie ma miejsce.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może udzielić zezwolenia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wyłącznie wówczas, gdy uwolnienie lub zanurzenie w wodach naturalnych nie zagraża statusowi zdrowotnemu zwierząt wodnych w miejscu uwolnienia, przy czym w każdym przypadku uwolnienie do środowiska naturalnego jest zgodne z art. 170 lit. a) ppkt (iii).

4. Podmiot odpowiednio postępuje z wodą wykorzystaną do transportu w przesyłkach zwierząt wodnych, aby zapobiec zanieczyszczeniu wód naturalnych w Unii.

TYTUŁ 2

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT MAJĄCE OGRANICZYĆ WPŁYW NIEKTÓRYCH CHORÓB NIEUMIESZCZONYCH W WYKAZIE

Artykuł 175

Dodatkowe wymagania w zakresie zdrowia zwierząt mające ograniczyć wpływ niektórych chorób nieumieszczonych w wykazie, w odniesieniu do których państwa członkowskie opracowały środki krajowe

1. Właściwy organ państw członkowskich, które przyjęły środki krajowe przeciwko chorobom innym niż choroby umieszczone w wykazie zgodnie z art. 226 rozporządzenia (UE) 2016/429, wdraża środki zapobiegające wprowadzeniu tych chorób nieumieszczonych w wykazie poprzez stosowanie dodatkowych wymagań w zakresie zdrowia zwierząt dotyczących wprowadzania zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych innych niż żywe zwierzęta wodne do tych państw członkowskich, stref lub kompartmentów Unii.

2. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, zezwala na wprowadzanie do swojego państwa członkowskiego przesyłek zwierząt wodnych należących do gatunków podatnych na choroby, o których mowa w ust. 1, wyłącznie wówczas, gdy w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia nie przeprowadzono szczepień przeciwko tym chorobom.

3. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, zapewnia, aby zwierzęta wodne należące do gatunków, o których mowa w ust. 2, wprowadzane do państwa trzeciego pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub do ich strefy lub kompartmentu pochodziły z innego państwa trzeciego, strefy lub kompartmentu również wolnych od danej choroby.

4. Odstępstwa przewidziane w art. 172 i 173 stosuje się do tych zwierząt wodnych i produktów pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt wodnych, o których mowa w ust. 2 i które są przeznaczone dla państw członkowskich stosujących krajowe środki przeciwko chorobom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Postępowanie ze zwierzętami wodnymi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz produktami pozyskanymi od lub z tych zwierząt po wprowadzeniu do Unii spełnia warunki określone w art. 174.

CZĘŚĆ VI

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE WPROWADZANIA NIEKTÓRYCH TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 I 5 I DLA KTÓRYCH UNIA NIE JEST MIEJSCEM OSTATECZNEGO PRZEZNACZENIA, ORAZ WPROWADZANIA NIEKTÓRYCH TOWARÓW POCHODZĄCYCH Z UNII I DO NIEJ POWRACAJĄCYCH

Artykuł 176

Wymagania dotyczące tranzytu przez terytorium Unii

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, które nie pochodzą z Unii, lecz są przewożone przez terytorium Unii, a ich miejsce przeznaczenia znajduje się poza Unią, wyłącznie wówczas, gdy:

a) spełniają one wszystkie odpowiednie wymogi dotyczące wprowadzania do Unii odnośnych określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego określonych w częściach I–V; albo

b) są objęte zakresem stosowania warunków szczególnych, wyraźnie przypisanych przez Unię w wykazie danemu państwu trzeciemu pochodzenia, terytorium pochodzenia lub ich strefie pochodzenia umieszczonym w wykazie oraz określonym gatunkom i kategoriom zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, aby ograniczyć wszelkie potencjalne ryzyko dla zdrowia zwierząt związane z takim przemieszczaniem.

2. Zezwala się na ponowne wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, pochodzących z Unii i powracających do niej po tranzycie przez państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefę, wyłącznie wówczas, gdy spełniają one wszystkie odpowiednie wymagania dla odnośnej konkretnej kategorii zwierząt, materiału biologicznego lub produktów pochodzenia zwierzęcego dotyczące wprowadzania do Unii, które określono w częściach I–V, o ile nie wchodzą one w zakres stosowania:

a) dodatkowych wymagań określonych w art. 177–182;

albo

b) warunków szczególnych, wyraźnie przypisanych przez Unię w wykazie danemu państwu trzeciemu, terytorium lub ich strefie tranzytu umieszczonym w wykazie oraz określonym gatunkom i kategoriom zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego, aby ograniczyć wszelkie potencjalne ryzyko dla zdrowia zwierząt związane z takim przemieszczaniem.

3. Warunki szczególne, o których mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), określa się i przypisuje państwu trzeciemu, terytorium lub ich strefie w oparciu o ocenę ryzyka i z uwzględnieniem następujących elementów:

a) kryteriów określonych w art. 230 rozporządzenia (UE) 2016/429;

b) określonych gatunków i kategorii zwierząt, materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do tranzytu oraz związanych z nimi czynników ryzyka dla zdrowia zwierząt;

c) ograniczeń geograficznych;

d) ustalonych szlaków handlowych;

e) innych istotnych czynników.

Artykuł 177

Dodatkowe wymagania dotyczące wprowadzania zarejestrowanych koni pochodzących z Unii i powracających do Unii po ich czasowym wywozie do państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy w celu wzięcia udziału w zawodach, wyścigach lub jeździeckich wydarzeniach kulturalnych

1. Zezwala się na wprowadzanie do Unii przesyłek zarejestrowanych koni czasowo wywiezionych z państwa członkowskiego do państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref umieszczonych w wykazie dotyczącym wprowadzania koniowatych do Unii, jeżeli spełniają następujące dodatkowe wymagania:

a) przebywały poza Unią przez okres określony przez Komisję dla poszczególnych celów, nieprzekraczający 90 dni;

b) w państwie trzecim, na terytorium lub w ich strefie przebywały w izolacji, z wyjątkiem wyścigów, zawodów lub wydarzeń kulturalnych oraz związanych z nimi działań (w tym treningów, rozgrzewki i prezentacji);

c) przebywały wyłącznie w państwach trzecich lub na terytoriach, lub w ich strefach należących do tej samej grupy sanitarnej, do której należy dane państwo trzecie lub terytorium wysyłki do Unii, zgodnie ze szczególnymi wymaganiami określonymi w załączniku XI część B, oraz przewieziono je do państwa trzeciego, na terytorium lub bezpośrednio do strefy wysyłki w warunkach co najmniej tak rygorystycznych jak w przypadku bezpośredniego przewozu do Unii.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. c) zezwala się na wprowadzanie do Unii zarejestrowanych koni po ich czasowym wywozie do państw trzecich lub terytoriów, lub ich stref należących do więcej niż jednej grupy sanitarnej w przypadku zarejestrowanych koni, które uczestniczyły wyłącznie w określonych zawodach lub wyścigach wysokiego szczebla.

Artykuł 178

Wymagania szczególne dotyczące wprowadzania zwierząt kopytnych, drobiu i zwierząt wodnych pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez państwo trzecie

1. Zezwala się na ponowne wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt kopytnych, drobiu i zwierząt wodnych pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium wyłącznie wówczas, gdy spełnione są następujące wymagania:

a) państwo trzecie lub terytorium, które odmawia wprowadzenia, jest państwem trzecim lub terytorium, lub ich strefą umieszczoną w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii gatunków i kategorii zwierząt, które powracają;

b) zwierząt, o których mowa w lit. a), nie przewożono przez państwo trzecie ani terytorium, ani ich strefy inne niż te, o których mowa w lit. a);

c) zwierzętom towarzyszą następujące dokumenty:

(i) oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego, jego elektroniczne odpowiedniki przedłożone w systemie IMSOC lub uwierzytelniona kopia urzędowego świadectwa zdrowia zwierząt dostarczona przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia;

(ii) jeden z następujących dokumentów:

— oficjalna deklaracja właściwego organu lub innego organu publicznego państwa trzeciego lub terytorium wskazująca powód odmowy oraz, w stosownych przypadkach, potwierdzająca zgodność z wymaganiami określonymi w lit. d),

lub

— w przypadku przesyłek zaplombowanych z nienaruszoną oryginalną plombą, deklaracja podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę potwierdzająca, że transport odbył się zgodnie z lit. d) ppkt (ii) oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z lit. d) ppkt (iii);

(iii) deklaracja właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, w której wyraża on zgodę na przyjęcie przesyłki i wskazuje miejsce przeznaczenia do jej zwrotu;

d) jeżeli zostały rozładowane w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie, właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium poświadcza, że:

(i) zezwolił na rozładunek zwierząt bezpośrednio do placówek przystosowanych do ich izolacji i tymczasowego zajmowania się nimi na terenie punktu kontroli granicznej państwa trzeciego lub terytorium i nadzorował ten rozładunek;

(ii) wprowadzono skuteczne środki w celu uniknięcia bezpośredniego i pośredniego kontaktu między zwierzętami wchodzącymi w skład przesyłki a wszelkimi innymi zwierzętami;

(iii) w stosownych przypadkach zapewniono skuteczną ochronę przed wektorami odpowiednich chorób zwierząt.

2. Transport przesyłki do jej miejsca przeznaczenia i przybycie przesyłki do tego miejsca są monitorowane zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1666.

Artykuł 179

Wymagania szczególne dotyczące wprowadzania zwierząt innych niż zwierzęta kopytne, drób i zwierzęta wodne pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez państwo trzecie lub terytorium

1. Zezwala się na ponowne wprowadzanie do Unii przesyłek zwierząt innych niż zwierzęta kopytne, drób i zwierzęta wodne pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium wyłącznie wówczas, gdy zwierzętom wchodzącym w skład przesyłki towarzyszą następujące dokumenty:

a) oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, jego elektroniczne odpowiedniki przedłożone w systemie IMSOC lub uwierzytelniona kopia urzędowego świadectwa zdrowia zwierząt dostarczona przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia;

b) jeden z następujących dokumentów:

(i) oficjalna deklaracja właściwego organu lub innego organu publicznego państwa trzeciego lub terytorium wskazująca powód odmowy;

lub

(ii) w przypadku przesyłek zaplombowanych lub nieotwieranych pojemników – deklaracja podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę wskazująca powód odmowy;

c) deklaracja właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, w której wyraża on zgodę na przyjęcie przesyłki i wskazuje miejsce przeznaczenia do jej zwrotu;

2. Transport przesyłki do jej miejsca przeznaczenia i przybycie przesyłki do tego miejsca są monitorowane zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1666.

Artykuł 180

Wymagania szczególne dotyczące wprowadzania materiału biologicznego i pakowanych produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez państwo trzecie lub terytorium

1. Zezwala się na ponowne wprowadzanie do Unii przesyłek materiału biologicznego i pakowanych produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium, wyłącznie wówczas, gdy spełniają następujące wymagania:

a) materiał biologiczny pozostaje w oryginalnym pojemniku, a opakowanie produktów pochodzenia zwierzęcego jest nienaruszone;

b) do materiału biologicznego i produktów pochodzenia zwierzęcego dołączono:

(i) oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, jego elektroniczny odpowiednik przedłożony w systemie IMSOC lub uwierzytelnioną kopię urzędowego świadectwa zdrowia zwierząt dostarczoną przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia;

(ii) jeden z następujących dokumentów wskazujących powód odmowy oraz, w stosownych przypadkach, miejsce i datę rozładunku, przechowywania i ponownego załadunku w państwie trzecim lub terytorium, a także potwierdzających zgodność z wymaganiami określonymi w lit. c):

— deklarację właściwego organu lub innego organu publicznego państwa trzeciego lub terytorium, lub

— w przypadku pojemników z nienaruszoną oryginalną plombą – deklarację podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę;

(iii) deklarację właściwego organu państwa członkowskiego, w której wyraża on zgodę na przyjęcie przesyłki i wskazuje miejsce przeznaczenia do jej zwrotu;

c) jeżeli materiał biologiczny lub produkt pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w lit. a) i b), zostały rozładowane w państwie trzecim lub na terytorium, właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium poświadcza, że:

(i) materiał biologiczny ani produkty pochodzenia zwierzęcego nie były poddawane żadnym zabiegom z wyjątkiem rozładunku, przechowywania i ponownego załadunku;

(ii) wprowadzono skuteczne środki w celu uniknięcia zanieczyszczenia pojemnika, w którym umieszczono materiał biologiczny, lub opakowania produktów pochodzenia zwierzęcego patogenami chorób umieszczonych w wykazie podczas rozładunku, przechowywania i ponownego załadunku.

2. Transport przesyłki do jej miejsca przeznaczenia i przybycie przesyłki do tego miejsca są monitorowane zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1666.

Artykuł 181

Wymagania szczególne dotyczące wprowadzania nieopakowanych lub przewożonych luzem produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez umieszczone w wykazie państwo trzecie lub terytorium

1. Zezwala się na ponowne wprowadzanie do Unii przesyłek nieopakowanych lub przewożonych luzem produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez właściwy organ umieszczonego w wykazie państwa trzeciego lub terytorium wyłącznie wówczas, gdy spełniają następujące wymagania:

a) państwo trzecie lub terytorium, które odmawia przyjęcia, jest umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii produktów pochodzenia zwierzęcego zwracanych do Unii;

b) do produktów pochodzenia zwierzęcego dołączono:

(i) oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, jego elektroniczne odpowiedniki przedłożone w systemie IMSOC lub uwierzytelnioną kopię świadectwa urzędowego dostarczoną przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia;

(ii) jeden z następujących dokumentów:

— oficjalną deklarację właściwego organu lub innego organu publicznego państwa trzeciego lub terytorium wskazującą powód odmowy oraz potwierdzającą, że plombę umieszczoną na pojeździe lub pojemniku przesyłki otwarto wyłącznie do celów urzędowych, a produktami manipulowano jedynie w najmniejszym zakresie niezbędnym do tych celów, w szczególności bez ich rozładunku, a następnie pojazd lub pojemnik został niezwłocznie zaplombowany ponownie, lub

— w przypadku przesyłek zaplombowanych, deklarację podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę wskazującą powód odmowy;

(iii) deklarację właściwego organu państwa członkowskiego, w której wyraża on zgodę na przyjęcie przesyłki i wskazuje miejsce przeznaczenia do jej zwrotu.

2. Transport przesyłki do jej miejsca przeznaczenia i przybycie przesyłki do tego miejsca są monitorowane zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1666.

Artykuł 182

Wymagania szczególne dotyczące wprowadzania nieopakowanych lub przewożonych luzem produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez państwo trzecie nieumieszczone w wykazie

1. Zezwala się na ponowne wprowadzanie do Unii przesyłek nieopakowanych lub przewożonych luzem produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących z Unii i powracających do Unii w następstwie odmowy ich wprowadzenia przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium – które nie są umieszczone w wykazie dotyczącym wprowadzania do Unii określonych gatunków i kategorii produktów pochodzenia zwierzęcego, które są przedmiotem zwrotu – wyłącznie wówczas, gdy spełniają następujące wymagania:

a) przesyłka jest zaplombowana nienaruszoną oryginalną plombą;

b) do produktów pochodzenia zwierzęcego dołączono:

(i) oryginał świadectwa zdrowia zwierząt wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, jego elektroniczne odpowiedniki przedłożone w systemie IMSOC lub uwierzytelniona kopia urzędowego świadectwa zdrowia zwierząt dostarczona przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia;

(ii) jeden z następujących dokumentów:

— oficjalną deklarację właściwego organu lub innego organu publicznego państwa trzeciego lub terytorium wskazującą powód odmowy, albo

— deklarację podmiotu odpowiedzialnego za przesyłkę, w której to deklaracji wskazano powód odmowy;

(iii) deklarację właściwego organu państwa członkowskiego, w której wyraża on zgodę na przyjęcie przesyłki i wskazuje miejsce przeznaczenia do jej zwrotu.

2. Transport przesyłki do jej miejsca przeznaczenia i przybycie przesyłki do tego miejsca są monitorowane zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1666.

CZĘŚĆ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 183

Uchylenia

Następujące akty tracą moc z dniem 21 kwietnia 2021 r.:

— rozporządzenie Komisji (UE) nr 206/2010,

— rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 139/2013,

— rozporządzenie Komisji (UE) nr 605/2010,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2008,

— decyzja Komisji 2007/777/WE,

— rozporządzenie Komisji (WE) nr 119/2009,

— rozporządzenie Komisji (UE) nr 28/2012,

— rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759.

Artykuł 184

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 stycznia 2020 r.

W imieniu Komisji

Ursula VON DER LEYEN

Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ CHORÓB OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM POWIADAMIANIA I SPRAWOZDAWCZOŚCI W PAŃSTWIE TRZECIM WYWOZU LUB NA TERYTORIUM WYWOZU

1. **ZWIERZĘTA LĄDOWE**

Wszystkie choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/429, oraz wymienione w załączniku II do tego rozporządzenia, które są istotne dla gatunków zwierząt lądowych umieszczonych w wykazie w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

2. **MATERIAŁ BIOLOGICZNY**

2.1. **Pozyskany od lub ze zwierząt kopytnych**

— Pryszczyca

— Zakażenie wywoływane przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis*

— Zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis, M. caprae* i *M. tuberculosis*)

— Zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24)

— Zakażenie wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej

— Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy bydła/otręt bydła

— Wirusowa biegunka bydła

— Choroba mętwikowa bydła

— Zaraza rzęsistkowa bydła

— Enzootyczna białaczka bydła

— Bruceloza owiec (*Brucella ovis*)

— Wirusowe zapalenie tętnic koni

— Niedokrwistość zakaźna koni

— Zakaźne zapalenie macicy u klaczy

— Klasyczny pomór świń

— Zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego

— Zakażenie wirusem zespołu rozrodczo-oddechowego świń

2.2. **Pozyskany od lub z drobiu i ptaków żyjących w niewoli**

Wszystkie choroby umieszczone w wykazie, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/429, oraz wymienione w załączniku II do tego rozporządzenia, które są istotne dla gatunków drobiu i ptaków żyjących w niewoli umieszczonych w wykazie w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882, z których uzyskuje się materiał biologiczny dopuszczony do wprowadzenia do Unii.

3. **PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO POZYSKANE OD LUB ZE ZWIERZĄT KOPYTNYCH, DROBIU I DZIKIEGO PTACTWA ŁOWNEGO**

3.1. **Świeże mięso ze zwierząt kopytnych**

— Pryszczyca

— Zakażenie wirusem księgosuszu

— Zakażenie wirusem gorączki doliny Rift

— Ospa owiec i ospa kóz

— Pomór małych przeżuwaczy

— Klasyczny pomór świń

— Afrykański pomór świń

3.2. **Świeże mięso z drobiu i dzikiego ptactwa łownego**

— Wysoce zjadliwa grypa ptaków

— Zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu

3.3. **Produkty mięsne ze zwierząt kopytnych**

— Pryszczyca

— Zakażenie wirusem księgosuszu

— Klasyczny pomór świń

— Afrykański pomór świń

3.4. **Produkty mięsne z drobiu i dzikiego ptactwa łownego**

— Wysoce zjadliwa grypa ptaków

— Zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu

3.5. **Mleko, siara, produkty mleczarskie i produkty na bazie siary**

— Pryszczyca

— Zakażenie wirusem księgosuszu

4. **ZWIERZĘTA WODNE I PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO POZYSKANE OD LUB ZE ZWIERZĄT WODNYCH**

— Epizootyczna martwica układu krwiotwórczego

— Wirusowa posocznica krwotoczna

— Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych

— Zakażenie wirusem zakaźnej anemii łososi z delecją w regionie polimorficznym (HPR)

— Zakażenie herpeswirusem koi

— Mikrocytoza (zakażenie wywoływane przez *Mikrocytos mackini*)

— Perkinsoza (zakażenie wywoływane przez *Perkinsus marinus*)

— Bonamioza (zakażenie wywoływane przez *Bonamia ostreae*)

— Bonamioza (zakażenie wywoływane przez *Bonamia exitiosa*)

— Marteilioza (zakażenie wywoływane przez *Marteilia refringens*)

— Zakażenie wirusem zespołu Taura

— Zakażenie wirusem choroby żółtej głowy

— Zakażenie wirusem WSS.

ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNE INFORMACJE NA POTRZEBY PROGRAMÓW NADZORU NAD CHOROBAMI

(o których mowa w art. 10)

Przedłożony program nadzoru nad chorobami musi zawierać co najmniej następujące informacje:

a) opis sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do choroby przed datą rozpoczęcia realizacji programu nadzoru oraz dane dotyczące rozwoju epidemiologicznego choroby;

b) informacje na temat docelowej populacji zwierząt, jednostek epidemiologicznych i stref programu nadzoru;

c) opis:

(i) organizacji właściwych organów;

(ii) sposobu sprawowania nadzoru nad realizacją programu nadzoru;

(iii) kontroli urzędowych, które należy przeprowadzić podczas realizacji programu;

(iv) role wszystkich odpowiednich podmiotów, specjalistów ds. zdrowia zwierząt, lekarzy weterynarii, laboratoriów ds. zdrowia zwierząt oraz innych zainteresowanych osób fizycznych lub prawnych;

d) opis i wyznaczenie granic obszaru geograficznego i administracyjnego, na których ma być realizowany program nadzoru;

e) wskaźniki na potrzeby mierzenia postępów programu;

f) metody diagnostyczne, które należy zastosować, liczba próbek, które należy zbadać, oraz częstotliwość prowadzenia badań i schematy pobierania próbek;

g) czynniki ryzyka, które należy wziąć pod uwagę przy projektowaniu nadzoru ukierunkowanego opartego na analizie ryzyka.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela 1

Wymagania odnośnie do okresów pobytu zwierząt kopytnych, pszczół miodnych i trzmieli przed wprowadzeniem ich do Unii

Gatunki i kategorie zwierząt	*Minimalny okres pobytu w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (i)*	*Minimalny okres pobytu w zakładzie pochodzenia, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (ii)*	*Minimalny okres bez kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (iii)*
Bydło, owce, kozy i świnie	6 miesięcy lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 miesięcy	40 dni lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 40 dni	30 dni lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 30 dni
Bydło, owce, kozy i świnie przeznaczone do uboju	3 miesiące lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 3 miesięcy	40 dni lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 40 dni	30 dni lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 30 dni
Zwierzęta koniowate inne niż zarejestrowane zwierzęta koniowate	3 miesiące lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 3 miesięcy	30 dni lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 30 dni, z wyjątkiem obszarów ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni, gdzie okres ten wynosi 40 dni	15 dni
Zarejestrowane zwierzęta koniowate	40 dni lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 40 dni	30 dni lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 30 dni, z wyjątkiem obszarów ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni, gdzie okres ten wynosi 40 dni	15 dni
Zarejestrowane konie ponownie wprowadzane po czasowym wywozie w celu udziału w zawodach, wyścigach lub jeździeckich wydarzeniach kulturalnych	Do 30 dni lub do 90 dni w przypadku określonych zawodów, wyścigów lub jeździeckich wydarzeń kulturalnych	Nieustanowiony	W całym okresie czasowego wywozu
Zwierzęta kopytne inne niż bydło, owce, kozy, świnie i koniowate	6 miesięcy lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 miesięcy	40 dni lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 40 dni	6 miesięcy lub od urodzenia, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 miesięcy
Pszczoły miodne i trzmiele	Od wylęgu	Od wylęgu	Od wylęgu

Tabela 2

Wymagania odnośnie do okresów pobytu drobiu i ptaków żyjących w niewoli przed wprowadzeniem ich do Unii

Kategoria ptaków	*Okres pobytu ma zastosowanie do*	*Minimalny okres pobytu w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (i)*	*Minimalny okres pobytu w zakładzie pochodzenia, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (ii)*	*Minimalny okres bez kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (iii)*
Drób hodowlany	ZP	3 miesiące lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 3 miesięcy	6 tygodni lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 tygodni	6 tygodni lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 tygodni
Drób produkcyjny wykorzystywany do produkcji mięsa i jaj spożywczych	ZP	3 miesiące lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 3 miesięcy	6 tygodni lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 tygodni	6 tygodni lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 tygodni

Kategoria ptaków	*Okres pobytu ma zastosowanie do*	*Minimalny okres pobytu w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (i)*	*Minimalny okres pobytu w zakładzie pochodzenia, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (ii)*	*Minimalny okres bez kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym, o którym mowa w art. 11 lit. b) ppkt (iii)*
Drób produkcyjny na potrzeby odnowy zasobów ptaków łownych	ZP	6 tygodni lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 tygodni	30 dni lub od wylęgu	30 dni lub od wylęgu
Drób przeznaczony do uboju	ZP	6 tygodni lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 6 tygodni	30 dni lub od wylęgu	30 dni lub od wylęgu
Pisklęta jednodniowe	ZP	Od wylęgu	Od wylęgu	Od wylęgu
	SP	3 miesiące	6 tygodni	—
Mniej niż 20 sztuk drobiu hodowlanego, drobiu produkcyjnego i drobiu przeznaczonego do uboju innego niż ptaki bezgrzebieniowe	ZP	3 miesiące lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 3 miesięcy	3 tygodnie lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 3 tygodni	3 tygodnie lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 3 tygodni
Mniej niż 20 piskląt jednodniowych ptaków innych niż bezgrzebieniowe	ZP	Od wylęgu	Od wylęgu	Od wylęgu
	SP	3 miesiące	3 tygodnie	3 tygodnie przed datą pozyskania jaj, z których wylęgły się pisklęta jednodniowe
Ptaki żyjące w niewoli	ZP	ND.	3 tygodnie lub od wylęgu	3 tygodnie lub od wylęgu, jeżeli wiek zwierząt wynosi poniżej 3 tygodni

ZP = zwierzęta w przesyłce

SP = stado pochodzenia

ND. = nie dotyczy.

ZAŁĄCZNIK IV

CZĘŚĆ A

1. Minimalne okresy stanu wolnego od choroby w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie, jak przewidziano w art. 22 ust. 1, w odniesieniu do **zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate**

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)
Zakażenie wirusem księgosuszu	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy
Zakażenie wirusem gorączki doliny Rift	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	ND.	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy
Zakażenie wywoływane przez *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides SC* (zaraza płucna bydła)	12 miesięcy	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	12 miesięcy
Zakażenie wirusem pomoru małych przeżuwaczy	ND.	12 miesięcy	12 miesięcy	ND.	12 miesięcy	12 miesięcy	ND.
Ospa owiec i ospa kóz	ND.	12 miesięcy	12 miesięcy	ND.	ND.	ND.	ND.
Zaraza płucna kóz	ND.	12 miesięcy	12 miesięcy	ND.	ND.	ND.	12 miesięcy
Afrykański pomór świń	ND.	ND.	ND.	12 miesięcy	ND.	ND.	ND.
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	12 miesięcy (**)	ND.	ND.	12 miesięcy
Zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła	12 miesięcy	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

(**) lub właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium przewiduje warunki szczególne zgodnie z częścią B, jak określono w art. 22 ust. 3.

ND. = nie dotyczy.

2. Minimalne okresy stanu wolnego od choroby w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. a) w odniesieniu do **zwierząt koniowatych**

Afrykański pomór koni	24 miesiące

3. Minimalne okresy, w których nie zgłoszono choroby w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie, zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. b) w odniesieniu do **zwierząt koniowatych**

Wenezuelskie zapalenie mózgu i rdzenia koni	24 miesiące
Zakażenie wywoływane przez *Burkholderia mallei* (nosacizna)	36 miesięcy (**)
Zaraza stadnicza	24 miesiące (**)
Surra (*Trypanosoma evansi*)	24 miesiące (**)

(**) lub właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium przewiduje warunki szczególne zgodnie z częścią B, jak określono w art. 22 ust. 3.

CZĘŚĆ B

Warunki szczególne, jakie ma przewidzieć właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium, jeżeli państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa są wolne od pewnych chorób przez okres krótszy niż okres określony w tabeli w części A niniejszego załącznika, o czym mowa w art. 22 ust. 3

Pryszczyca	Dodatkowe informacje na potrzeby określenia daty, od której państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa uznawane są za wolne od pryszczycy.
Klasyczny pomór świń	a) Dodatkowe informacje na potrzeby określenia daty, od której państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefa uznawane są za wolne od klasycznego pomoru świń; b) zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia do Unii wykazały wynik ujemny podczas badania na wykrycie klasycznego pomoru świń przeprowadzonego w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii.
Zakażenie wywoływane przez *Burkholderia mallei* (nosacizna)	a) W zakładzie pochodzenia nie zgłoszono choroby przez okres co najmniej 6 miesięcy przed datą wysyłki do Unii; b) Komisja uznała program nadzoru przeprowadzony w odniesieniu do hodowlanych zwierząt koniowatych w zakładzie pochodzenia w celu wykazania braku zakażenia we wspomnianym okresie 6 miesięcy.
Zaraza stadnicza	a) W zakładzie pochodzenia nie zgłoszono choroby przez okres co najmniej 6 miesięcy przed datą wysyłki do Unii; b) Komisja uznała program nadzoru przeprowadzony w celu wykazania braku zakażenia w zakładzie pochodzenia we wspomnianym okresie 6 miesięcy.
Surra (*Trypanosoma evansi*)	a) W zakładzie pochodzenia nie zgłoszono choroby przez okres co najmniej 6 miesięcy przed datą wysyłki do Unii; b) Komisja uznała program nadzoru przeprowadzony w celu wykazania braku zakażenia w zakładzie pochodzenia we wspomnianym okresie 6 miesięcy.

CZĘŚĆ C

1. Wymagania dla państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia lub ich stref dotyczące nieszczepienia **zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate**, o których mowa w art. 22 ust. 4 lit. a)

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA
Zakażenie wirusem księgosuszu	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA
Wirus gorączki doliny Rift	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA	ND.	NV/NVA	NV/NVA	NV/NVA
Zakażenie wywoływane przez *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides SC* (zaraza płucna bydła)	NV/NVA	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	NV/NVA
Zakażenie wirusem pomoru małych przeżuwaczy	ND.	NV/NVA	NV/NVA	ND.	NV/NVA	NV/NVA	ND.
Ospa owiec i ospa kóz	ND.	NV/NVA	NV/NVA	ND.	ND.	ND.	ND.
Zaraza płucna kóz	ND.	NV/NVA	NV/NVA	ND.	ND.	ND.	NV/NVA
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	NV/NVA	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła	NVA	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

NV = w okresie co najmniej 12 miesięcy przez datą wysyłki do Unii w państwie trzecim, na terytorium lub w strefie nie przeprowadzono żadnych szczepień, a żadne zaszczepione zwierzęta nie zostały wprowadzone na terytorium lub do strefy państwa trzeciego.

NVA = zwierzęta przeznaczone do wprowadzenia do Unii nie zostały zaszczepione.

ND. = nie dotyczy.

2. Wymagania dla państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich stref dotyczące nieszczepienia **zwierząt koniowatych**, o których mowa w art. 22 ust. 4 lit. b)

Afrykański pomór koni	— W państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie nie przeprowadzono systematycznego szczepienia w okresie co najmniej 12 miesięcy przed datą wysyłki do Unii, a zwierzęta koniowate nie zostały zaszczepione w ciągu co najmniej 40 dni przed wysyłką do Unii.
Wenezuelskie zapalenie mózgu i rdzenia koni	— Zwierzęta koniowate nie zostały zaszczepione w ciągu co najmniej 60 dni przed wysyłką do Unii.

ZAŁĄCZNIK V

WYMAGANIA DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII W ZAKRESIE PANUJĄCEGO W PAŃSTWIE TRZECIM POCHODZENIA LUB NA TERYTORIUM POCHODZENIA, LUB W ICH STREFIE STANU WOLNEGO OD ZAKAŻENIA KOMPLEKSEM *MYCOBACTERIUM TUBERCULOSIS* (*M. BOVIS, M. CAPRAE, M. TUBERCULOSIS*) ORAZ ZAKAŻENIA WYWOŁYWANEGO PRZEZ *BRUCELLA ABORTUS, B. MELITENSIS* I *B. SUIS*

1. **ZAKAŻENIE KOMPLEKSEM *MYCOBACTERIUM TUBERCULOSIS* (*M. BOVIS, M. CAPRAE* I *M. TUBERCULOSIS*)** (O KTÓRYM MOWA W ART. 22 UST. 5)

1.1. **Bydło**

Jeżeli bydło nie pochodzi z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy wolnych od kompleksu *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*) w odniesieniu do bydła, zwierzęta te muszą spełniać następujące wymagania:

a) zostały zbadane przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 2 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 na obecność zakażenia kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* i *M. tuberculosis*) z wynikiem ujemnym w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii; lub

b) mają mniej niż 6 tygodni.

2. **ZAKAŻENIE WYWOŁYWANE PRZEZ *BRUCELLA ABORTUS, B. MELITENSIS* I *B. SUIS*** (O KTÓRYM MOWA W ART. 22 UST. 6)

2.1. **Bydło**

Jeżeli bydło nie pochodzi z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy wolnych od *Brucella abortus*, *B. melitensis* *B. suis* bez szczepień w odniesieniu do bydła, zwierzęta te muszą spełniać następujące wymagania:

a) zostały zbadane przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 1 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 na obecność zakażenia wywoływanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* z wynikiem ujemnym próbki pobranej w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii oraz, w przypadku samic w okresie poporodowym, badanie przeprowadzono na próbce pobranej co najmniej 30 dni po porodzie; lub

b) mają mniej niż 12 miesięcy; lub

c) są wykastrowane.

2.2. **Owce i kozy**

Jeżeli owce i kozy nie pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy wolnych od *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* bez szczepień w odniesieniu do owiec i kóz, zwierzęta te muszą spełniać następujące wymagania:

a) zostały zbadane przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 1 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 na obecność zakażenia wywoływanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* z wynikiem ujemnym próbki pobranej w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii oraz, w przypadku samic w okresie poporodowym, badanie przeprowadzono na próbce pobranej co najmniej 30 dni po porodzie; lub

b) mają mniej niż 6 miesięcy; lub

c) są wykastrowane.

ZAŁĄCZNIK VI

CZĘŚĆ A

WARUNKI SZCZEGÓLNE WPROWADZANIA DO UNII ZWIERZĄT KOPYTNYCH ODNOŚNIE DO PANUJĄCEGO W PAŃSTWIE TRZECIM POCHODZENIA LUB NA TERYTORIUM POCHODZENIA, LUB W ICH STREFIE STANU WOLNEGO OD ZAKAŻENIA WIRUSEM CHOROBY NIEBIESKIEGO JĘZYKA (SEROTYPY 1–24) PRZEZ OKRES 2 LAT

(O KTÓRYCH MOWA W ART. 22 UST. 7)

Jeżeli zwierzęta kopytne należące do gatunków umieszczonych w wykazie nie pochodzą z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy wolnych od zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24), zwierzęta te muszą pochodzić z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które spełniają co najmniej jedno z poniższych wymagań:

a) zwierzęta były trzymane w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie sezonowo wolnych od zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24), jak określono w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/689:

   (i) przez okres co najmniej 60 dni przez datą wysyłki do Unii; lub

   (ii) przez okres co najmniej 28 dni przed datą wysyłki do Unii i zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu serologicznemu przeprowadzonemu na próbkach pobranych co najmniej 28 dni po dacie wprowadzenia zwierzęcia do państwa trzeciego lub na terytorium, lub do ich strefy sezonowo wolnych od zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24); lub

   (iii) przez co najmniej 14 dni przed datą wysyłki do Unii i zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu łańcuchowej reakcji polimerazy (PCR) przeprowadzonemu na próbkach pobranych co najmniej 14 dni po dacie wprowadzenia zwierzęcia do państwa trzeciego lub na terytorium, lub do ich strefy, które są sezonowo wolne od zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka;

b) zwierzęta pochodzą z państwa trzeciego, terytorium lub ich strefy, w których funkcjonuje system nadzoru opracowany i wdrożony zgodnie z częścią II rozdział 1 sekcje 1 i 2 załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689, oraz zostały zaszczepione przeciwko wszystkim serotypom (1–24) wirusa choroby niebieskiego języka, które zgłoszono w ciągu ostatnich 2 lat w tym państwie trzecim, na tym terytorium lub w ich strefie, przy czym zwierzęta pozostają w okresie ochrony immunologicznej zagwarantowanym w specyfikacji szczepionki oraz spełniają co najmniej jedno z poniższych wymagań:

   (i) zostały zaszczepione ponad 60 dni przed datą wysyłki do Unii; lub

   (ii) zostały zaszczepione szczepionką inaktywowaną i poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu PCR przeprowadzonemu na próbkach pobranych co najmniej 14 dni po dacie rozpoczęcia okresu działania szczepionki określonego w specyfikacji szczepionki;

c) zwierzęta pochodzą z państwa trzeciego, terytorium lub ich strefy, w których funkcjonuje system nadzoru opracowany i wdrożony zgodnie z częścią II rozdział 1 sekcje 1 i 2 załącznika do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/689, oraz zostały poddane – z wynikiem dodatnim – badaniu serologicznemu, które jest w stanie wykryć swoiste przeciwciała przeciw wszystkim serotypom (1–24) wirusa choroby niebieskiego języka, które zgłoszono w ciągu ostatnich 2 lat w tym państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie, oraz

   (i) badanie serologiczne musiało zostać przeprowadzone na próbkach pobranych co najmniej 60 dni przed datą przemieszczenia;

   lub

   (ii) badanie serologiczne musiało zostać przeprowadzone na próbkach pobranych co najmniej 30 dni przed datą przemieszczenia i zwierzęta zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu PCR przeprowadzonemu na próbkach pobranych nie wcześniej niż 14 dni przed datą wysyłki do Unii.

CZĘŚĆ B

WARUNKI SZCZEGÓLNE WPROWADZENIA DO UNII PRZESYŁEK BYDŁA ODNOŚNIE DO PANUJĄCEGO W PAŃSTWIE TRZECIM POCHODZENIA LUB NA TERYTORIUM POCHODZENIA, LUB W ICH STREFIE STANU WOLNEGO OD ENZOOTYCZNEJ BIAŁACZKI BYDŁA

(O KTÓRYCH MOWA W ART. 22 UST. 8)

Jeżeli bydło nie pochodzi z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy wolnych od enzootycznej białaczki bydła, musi pochodzić z zakładu, w którym nie zgłoszono choroby w ciągu 24 miesięcy przed datą wysyłki do Unii oraz:

a) jeżeli zwierzęta są w wieku powyżej 24 miesięcy zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu laboratoryjnemu pod kątem enzootycznej białaczki bydła przeprowadzonemu przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 4 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688:

a) na próbkach pobranych dwukrotnie w odstępie co najmniej 4 miesięcy, podczas gdy zwierzęta były utrzymywane w izolacji od pozostałego bydła z tego samego zakładu albo

b) na próbce pobranej w ciągu ostatnich 30 dni przed ich wysyłką do Unii, a całe bydło w wieku powyżej 24 miesięcy utrzymywane w zakładzie zostało poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu laboratoryjnemu pod kątem enzootycznej białaczki bydła przeprowadzonemu przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 4 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 na próbkach pobranych dwukrotnie w odstępie nie krótszym niż 4 miesiące w okresie ostatnich 12 miesięcy przed datą wysyłki do Unii;

b) jeżeli zwierzęta są w wieku poniżej 24 miesięcy, urodziły je matki, które zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu laboratoryjnemu pod kątem enzootycznej białaczki bydła przeprowadzonemu przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 4 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 na próbkach pobranych dwukrotnie w odstępie nie krótszym niż 4 miesiące w okresie 12 miesięcy przed datą wysyłki do Unii.

ZAŁĄCZNIK VII

WYMAGANIA DODATKOWE DOTYCZĄCE WPROWADZANIA DO UNII ZWIERZĄT KOPYTNYCH ODNOŚNIE DO NIEKTÓRYCH CHORÓB KATEGORII C

(O KTÓRYCH MOWA W ART. 22 UST. 9)

1. **ZAKAŹNE ZAPALENIE NOSA I TCHAWICY BYDŁA/OTRĘT BYDŁA**

1.1. **Bydło**

Zwierzęta nie mogły zostać zaszczepione i musiały zostać objęte kwarantanną przez okres co najmniej 30 dni przed datą wysyłki do Unii oraz zostały poddane badaniu serologicznemu na obecność przeciwciał przeciw całemu wirusowi BoHV-1. Musiała zostać zastosowana jedna z metod diagnostycznych przewidzianych w części 5 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, a uzyskany wynik musiał być ujemny. Ponadto badanie musiało zostać przeprowadzone na próbce pobranej w zakładzie pochodzenia w okresie 15 dni przed datą wysyłki do Unii.

1.2. **Zwierzęta wielbłądowate i jeleniowate**

Zwierzęta wielbłądowate i jeleniowate przeznaczone do wprowadzenia do państwa członkowskiego lub jego strefy posiadających status obszaru wolnego od choroby lub zatwierdzony program likwidacji choroby w odniesieniu do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła u bydła muszą pochodzić z zakładu, w którym nie zgłoszono zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła/otrętu bydła u zwierząt należących do tych samych gatunków co zwierzęta wchodzące w skład przesyłki w ciągu ostatnich 30 dni przed wysyłką do Unii.

2. **WIRUSOWA BIEGUNKA BYDŁA**

Zwierzęta nie zostały zaszczepione przeciwko wirusowej biegunce bydła i musiały zostać poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu na obecność antygenu lub genomu wirusa wywołującego wirusową biegunkę bydła przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 6 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 oraz:

a) zwierzęta były utrzymywane w zatwierdzonym zakładzie kwarantanny przez okres co najmniej 21 dni przed ich wyjazdem oraz, w przypadku ciężarnych matek, zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu serologicznemu na obecność przeciwciał przeciwko wirusowi wywołującemu wirusową biegunkę bydła przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 6 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na próbkach pobranych nie mniej niż 21 dni po rozpoczęciu kwarantanny; albo

b) zwierzęta zostały poddane – z wynikiem dodatnim – badaniu serologicznemu na obecność przeciwciał przeciwko wirusowi wywołującemu wirusową biegunkę bydła przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 6 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na próbkach pobranych przed wyjazdem albo – w przypadku ciężarnych matek – przed unasiennianiem poprzedzającym obecną ciążę.

3. **ZAKAŻENIE WIRUSEM CHOROBY AUJESZKYEGO**

Zwierzęta nie zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem choroby Aujeszkyego i musiały być:

a) utrzymywane w zatwierdzonym zakładzie kwarantanny przez co najmniej 30 dni; oraz

b) poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu serologicznemu na obecność przeciwciał przeciwko całemu wirusowi choroby Aujeszkyego przy użyciu metody diagnostycznej określonej w części 7 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na próbkach pobranych dwukrotnie w odstępie nie krótszym niż 30 dni, przy czym ostatnią próbkę pobrano w okresie 15 dni przed datą wysyłki do Unii.

ZAŁĄCZNIK VIII

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT ODNOŚNIE DO ZAKŁADU POCHODZENIA ZWIERZĄT KOPYTNYCH

1. Minimalne obszary (promień) i okresy (przed wysyłką do Unii), w których na obszarze i w okolicy zakładu pochodzenia **zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate**, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. a) ppkt (i), nie zgłoszono choroby:

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni
Zakażenie wirusem księgosuszu	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni
Zakażenie wirusem gorączki doliny Rift	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni
Zakażenie wywoływane przez *Mycoplasma mycoides subsp. mycoides SC* (zaraza płucna bydła)	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	10 km/30 dni
Zakażenie wirusem pomoru małych przeżuwaczy	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.
Ospa owiec i ospa kóz	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.	ND.
Zaraza płucna kóz	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.	10 km/30 dni
Afrykański pomór świń	ND.	ND.	ND.	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej	150 km/2 lata (**)	150 km/ 2 lata (**)	150 km/ 2 lata (**)	ND.	150 km/ 2 lata (**)	150 km/ 2 lata (**)	150 km/ 2 lata (**)

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

(**) Nie ma zastosowania, jeżeli zwierzęta pochodzą z państwa trzeciego, terytorium lub ich strefy, które są sezonowo wolne od choroby zgodnie z odpowiednim rozdziałem Kodeksu zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).

ND. = nie dotyczy.

2. Minimalne okresy, podczas których w zakładzie pochodzenia nie zgłoszono choroby w odniesieniu do **zwierząt kopytnych innych niż zwierzęta koniowate**, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. a) ppkt (i):

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Zakażenie wywoływane przez *Burkholderia mallei* (nosacizna)	ND.		6 miesięcy	ND.	Tak samo jak w przypadku zwierząt koniowatych (pkt 4)	ND.	
Wścieklizna	30 dni						
Surra (*Trypanosoma evansi*)	30 dni (**)	30 dni (**)	30 dni (**)	ND.	30 dni (**)	30 dni (**)	30 dni (**)
Wąglik	15 dni						
Zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego	ND.			30 dni	ND.		

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

(**) Jeżeli w zakładzie pochodzenia zgłoszono chorobę w okresie 2 lat przed datą wysyłki do Unii, po wystąpieniu ostatniego ogniska choroby ograniczenia w odniesieniu do zakładu dotkniętego chorobą musiały zostać utrzymane do czasu:

a) usunięcia zakażonych zwierząt z zakładu;

b) poddania pozostałych zwierząt w zakładzie badaniu – z wynikiem ujemnym – w kierunku zakażenia surrą (*Trypanosoma evansi*), jak opisano w części 3 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688 przeprowadzonemu na próbkach pobranych co najmniej 6 miesięcy po usunięciu zakażonych zwierząt z zakładu.

ND. = nie dotyczy.

3. Minimalne obszary (promień) i okresy, w których na obszarze i w okolicy zakładu pochodzenia **zwierząt koniowatych**, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), nie zgłoszono przypadku ani ogniska niedokrwistości zakaźnej koni:

	Obszar	Okres	Wymagania, jakie należy spełnić w przypadku wystąpienia w zakładzie ogniska choroby
Niedokrwistość zakaźna koni	200 m	3 miesiące	Wszystkie zwierzęta koniowate były izolowane do czasu poddania ich badaniu serologicznemu w kierunku niedokrwistości zakaźnej koni przeprowadzonemu z wynikiem ujemnym na dwóch próbkach pobranych po uboju zakażonego zwierzęcia i w odstępie 3 miesięcy

4. Minimalne okresy, podczas których w zakładzie pochodzenia **zwierząt koniowatych**, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), nie zgłoszono przypadku ani ogniska niektórych chorób:

	Okres	Wymagania, jakie należy spełnić w przypadku wcześniejszego wystąpienia w zakładzie ogniska choroby
Zakażenie wywoływane przez *Burkholderia mallei* (nosacizna)	6 miesięcy	Jeżeli w zakładzie zgłoszono zakażenie w okresie 3 lat przed datą wysyłki do Unii, po wystąpieniu ostatniego ogniska choroby właściwy organ utrzymał ograniczenia przemieszczania w odniesieniu do zakładu do czasu: — uśmiercenia i zniszczenia zakażonych zwierząt; oraz — poddania pozostałych zwierząt badaniu – z wynikiem ujemnym – przeprowadzonemu zgodnie z rozdziałem 2.5.11 pkt 3.1 podręcznika badań dla zwierząt lądowych OIE (wersja przyjęta w 2015 r.) na próbkach pobranych co najmniej 6 miesięcy po dacie uśmiercenia i zniszczenia zakażonych zwierząt oraz oczyszczeniu i dezynfekcji zakładu.
Wenezuelskie zapalenie mózgu i rdzenia koni	6 miesięcy	Jeżeli pochodzą z zakładu znajdującego się w państwie trzecim, na terytorium lub w ich strefie, w których zgłoszono wenezuelskie zapalenie mózgu i rdzenia koni w ciągu ostatnich 2 lat przed datą wysyłki do Unii, spełniają warunki określone w ppkt (i) i warunki określone w ppkt (ii) albo (iii): (i) w okresie co najmniej 21 dni przed wyjazdem pozostawały klinicznie zdrowe oraz każde zwierzę, o którym mowa w ppkt (ii) lub (iii) i u którego podczas codziennego mierzenia temperatury odnotowano wzrost temperatury ciała, zostało poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu diagnostycznemu w kierunku wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni przy użyciu metody diagnostycznej przewidzianej w części 10 pkt 1 lit. a) załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688; oraz (ii) zwierzęta były objęte kwarantanną przez co najmniej 21 dni i chronione przed owadami będącymi wektorem choroby oraz — zostały zaszczepione przeciwko wenezuelskiemu zapaleniu mózgu i rdzenia koni pełnym szczepieniem pierwotnym i ponownie zaszczepione zgodnie z zaleceniami producenta nie mniej niż 60 dni i nie więcej niż 12 miesięcy przed datą wysyłki; albo — zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu w kierunku wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni przy użyciu metody diagnostycznej przewidzianej w części 10 pkt 1 lit. b) załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na próbce pobranej nie mniej niż 14 dni po dacie objęcia kwarantanną; (iii) zwierzęta zostały poddane — bez wzrostu miana przeciwciał – badaniu w kierunku wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni przy użyciu metody diagnostycznej przewidzianej w części 10 pkt 1 lit. b) załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na dwóch próbkach pobranych dwukrotnie w odstępie 21 dni, przy czym drugą próbkę pobrano w okresie 10 dni przed datą wyjazdu; oraz — z wynikiem ujemnym – badaniu na obecność genomu wirusa wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni przy użyciu metody diagnostycznej przewidzianej w części 10 pkt 2 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na próbce pobranej w ciągu 48 godzin przed wyjazdem oraz od pobrania próbek do wyjazdu zwierzęta były chronione przed atakami owadów będących wektorem choroby.

	Okres	Wymagania, jakie należy spełnić w przypadku wcześniejszego wystąpienia w zakładzie ogniska choroby
Zaraza stadnicza	6 miesięcy	Jeżeli w zakładzie zgłoszono zakażenie w okresie 2 lat przed datą wysyłki do Unii, po wystąpieniu ostatniego ogniska choroby właściwy organ utrzymał ograniczenie przemieszczania w odniesieniu do zakładu do czasu: — uśmiercenia i zniszczenia lub poddania ubojowi zakażonych zwierząt lub wykastrowania wszystkich zakażonych samców koniowatych; oraz — poddania pozostałych zwierząt koniowatych w zakładzie, z wyjątkiem wykastrowanych samców koniowatych, o których mowa w tiret pierwszym, utrzymywanych oddzielnie od samic koniowatych, badaniu – z wynikiem ujemnym – w kierunku zakażenia zarazą stadniczą przy użyciu metody diagnostycznej przewidzianej w części 8 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na próbkach pobranych co najmniej 6 miesięcy po zakończeniu działań opisanych w tiret pierwszym.
Surra (*Trypanosoma evansi*)	6 miesięcy	Jeżeli w zakładzie pochodzenia zgłoszono zakażenie w okresie 2 lat przed datą wysyłki do Unii, właściwy organ utrzymał ograniczenie przemieszczania w odniesieniu do zakładu do czasu: — usunięcia zakażonych zwierząt z zakładu; oraz — poddania pozostałych zwierząt badaniu – z wynikiem ujemnym – w kierunku zakażenia surrą (*Trypanosoma evansi*) przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 3 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na próbkach pobranych co najmniej 6 miesięcy po usunięciu z zakładu ostatniego zakażonego zwierzęcia.
Niedokrwistość zakaźna koni	90 dni	Jeżeli w zakładzie zgłoszono zakażenie w okresie 12 miesięcy przed datą wysyłki do Unii, po wystąpieniu ostatniego ogniska choroby właściwy organ utrzymał ograniczenie przemieszczania w odniesieniu do zakładu do czasu: — uśmiercenia i zniszczenia lub poddania ubojowi zakażonych zwierząt; oraz — poddania pozostałych zwierząt w zakładzie badaniu – z wynikiem ujemnym – w kierunku niedokrwistości zakaźnej koni przy użyciu metody diagnostycznej przewidzianej w części 9 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przeprowadzonemu na próbkach pobranych dwukrotnie w minimalnym odstępie 3 miesięcy po zakończeniu działań opisanych w tiret pierwszym oraz po oczyszczeniu i dezynfekcji zakładu.
Wścieklizna	30 dni	—
Wąglik	15 dni	—

ZAŁĄCZNIK IX

1. **ZAKAŻENIE KOMPLEKSEM *MYCOBACTERIUM TUBERCULOSIS* (*M. BOVIS, M. CAPRAE* I *M. TUBERCULOSIS*)** (O KTÓRYM MOWA W ART. 23 UST. 2)

Gatunek	Wymagania odnośnie do zakładu pochodzenia
Bydło	Wolny od zakażenia w odniesieniu do bydła
Owce	W ciągu ostatnich 42 dni przed wysyłką do Unii w zakładzie nie zgłoszono zakażenia kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* i *M. tuberculosis*).
Kozy Wielbłądowate Jeleniowate	W ciągu co najmniej ostatnich 12 miesięcy przed wysyłką do Unii w zakładzie prowadzono nadzór nad zakażeniem kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* i *M. tuberculosis*) w odniesieniu do zwierząt należących do tego samego gatunku co zwierzęta wchodzące w skład przesyłki utrzymywane w zakładach zgodnie z procedurami przewidzianymi w części 1 pkt 1 i 2 załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, i w tym okresie: a) do zakładu wprowadzano jedynie zwierzęta należące do tego samego gatunku co zwierzęta wchodzące w skład przesyłki z zakładów stosujących środki określone w tym akapicie; b) jeżeli u zwierząt utrzymywanych w zakładzie i należących do tego samego gatunku co zwierzęta wchodzące w skład przesyłki zgłoszono zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* i *M. tuberculosis*), wprowadzono środki zgodnie z częścią 1 pkt 3 załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688.

2. **ZAKAŻENIE WYWOŁYWANE PRZEZ *BRUCELLA ABORTUS, B. MELITENSIS* I *B. SUIS*** (O KTÓRYM MOWA W ART. 23 UST. 3)

Gatunek	Wymagania odnośnie do zakładu pochodzenia
Bydło	Zakład jest wolny od zakażenia bez szczepień w odniesieniu do bydła.
Owce	Zakład jest wolny od zakażenia bez szczepień w odniesieniu do owiec i kóz.
Kozy	Zakład jest wolny od zakażenia bez szczepień w odniesieniu do owiec i kóz.
Świnie	W zakładzie nie zgłoszono zakażenia wywoływanego przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis* w ciągu ostatnich 42 dni przed wysyłką do Unii, a w okresie ostatnich 12 miesięcy przed wysyłką do Unii: a) w zakładzie stosowano środki bioasekuracji i środki zmniejszające ryzyko, w tym warunki przetrzymywania i systemy karmienia, niezbędne do zapobieżenia przenoszeniu zakażenia wywoływanego przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis* ze zwierząt dzikich należących do gatunków umieszczonych w wykazie na świnie utrzymywane w zakładzie oraz wprowadzano jedynie świnie pochodzące z zakładów stosujących równoważne środki bioasekuracji; lub b) prowadzono nadzór nad zakażeniem wywoływanym przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis* u świń utrzymywanych w zakładzie zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, przy czym w okresie tym: — do zakładu wprowadzano wyłącznie świnie z zakładów stosujących środki bioasekuracji lub środki nadzoru przewidziane w lit. a) lub b); oraz — jeżeli u świń utrzymywanych w zakładzie zgłoszono zakażenie wywoływane przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis*, wprowadzono środki zgodnie z częścią 1 pkt 3 załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688.
Wielbłądowate	W ciągu ostatnich 42 dni przed wysyłką do Unii u wielbłądowatych nie zgłoszono zakażenia wywoływanego przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis*, a zwierzęta te poddano – z wynikiem ujemnym – badaniu na wykrycie zakażenia wywoływanego przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis* przeprowadzonemu przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 1 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, na próbce pobranej w ciągu ostatnich 30 dni przed wysyłką do Unii, a w przypadku samic w okresie poporodowym pobranej co najmniej 30 dni po porodzie.
Jeleniowate	W ciągu ostatnich 42 dni przed wysyłką do Unii u jeleniowatych nie zgłoszono zakażenia wywoływanego przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis*.

ZAŁĄCZNIK X

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE WPROWADZENIA DO UNII NIEKTÓRYCH GATUNKÓW I KATEGORII ZWIERZĄT KOPYTNYCH ODNOŚNIE DO ZAKAŻENIA WYWOŁANEGO PRZEZ *BRUCELLA*, O KTÓRYM MOWA W ART. 24 UST. 5

1. **OWCE**

Niekastrowane samce owiec, inne niż te przeznaczone do uboju w Unii, muszą spełniać następujące wymagania:

a) pozostawały w zakładzie, w którym nie zgłoszono zakażenia wywoływanego przez *Brucella ovis* (bruceloza owiec) w ciągu 12 miesięcy przed datą wysyłki do Unii, przez nieprzerwany okres co najmniej 60 dni;

b) zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu serologicznemu pod kątem *Brucella ovis* (bruceloza owiec) w ciągu 30 dni przed datą wysyłki do Unii.

2. **ZWIERZĘTA KOPYTNE NALEŻĄCE DO RODZINY PEKARIOWATYCH**

Zwierzęta kopytne należące do rodziny pekariowatych musiały być poddane badaniu w celu wykrycia *Brucella suis* przy użyciu jednej z metod diagnostycznych przewidzianych w części 1 pkt 2 załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/688, z wynikiem ujemnym, w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii.

ZAŁĄCZNIK XI

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE ZWIERZĄT KONIOWATYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 24 UST. 6

1. **GRUPY SANITARNE, DO KTÓRYCH PRZYPISANE SĄ PAŃSTWA TRZECIE, TERYTORIA LUB ICH STREFY**

Grupa sanitarna	Choroby, w odniesieniu do których wymagane jest spełnienie wymagań szczególnych
A	Niedokrwistość zakaźna koni
B	Niedokrwistość zakaźna koni, nosacizna, zaraza stadnicza
C	Niedokrwistość zakaźna koni, wenezuelskie zapalenie mózgu i rdzenia koni
D	Niedokrwistość zakaźna koni, nosacizna, zaraza stadnicza, wenezuelskie zapalenie mózgu i rdzenia koni, surra
E	Niedokrwistość zakaźna koni, nosacizna, zaraza stadnicza, afrykański pomór koni, surra
F	Niedokrwistość zakaźna koni, zaraza stadnicza, afrykański pomór koni
G	Niedokrwistość zakaźna koni, nosacizna, zaraza stadnicza, surra

2. **WYMAGANIA SZCZEGÓLNE**

2.1. **Wymagania szczególne w odniesieniu do afrykańskiego pomoru koni:**

Zwierzęta koniowate muszą spełnić zestaw wymagań ustalonych w jednej z liter określonych poniżej:

a) zwierzęta były trzymane w izolacji w obiektach zabezpieczonych przed wektorami przez okres co najmniej 30 dni przed wysyłką do Unii i przeprowadzono badanie serologiczne i badanie identyfikacji czynnika chorobotwórczego w kierunku afrykańskiego pomoru koni z wynikiem ujemnym w każdym przypadku na próbce krwi pobranej nie mniej niż 28 dni po dacie wprowadzenia do obiektów zabezpieczonych przed wektorami i w okresie 10 dni przed datą wysyłki;

b) zwierzęta były trzymane w izolacji w obiektach zabezpieczonych przed wektorami przez okres co najmniej 40 dni przed datą wysyłki do Unii i przeprowadzono badania serologiczne w celu wykrycia przeciwciał przeciwko wirusowi afrykańskiego pomoru koni bez znacznego wzrostu miana przeciwciał na próbkach krwi pobranych dwukrotnie, w odstępie nie krótszym niż 21 dni, przy czym pierwszą próbkę pobrano co najmniej 7 dni po wprowadzeniu do obiektów zabezpieczonych przed wektorami;

c) zwierzęta były trzymane w izolacji w obiektach zabezpieczonych przed wektorami przez okres co najmniej 14 dni przed wysyłką i przeprowadzono badanie identyfikacji czynnika chorobotwórczego w kierunku wirusa afrykańskiego pomoru koni z wynikiem ujemnym na próbce krwi pobranej nie mniej niż 14 dni po dacie wprowadzenia do obiektów zabezpieczonych przed wektorami i nie więcej niż 72 godziny przed wysyłką;

d) istnieją dokumenty świadczące o tym, że zwierzęta były szczepione przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni pełnym szczepieniem pierwotnym i ponownie szczepione zgodnie z instrukcjami producenta szczepionką zatwierdzoną przeciwko wszelkim serotypom wirusa afrykańskiego pomoru koni obecnym w populacji źródłowej co najmniej 40 dni przed wprowadzeniem do obiektów zabezpieczonych przed wektorami, a zwierzęta były trzymane w izolacji w obiektach zabezpieczonych przed wektorami przez okres co najmniej 40 dni;

e) zwierzęta były utrzymywane w izolacji w obiektach zabezpieczonych przed wektorami przez okres co najmniej 30 dni przed datą wysyłki do Unii oraz zostały poddane badaniu serologicznemu w celu wykrycia przeciwciał przeciwko wirusowi afrykańskiego pomoru koni przeprowadzonemu przez to samo laboratorium w tym samym dniu na próbkach krwi pobranych dwukrotnie w okresie izolacji w obiektach zabezpieczonych przed wektorami w odstępie wynoszącym 21–30 dni. Druga próbka musiała zostać pobrana w ciągu 10 dni przed datą wysyłki, a wynik był ujemny w obu przypadkach albo w przypadku badania identyfikacji czynnika chorobotwórczego w kierunku wirusa afrykańskiego pomoru koni przeprowadzonego na drugiej próbce.

2.2. **Wymagania szczególne w odniesieniu do wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni**

Zwierzęta koniowate muszą spełniać co najmniej jedno z następujących wymagań:

a) zwierzęta były szczepione przeciwko wenezuelskiemu zapaleniu mózgu i rdzenia koni pełnym szczepieniem pierwotnym i ponownie szczepione zgodnie z zaleceniami producenta w okresie nie krótszym niż 60 dni i nie dłuższym niż 12 miesięcy przed datą wysyłki do Unii i były utrzymywane w kwarantannie chronionej przed wektorami przez okres co najmniej 21 dni przed datą wysyłki do Unii, a w tym okresie pozostawały klinicznie zdrowe, a ich temperatura ciała, mierzona codziennie, utrzymywała się w granicach zwykłego zakresu fizjologicznego.

Każde inne zwierzę koniowate z tego samego zakładu, u którego podczas codziennego mierzenia temperatury odnotowano wzrost temperatury ciała, zostało poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu krwi pod kątem izolacji wirusa wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni;

b) zwierzęta nie były szczepione przeciwko wenezuelskiemu zapaleniu mózgu i rdzenia koni oraz są i były objęte kwarantanną chronioną przed wektorami przez co najmniej 21 dni i w tym okresie były klinicznie zdrowe, a ich temperatura ciała, mierzona codziennie, utrzymywała się w granicach zwykłego zakresu fizjologicznego. W czasie kwarantanny zwierzęta zostały poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu diagnostycznemu w kierunku wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni przeprowadzonemu na próbce pobranej nie wcześniej niż 14 dni po dacie objęcia zwierząt kwarantanną chronioną przed wektorami; zwierzęta były chronione przed owadami będącymi wektorem choroby do momentu wysyłki.

Każde inne zwierzę koniowate z tego samego zakładu, u którego podczas codziennego mierzenia temperatury odnotowano wzrost temperatury ciała, zostało poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu krwi pod kątem izolacji wirusa wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni;

c) zwierzęta zostały poddane testowi zahamowania hemaglutynacji pod kątem wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni przeprowadzonemu przez to samo laboratorium w tym samym dniu na próbkach pobranych dwukrotnie w odstępie 21 dni, z których druga została pobrana w okresie 10 dni przed datą wysyłki, bez wzrostu miana przeciwciał, a badanie RT-PCR (łańcuchowa reakcja polimerazy z odwrotną transkrypcją) na wykrycie genomu wirusa wenezuelskiego zapalenia mózgu i rdzenia koni zostało przeprowadzone z wynikiem ujemnym na próbce pobranej w czasie 48 godzin przed wysyłką i zwierzęta były chronione przed atakami wektorów od chwili pobrania próbki do badania RT-PCR do chwili załadunku w celu wysyłki, za pomocą połączonego zastosowania zatwierdzonych środków odstraszających owady i środków owadobójczych na zwierzętach oraz dezynsekcji stajni i środków transportu, w których są przewożone.

2.3. **Wymagania szczególne w odniesieniu do zakażenia wywołanego przez *Burkholderia mallei* (nosacizna)**

Zwierzęta koniowate musiały zostać poddane testowi wiązania dopełniacza w kierunku nosacizny, zgodnie z rozdziałem 2.5.11 pkt 3.1 podręcznika badań dla zwierząt lądowych OIE (wersja przyjęta w 2015 r.). Test musiał zostać przeprowadzony – z wynikiem ujemnym – przy rozcieńczeniu surowicy w proporcji 1:5 na próbce krwi pobranej w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii.

2.4. **Wymagania szczególne w odniesieniu do zarazy stadniczej**

Zwierzęta koniowate musiały zostać poddane testowi wiązania dopełniacza w kierunku zarazy stadniczej, zgodnie z rozdziałem 2.5.3 pkt 3.1 podręcznika badań dla zwierząt lądowych OIE (wersja przyjęta w 2013 r.). Test musiał zostać przeprowadzony – z wynikiem ujemnym – przy rozcieńczeniu surowicy w proporcji 1:5 na próbce krwi pobranej w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii. Ponadto zwierzęta poddane testowi nie mogły być wykorzystywane do celów hodowlanych w okresie co najmniej 30 dni przed datą pobrania próbki i po tej dacie.

2.5. **Warunki szczególne w odniesieniu do surry (*Trypanosoma evansi*)**

Zwierzęta koniowate musiały zostać poddane testowi aglutynacji płytowej w kierunku trypanosomatozy (CATT), zgodnie z rozdziałem 2.1.21 pkt 2.3 podręcznika badań dla zwierząt lądowych OIE (wersja przyjęta w 2012 r.). Test musiał zostać przeprowadzony – z wynikiem ujemnym – przy rozcieńczeniu surowicy w proporcji 1:4 na próbce krwi pobranej w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii.

2.6. **Warunki szczególne w odniesieniu do niedokrwistości zakaźnej koni**

Zwierzęta koniowate musiały zostać poddane testowi immunodyfuzji w żelu agarowym (test AGID) lub testowi immunoenzymatycznemu (ELISA) pod kątem niedokrwistości zakaźnej koni, zgodnie z rozdziałem 2.5.6 pkt 2.1 i 2.2 podręcznika badań dla zwierząt lądowych OIE (wersja przyjęta w 2013 r.). Test musiał zostać przeprowadzony – z wynikiem ujemnym – na próbce krwi pobranej w okresie nieprzekraczającym 90 dni przed datą wysyłki do Unii.

ZAŁĄCZNIK XII

ZWIERZĘTA KOPYTNE PRZEZNACZONE DO ZAKŁADÓW ODIZOLOWANYCH

CZĘŚĆ A

Minimalne okresy, w których w odizolowanym zakładzie pochodzenia **zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych w Unii** nie zgłoszono choroby:

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy
Zakażenie wirusem gorączki doliny Rift	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	ND.	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy
Zakażenie wywoływane przez *Mycoplasma mycoides* subsp. *mycoides* SC (zaraza płucna bydła)	6 miesięcy	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	6 miesięcy
Zakażenie wirusem pomoru małych przeżuwaczy	ND.	6 miesięcy	6 miesięcy	ND.	6 miesięcy	6 miesięcy	ND.
Ospa owiec i ospa kóz	ND.	6 miesięcy	6 miesięcy	ND.	ND.	ND.	ND.
Zaraza płucna kóz	ND.	6 miesięcy	6 miesięcy	ND.	ND.	ND.	6 miesięcy
Afrykański pomór świń	ND.	ND.	ND.	6 m-cy	ND.	ND.	ND.
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	6 m-cy	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła	6 m-cy	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wywoływane przez *Burkholderia mallei* (nosacizna)	ND.	ND.	6 miesięcy	ND.	6 miesięcy	ND.	ND.
Zakażenie wywoływane przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy
Zakażenie kompleksem *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae*, *M. tuberculosis*)	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy
Wścieklizna	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy
Surra (*Trypanosoma evansi*)	30 dni	30 dni	30 dni	ND.	180 dni	30 dni	30 dni
Wąglik	30 dni	30 dni	30 dni	30 dni	30 dni	30 dni	30 dni
Zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24)	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy	ND.	6 miesięcy	6 miesięcy	6 miesięcy
Zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego	ND.	ND.	ND.	12 miesięcy	ND.	ND.	ND.

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

ND. = nie dotyczy.

CZĘŚĆ B

Minimalne obszary (promień) i okresy, w których na obszarze otaczającym odizolowany zakład pochodzenia **zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych w Unii** nie zgłoszono choroby:

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni	10 km/30 dni
Zakażenie wirusem gorączki doliny Rift	150 km/30 dni	150 km/30 dni	150 km/30 dni	ND.	150 km/30 dni	150 km/30 dni	150 km/30 dni
Zakażenie wywoływane przez *Mycoplasma mycoides* subsp. *mycoides* SC (zaraza płucna bydła)	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	10 km/30 dni
Zakażenie wirusem pomoru małych przeżuwaczy	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.
Ospa owiec i ospa kóz	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.	ND.
Zaraza płucna kóz	ND.	10 km/30 dni	10 km/30 dni	ND.	ND.	ND.	10 km/30 dni
Afrykański pomór świń	ND.	ND.	ND.	10 km/12 miesięcy	ND.	ND.	ND.
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	10 km/12 miesięcy	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wirusem choroby guzowatej skóry bydła	150 km/30 dni	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24)	150 km/30 dni	150 km/30 dni	150 km/30 dni	ND.	150 km/30 dni	150 km/30 dni	150 km/30 dni
Zakażenie wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej	150 km/30 dni	150 km/30 dni	150 km/30 dni	ND.	150 km/30 dni	150 km/30 dni	150 km/30 dni
Zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego	ND.	ND.	ND.	5 km/12 miesięcy (**)	ND.	ND.	ND.

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

(**) Ponadto należy przeprowadzić badanie wirusologiczne i serologiczne, aby wykluczyć występowanie choroby 30 dni przed wysyłką do Unii.

ND. = nie dotyczy.

CZĘŚĆ C

Minimalne okresy panowania stanu wolnego od choroby w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie, w których lub na których znajduje się zakład odizolowany pochodzenia, w odniesieniu do **zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych w Unii**

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)	12 m-cy (**)	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)
Zakażenie wirusem księgosuszu	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy	12 miesięcy
Zakażenie wirusem gorączki doliny Rift	48 miesięcy (**)	48 miesięcy (**)	48 miesięcy (**)	ND.	48 miesięcy (**)	48 miesięcy (**)	48 miesięcy (**)
Afrykański pomór świń	ND.	ND.	ND.	12 miesięcy (**)	ND.	ND.	ND.
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	12 miesięcy (**)	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wywoływane przez Brucella abortus, B. melitensis i B. suis	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)	12 miesięcy (**)
Zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	ND.	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)
Zakażenie wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	ND.	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)	24 miesiące (**)

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

(**) lub właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium udzielił alternatywnych gwarancji zgodnie z częścią D.

ND. = nie dotyczy.

CZĘŚĆ D

Alternatywne gwarancje, jakich musi udzielić właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium w odniesieniu do niektórych chorób umieszczonych w wykazie

Pryszczyca	a) Zwierzęta musiały zostać poddane badaniu serologicznemu na obecność zakażenia wirusem pryszczycy, przeprowadzonemu z wynikiem ujemnym, na próbkach pobranych w okresie 10 dni przed datą wysyłki do Unii zgodnie z jednym z badań zalecanych dla handlu międzynarodowego określonych w podręczniku badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (podręcznik badań dla zwierząt lądowych OIE); oraz b) w odniesieniu do krętorogich, jeleniowatych i *Elephas* spp.: badaniu przy użyciu zgłębnika przełykowego – z wynikiem ujemnym – na obecność zakażenia wirusem pryszczycy przeprowadzonemu zgodnie z procedurami określonymi w podręczniku badań dla zwierząt lądowych OIE. Badanie musiało zostać przeprowadzone: (i) 10 dni przed datą wysyłki do Unii w przypadku gatunków innych niż bawół afrykański (*Syncerus caffer*); (ii) dwukrotnie w odstępie co najmniej 15 dni, przy czym drugie badanie musiało zostać przeprowadzone w okresie 10 dni przed datą wysyłki do Unii w przypadku bawołu afrykańskiego (*Syncerus caffer*).
Zakażenie wirusem gorączki doliny Rift	a) Zwierzęta: (i) musiały być objęte kwarantanną w obiekcie zabezpieczonym przed wektorami w zatwierdzonym zakładzie odizolowanym przez co najmniej 30 dni przed datą wysyłki do Unii; (ii) nie wykazywały żadnych objawów zakażenia wirusem gorączki doliny Rift przez co najmniej 30 dni przez datą wysyłki do Unii; (iii) były chronione przed wektorami podczas transportu między obiektem zabezpieczonym przed wektorami, o którym mowa w ppkt (i), a załadunkiem w celu wysyłki do Unii; oraz b) zwierzęta zostały poddane – z wynikiem ujemnym – testowi neutralizacji wirusa na obecność zakażenia wirusem gorączki z doliny Rift przeprowadzonemu po raz pierwszy na próbkach pobranych w dniu rozpoczęcia okresu kwarantanny i po raz drugi na próbkach pobranych co najmniej 42 dni po tej dacie oraz w okresie 10 dni przed wysyłką do Unii, zgodnie z podręcznikiem badań dla zwierząt lądowych OIE.
Afrykański pomór świń Klasyczny pomór świń	Zwierzęta zostały poddane badaniu wirusologicznemu i serologicznemu na obecność afrykańskiego pomoru świń oraz klasycznego pomoru świń zgodnie z badaniem zalecanym dla handlu międzynarodowego w podręczniku badań dla zwierząt lądowych OIE, przeprowadzonemu na próbkach pobranych w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii.
Zakażenie wywoływane przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis*	Zwierzęta: a) zostały poddane badaniu określonemu i zalecanemu dla handlu międzynarodowego w podręczniku badań dla zwierząt lądowych OIE na próbkach pobranych w okresie 30 dni przed datą wysyłki do Unii lub b) są wykastrowanymi samcami w dowolnym wieku.

Zakażenie wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) Zakażenie wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej	Zwierzęta muszą spełnić wymagania ustalone w jednym z następujących punktów: a) były objęte kwarantanną w obiekcie zabezpieczonym przed wektorami w zakładzie odizolowanym przez co najmniej 30 dni przed datą wysyłki do Unii i zostały poddane badaniu serologicznemu na obecność zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (1–24) i zakażenia wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej przeprowadzonemu – z wynikiem ujemnym – co najmniej 28 dni po wprowadzeniu zwierząt do zakładu odizolowanego, zgodnie z podręcznikiem badań dla zwierząt lądowych OIE; b) były objęte kwarantanną w obiekcie zabezpieczonym przed wektorami w zatwierdzonym zakładzie odizolowanym przez co najmniej 30 dni przed datą wysyłki do Unii i zostały poddane badaniu PCR na obecność zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (1–24) i zakażenia wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej przeprowadzonemu – z wynikiem ujemnym – co najmniej 14 dni po wprowadzeniu do zakładu odizolowanego, zgodnie z podręcznikiem badań dla zwierząt lądowych OIE; c) pochodzą z obszaru sezonowo wolnego od choroby i w okresie wolnym od choroby zostały poddane badaniu serologicznemu na obecność zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (1–24) i zakażenia wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej przeprowadzonemu – z wynikiem ujemnym – na próbkach pobranych co najmniej 28 dni po wprowadzeniu zwierząt do zakładu odizolowanego, zgodnie z podręcznikiem badań dla zwierząt lądowych OIE; d) pochodzą z obszaru sezonowo wolnego i w tym okresie zostały poddane badaniu PCR na obecność zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (1–24) i zakażenia wirusem krwotocznej choroby zwierzyny płowej przeprowadzonemu – z wynikiem ujemnym – na próbkach pobranych co najmniej 14 dni po wprowadzeniu zwierząt do zatwierdzonego zakładu odizolowanego, zgodnie z podręcznikiem badań dla zwierząt lądowych OIE.

CZĘŚĆ E

Wymagania dla państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia, lub ich strefy dotyczące nieszczepienia **zwierząt kopytnych przeznaczonych do zakładów odizolowanych** przeciwko niektórym chorobom:

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	NVA	NVA	NVA	NVA	NVA	NVA	NVA
Zakażenie wirusem gorączki doliny Rift	NVA (**)	NVA (**)	NVA (**)	ND.	NVA (**)	NVA (**)	NVA (**)
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	NVA	ND.	ND.	ND.
Zakażenie wywoływane przez *Brucella abortus, B. melitensis* i *B. suis*	NVA (**)	NVA (**)	NVA (**)	NVA (**)	NVA (**)	NVA (**)	NVA (**)
Zakażenie wirusem choroby Aujeszkyego	ND.	ND.	ND.	NVA	ND.	ND.	ND.

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1882.

(**) lub właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium udzielił alternatywnych gwarancji zgodnie z częścią D niniejszego załącznika.

NVA = zwierzęta kopytne przeznaczone do Unii nie zostały zaszczepione

ND. = nie dotyczy.

CZĘŚĆ F

Wymagania dotyczące obiektu zabezpieczonego przed wektorami w zakładzie odizolowanym w państwach trzecich

Jeżeli jest wymagany zgodnie z częścią D niniejszego załącznika, obiekt zabezpieczony przed wektorami w zakładzie odizolowanym w państwach trzecich lub na terytoriach musi spełniać następujące wymagania:

a) musi posiadać odpowiednie bariery fizyczne w punktach wejścia i wyjścia;

b) otwory obiektu zabezpieczonego przed wektorami muszą być zamknięte odpowiednio gęstą siatką chroniącą przed wektorami, która w regularnych odstępach czasu jest impregnowana zatwierdzonym środkiem owadobójczym zgodnie z instrukcjami producenta;

c) nadzór nad wektorami i ich kontrola muszą być przeprowadzane wewnątrz i wokół obiektu zabezpieczonego przed wektorami;

d) należy zastosować środki w celu ograniczenia lub wyeliminowania miejsc wylęgu wektorów w pobliżu obiektu zabezpieczonego przed wektorami;

e) należy wdrożyć obowiązujące procedury działania obejmujące opisy systemów bezpieczeństwa i systemów alarmowych na potrzeby działań obiektu zabezpieczonego przed wektorami i transportu zwierząt z tego obiektu do miejsca załadunku w celu wysyłki do Unii.

ZAŁĄCZNIK XIII

MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE PROGRAMÓW SZCZEPIEŃ I DODATKOWEGO NADZORU PRZEPROWADZANYCH W PAŃSTWIE TRZECIM LUB NA TERYTORIUM, LUB W ICH STREFIE, W KTÓRYCH LUB NA KTÓRYCH PROWADZI SIĘ SZCZEPIENIA PRZECIWKO WYSOCE ZJADLIWEJ GRYPIE PTAKÓW

1. **MINIMALNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE PROGRAMÓW SZCZEPIEŃ PROWADZONYCH W PAŃSTWIE TRZECIM LUB NA TERYTORIUM, LUB W ICH STREFIE**

Program szczepień przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków przedłożony przez państwo trzecie lub terytorium musi zawierać co najmniej następujące informacje:

1) cele strategii szczepień, wybrane populacje ptaków i obszar;
2) dane na temat rozwoju epidemiologicznego choroby, m.in. wcześniejsze ogniska choroby u drobiu lub dzikiego ptactwa;
3) opis powodów podjęcia decyzji o wprowadzeniu szczepień;
4) ocena ryzyka opracowana na podstawie:
   — ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w tym państwie trzecim lub na tym terytorium, lub w ich strefie,
   — ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w państwie sąsiedzkim,
   — innych czynników ryzyka, takich jak określone obszary, rodzaj produkcji drobiu lub kategorie drobiu bądź ptaków żyjących w niewoli;
5) obszar geograficzny, na którym prowadzone są szczepienia;
6) liczba zakładów na obszarze szczepień;
7) liczba zakładów, w których prowadzi się szczepienia, jeśli różni się od liczby w pkt 6;
8) gatunki i kategorie drobiu lub ptaków żyjących w niewoli na obszarze geograficznym, na którym prowadzone są szczepienia;
9) przybliżona liczba sztuk drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli w zakładach, o których mowa w pkt 7;
10) charakterystyka produktu leczniczego – szczepionki, omówienie zezwolenia i kontroli jakości;
11) postępowanie ze szczepionkami przeciwko grypie ptaków, ich przechowywanie, dostarczanie, dystrybucja i sprzedaż na terytorium państwa;
12) wdrożenie strategii odróżniania zwierzęcia zakażonego od szczepionego (DIVA);
13) przewidywany czas trwania kampanii szczepień;
14) przepisy i ograniczenia dotyczące przemieszczania zaszczepionego drobiu oraz produktów drobiowych pochodzących od zaszczepionego drobiu lub zaszczepionych ptaków żyjących w niewoli;
15) badania kliniczne i laboratoryjne, m.in. testy efektywności i testy przed przemieszczeniem, przeprowadzane w zakładach objętych szczepieniami lub znajdujących się na obszarze szczepień;
16) sposoby prowadzenia dokumentacji.

2. **DODATKOWY NADZÓR W PAŃSTWACH TRZECICH LUB NA TERYTORIACH, LUB W ICH STREFACH, W KTÓRYCH PROWADZI SIĘ SZCZEPIENIA PRZECIWKO WYSOCE ZJADLIWEJ GRYPIE PTAKÓW**

Jeżeli szczepienia prowadzone są w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie, musi istnieć wymóg, by wszystkie zakłady, w których prowadzi się szczepienia przeciwko wysoce zjadliwej grypie ptaków, były poddawane badaniu laboratoryjnemu oraz poza informacjami, o których mowa w załączniku II, Komisji należy przedłożyć następujące informacje:

1) liczba zakładów objętych szczepieniami na danym obszarze według kategorii;
2) liczba objętych szczepieniami zakładów, z których należy pobrać próbki według kategorii drobiu;
3) wykorzystanie ptaków wskaźnikowych (tj. gatunek i liczba wykorzystywanych ptaków wskaźnikowych na jednostkę epidemiologiczną);
4) liczba pobranych próbek na zakład lub jednostkę epidemiologiczną;
5) dane na temat skuteczności szczepionki.

ZAŁĄCZNIK XIV

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE PTAKÓW BEZGRZEBIENIOWYCH, JAJ WYLĘGOWYCH TYCH PTAKÓW I ŚWIEŻEGO MIĘSA PTAKÓW BEZGRZEBIENIOWYCH POCHODZĄCYCH Z PAŃSTWA TRZECIEGO LUB TERYTORIUM, LUB ICH STREFY, KTÓRE NIE SĄ WOLNE OD ZAKAŻENIA WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU

1. Hodowlane ptaki bezgrzebieniowe, produkcyjne ptaki bezgrzebieniowe i ptaki bezgrzebieniowe przeznaczone do uboju pochodzące z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, musiały:

   a) zostać objęte urzędowym nadzorem przez co najmniej 21 dni przez datą wysyłki przesyłki w celu wprowadzenia do Unii;

   b) być utrzymywane w całkowitej izolacji przez okres, o którym mowa w lit. a), z dala od bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innymi ptakami w obiektach zatwierdzonych do tego celu przez właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;

   c) zostały poddane badaniu pod kątem zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu;

   d) pochodzą ze stad, które objęto nadzorem nad zakażeniem wirusem rzekomego pomoru drobiu na podstawie opartego na statystyce planu pobierania próbek, którego wynik był ujemny, w okresie co najmniej 6 miesięcy poprzedzających bezpośrednio datę wysyłki przesyłki w celu wprowadzenia do Unii.

2. Pisklęta jednodniowe ptaków bezgrzebieniowych i jaja wylęgowe ptaków bezgrzebieniowych pochodzące z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, muszą pochodzić ze stad, które:

   a) były utrzymywane w izolacji pod urzędowym nadzorem przez co najmniej 30 dni przez datą złożenia jaj wylęgowych przeznaczonych do wprowadzenia do Unii lub jaj wylęgowych, z których pochodzą pisklęta jednodniowe przeznaczone do wprowadzenia do Unii;

   b) zostały poddane badaniu pod kątem zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu;

   c) objęto nadzorem nad zakażeniem wirusem rzekomego pomoru drobiu na podstawie opartego na statystyce planu pobierania próbek, którego wynik był ujemny, w okresie co najmniej 6 miesięcy poprzedzających bezpośrednio datę wysyłki przesyłki w celu wprowadzenia do Unii;

   d) nie miały kontaktu z drobiem niespełniającym gwarancji określonych w lit. a), b) i c) przez 30 dni przed datą złożenia i w okresie składania jaj wylęgowych przeznaczonych do wprowadzenia do Unii lub jaj wylęgowych, z których pochodzą pisklęta jednodniowe przeznaczone do wprowadzenia do Unii.

3. Świeże mięso ptaków bezgrzebieniowych pochodzące z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, które nie są wolne od zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu, musi:

   a) być odkostnione i oskórowane;

   b) pochodzić z ptaków bezgrzebieniowych, które co najmniej 3 miesiące przed datą uboju były utrzymywane w zakładach:

      (i) w których w ciągu 6 miesięcy przed datą uboju nie wystąpiło ognisko zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu ani wysoce zjadliwej grypy ptaków;

      (ii) w przypadku których na obszarze 10 km wokół granicy części zakładu, w której znajdują się ptaki bezgrzebieniowe, w tym, w stosownych przypadkach, na terytorium sąsiedniego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, przez co najmniej 3 miesiące przed datą uboju nie wystąpiły ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków ani zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu;

      (iii) które objęto nadzorem nad zakażeniem wirusem rzekomego pomoru drobiu na podstawie opartego na statystyce planu pobierania próbek, którego wynik był ujemny, w okresie co najmniej 6 miesięcy przed datą uboju;

   c) zostać objęte nadzorem, o którym mowa w lit. b) ppkt (iii):

      (i) za pośrednictwem badań serologicznych w przypadku ptaków bezgrzebieniowych niezaszczepionych przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

      (ii) za pośrednictwem wymazów z tchawicy ptaków bezgrzebieniowych w przypadku ptaków bezgrzebieniowych zaszczepionych przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu;

   d) pochodzić z ptaków bezgrzebieniowych, które – jeżeli zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu – nie zostały zaszczepione przy użyciu szczepionek niespełniających kryteriów szczegółowych określonych w części 1 załącznika XV w okresie 30 dni przed datą uboju.

4. Badanie na obecność wirusa przewidziane w pkt 1 lit. c) i w pkt 2 lit. b) musiało zostać przeprowadzone:

   a) w ciągu 7–10 dni po dacie rozpoczęcia odizolowania ptaków bezgrzebieniowych;

   b) na wymazach z kloaki lub próbkach odchodów wszystkich ptaków.

5. Badanie na obecność wirusa przewidziane w pkt 1 lit. c) i w pkt 2 lit. b) musiało wykazać, że nie wykryto izolatów paramyksowirusa ptasiego typu 1 o wskaźniku domózgowej zjadliwości (ICPI) wynoszącym ponad 0,4. Ponadto z wszystkich z ptaków w przesyłce uzyskano korzystny wynik przed:

   a) hodowlane ptaki bezgrzebieniowe, produkcyjne ptaki bezgrzebieniowe lub ptaki bezgrzebieniowe przeznaczone do uboju opuściły obiekty, o których mowa w pkt 1 lit. b) w celu wysyłki do Unii;

   b) pisklęta jednodniowe opuściły wylęgarnie w celu wysyłki do Unii;

   c) jaja wylęgowe zostały załadowane w celu wysyłki do Unii.

ZAŁĄCZNIK XV

KRYTERIA DOTYCZĄCE SZCZEPIONEK PRZECIWKO ZAKAŻENIU WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU ORAZ WYMAGANIA DOTYCZĄCE PRZESYŁEK DROBIU, JAJ WYLĘGOWYCH I ŚWIEŻEGO MIĘSA DROBIOWEGO POCHODZĄCYCH Z PAŃSTWA TRZECIEGO LUB TERYTORIUM, LUB ICH STREFY, W KTÓRYCH LUB NA KTÓRYCH PROWADZI SIĘ SZCZEPIENIA PRZECIWKO ZAKAŻENIU WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU

1. KRYTERIA DOTYCZĄCE SZCZEPIONEK PRZECIWKO ZAKAŻENIU WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU

1.1. Kryteria ogólne

a) Szczepionki muszą spełniać normy określone w rozdziale dotyczącym zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu podręcznika badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).

b) Zanim zostaną dopuszczone do dystrybucji i stosowania, szczepionki muszą zostać zarejestrowane przez właściwe organy danego państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia. Do celów takiej rejestracji właściwe organy danego państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia muszą opierać się na kompletnej dokumentacji przedłożonej przez wnioskodawcę i zawierającej dane na temat skuteczności i nieszkodliwości szczepionki. W przypadku szczepionek przywożonych właściwe organy państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia mogą opierać się na danych skontrolowanych przez właściwe organy państwa, w którym produkowana jest szczepionka, o ile kontrole te przeprowadzono zgodnie z normami OIE.

c) Poza wymaganiami określonymi w lit. a) i b) właściwe organy danego państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia muszą kontrolować przywóz lub produkcję i dystrybucję szczepionek.

d) Przed dopuszczeniem szczepionek do dystrybucji każda partia szczepionek musi zostać poddana testom pod kątem nieszkodliwości, zwłaszcza w odniesieniu do atenuacji lub inaktywacji oraz braku czynników obcych, a także efektywności. Testy przeprowadza się pod kontrolą właściwych organów państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia.

1.2. Kryteria szczegółowe

Żywe szczepionki atenuowane przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu muszą być sporządzane ze szczepu wirusa rzekomego pomoru drobiu, w przypadku którego szczep macierzysty poddano testom i wykazano, że ICPI wynosi:

a) mniej niż 0,4, jeśli w teście ICPI każdemu ptakowi podano dawkę infekcyjną nie mniejszą niż 10^7 EID_{50};

lub

b) mniej niż 0,5, jeśli w teście ICPI każdemu ptakowi podano dawkę infekcyjną nie mniejszą niż 10^8 EID_{50}.

2. WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE DROBIU I JAJ WYLĘGOWYCH POCHODZĄCYCH Z PAŃSTWA TRZECIEGO LUB TERYTORIUM, LUB ICH STREFY, W KTÓRYCH LUB NA KTÓRYCH ZASTOSOWANO SZCZEPIONKI PRZECIWKO ZAKAŻENIU WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU NIESPEŁNIAJĄCE SZCZEGÓŁOWYCH KRYTERIÓW OKREŚLONYCH W PKT 1

Drób i jaja wylęgowe pochodzące z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których lub na których zastosowano szczepionki przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu niespełniające szczegółowych kryteriów określonych w pkt 1.2, muszą spełniać wymagania określone poniżej:

a) drób i stada pochodzenia jaj wylęgowych nie mogły zostać zaszczepione takimi szczepionkami w okresie co najmniej 12 miesięcy przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii;

b) stada pochodzenia drobiu i jaj wylęgowych musiały zostać poddane testowi izolacji wirusa w kierunku zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu nie wcześniej niż 2 tygodnie przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii lub, w przypadku jaj wylęgowych, nie wcześniej niż 2 tygodnie przed datą zebrania jaj. Test musiał zostać przeprowadzony w laboratorium urzędowym na losowej próbie wymazów z kloaki pobranych od co najmniej 60 ptaków z każdego stada i nie mógł wykazać obecności paramyksowirusów ptasich o indeksie domózgowej zjadliwości (ICPI) przekraczającym 0,4;

c) drób i stada pochodzenia jaj wylęgowych musiały być utrzymywane w izolacji w zakładzie pochodzenia objętym urzędowym nadzorem w okresie dwóch tygodni, o których mowa w lit. b);

d) drób i stada pochodzenia jaj wylęgowych nie mogły mieć kontaktu z drobiem niespełniającym wymagań określonych w lit. a) i b):

(i) w przypadku drobiu, w okresie 60 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii;

(ii) w przypadku jaj wylęgowych w okresie 60 dni przed datą zebrania jaj;

e) pisklęta jednodniowe i jaja wylęgowe, z których pochodzą pisklęta jednodniowe, nie mogły mieć kontaktu, w wylęgarni lub podczas transportu do Unii, z drobiem ani jajami wylęgowymi niespełniającymi wymagań określonych w lit. a)–d).

3. **WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE ŚWIEŻEGO MIĘSA DROBIOWEGO POCHODZĄCEGO Z PAŃSTWA TRZECIEGO LUB TERYTORIUM, LUB ICH STREFY, W KTÓRYCH LUB NA KTÓRYCH ZASTOSOWANO SZCZEPIONKI PRZECIWKO ZAKAŻENIU WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU NIESPEŁNIAJĄCE SZCZEGÓŁOWYCH KRYTERIÓW OKREŚLONYCH W PKT 1**

Świeże mięso drobiowe pochodzące z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, w których lub na których zastosowano szczepionki przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu niespełniające szczegółowych kryteriów określonych w pkt 1.2, muszą pochodzić z drobiu, który spełnia następujące wymagania w zakresie zdrowia:

a) drób nie został zaszczepiony żywą szczepionką atenuowaną sporządzoną ze szczepu macierzystego wirusa rzekomego pomoru drobiu wykazującego wyższą zjadliwość niż szczep lentogeniczny wirusa w okresie 30 dni przed datą uboju;

b) drób został zbadany w kierunku zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu przy pomocy testu izolacji wirusa, przeprowadzonego w momencie uboju w laboratorium urzędowym na losowej próbie wymazów z kloaki pobranych od co najmniej 60 ptaków z każdego odnośnego stada, który nie wykazał obecności paramyksowirusów ptasich o indeksie domózgowej zjadliwości (ICPI) przekraczającym 0,4;

c) w okresie 30 dni przed datą uboju drób nie miał kontaktu z drobiem, który nie spełnia warunków określonych w lit. a) i b).

4. **INFORMACJE, JAKICH NALEŻY UDZIELIĆ, W PRZYPADKU GDY STADA POCHODZENIA DROBIU, STADA POCHODZENIA JAJ WYLĘGOWYCH I JAJA WYLĘGOWE ZOSTAŁY ZASZCZEPIONE PRZECIWKO ZAKAŻENIU WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU**

Jeżeli stada pochodzenia drobiu, stada pochodzenia jaj wylęgowych lub jaja wylęgowe zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu wirusem rzekomego pomoru drobiu, w odniesieniu do przesyłki należy podać następujące informacje:

a) identyfikacja stada;

b) wiek ptaków;

c) data szczepienia;

d) nazwa i rodzaj wykorzystanego szczepu wirusa;

e) numer partii szczepionki;

f) nazwa szczepionki;

g) producent szczepionki.

ZAŁĄCZNIK XVI

WYMAGANIA ODNOŚNIE DO INFORMACJI, KTÓRE NALEŻY UMIEŚCIĆ NA POJEMNIKACH NA DRÓB, PTAKI ŻYJĄCE W NIEWOLI I JAJA WYLĘGOWE

1. Drób hodowlany i drób produkcyjny należy przewozić w pojemnikach opatrzonych następującymi oznaczeniami:
   a) nazwa i kod ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;
   b) odnośny gatunek drobiu;
   c) liczba zwierząt;
   d) kategoria i rodzaj produkcji, do jakiej są przeznaczone;
   e) nazwa, adres i numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia;
   f) nazwa państwa członkowskiego przeznaczenia.
2. Drób przeznaczony do uboju należy przewozić w pojemnikach opatrzonych następującymi oznaczeniami:
   a) nazwa i kod ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;
   b) odnośny gatunek drobiu;
   c) liczba zwierząt;
   d) kategoria i rodzaj produkcji, do jakiej są przeznaczone;
   e) nazwa, adres i numer rejestracyjny zakładu pochodzenia;
   f) nazwa państwa członkowskiego przeznaczenia.
3. Pisklęta jednodniowe należy przewozić w pojemnikach opatrzonych następującymi oznaczeniami:
   a) nazwa i kod ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;
   b) odnośny gatunek drobiu;
   c) liczba zwierząt;
   d) kategoria i rodzaj produkcji, do jakiej są przeznaczone;
   e) nazwa, adres i numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia piskląt jednodniowych;
   f) numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia stada pochodzenia;
   g) nazwa państwa członkowskiego przeznaczenia.
4. Ptaki żyjące w niewoli należy przewozić w pojemnikach opatrzonych następującymi oznaczeniami:
   a) nazwa i kod ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;
   b) liczba zwierząt;
   c) nazwa, adres i numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia;
   d) szczególny numer identyfikacyjny pojemnika;
   e) nazwa państwa członkowskiego przeznaczenia.
5. Jaja wylęgowe drobiu należy przewozić w pojemnikach opatrzonych następującymi oznaczeniami:
   a) słowo „wylęgowe”;
   b) nazwa i kod ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;
   c) odnośny gatunek drobiu;
   d) liczba jaj;

e) kategoria i rodzaj produkcji, do jakiej są przeznaczone;

f) nazwa, adres i numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia jaj;

g) numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia stada pochodzenia, jeżeli inny niż w lit. f);

h) nazwa państwa członkowskiego przeznaczenia.

6. Jaja wolne od określonych czynników chorobotwórczych należy przewozić w pojemnikach opatrzonych następującymi oznaczeniami:

a) wyrażenie „jaja wolne od określonych czynników chorobotwórczych wyłącznie do użytku diagnostycznego, badawczego lub farmaceutycznego”;

b) nazwa i kod ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;

c) liczba jaj;

d) nazwa, adres i numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia;

e) nazwa państwa członkowskiego przeznaczenia.

7. Jaja wylęgowe ptaków żyjących w niewoli należy przewozić w pojemnikach opatrzonych następującymi oznaczeniami:

a) nazwa i kod ISO państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;

b) liczba jaj;

c) nazwa, adres i numer zatwierdzenia zakładu pochodzenia;

d) szczególny numer identyfikacyjny pojemnika;

e) nazwa państwa członkowskiego przeznaczenia.

ZAŁĄCZNIK XVII

WYMAGANIA DOTYCZĄCE BADANIA PRZESYŁEK ZAWIERAJĄCYCH MNIEJ NIŻ 20 SZTUK DROBIU INNEGO NIŻ PTAKI BEZGRZEBIENIOWE I MNIEJ NIŻ 20 JAJ WYLĘGOWYCH TAKIEGO DROBIU PRZED WPROWADZENIEM ICH DO UNII

Przesyłki zawierające mniej niż 20 sztuk drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe lub mniej niż 20 jaj wylęgowych drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe musiały zostać poddane – z wynikiem ujemnym – następującym badaniom w kierunku chorób, o których mowa w art. 49 lit. e) i art. 110 lit. e) ppkt (ii):

a) w przypadku drobiu hodowlanego, drobiu produkcyjnego i drobiu przeznaczonego do uboju innego niż ptaki bezgrzebieniowe zwierzęta musiały zostać poddane – z wynikiem ujemnym – badaniu serologicznemu lub bakteriologicznemu w okresie 30 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii;

b) w przypadku jaj wylęgowych drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe i piskląt jednodniowych innych niż ptaki bezgrzebieniowe stado pochodzenia musiało zostać poddane – z wynikiem ujemnym – badaniom serologicznym lub badaniom bakteriologicznym w okresie 90 dni przed datą załadunku przesyłki w celu wysyłki do Unii na poziomie dającym 95 % pewności wykrycia zakażenia przy 5-procentowej częstości występowania;

c) jeśli zwierzęta zostały zaszczepione przeciwko zakażeniu dowolnym serotypem salmonelli lub mykoplazmy, należy przeprowadzić tylko badanie bakteriologiczne, lecz metoda potwierdzenia musi pozwalać odróżnić żywe szczepy szczepionkowe od szczepów terenowych.

ZAŁĄCZNIK XVIII

POBIERANIE PRÓBEK I BADANIE DROBIU INNEGO NIŻ PTAKI BEZGRZEBIENIOWE PO WPROWADZENIU DO UNII

1. Urzędowy lekarz weterynarii pobiera od drobiu hodowlanego innego niż ptaki bezgrzebieniowe, drobiu produkcyjnego innego niż ptaki bezgrzebieniowe i piskląt jednodniowych innych niż ptaki bezgrzebieniowe, które zostały wprowadzone do Unii z państwa trzeciego lub terytorium, lub ich strefy, próbki na potrzeby badania wirusologicznego. Próbki należy pobrać w następujący sposób:

   a) między siódmym a piętnastym dniem następującym po dniu umieszczenia zwierząt w zakładach przeznaczenia w Unii należy pobrać wymazy z kloaki, przy czym poziom ufności w odniesieniu do wykrycia zakażenia musi wynosić 95 % przy 5-procentowej częstości występowania;

   b) należy przeprowadzić badanie próbek w kierunku:

      (i) wysoce zjadliwej grypy ptaków;

      (ii) zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu.

2. Próbki można połączyć, przy czym w każdym zbiorze może znajdować się maksymalnie pięć próbek pobranych od poszczególnych ptaków.

ZAŁĄCZNIK XIX

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDROWIA ZWIERZĄT DOTYCZĄCE ZATWIERDZENIA ZAKŁADU POCHODZENIA PTAKÓW ŻYJĄCYCH W NIEWOLI

1. Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do środków bioasekuracji, o których mowa w art. 56, są następujące:

   a) do zakładu można wprowadzić wyłącznie zwierzęta pochodzące z innych zatwierdzonych zakładów;

   b) po tym jak właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium zatwierdzi takie wprowadzenie, do zakładu można wprowadzić ptaki pochodzące ze źródeł innych niż zatwierdzone zakłady, o ile – przed dodaniem ich do zbioru ptaków w zakładzie – takie zwierzęta były odizolowane przez co najmniej 30 dni od daty wprowadzenia do zakładu, zgodnie z instrukcjami wydanymi przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium.

2. Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do obiektów i sprzętu w zakładzie, o których mowa w art. 56, są następujące:

   a) zakład musi być wyraźnie wydzielony i odgrodzony od otoczenia;

   b) zakład musi mieć odpowiednie środki do łapania, zamykania oraz izolowania zwierząt i dysponować odpowiednimi zatwierdzonymi obiektami kwarantanny oraz posiadać zatwierdzone procedury dotyczące zwierząt pochodzących z niezatwierdzonych zakładów;

   c) zakład musi poczynić odpowiednie ustalenia albo posiadać na miejscu obiekty i sprzęt do właściwego unieszkodliwiania ciał zwierząt, które padły na skutek choroby albo zostały uśpione.

3. Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do prowadzenia dokumentacji, o których mowa w art. 56, są następujące:

   a) podmiot odpowiedzialny za zakład musi prowadzić aktualizowaną dokumentację zawierającą następujące informacje:

      (i) liczbę i tożsamość (tj. wiek, płeć, gatunek oraz indywidualny numer identyfikacyjny, jeśli dotyczy) zwierząt z każdego gatunku obecnych w zakładzie;

      (ii) liczbę i tożsamość (tj. wiek, płeć, gatunek oraz indywidualny numer identyfikacyjny, jeśli dotyczy) zwierząt przybywających do zakładu lub opuszczających go wraz z informacją o ich pochodzeniu lub przeznaczeniu, transporcie z lub do zakładu oraz statusie zdrowotnym zwierząt;

      (iii) wyniki badań krwi lub innych badań diagnostycznych;

      (iv) przypadki zachorowań oraz, w stosownych przypadkach, zastosowane leczenie;

      (v) wyniki badania pośmiertnego zwierząt, które padły w zakładzie, włączając zwierzęta urodzone martwo;

      (vi) obserwacje poczynione podczas każdej izolacji lub okresu kwarantanny;

   b) podmiot odpowiedzialny za zakład musi prowadzić dokumentację, o której mowa w lit. a), od daty zatwierdzenia przez okres co najmniej 10 lat.

4. Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do personelu, o których mowa w art. 56, są następujące:

   a) osoba odpowiedzialna za zakład musi mieć odpowiednie umiejętności i wiedzę;

   b) podmiot odpowiedzialny za zakład musi zapewnić, w drodze umowy lub innego instrumentu prawnego, usługi lekarza weterynarii zatwierdzonego przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium i pozostającego pod kontrolą takiego organu, który to lekarz:

      (i) zapewnia, by odpowiedni nadzór nad chorobami i środki zwalczania chorób w odniesieniu do sytuacji danego państwa trzeciego lub terytorium związanej z chorobą były zatwierdzone przez właściwy organ i stosowane przez zakład; środki te muszą obejmować:

         — roczny program nadzoru nad chorobami obejmujący odpowiednie zwalczanie zoonoz,

         — kliniczne, laboratoryjne oraz pośmiertne badania zwierząt, u których podejrzewa się choroby,

         — szczepienie zwierząt podatnych przeciwko chorobom w stosownych przypadkach, zgodnie z Kodeksem zdrowia zwierząt lądowych i podręcznikiem badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych OIE;

(ii) zapewnia, by właściwe organy państwa trzeciego lub terytorium zostały niezwłocznie powiadomione o wszelkich podejrzanych padnięciach lub występowaniu wszelkich innych objawów wskazujących na wysoce zjadliwą grypę ptaków, zakażenie wirusem rzekomego pomoru drobiu lub chlamydiozę ptaków;

(iii) zapewnia, by zwierzęta wprowadzane do zakładu były w razie potrzeby odizolowane oraz by miało to miejsce zgodnie z wymaganiami określonym w pkt 1 lit. b) oraz z instrukcjami, jeżeli istnieją, wydanymi przez właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium.

5. Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do statusu zdrowotnego, o których mowa w art. 56, są następujące:

a) zakład musi być wolny od wysoce zjadliwej grypy ptaków, zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu i chlamydiozy ptaków; aby móc uznać zakład za wolny od tych chorób, właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium ocenia dokumentację odnoszącą się do statusu zdrowotnego zwierząt prowadzoną przez okres co najmniej trzech lat przed datą złożenia wniosku o zatwierdzenie oraz wyniki badań klinicznych i laboratoryjnych przeprowadzonych na zwierzętach w tym zakładzie. Nowe zakłady muszą jednak zostać zatwierdzone wyłącznie na podstawie wyników badań klinicznych i laboratoryjnych przeprowadzonych na zwierzętach w takich zakładach;

b) podmiot odpowiedzialny za zakład musi poczynić ustalenia z laboratorium dotyczące przeprowadzania badań pośmiertnych albo mieć co najmniej jedno odpowiednie pomieszczenie, w którym kompetentna osoba upoważniona przez lekarza weterynarii zatwierdzonego do tego celu przez właściwe organy państwa trzeciego lub terytorium może przeprowadzać takie badania.

ZAŁĄCZNIK XX

PROCEDURY BADANIA, POBIERANIA PRÓBEK I PRZEPROWADZANIA TESTÓW DOTYCZĄCE WYSOCE ZJADLIWEJ GRYPY PTAKÓW I ZAKAŻENIA WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU W ODNIESIENIU DO PTAKÓW ŻYJĄCYCH W NIEWOLI

1. W czasie trwania kwarantanny ptaki wskaźnikowe albo – jeśli ptaki wskaźnikowe nie są wykorzystywane – ptaki żyjące w niewoli muszą zostać poddane następującym procedurom:

   a) przypadki obejmujące wykorzystanie ptaków wskaźnikowych:

      (i) próbki krwi na potrzeby badań serologicznych należy pobrać od wszystkich ptaków wskaźnikowych w okresie nie krótszym niż 21 dni po dacie objęcia ich kwarantanną i w okresie co najmniej 3 dni przed datą zakończenia kwarantanny;

      (ii) jeżeli wyniki badań serologicznych próbek pobranych od ptaków wskaźnikowych, o których mowa w ppkt (i), są dodatnie lub niejednoznaczne:

         — ptaki przywiezione muszą zostać poddane badaniu wirusologicznemu,

         — od co najmniej 60 ptaków lub od wszystkich ptaków, jeżeli przesyłka zawiera mniej niż 60 ptaków, należy pobrać wymazy z kloaki (lub odchody) oraz wymazy z tchawicy lub z jamy ustno-gardłowej;

   b) przypadki nieobejmujące wykorzystania ptaków wskaźnikowych:

      — ptaki przywiezione należy poddać badaniu wirusologicznemu (tzn. badanie serologiczne nie jest właściwe),

      — w okresie pierwszych 7–15 dni kwarantanny od co najmniej 60 ptaków lub od wszystkich ptaków, jeżeli przesyłka zawiera mniej niż 60 ptaków, należy pobrać wymazy z tchawicy lub z jamy ustno-gardłowej lub wymazy z kloaki (lub odchody).

2. Poza badaniami określonymi w pkt 1 należy pobrać następujące próbki na potrzeby badań wirusologicznych:

   a) wymazy z kloaki (lub odchody) oraz wymazy z tchawicy lub z jamy ustno-gardłowej, w miarę możliwości, od klinicznie chorych ptaków lub chorych ptaków wskaźnikowych;

   b) z zawartości jelit, mózgu, tchawicy, płuc, wątroby, śledziony, nerek i innych zaatakowanych w widoczny sposób narządów w czasie jak najkrótszym po śmierci od:

      (i) martwych ptaków wskaźnikowych i wszystkich ptaków padłych w chwili przybycia do kwarantanny oraz ptaków, które padają w tracie kwarantanny; lub

      (ii) w przypadku wysokiej upadkowości w dużych przesyłkach zawierających niewielkie ptaki – od co najmniej 10 % padłych ptaków.

3. Na potrzeby badań wirusologicznych dopuszczalne jest łączenie maksymalnie pięciu próbek od poszczególnych ptaków.

   Materiał z odchodów musi być łączony oddzielnie od próbek z innych narządów i tkanek.

ZAŁĄCZNIK XXI

WYMAGANIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE PSÓW, KOTÓW I FRETEK DOMOWYCH PRZEZNACZONYCH DO WPROWADZENIA DO UNII

1. **WYMOGI DOTYCZĄCE BADANIA POZIOMU PRZECIWCIAŁ PRZECIWKO WŚCIEKLIŹNIE METODĄ MIARECZKOWANIA**

a) Badanie należy przeprowadzić na próbce pobranej przez lekarza weterynarii zatwierdzonego przez właściwy organ w okresie rozpoczynającym się co najmniej 30 dni po dacie szczepienia pierwotnego w ramach aktualnej ważnej serii szczepień i kończącym się 3 miesiące przed datą wydania świadectwa.

b) Badanie musi wykazać miano przeciwciał neutralizujących wirusa wścieklizny wynoszące co najmniej 0,5 IU/ml.

c) Badanie musi zostać poświadczone oficjalnym sprawozdaniem laboratorium urzędowego dotyczącym wyniku, a kopię tego sprawozdania należy dołączyć do świadectwa zdrowia zwierzęcia towarzyszącego zwierzętom do Unii.

d) Badanie nie musi być powtarzane w odniesieniu do zwierzęcia, które w następstwie badania poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie metodą miareczkowania z zadowalającym wynikiem zostało ponownie zaszczepione przeciwko wściekliźnie w okresie ważności szczepienia pierwotnego, o którym mowa w lit. a), i wszystkich kolejnych ważnych szczepień w ramach serii.

2. **LECZENIE POD KĄTEM ZARAŻENIA PASOŻYTEM *ECHINOCOCCUS MULTILOCULARIS***

Przed wprowadzeniem do Unii psy należy poddać następującemu leczeniu pod kątem zarażenia pasożytem *Echinococcus multilocularis*:

a) leczenie musi polegać na podaniu zatwierdzonego weterynaryjnego produktu leczniczego zawierającego odpowiednią dawkę prazykwantelu lub substancji farmakologicznie czynnych, w odniesieniu do których potwierdzono, że stosowane osobno lub w połączeniu zmniejszają nasilenie kolonizacji dojrzałymi i niedojrzałymi postaciami jelitowymi *Echinococcus multilocularis* u odnośnych gatunków żywicieli;

b) produkt musi być podany przez lekarza weterynarii w okresie rozpoczynającym się nie więcej niż 48 godzin i kończącym się nie mniej niż 24 godziny przed przybyciem do Unii;

c) następujące informacje szczegółowe dotyczące leczenia muszą zostać poświadczone przez prowadzącego leczenie lekarza weterynarii w świadectwie zdrowia zwierzęcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. c) ppkt (i):

(i) kod alfanumeryczny transpondera lub tatuażu psa, kota lub fretki domowej;

(ii) nazwa produktu zwalczającego zarażenie pasożytem *Echinococcus multilocularis*;

(iii) nazwa producenta produktu;

(iv) data i godzina przeprowadzenia leczenia;

(v) imię i nazwisko, pieczęć i podpis prowadzącego leczenie lekarza weterynarii.

ZAŁĄCZNIK XXII

WYMAGANIA ODNOŚNIE DO OKRESÓW POBYTU JAJ WYLĘGOWYCH PRZED WPROWADZENIEM ICH DO UNII

Kategoria jaj wylęgowych	*Minimalny okres pobytu ma zastosowanie do*	*Minimalny okres pobytu w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie, o którym mowa w art. 98 lit. a)*	*Minimalny okres pobytu w zakładzie pochodzenia, o którym mowa w art. 98 lit. b)*	*Minimalny okres bez kontaktu z* drobiem ani jajami wylęgowymi o niższym statusie zdrowotnym, ptakami żyjącymi w niewoli ani dzikim ptactwem, *o którym mowa w art. 98 lit. c)*
Jaja wylęgowe drobiu	Stado pochodzenia	3 miesiące	6 tygodni	6 tygodni
Przesyłki zawierające mniej niż 20 jaj wylęgowych drobiu innego niż ptaki bezgrzebieniowe	Stado pochodzenia	3 miesiące	3 tygodnie	3 tygodnie

ZAŁĄCZNIK XXIII

WYMAGANIA ODNOŚNIE DO OKRESU POBYTU PRZED UBOJEM LUB UŚMIERCENIEM UTRZYMYWANYCH ZWIERZĄT KOPYTNYCH, Z KTÓRYCH POCHODZI ŚWIEŻE MIĘSO

1. Okres, w którym zwierzęta kopytne muszą pozostawać w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie przed datą uboju lub uśmiercenia, o którym mowa w art. 131 ust. 2 lit. a), musi wynosić:

   a) co najmniej 3 miesiące przed tą datą; albo

   b) mniej niż 3 miesiące przed tą datą, jeżeli wiek zwierząt kopytnych wynosi mniej niż 3 miesiące.

2. Utrzymywane zwierzęta kopytne musiały pozostawać w zakładzie pochodzenia bez kontaktu ze zwierzętami kopytnymi o niższym statusie zdrowotnym, o czym mowa w art. 131 ust. 2 lit. b) i c), przez co najmniej 40 dni przed datą uboju lub uśmiercenia, jeżeli takie zwierzęta:

   a) pochodzą z państwa trzeciego, terytorium lub ich strefy, w których stosuje się co najmniej jeden z warunków szczególnych określonych w załączniku XXIV część B;

   b) są objęte odstępstwem przewidzianym w art. 132.

ZAŁĄCZNIK XXIV

STAN WOLNY OD CHOROBY W PAŃSTWIE TRZECIM POCHODZENIA LUB NA TERYTORIUM POCHODZENIA PRODUKTÓW POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

CZĘŚĆ A

Minimalne okresy (w miesiącach) stanu wolnego od choroby w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie zgodnie z art. 133 ust. 1

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	12 m-cy (**)	12 m-cy (**)	12 m-cy (**)	12 m-cy (**)	12 m-cy (**)	12 m-cy (**)	12 m-cy (**)
Zakażenie wirusem księgosuszu	12 m-cy	12 m-cy	12 m-cy	12 m-cy	12 m-cy	12 m-cy	12 m-cy
Afrykański pomór świń	ND.	ND.	ND.	12 m-cy	ND.	ND.	ND.
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	12 m-cy (**)	ND.	ND.	ND.

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

(**) Okres ten może zostać skrócony, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium przewiduje warunki szczególne zgodnie z częścią B.

ND. = nie dotyczy.

CZĘŚĆ B

Warunki szczególne, jakie ma przewidzieć właściwy organ, jeżeli państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefy są wolne od choroby przez okres krótszy niż 12 miesięcy, jak określono w odstępstwie ustanowionym w art. 133 ust. 1

Pryszczyca	Dodatkowe informacje w celu zagwarantowania określenia daty, od której państwo trzecie lub terytorium, lub ich strefy uznawane są za wolne od choroby
Klasyczny pomór świń	

ZAŁĄCZNIK XXV

SZCZEPIENIE W PAŃSTWIE TRZECIM POCHODZENIA LUB NA TERYTORIUM POCHODZENIA, LUB W ICH STREFIE, ORAZ W ZAKŁADZIE POCHODZENIA ZWIERZĄT, Z KTÓRYCH POZYSKANO ŚWIEŻE MIĘSO

CZĘŚĆ A

Wymagania w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące nieszczepienia w państwie trzecim pochodzenia lub na terytorium pochodzenia, lub w ich strefie oraz w zakładzie pochodzenia zwierząt kopytnych, z których pozyskano świeże mięso

	1. *Bydło*	2. *Owce*	3. *Kozy*	4. *Świnie*	5. *Wielbłądowate*	6. *Jeleniowate*	7. *Zwierzęta kopytne inne niż wymienione w kolumnach 1, 2, 3, 4, 5, 6* (*)
Pryszczyca	NV/NVE (**)	NV/NVE (**)	NV/NVE (**)	NV/NVE	NV/NVE (**)	NV/NVE (**)	NV/NVE (**)
Zakażenie wirusem księgosuszu	NV/NVE (**)	NV/NVE (**)	NV/NVE (**)	NV/NVE	NV/NVE (**)	NV/NVE (**)	NV/NVE (**)
Afrykański pomór świń	ND.	ND.	ND.	NV/NVE	ND.	ND.	ND.
Klasyczny pomór świń	ND.	ND.	ND.	NV/NVE	ND.	ND.	ND.

(*) Ma zastosowanie wyłącznie do gatunków umieszczonych w wykazie zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.

(**) lub właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium przewiduje warunki szczególne zgodnie z częścią B.

NV = przez co najmniej 12 miesięcy przed datą wysyłki do Unii: w państwie trzecim, na terytorium ani w ich strefie nie przeprowadzono żadnych szczepień oraz nie wprowadzono zaszczepionych zwierząt na terytorium państwa trzeciego ani do jego strefy.

NVE = w zakładzie pochodzenia zwierząt kopytnych, z których pozyskano świeże mięso, nie ma żadnych zaszczepionych zwierząt.

ND. = nie dotyczy.

CZĘŚĆ B

Warunki szczególne, jakie mają przewidzieć właściwe organy, jeżeli w państwie trzecim lub na terytorium, lub w ich strefie przeprowadzono szczepienia przeciwko pryszczycy w okresie krótszym niż 12 miesięcy, o czym mowa w art. 133 ust. 3

1. **Z PAŃSTWA TRZECIEGO, TERYTORIUM LUB ICH STREFY, KTÓRE SĄ WOLNE OD PRYSZCZYCY ORAZ W KTÓRYCH LUB NA KTÓRYCH PROWADZI SIĘ SZCZEPIENIA PRZECIWKO SZCZEPOM A, O LUB C PRYSZCZYCY**

Właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia musi udzielić dodatkowych informacji, aby zagwarantować niewystępowanie wirusa pryszczycy w świeżym mięsie oraz zgodność z następującymi wymaganiami:

a) właściwy organ państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia przeprowadza i kontroluje program szczepień utrzymywanego bydła przeciwko pryszczycy;

b) świeże mięso jest pozyskiwane:

(i) z bydła, owiec i kóz pochodzących z zakładów, w których i w promieniu 25 kilometrów od których nie zgłoszono pryszczycy ani księgosuszu w ciągu 60 dni przed datą wysyłki do rzeźni;

albo

(ii) z utrzymywanych zwierząt kopytnych należących do gatunków umieszczonych w wykazie innych niż bydło, owce, kozy i świnie pochodzących z zakładów, w których i w promieniu 50 kilometrów od których nie zgłoszono pryszczycy ani księgosuszu w ciągu 90 dni przed datą wysyłki do rzeźni;

albo

(iii) z dzikich zwierząt kopytnych spełniających wymagania określone w art. 138;

c) mięso jest odkostnionym świeżym mięsem innym niż podroby i jest pozyskane z tusz:

(i) z których usunięto główne dostępne węzły chłonne;

(ii) które poddano dojrzewaniu w temperaturze powyżej +2 °C przez co najmniej 24 godziny przed usunięciem kości;

(iii) w przypadku których zbadana elektronicznie po dojrzewaniu i przed odkostnianiem wartość pH mięsa w środku mięśnia *longissimus-dorsi* była niższa niż 6,0.

2. **Z PAŃSTWA TRZECIEGO, TERYTORIUM LUB ICH STREFY, KTÓRE SĄ WOLNE OD PRYSZCZYCY ORAZ W KTÓRYCH LUB NA KTÓRYCH PROWADZI SIĘ SZCZEPIENIA PRZECIWKO SZCZEPOM A, O LUB C PRYSZCZYCY, KTÓRE TO SZCZEPIENIA PODLEGAJĄ WARUNKOM SZCZEGÓLNYM**

Poza wymaganiami określonymi w pkt 1 właściwy organ państwa trzeciego lub terytorium musi spełnić dodatkowe warunki szczególne dotyczące programu szczepień, które potwierdzają brak wirusa pryszczycy w świeżym mięsie z tej strefy.

3. **STREFY WOLNE OD PRYSZCZYCY, W KTÓRYCH NIE PROWADZI SIĘ SZCZEPIEŃ**

3.1. **Szczepy SAT lub ASIA 1 pryszczycy**

Jeżeli świeże mięso pochodzi ze strefy wolnej od pryszczycy, w której nie prowadzi się szczepień, ale strefa ta znajduje się w państwie trzecim lub na terytorium, w przypadku których w innych strefach prowadzi się szczepienia przeciwko szczepom SAT lub ASIA 1 pryszczycy lub jeżeli w części lub w częściach państwa trzeciego lub terytorium, lub w sąsiadującym państwie członkowskim lub sąsiadujących państwach trzecich szczepy te mają charakter endemiczny, właściwe organy państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia takiego mięsa muszą udzielić niezbędnych dodatkowych informacji, aby zagwarantować brak wirusa pryszczycy w świeżym mięsie oraz zapewnić zgodność z następującymi wymaganiami w zakresie zdrowia zwierząt:

a) świeże mięso jest pozyskiwane:

(i) ze zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie pochodzących z zakładów, w których i w promieniu 10 km od których nie zgłoszono pryszczycy ani księgosuszu w okresie 12 miesięcy przed datą uboju;

albo

(ii) z dzikich zwierząt kopytnych spełniających wymagania określone w art. 138;

b) mięso nie jest dopuszczone do wywozu do Unii przed upływem 21 dni po dacie uboju;

c) mięso jest odkostnionym świeżym mięsem innym niż podroby, pozyskanym z tusz:

(i) z których usunięto główne dostępne węzły chłonne;

(ii) które poddano dojrzewaniu w temperaturze powyżej +2 °C przez co najmniej 24 godziny przed usunięciem kości.

3.2. **Szczepy A, O lub C pryszczycy**

Jeżeli świeże mięso pochodzi ze strefy wolnej od pryszczycy, w której nie prowadzi się szczepień przeciwko pryszczycy, ale strefa ta znajduje się w państwie trzecim lub na terytorium, w którym lub na którym prowadzi się szczepienia przeciwko szczepom A, O lub C pryszczycy, oraz jeżeli właściwe organy państwa trzeciego lub terytorium udzieliły dodatkowych gwarancji w odniesieniu do warunków dotyczących państwa trzeciego lub terytorium, lub strefy, które potwierdzają brak wirusa pryszczycy w świeżym mięsie z tej strefy, właściwe organy państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia muszą udzielić następujących dodatkowych informacji:

a) gwarancji, że program nadzoru nad pryszczycą mający zastosowanie do strefy wolnej, wykazujący brak pryszczycy, jest prowadzony i kontrolowany przez właściwe organy państwa trzeciego pochodzenia lub terytorium pochodzenia;

b) gwarancji dotyczących stosowania wymagań w zakresie zdrowia zwierząt określonych w pkt 1 lit. b) i c).

ZAŁĄCZNIK XXVI

PROCESY OBRÓBKI ZMNIEJSZAJĄCE RYZYKO DOTYCZĄCE PRODUKTÓW MIĘSNYCH

1. **PROCESY OBRÓBKI ZMNIEJSZAJĄCE RYZYKO DOTYCZĄCE PRODUKTÓW MIĘSNYCH WYMIENIONE W PORZĄDKU MALEJĄCYM WEDŁUG RYGORU:**

B = obróbka w hermetycznie zamkniętym pojemniku do wartości F_o wynoszącej trzy lub więcej.

C = minimalna temperatura wynosząca 80 °C, jaką należy osiągnąć w całym produkcie mięsnym podczas przetwarzania.

D = minimalna temperatura wynosząca 70 °C, jaką należy osiągnąć w całej objętości mięsa lub żołądków, pęcherzy i jelit podczas przetwarzania produktów mięsnych i poddanych obróbce żołądków, pęcherzy i jelit lub – w przypadku surowej szynki – obróbka polegająca na naturalnej fermentacji i dojrzewaniu trwającym nie krócej niż dziewięć miesięcy, dzięki której produkt posiada następujące właściwości:

— wartość Aw nie wyższa niż 0,93;

— wartość pH nie wyższa niż 6,0.

D1 = dokładne gotowanie mięsa, uprzednio odkostnionego i odtłuszczonego, ogrzanego w taki sposób, że temperatura wewnętrzna w wysokości co najmniej 70 °C jest utrzymywana przez co najmniej 30 minut.

E = w przypadku produktów typu biltong obróbka ma na celu osiągnięcie następujących cech produktu:

— wartość Aw nie wyższa niż 0,93;

— wartość pH nie wyższa niż 6,0.

F = obróbka termiczna zapewniająca osiągnięcie temperatury wewnętrznej wynoszącej co najmniej 65 °C w czasie niezbędnym do tego, aby uzyskać wartość pasteryzacji (Pv) wynoszącą co najmniej 40.

2. **PROCESY OBRÓBKI ZMNIEJSZAJĄCE RYZYKO DOTYCZĄCE OSŁONEK:**

Osłonka 1 = solenie chlorkiem sodu (NaCl) w postaci suchej albo w postaci nasyconej solanki (aw < 0,80) przez nieprzerwany okres trwający co najmniej 30 dni w temperaturze wynoszącej co najmniej 20 °C.

Osłonka 2 = solenie solą z dodatkiem fosforanu zawierającą 86,5 % NaCl, 10,7 % Na_2HPO_4 i 2,8 % Na_3PO_4 (masa/masa/masa) w postaci suchej albo w postaci nasyconej solanki (aw < 0,80) przez nieprzerwany okres trwający co najmniej 30 dni w temperaturze wynoszącej co najmniej 20 °C.

Osłonka 3 = solenie NaCl przez 30 dni.

Osłonka 4 = bielenie.

Osłonka 5 = suszenie po skrobaniu.

ZAŁĄCZNIK XXVII

PROCESY OBRÓBKI ZMNIEJSZAJĄCE RYZYKO DOTYCZĄCE MLEKA I PRODUKTÓW MLECZARSKICH

	A	B
Gatunek pochodzenia mleka i produktów mleczarskich	*Bos Taurus, Ovis aries, Capra hircus, Bubalus bubalis* oraz *Camelus dromedarius*	Inny niż *Bos Taurus, Ovis aries, Capra hircus, Bubalus bubalis* oraz *Camelus dromedarius*
Status zdrowotny zwierząt państwa trzeciego	1. **Państwa trzecie, które nie były oficjalnie wolne od pryszczycy w ciągu ostatnich 12 miesięcy** 2. **Państwa trzecie, w których prowadzi się szczepienia przeciwko pryszczycy**	**Dowolny**
Proces sterylizacji w celu osiągnięcia wartości F_o wynoszącej co najmniej 3	Tak	Tak
Sterylizacja UHT w temperaturze wynoszącej co najmniej 135 °C w połączeniu z odpowiednim czasem utrzymywania	Tak	Tak
Dwukrotna, trwająca 15 sekund pasteryzacja HTST w temperaturze 72 °C, stosowana w przypadku mleka o pH wynoszącym co najmniej 7,0, pozwalająca osiągnąć, w stosownych przypadkach, ujemny wynik badania na obecność fosfatazy alkalicznej przeprowadzonego bezpośrednio po obróbce termicznej	Tak	Nie
Obróbka HTST mleka o pH poniżej 7,0	Tak	Nie
Obróbka HTST połączona z inną obróbką fizyczną poprzez: (i) obniżenie pH poniżej 6 na jedną godzinę albo (ii) dodatkowe podgrzewanie do temperatury co najmniej 72 °C w połączeniu z osuszaniem	Tak	Nie

Nie : obróbka niedozwolona.

Tak : obróbka dopuszczalna.

ZAŁĄCZNIK XXVIII

PROCESY OBRÓBKI ZMNIEJSZAJĄCE RYZYKO DOTYCZĄCE PRODUKTÓW JAJECZNYCH

1. **PROCESY OBRÓBKI PRODUKTÓW JAJECZNYCH MAJĄCE NA CELU INAKTYWACJĘ WYSOCE ZJADLIWEJ GRYPY PTAKÓW**

Do inaktywacji wysoce zjadliwej grypy ptaków we wskazanych poniżej produktach jajecznych odpowiednie są następujące procesy obróbki:

Produkt jajeczny	Obróbka	
	Temperatura wewnętrzna (w stopniach Celsjusza (°C))	Czas trwania obróbki (w sekundach (s) lub godzinach (h))
Płynne białko jaj	55,6 °C	870 s
	56,7 °C	232 s
Żółtko jaj solone w 10 %	62,2 °C	138 s
Suszone białko jaj	67 °C	20 h
	54,4 °C	513 h
Całe jaja	60 °C	188 s
	całkowicie ugotowane	
Mieszanki na bazie całych jaj	60 °C	188 s
	61,1 °C	94 s
	całkowicie ugotowane	

2. **PROCESY OBRÓBKI PRODUKTÓW JAJECZNYCH MAJĄCE NA CELU INAKTYWACJĘ ZAKAŻENIA WIRUSEM RZEKOMEGO POMORU DROBIU**

Do inaktywacji zakażenia wirusem rzekomego pomoru drobiu we wskazanych poniżej produktach jajecznych odpowiednie są następujące procesy obróbki:

Produkt jajeczny	Obróbka	
	Temperatura wewnętrzna (w stopniach Celsjusza (°C))	Czas trwania obróbki (w sekundach (s) lub godzinach (h))
Płynne białko jaj	55 °C	2 278 s
	57 °C	986 s
	59 °C	301 s
Żółtko jaj solone w 10 %	55 °C	176 s
Suszone białko jaj	57 °C	50,4 h
Całe jaja	55 °C	2 521 s
	57 °C	1 596 s
	59 °C	674 s
	całkowicie ugotowane	

ZAŁĄCZNIK XXIX

WYKAZ GATUNKÓW PODATNYCH NA CHOROBY, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE STOSUJĄ ŚRODKI KRAJOWE ZGODNIE Z ART. 226 ROZPORZĄDZENIA (UE) 2016/429

Choroba	Gatunki podatne
Wiosenna wiremia karpi (SVC)	Tołpyga pstra (*Aristichthys nobilis*), karaś złocisty (*Carassius auratus*), karaś pospolity (*Carassius carassius*), amur biały (*Ctenopharyngodon idellus*), karp i karp koi (*Cyprinus carpio*), tołpyga biała (*Hypophthalmichthys molitrix*), sum pospolity (*Silurus glanis*), lin (*Tinca tinca*), jaź (*Leuciscus idus*)
Bakteryjna choroba nerek (BKD)	Rodzina: Łososiowate
Zakaźna martwica trzustki (IPN)	Pstrąg źródlany (*Salvelinus fontinalis*), troć wędrowna (*Salmo trutta*), łosoś atlantycki (*Salmo salar*), łososie pacyficzne (*Oncorhynchus* spp.), sieja wędrowna (*Coregonus lavaretus*)
Zakażenie alfawirusem ryb łososiowatych (SAV)	Łosoś atlantycki (*Salmo salar*), pstrąg tęczowy (*Oncorhynchus mykiss*), troć wędrowna (*Salmo trutta*)
Zakażenie wywoływane przez *Gyrodactylus salaris* (GS)	Łosoś atlantycki (*Salmo salar*), pstrąg tęczowy (*Oncorhynchus mykiss*), golec zwyczajny (*Salvelinus alpinus*), pstrąg źródlany (*Salvelinus fontinalis*), lipień europejski (*Thymallus thymallus*), palia jeziorowa (*Salvelinus namaycush*), troć wędrowna (*Salmo trutta*) Każdy gatunek, który miał kontakt z gatunkiem podatnym, również jest uznawany za podatny.
Herpeswirus 1 µvar (OsHV-1 µVar) u ostryg	Ostryga pacyficzna (*Crassostrea gigas*)

ZAŁĄCZNIK XXX

WARUNKI, W JAKICH GATUNKI WYMIENIONE W KOLUMNIE 4 TABELI W ZAŁĄCZNIKU DO ROZPORZĄDZENIA WYKONAWCZEGO KOMISJI (UE) 2018/1882 UZNAJE SIĘ ZA WEKTORY

Wykaz chorób	Wektory	Warunki, w jakich gatunki zwierząt wodnych wymienione w kolumnie 4 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 uznaje się za wektory
Epizootyczna martwica układu krwiotwórczego	Wymienione w kolumnie 4 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882.	Uznane za wektory epizootycznej martwicy układu krwiotwórczego we wszystkich warunkach.
Wirusowa posocznica krwotoczna		Uznane za wektory wirusowej posocznicy krwotocznej w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.
Zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych		Uznane za wektory zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.
Zakażenie wirusem zakaźnej anemii łososi z delecją w regionie polimorficznym (HPR)		W odniesieniu do zakażenia wirusem zakaźnej anemii łososi z delecją w regionie polimorficznym (HPR) nie wymieniono gatunków wektorów.
Mikrocytoza (zakażenie wywoływane przez *Mikrocytos mackini*)		W odniesieniu do zakażenia wywoływanego przez *Mikrocytos mackini* nie wymieniono gatunków wektorów.
Perkinsoza (zakażenie wywoływane przez *Perkinsus marinus*)		Uznane za wektory *Perkinsus marinus* w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.
Bonamioza (zakażenie wywoływane przez *Bonamia ostreae*)		Uznane za wektory *Bonamia ostreae* w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.
Bonamioza (zakażenie wywoływane przez *Bonamia exitiosa*)		Uznane za wektory *Bonamia exitiosa* w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.
Marteilioza (zakażenie wywoływane przez *Marteilia refringens*)		Uznane za wektory *Marteilia refringens* w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.
Zakażenie wirusem zespołu Taura		Uznane za wektory wirusa zespołu Taura w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.
Zakażenie wirusem choroby żółtej głowy		Uznane za wektory wirusa choroby żółtej głowy w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.
Zakażenie wirusem WSS		Uznane za wektory wirusa WSS w przypadku kontaktu z gatunkami wymienionymi w kolumnie 3 tabeli w załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1882 z powodu zamieszkiwania tego samego obszaru lub za pośrednictwem dostaw wody.